

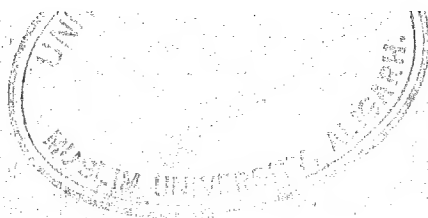
4051

RECEIVED

M.A.LIBRARY, A.M.U.



PE4665



(الف)

ان کے از حالات ملا محمد حسین رحمۃ اللہ علیہ مصنف کتاب انتخاب از کتاب اغصان الاربعہ مصنفہ
مولوی ولی اللہ مرحوم فرنگی محلی برادرزادہ کلام مرحوم

مولوی ولی اللہ مرحوم در کتاب خود سے اغصان الاربعہ میں لکھتا ہے کہ عم نامدار من ملا محمد حسین رحمۃ اللہ علیہ وجودت ذہن کا
در اہم قولیت معروف بود و در اہم تحصیل علم بر دیگر طلبہ عصر سبقت می برد و احدی در مقابلہ او سخن گفتن نمی توانست
و بعد تکمیل حضور استاذہ تدریس میکرد و طلبہ علم استاذہ را گذاشتہ بخدمت او تحصیل میکردند و استفادہ میکردند خیریکہ
نام می آید و جہرات استاذہ بلند گشتہ و در اطراف و اکناف آوازہ علم و فضل او شائع شدہ از آفاق مردم برای تحصیل علم ہر
مجمع شدند و فراغ از تحصیل علوم کردہ بوطنہا می رفتند و شافعیہ دائرہ علم و محیط عالم گشتہ میگوشید کہ ہر گاہ ملا محمد حسین علیہ الرحمۃ
کہ او استاد بود از وطن لطیف ملک و بیکند رفتہ ملا محمد حسین علیہ الرحمۃ و جناب شہناز شاہ رحمۃ اللہ علیہ الرحمۃ حاضر شدہ سکا بہت
رفتن ملا محمد حسین از وطن میان دور کہ شاہ موصوف خطابی می کردہ فرمود میان محمد حسین محمد بنیابی بود ان نام شہناز شاہ
بخانہ بنشینید و در سہارہ باشند اعتبار شما درین ملک زیادہ از اعتبار ملا محمد حسن خواہد شد و بچنان اتفاق افتاد کہ
حق تعالی در باطن اکثری از اہل ایمان از زمان مگر نہ ساختہ کہ مثل وی در سہارہ فضل نیست چنانچہ روزی در محفل وزیر الہام کلاہ
شجاع الدولہ بھادر مرحوم سید شاہ مراد علیہ الرحمۃ تذکور ملا محمد حسن کرد و در تہہ عالیہ در علم بیان باختہ امیری قطع
کلام کردہ مع ملا محمد حسین آغاز نمود و مرتبہ او را فوق مرتبہ ملا محمد حسن قرار دادہ سید شاہ مراد گفتہ کہ وی
عزیز و تلمیذ ملا محمد حسن است امیر گفت غلط است او تلمیذ کسی نیست شاہ مراد خاموش ماند و گویند کہ آن امیر تفضی خان
برنج بود و شاہ شاکر اسد کثر از ملا محمد حسین علیہ الرحمۃ فرمود کہ تفضی خان بد و نیازمند شاست و فی الواقع زیادہ
از ارادت بخدمت و سے حاضر می شد و کمال خشوع و نیاز پیش می آمد اکثر علم علیہ الرحمۃ فرمود و بچنان کلام
قدرت الہیست کہ مقام و مزون نیست صفت رزاقی او در بیان نمی آید ہر گاہ میخوابد کہ کسی فائدہ از دست
کسی نشود جب ریادہ دل آن شخص می اندازد و چنان فضل خود میفرماید کہ ہر امریکہ از عجب براسے او میشود میداند
کہ از ان کس سے چنانچہ معاملہ من و تفضی خان ہمین قسم بودہ چون حق تعالی خواست کہ من از وسعہ فوائد
و نیاز ویہ شوند و دل و سے انداخت کہ ہمہ کمال نظر و باطن در من مجتمع است و علم در محفل کہ میرفت تمامی
اہل محفل فدای می میشدند و نیازمند میگشتند و در ہر مہر کہ روی می نمود دشمن سبقت بروی نمی یافت و مقابل
تقریر او احدی سخن گفتن نمی توانست چنانچہ فاضل خوش تقریر و تقریر و ادب بنظر با عظمت و بیست بنظر نیامدہ از روزیکہ
سہوش و اس در دست کردم و اکثر محفلہا کہ وی تشریف می برد ہمراہ میرفتم و گفتگوی ہر جنس از مردم کہ میکرد
می شنیدم ہرگز کسی را ندیدم کہ در پلہ کلام او ہموزن شدہ باشد تا سبقت چہ رسد و این سخن از ان اہ
نیکویم کہ او علم و استاد من بود فی الواقع چنین بود ہر کس کہ ویرا دیدہ باشد تصدیق این امر خواہد کرد

قل لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ العَزِيزُ الرَّحِيمُ

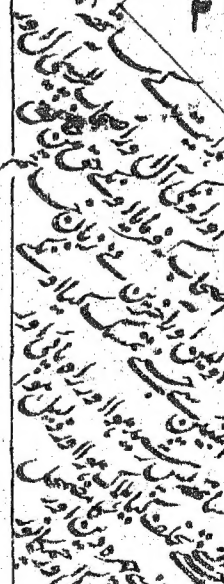
بِأَيْفِ شَرِيفِ عَالَمِ صَوْمِ سَمَوِيٍّ وَبُحْبُوحِ جَنَّتِ زَمَانِيٍّ نَوَافِلِ تَرْقِيٍّ

مِثْلُ النِّجَاتِ

مِنْ خَيْرِ اَرْوَاحِ

بِفَرَايِشِ وَبَسْمِ كَوْشِشِ وَبُحْبُوحِ جَنَّتِ لَوِيٍّ بِاَوْجَانِ حَبِيبِ حَمْدِ تَابِ حَقِيقِ

مِنْ مِثْلِ كَلِمَتِشِ وَبِزَمَانِ مِثْلِ مَوْجِ نَهْمِ حَمْدِ حَقِيقِ

[illegible]

میں نے اس کی باتیں سنی ہیں

Handwritten Urdu text, likely a signature or name, written diagonally across the page.

توضیح حال تہذیب و تمدن کے لئے جو کچھ ضروری ہے اسے بیان کیا گیا ہے۔

السیلہ کائنات من الاعیان والابد المسلمین تعظیمہم بالامکان و
 محبتہم بالجنان و رعایہ حقو قہم بالصدق ولا یقان وانی فی زمان
 قد کثر فیہ القیل والقال وغل العیاء وکثر الجہال فی بضاعہ اهل الزمان
 الخاضعة والحلال وقد کتفوا بما فہموا بہ من طہار المقال من غیر ان
 یكون لہم الطراح علی حقیقۃ الحال حتی یتسبون بالحسد والعداۃ شای علی
 الخرج ولہ شایہ الی ان فرض لا یباون بذلک مع ان البہتان الکذب عن غیابہ
 الاثم عند اللہ ذی الجلال حتی من فی فضائل علی یقولون انہ افضی ولا فہم و
 ما لہن انما لہن ہوا کما لفضیلة و ابغض من اصحاب الرسول لا لہن
 بال لبس کما قال الشافعی **شہر** لو کان رخص حب الحمد فانتہی
 التقلید انہ افضی فالتسبیح لہ یكون مشغوفاً بحب ال النبی والا فہو
 المنافی الشقی ومن اللطائف ان اعداد السنی بحسب الحساب متساویۃ
 بحب علی فمن لا یكون فی قلبہ حب علی لا یكون معہ ودامن السنی و

لہ درم حال بیت	خارجی خوار ابے باشد
سقی و حب علی را در باب	قد شہر این میں عون محبة

الرسالہ انہ ایسی نے کتب اہل السنۃ والجماعۃ فضائل العباد و مناقب
 علی المرتضیٰ مام الہدی حتی سمعت ہذا المقال من افواء بعض الرجال
 فاملاہ قلبی لہم طہر الملل و بجرحة کالسنان فی البال فقلت کما یتالم

توضیح: اس میں بیان کیا گیا ہے کہ اہل السنۃ والجماعۃ کی فضائل کی کتابیں پڑھ کر ان کی تعظیم اور محبت کی ضرورت ہے۔

توضیح: اس میں بیان کیا گیا ہے کہ اہل السنۃ والجماعۃ کی فضائل کی کتابیں پڑھ کر ان کی تعظیم اور محبت کی ضرورت ہے۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در سحر و جادو اهل عرفان است
 رخصت فرضی است بزرگی و غمی

رفض گریست حب آل نبی
ویندرج تاریخ تالیف هذا اثر

من الصلوات الأخيرة هذه الاستغاثة الجميلة لبعض الصلوات

موسیب ایہ کلام اللہ
کرد تصنیف از غیاث حق
گل تار میثم اور رحوئے

وز حدیث شریف سرور دین
خوش کنایه بهر اهل تقوی
هست در باغ میوای کتب

اللهم اجعل هذه الرسالة مشهورة بين الصغار والكبار والفقير والعا
 الشار ومقبولة عند الاميرار وهادية للاشرار انما الاعمال بالنيات
 ولكل امرء ما نوى والمامل من الناظرين ان لا يشعروني في دعائهم اني
 وما توفيقي الا بالله رب الارباب وعليه اتوكل في كل باب انه ليس
 والفتاح لخلقك الابواب ربنا افزع بيننا وبين قومنا بالحق وانت خير القاتلين
 امين يا رب العالمين وصلى الله على خير خلقه محمداً واله وصحبا
 جميعين جهنك يا ارحم الراحمين

این رساله ایست موجز و مختصر در بیان احوال سید البشر و الهیة اثنا عشر
و سیلمه النجات فی مناقب آنحضرت شتم است بر مقدمه و دوازده
باب خاتمه مقدمه در بیان احوال سید البشر و وجوب مودت او لاده الاطهر
شفیعان روز حشر و دوازده باب هر باب در احوال هر یک از ائمه اثنا عشر

[illegible]

نہیں مہر اور مہر والدہ منقول
 کہ نہ فرما لینے واقعہ نہیں ہوئی کہ
 حاملہ ہونے اور نہ ہی کہ نہ استغفار
 چنانچہ کہ اس واقعہ میں کہ نہ استغفار
 چنانچہ کہ اس واقعہ میں کہ نہ استغفار

واقف گشتہ کہ سن آہستہ و ثقلاً نہ شام چنانکہ زن حاملہ رامی باشد لیکن اینقدر بود کہ
 حیض منقطع شد و در بعضی کتب نقل کرده کہ آنحضرت از جانب و ان مادر خود
 پیدا گشتہ منافات دارد با حدیث صحیحہ کہ دال نہ بر ولادت آنحضرت از طریق
 مقتاد و جہور اہل سیر بر آئند کہ آنسر و رختہ کردہ نان بریدہ متولد شدہ و این قسم
 گفتہ کہ این زخصاً نقل آنحضرت نیست بلکہ اکثر مردم برین ہیئت متولد شدہ و بعضی
 از اہل سیر گفتہ کہ جبریل ویرا رختہ کردہ و قیقہ شق صدر و تطہیر قلب مبارکش نمودہ
 و قولے هست کہ عبدالمطلب در روز ہفتم از ولادت آنحضرت رختہ کردہ و معانی
 ساخت و اللہ اعلم و آمنہ مادر آنحضرت بیچ فرزندے دیگر غیر از پیغمبر آئین شدہ
 و عبد اللہ را نیز بیچ فرزند غیر او نبود و از وقت ولادت آنحضرت تا عیسے
 ششصد و سبت سال و از وقت عیسے تا اواد و ہزار و دسبت سال و از اواد
 تا موسی پانصد سال و از موسی تا ابراہیم ہفتصد و ہفتاد سال بود و از ابراہیم
 تا نوح دو ہزار و چہار صد و سبت سال و از طوفان تا آدم ہزار و دسبت سال
 چہ شہر از ہفتصد و پنجاہ سال باشد عثمان بن عاص از مادر خود و ایت میکند
 کہ گفتہ است کہ من در شب ولادت رسول خدا در پیش آمنہ حاضر بودم در آن شب یک
 ہر چہ نظر میکردم چون آفتاب روشن میدیدم و ستارگان را چنان می دیدم کہ
 نزدیکے آیند و گمان می بردم کہ شاید برین فرو آیند و بسیارے از معجزات و
 حالات کہ در ولادت شریف واقع گشتہ در کتب احادیث و سیر و تواریخ مرقوم است این

خفاصل آنحضرت سے پیدا ہوئے
 بلکہ اکثر سیر پر آئند کہ
 مقتاد و جہور اہل سیر پر آئند
 کہ گفتہ کہ این زخصاً نقل
 آنحضرت نیست بلکہ اکثر مردم
 برین ہیئت متولد شدہ و بعضی
 از اہل سیر گفتہ کہ جبریل ویرا
 رختہ کردہ و قیقہ شق صدر و
 تطہیر قلب مبارکش نمودہ و قولے
 هست کہ عبدالمطلب در روز ہفتم
 از ولادت آنحضرت رختہ کردہ و
 معانی ساخت و اللہ اعلم و آمنہ
 مادر آنحضرت بیچ فرزندے دیگر
 غیر از پیغمبر آئین شدہ و عبد
 اللہ را نیز بیچ فرزند غیر او
 نبود و از وقت ولادت آنحضرت
 تا عیسے ششصد و سبت سال و
 از وقت عیسے تا اواد و ہزار و
 دسبت سال و از اواد تا موسی
 پانصد سال و از موسی تا ابراہیم
 ہفتصد و ہفتاد سال بود و از
 ابراہیم تا نوح دو ہزار و چہار
 صد و سبت سال و از طوفان تا
 آدم ہزار و دسبت سال چہ شہر
 از ہفتصد و پنجاہ سال باشد
 عثمان بن عاص از مادر خود و
 ایت میکند کہ گفتہ است کہ من
 در شب ولادت رسول خدا در
 پیش آمنہ حاضر بودم در آن
 شب یک ہر چہ نظر میکردم
 چون آفتاب روشن میدیدم و
 ستارگان را چنان می دیدم کہ
 نزدیکے آیند و گمان می
 بردم کہ شاید برین فرو
 آیند و بسیارے از معجزات و
 حالات کہ در ولادت شریف
 واقع گشتہ در کتب احادیث و
 سیر و تواریخ مرقوم است
 این

اور اہل سیر پر آئند کہ
 مقتاد و جہور اہل سیر پر آئند
 کہ گفتہ کہ این زخصاً نقل
 آنحضرت نیست بلکہ اکثر مردم
 برین ہیئت متولد شدہ و بعضی
 از اہل سیر گفتہ کہ جبریل ویرا
 رختہ کردہ و قیقہ شق صدر و
 تطہیر قلب مبارکش نمودہ و قولے
 هست کہ عبدالمطلب در روز ہفتم
 از ولادت آنحضرت رختہ کردہ و
 معانی ساخت و اللہ اعلم و آمنہ
 مادر آنحضرت بیچ فرزندے دیگر
 غیر از پیغمبر آئین شدہ و عبد
 اللہ را نیز بیچ فرزند غیر او
 نبود و از وقت ولادت آنحضرت
 تا عیسے ششصد و سبت سال و
 از وقت عیسے تا اواد و ہزار و
 دسبت سال و از اواد تا موسی
 پانصد سال و از موسی تا ابراہیم
 ہفتصد و ہفتاد سال بود و از
 ابراہیم تا نوح دو ہزار و چہار
 صد و سبت سال و از طوفان تا
 آدم ہزار و دسبت سال چہ شہر
 از ہفتصد و پنجاہ سال باشد
 عثمان بن عاص از مادر خود و
 ایت میکند کہ گفتہ است کہ من
 در شب ولادت رسول خدا در
 پیش آمنہ حاضر بودم در آن
 شب یک ہر چہ نظر میکردم
 چون آفتاب روشن میدیدم و
 ستارگان را چنان می دیدم کہ
 نزدیکے آیند و گمان می
 بردم کہ شاید برین فرو
 آیند و بسیارے از معجزات و
 حالات کہ در ولادت شریف
 واقع گشتہ در کتب احادیث و
 سیر و تواریخ مرقوم است
 این

[illegible]

سال گفته اند و اصح اقوال شش سال است یا هفت سال آنکه آن حضرت را با ام ایمن
 بدین احوال پدر او از بنی النجار بدرین برد و یکماه آنجا بسر برد و بعد از آن بکله بازگشتند
 چون بابو که موضعی است قریب بدرین رسیدند آنکه وفات یافت همانجا و را وزن
 کردند و در روایتی قبر آنکه در حوضی است بکله در جانب معلی
 و بعضی گفته اند که بعد از دفن در ایامی که نقل نموده باشند و این احتمال
 خالی از قندی نیست و اول کسی که آنحضرت را شیر داده تویسه کینه که ابو اسیم بن شله
 و فتح و او و سکون تخانیه و موحده در آخر بود و امیر حمزه را هم شیر داده بود
 از شیب میان آنحضرت و حمزه اخوت رضاعی است و آورده اند که هشت و
 شیر آنکه خورد و چند روز او را تویسه شیر داد و آنکه شهور و هر وقت و مخصوص
 و ممتاز است بساعات ارضاع سید المرسلین علیه السلام است و آنحضرت فرمود
 که من فصیح ترین عربم که از قریش ام و شیر داده شدم در بنی سعد بن کعبه آن قوم
 مشهور بفضاحت و بلاغت اند و قصه ارضاع علیمه و آنچه واقع شده است در آن
 از فضائل و کرامات و برکات و معجزات آنحضرت خارج از حد و حصر است و در
 کتب مطوله مسطور است و این مختصر گنجایش آن ندارد و بعد از موت آنکه تصدی
 کفالت و تربیت آنحضرت جدا و عبد المطلب شد و بعد وفات عبد المطلب که
 آنحضرت هشت ساله یا نه ساله یا شش ساله بود ابو طالب که عم عیالی آنحضرت بود
 و عمده کفالت و را که چون آنحضرت در سال سبت پنجم رسید یا خدیجه کبری نکاح

در این کتاب از سبب آنکه آنحضرت را با ام ایمن
 بدین احوال پدر او از بنی النجار بدرین برد و یکماه آنجا بسر برد و بعد از آن بکله بازگشتند
 چون بابو که موضعی است قریب بدرین رسیدند آنکه وفات یافت همانجا و را وزن
 کردند و در روایتی قبر آنکه در حوضی است بکله در جانب معلی
 و بعضی گفته اند که بعد از دفن در ایامی که نقل نموده باشند و این احتمال
 خالی از قندی نیست و اول کسی که آنحضرت را شیر داده تویسه کینه که ابو اسیم بن شله
 و فتح و او و سکون تخانیه و موحده در آخر بود و امیر حمزه را هم شیر داده بود
 از شیب میان آنحضرت و حمزه اخوت رضاعی است و آورده اند که هشت و
 شیر آنکه خورد و چند روز او را تویسه شیر داد و آنکه شهور و هر وقت و مخصوص
 و ممتاز است بساعات ارضاع سید المرسلین علیه السلام است و آنحضرت فرمود
 که من فصیح ترین عربم که از قریش ام و شیر داده شدم در بنی سعد بن کعبه آن قوم
 مشهور بفضاحت و بلاغت اند و قصه ارضاع علیمه و آنچه واقع شده است در آن
 از فضائل و کرامات و برکات و معجزات آنحضرت خارج از حد و حصر است و در
 کتب مطوله مسطور است و این مختصر گنجایش آن ندارد و بعد از موت آنکه تصدی
 کفالت و تربیت آنحضرت جدا و عبد المطلب شد و بعد وفات عبد المطلب که
 آنحضرت هشت ساله یا نه ساله یا شش ساله بود ابو طالب که عم عیالی آنحضرت بود
 و عمده کفالت و را که چون آنحضرت در سال سبت پنجم رسید یا خدیجه کبری نکاح

در این کتاب از سبب آنکه آنحضرت را با ام ایمن
 بدین احوال پدر او از بنی النجار بدرین برد و یکماه آنجا بسر برد و بعد از آن بکله بازگشتند
 چون بابو که موضعی است قریب بدرین رسیدند آنکه وفات یافت همانجا و را وزن
 کردند و در روایتی قبر آنکه در حوضی است بکله در جانب معلی
 و بعضی گفته اند که بعد از دفن در ایامی که نقل نموده باشند و این احتمال
 خالی از قندی نیست و اول کسی که آنحضرت را شیر داده تویسه کینه که ابو اسیم بن شله
 و فتح و او و سکون تخانیه و موحده در آخر بود و امیر حمزه را هم شیر داده بود
 از شیب میان آنحضرت و حمزه اخوت رضاعی است و آورده اند که هشت و
 شیر آنکه خورد و چند روز او را تویسه شیر داد و آنکه شهور و هر وقت و مخصوص
 و ممتاز است بساعات ارضاع سید المرسلین علیه السلام است و آنحضرت فرمود
 که من فصیح ترین عربم که از قریش ام و شیر داده شدم در بنی سعد بن کعبه آن قوم
 مشهور بفضاحت و بلاغت اند و قصه ارضاع علیمه و آنچه واقع شده است در آن
 از فضائل و کرامات و برکات و معجزات آنحضرت خارج از حد و حصر است و در
 کتب مطوله مسطور است و این مختصر گنجایش آن ندارد و بعد از موت آنکه تصدی
 کفالت و تربیت آنحضرت جدا و عبد المطلب شد و بعد وفات عبد المطلب که
 آنحضرت هشت ساله یا نه ساله یا شش ساله بود ابو طالب که عم عیالی آنحضرت بود
 و عمده کفالت و را که چون آنحضرت در سال سبت پنجم رسید یا خدیجه کبری نکاح

در این کتاب از سبب آنکه آنحضرت را با ام ایمن
 بدین احوال پدر او از بنی النجار بدرین برد و یکماه آنجا بسر برد و بعد از آن بکله بازگشتند
 چون بابو که موضعی است قریب بدرین رسیدند آنکه وفات یافت همانجا و را وزن
 کردند و در روایتی قبر آنکه در حوضی است بکله در جانب معلی
 و بعضی گفته اند که بعد از دفن در ایامی که نقل نموده باشند و این احتمال
 خالی از قندی نیست و اول کسی که آنحضرت را شیر داده تویسه کینه که ابو اسیم بن شله
 و فتح و او و سکون تخانیه و موحده در آخر بود و امیر حمزه را هم شیر داده بود
 از شیب میان آنحضرت و حمزه اخوت رضاعی است و آورده اند که هشت و
 شیر آنکه خورد و چند روز او را تویسه شیر داد و آنکه شهور و هر وقت و مخصوص
 و ممتاز است بساعات ارضاع سید المرسلین علیه السلام است و آنحضرت فرمود
 که من فصیح ترین عربم که از قریش ام و شیر داده شدم در بنی سعد بن کعبه آن قوم
 مشهور بفضاحت و بلاغت اند و قصه ارضاع علیمه و آنچه واقع شده است در آن
 از فضائل و کرامات و برکات و معجزات آنحضرت خارج از حد و حصر است و در
 کتب مطوله مسطور است و این مختصر گنجایش آن ندارد و بعد از موت آنکه تصدی
 کفالت و تربیت آنحضرت جدا و عبد المطلب شد و بعد وفات عبد المطلب که
 آنحضرت هشت ساله یا نه ساله یا شش ساله بود ابو طالب که عم عیالی آنحضرت بود
 و عمده کفالت و را که چون آنحضرت در سال سبت پنجم رسید یا خدیجه کبری نکاح

در حق علی بن ابیطالب فرمود من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وآل من وآله وعاد من عاده
والنصر من نصره واخذل من خذله وحجراته من خضرته از شارب سرون و از حد افروست
و در کتب مطوله مبسوطه و احادیث و توارخ مستطوره است و در سال یازدهم آنحضرت
مردی گشت و وفات یافت و درین سال سیه اسماء بن زید است که آنحضرت
و سرایا است که او را روز و دو شنبه بیست و ششم ماه صفر سنه یازدهم از حجت بجانب
آنبنی بضم بنجره و سکون موحده که از دیار روم است و قتل پر او بود و در سیه
موتها میر ساخت و حکم فرمود که در رفتن تعیل نماید که روز چهارشنبه بیست و ششم ماه صفر
آنحضرت را مرقب و در و سر عارض گشت روز دیگر با وجود مرض بدست مبارک خود
لواحه بر آید و عقد نمود و فرمود و اعز لیسمن الله فی سبیل الله فقاتل من کفر بالله پس
اسامه را گرفت و سیر و رفت و حکم آنحضرت چنان صادر شد که اعیان مهاجرین مثل
ابوبکر و عمر و عثمان و سعد ابی وقاص ابو عبیده الجراح و غیر جمعی الله عنهم همراه اسامه
باشند مگر علی مرتضی را فرمود که همراه نکر و و اینی بر خاطر بعضی مردم گران آمد خاطر
مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله بخیره شد و نقیب و آمد و در بعضی روایات
آمده که گفت لعن الله من تخلف عن جیش اسامه و روز دیگر سنه یازدهم از حجت اسامه
برای رحمت نزد آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم آمد و عرض آنحضرت چنان شد
که مجال تکلم نه گشت و اسامه به لشکر گاه رفت صبح روز و دو شنبه یازدهم آنحضرت را خفته
در مرض حال شده بود اسامه را و داع نمود و فرمود و اعز علی بر که شد و اسامه به لشکر گاه رفت

و در حق علی بن ابیطالب فرمود من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وآل من وآله وعاد من عاده
والنصر من نصره واخذل من خذله وحجراته من خضرته از شارب سرون و از حد افروست
و در کتب مطوله مبسوطه و احادیث و توارخ مستطوره است و در سال یازدهم آنحضرت
مردی گشت و وفات یافت و درین سال سیه اسماء بن زید است که آنحضرت
و سرایا است که او را روز و دو شنبه بیست و ششم ماه صفر سنه یازدهم از حجت بجانب
آنبنی بضم بنجره و سکون موحده که از دیار روم است و قتل پر او بود و در سیه
موتها میر ساخت و حکم فرمود که در رفتن تعیل نماید که روز چهارشنبه بیست و ششم ماه صفر
آنحضرت را مرقب و در و سر عارض گشت روز دیگر با وجود مرض بدست مبارک خود
لواحه بر آید و عقد نمود و فرمود و اعز لیسمن الله فی سبیل الله فقاتل من کفر بالله پس
اسامه را گرفت و سیر و رفت و حکم آنحضرت چنان صادر شد که اعیان مهاجرین مثل
ابوبکر و عمر و عثمان و سعد ابی وقاص ابو عبیده الجراح و غیر جمعی الله عنهم همراه اسامه
باشند مگر علی مرتضی را فرمود که همراه نکر و و اینی بر خاطر بعضی مردم گران آمد خاطر
مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله بخیره شد و نقیب و آمد و در بعضی روایات
آمده که گفت لعن الله من تخلف عن جیش اسامه و روز دیگر سنه یازدهم از حجت اسامه
برای رحمت نزد آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم آمد و عرض آنحضرت چنان شد
که مجال تکلم نه گشت و اسامه به لشکر گاه رفت صبح روز و دو شنبه یازدهم آنحضرت را خفته
در مرض حال شده بود اسامه را و داع نمود و فرمود و اعز علی بر که شد و اسامه به لشکر گاه رفت

در حق علی بن ابیطالب فرمود من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وآل من وآله وعاد من عاده
والنصر من نصره واخذل من خذله وحجراته من خضرته از شارب سرون و از حد افروست
و در کتب مطوله مبسوطه و احادیث و توارخ مستطوره است و در سال یازدهم آنحضرت
مردی گشت و وفات یافت و درین سال سیه اسماء بن زید است که آنحضرت
و سرایا است که او را روز و دو شنبه بیست و ششم ماه صفر سنه یازدهم از حجت بجانب
آنبنی بضم بنجره و سکون موحده که از دیار روم است و قتل پر او بود و در سیه
موتها میر ساخت و حکم فرمود که در رفتن تعیل نماید که روز چهارشنبه بیست و ششم ماه صفر
آنحضرت را مرقب و در و سر عارض گشت روز دیگر با وجود مرض بدست مبارک خود
لواحه بر آید و عقد نمود و فرمود و اعز لیسمن الله فی سبیل الله فقاتل من کفر بالله پس
اسامه را گرفت و سیر و رفت و حکم آنحضرت چنان صادر شد که اعیان مهاجرین مثل
ابوبکر و عمر و عثمان و سعد ابی وقاص ابو عبیده الجراح و غیر جمعی الله عنهم همراه اسامه
باشند مگر علی مرتضی را فرمود که همراه نکر و و اینی بر خاطر بعضی مردم گران آمد خاطر
مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله بخیره شد و نقیب و آمد و در بعضی روایات
آمده که گفت لعن الله من تخلف عن جیش اسامه و روز دیگر سنه یازدهم از حجت اسامه
برای رحمت نزد آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم آمد و عرض آنحضرت چنان شد
که مجال تکلم نه گشت و اسامه به لشکر گاه رفت صبح روز و دو شنبه یازدهم آنحضرت را خفته
در مرض حال شده بود اسامه را و داع نمود و فرمود و اعز علی بر که شد و اسامه به لشکر گاه رفت

در حق علی بن ابیطالب فرمود من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وآل من وآله وعاد من عاده
والنصر من نصره واخذل من خذله وحجراته من خضرته از شارب سرون و از حد افروست
و در کتب مطوله مبسوطه و احادیث و توارخ مستطوره است و در سال یازدهم آنحضرت
مردی گشت و وفات یافت و درین سال سیه اسماء بن زید است که آنحضرت
و سرایا است که او را روز و دو شنبه بیست و ششم ماه صفر سنه یازدهم از حجت بجانب
آنبنی بضم بنجره و سکون موحده که از دیار روم است و قتل پر او بود و در سیه
موتها میر ساخت و حکم فرمود که در رفتن تعیل نماید که روز چهارشنبه بیست و ششم ماه صفر
آنحضرت را مرقب و در و سر عارض گشت روز دیگر با وجود مرض بدست مبارک خود
لواحه بر آید و عقد نمود و فرمود و اعز لیسمن الله فی سبیل الله فقاتل من کفر بالله پس
اسامه را گرفت و سیر و رفت و حکم آنحضرت چنان صادر شد که اعیان مهاجرین مثل
ابوبکر و عمر و عثمان و سعد ابی وقاص ابو عبیده الجراح و غیر جمعی الله عنهم همراه اسامه
باشند مگر علی مرتضی را فرمود که همراه نکر و و اینی بر خاطر بعضی مردم گران آمد خاطر
مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله بخیره شد و نقیب و آمد و در بعضی روایات
آمده که گفت لعن الله من تخلف عن جیش اسامه و روز دیگر سنه یازدهم از حجت اسامه
برای رحمت نزد آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم آمد و عرض آنحضرت چنان شد
که مجال تکلم نه گشت و اسامه به لشکر گاه رفت صبح روز و دو شنبه یازدهم آنحضرت را خفته
در مرض حال شده بود اسامه را و داع نمود و فرمود و اعز علی بر که شد و اسامه به لشکر گاه رفت

[illegible]

حضرت امیر فرمایا کہ میں نے اپنے والدین کو بہت سزا دی ہے
 لیکن ان کے لیے دعا کرتا ہوں کہ اللہ تعالیٰ ان کو بخش دے
 اور ان کے لیے اجر عظیم عطا فرمائے۔

علی را بیارید علی بیامد و بر بالین آنحضرت نشست و سر مبارک را بر زانوئے خویش نهاد
 آن سر و صلعم فرمود اے علی فلان یہودی پیش من چندین مبلغ داد کہ از وسعے ہر اسے
 لشکر تجیر اسامہ بقرض گرفتہ بودم ز ہمار کہ قرض را از ذمہ من ادا کنی و فرمود اے علی تو
 اول کسیے خواہد بود کہ در لب حوض کوثر بن بسی و بعد از من مکر و ہات تبو خواہد رسید
 باید کہ رفتگ نشوی و صبر کنی و چون بنی کہ مردم دنیا اختیار کنند باید کہ تو آخرت اختیار
 کنی و در روایتی آنکہ فرمود و ات صحیفہ بیار تا بر اسے تو وصیتے بنویسم علی گوید ترسیم
 کہ تا من اسباب کتابت را متیا سازم آنحضرت از دنیا نقل کند و من بدولت وصیت
 وی ترسیم کنم یا رسول اللہ وصیتے کہ میخواہی بکن کہ من یاد گیرم فرمود الصلوٰۃ و ما
 ملکت یا لکم در روایتے آنکہ گفت اللہ اللہ فیما ملکت البسوا و اطعموا و اطعموا
 و الینوا الہم القول علی مرقی گوید کہ حضرت با من سخن بگفت و آیت ہن سے میں رسید
 پس حال سے متغیر شد و زنان از پس پردہ بطاقتی بیہود و من پس نہ تحمل آن
 نہ اشتہم کہ ویرا باین حال بیہوشم گفتم اے عباس مراد ریاب عباس کی مدد یا یکدیگر ویرا بخوابانید
 ذکر ہذا کہ فی روضۃ الاحباب و مدارج النبوة و ہر گاہ کہ ملک الموت روح
 اطہر ویرا صلعم قبض کرد و با علی علیہ السلام بر گفت و امیراہ و رسول رب العالمین از
 علی ابن ابیطالب منقول است کہ گفت از جانب آسمان آواز و امیراہ سے مشنیدم
 و روایت کردہ شدہ است از ام سلمہ کہ گفت آدم من و دوست بر رسیدہ آنحضرت
 روزیکہ وفات یافت نہاد من پس نشست بر من چند جملہ طعام منجورم و وضو میکنم و میروم

حضرت امیر فرمایا کہ میں نے اپنے والدین کو بہت سزا دی ہے
 لیکن ان کے لیے دعا کرتا ہوں کہ اللہ تعالیٰ ان کو بخش دے
 اور ان کے لیے اجر عظیم عطا فرمائے۔

حضرت امیر فرمایا کہ میں نے اپنے والدین کو بہت سزا دی ہے
 لیکن ان کے لیے دعا کرتا ہوں کہ اللہ تعالیٰ ان کو بخش دے
 اور ان کے لیے اجر عظیم عطا فرمائے۔

یوئے مشک از دست من و بخت رسیده که چون آنحضرت علت کرد فاطمه زهرا اگر کرد
 و زاری نمود و گفت یا ابتاه دعوت حق را اجابت فرمودی و ابتاه بخت الفردوس
 نزول نمودی و ابتاه خبر مرگ ترا بجبرئیل که رساند و ابتاه بعد از تو وحی بر که فرود آید
 و جبرئیل بر آکے آید خداوند ارواح فاطمه را بروح او صلعم برسان بار خدا یا مریه دیدار
 رسول خویش قرین گردان بار خدا یا مریه از ثواب حبیب خویش پی نصیب مدار
 و در روز قیامت از شفاعت او محروم گردان و گویند بعد گذشتن آنحضرت صلعم
 فاطمه زهرا را کسے خندان ندید و آورده آمد که صحابه بعد از وفات آنحضرت صلعم
 سر آید و حیران گشتند و بر علی مرتضیٰ علیه السلام طاری گشت که طاقی جنبیدن نداشت
 و ابو بکر در خانه خود بود در محله سبخ از عوالی مدینه بعد از وفات رسول خدا صلعم آمد و تفریه
 و تسلیه اهل بیت بجا آورد و گفت کار غسل و تجوید و تکفین تعلیق بشما دار و شما یان قیام
 نمایند و خود با اکابر مهاجرین و اشراف انصار که پیغمبر بنی ساعده به قرار دادن امر
 خلافت رفت و مشغول بخلافت شد چرا که آنحضرت در ایام مرض فرموده بود که غسل
 دهند مرا و ان اهل بیت من لاجرم علی مرتضیٰ و عباس آنحضرت را بر سینه خویش
 گرفته غسل میدادند شقران و اسامه اب بنیریت مند و فتم در گرد ایندن و سه از
 پہلو بہ پہلو سے اعانت و اندا و علی مرتضیٰ می نمودند و از غیب نیز دوران امر اعانت
 واقع میشد چنانچه پنداشتند که خود دستے بر دستے دیگر میگردد و چشمهاے ہمہ بسته بود
 و بیفت قریب از آب بر عرس بفتح عین و هم آن و سکون را و رسیدن محله که چاہے است

روایت کنی که آنحضرت صلعم را در روز وفات آنحضرت صلعم
 و زاری نمود و گفت یا ابتاه دعوت حق را اجابت فرمودی و ابتاه بخت الفردوس
 نزول نمودی و ابتاه خبر مرگ ترا بجبرئیل که رساند و ابتاه بعد از تو وحی بر که فرود آید
 و جبرئیل بر آکے آید خداوند ارواح فاطمه را بروح او صلعم برسان بار خدا یا مریه دیدار
 رسول خویش قرین گردان بار خدا یا مریه از ثواب حبیب خویش پی نصیب مدار
 و در روز قیامت از شفاعت او محروم گردان و گویند بعد گذشتن آنحضرت صلعم
 فاطمه زهرا را کسے خندان ندید و آورده آمد که صحابه بعد از وفات آنحضرت صلعم
 سر آید و حیران گشتند و بر علی مرتضیٰ علیه السلام طاری گشت که طاقی جنبیدن نداشت
 و ابو بکر در خانه خود بود در محله سبخ از عوالی مدینه بعد از وفات رسول خدا صلعم آمد و تفریه
 و تسلیه اهل بیت بجا آورد و گفت کار غسل و تجوید و تکفین تعلیق بشما دار و شما یان قیام
 نمایند و خود با اکابر مهاجرین و اشراف انصار که پیغمبر بنی ساعده به قرار دادن امر
 خلافت رفت و مشغول بخلافت شد چرا که آنحضرت در ایام مرض فرموده بود که غسل
 دهند مرا و ان اهل بیت من لاجرم علی مرتضیٰ و عباس آنحضرت را بر سینه خویش
 گرفته غسل میدادند شقران و اسامه اب بنیریت مند و فتم در گرد ایندن و سه از
 پہلو بہ پہلو سے اعانت و اندا و علی مرتضیٰ می نمودند و از غیب نیز دوران امر اعانت
 واقع میشد چنانچه پنداشتند که خود دستے بر دستے دیگر میگردد و چشمهاے ہمہ بسته بود
 و بیفت قریب از آب بر عرس بفتح عین و هم آن و سکون را و رسیدن محله که چاہے است

روایت کنی که آنحضرت صلعم را در روز وفات آنحضرت صلعم
 و زاری نمود و گفت یا ابتاه دعوت حق را اجابت فرمودی و ابتاه بخت الفردوس
 نزول نمودی و ابتاه خبر مرگ ترا بجبرئیل که رساند و ابتاه بعد از تو وحی بر که فرود آید
 و جبرئیل بر آکے آید خداوند ارواح فاطمه را بروح او صلعم برسان بار خدا یا مریه دیدار
 رسول خویش قرین گردان بار خدا یا مریه از ثواب حبیب خویش پی نصیب مدار
 و در روز قیامت از شفاعت او محروم گردان و گویند بعد گذشتن آنحضرت صلعم
 فاطمه زهرا را کسے خندان ندید و آورده آمد که صحابه بعد از وفات آنحضرت صلعم
 سر آید و حیران گشتند و بر علی مرتضیٰ علیه السلام طاری گشت که طاقی جنبیدن نداشت
 و ابو بکر در خانه خود بود در محله سبخ از عوالی مدینه بعد از وفات رسول خدا صلعم آمد و تفریه
 و تسلیه اهل بیت بجا آورد و گفت کار غسل و تجوید و تکفین تعلیق بشما دار و شما یان قیام
 نمایند و خود با اکابر مهاجرین و اشراف انصار که پیغمبر بنی ساعده به قرار دادن امر
 خلافت رفت و مشغول بخلافت شد چرا که آنحضرت در ایام مرض فرموده بود که غسل
 دهند مرا و ان اهل بیت من لاجرم علی مرتضیٰ و عباس آنحضرت را بر سینه خویش
 گرفته غسل میدادند شقران و اسامه اب بنیریت مند و فتم در گرد ایندن و سه از
 پہلو بہ پہلو سے اعانت و اندا و علی مرتضیٰ می نمودند و از غیب نیز دوران امر اعانت
 واقع میشد چنانچه پنداشتند که خود دستے بر دستے دیگر میگردد و چشمهاے ہمہ بسته بود
 و بیفت قریب از آب بر عرس بفتح عین و هم آن و سکون را و رسیدن محله که چاہے است

روایت کنی که آنحضرت صلعم را در روز وفات آنحضرت صلعم
 و زاری نمود و گفت یا ابتاه دعوت حق را اجابت فرمودی و ابتاه بخت الفردوس
 نزول نمودی و ابتاه خبر مرگ ترا بجبرئیل که رساند و ابتاه بعد از تو وحی بر که فرود آید
 و جبرئیل بر آکے آید خداوند ارواح فاطمه را بروح او صلعم برسان بار خدا یا مریه دیدار
 رسول خویش قرین گردان بار خدا یا مریه از ثواب حبیب خویش پی نصیب مدار
 و در روز قیامت از شفاعت او محروم گردان و گویند بعد گذشتن آنحضرت صلعم
 فاطمه زهرا را کسے خندان ندید و آورده آمد که صحابه بعد از وفات آنحضرت صلعم
 سر آید و حیران گشتند و بر علی مرتضیٰ علیه السلام طاری گشت که طاقی جنبیدن نداشت
 و ابو بکر در خانه خود بود در محله سبخ از عوالی مدینه بعد از وفات رسول خدا صلعم آمد و تفریه
 و تسلیه اهل بیت بجا آورد و گفت کار غسل و تجوید و تکفین تعلیق بشما دار و شما یان قیام
 نمایند و خود با اکابر مهاجرین و اشراف انصار که پیغمبر بنی ساعده به قرار دادن امر
 خلافت رفت و مشغول بخلافت شد چرا که آنحضرت در ایام مرض فرموده بود که غسل
 دهند مرا و ان اهل بیت من لاجرم علی مرتضیٰ و عباس آنحضرت را بر سینه خویش
 گرفته غسل میدادند شقران و اسامه اب بنیریت مند و فتم در گرد ایندن و سه از
 پہلو بہ پہلو سے اعانت و اندا و علی مرتضیٰ می نمودند و از غیب نیز دوران امر اعانت
 واقع میشد چنانچه پنداشتند که خود دستے بر دستے دیگر میگردد و چشمهاے ہمہ بسته بود
 و بیفت قریب از آب بر عرس بفتح عین و هم آن و سکون را و رسیدن محله که چاہے است

[illegible][illegible]

اور در سبب حدیث پیرا بود که بر سر پا چپ بود اما نماز گذاردن بر آن حضرت بجاعت نبود جماعت می آمدند
بر و سه و نماز گذاردن در بی جماعت و بیرون می آمدند پس جماعت دیگر بر می درآمدند
و میگذاردند و چشمه شریف بهم در آنجا بود که غسل داده بودند و در آن نخست مروان
در آمدند چون مروان فارغ شدند سوار درآمدند و بعد از سوار شدن گزاری کردند از
امیر المؤمنین علی رضی عنقه است که فرمود در جنازه رسول خدا صلعم هیچکس امامت نکند
زیر آنکه آنحضرت صلعم در ایام حیات و مات امام شماس و در روایتی آمده اول
کسان که نماز گذاردند بر و سه الهیت و سه بودند علی و عباس و بنی هاشم
پس از آن درآمدند مهاجرین بعد از آن انصار پستری درآمدند مردم فوج فوج
و نماز میگذاردند و تا خبری که در دفن راه یافت سبب این بود و اوقات روز
و شبانه بود و در سه شنبه تمام روز گذارشته شد سر بر و سه و ریت و نماز
گذاردند و دفن کرده شد شب چهارشنبه و آوردند که علی مرتضی بر طرف سر جنازه
آنحضرت بایستاد و گفت ای پیغمبر گرامی صلعم سلام و رحمت و بركات خداست تعالی
بر تو با و بار خدا یا گوای میسر هم که و سه رسانید آنچه بر او نازل شد و شرطیت
نسبت بهت بجای آورد و در راه خدا جهاد کرد و تا غریزه گردانید حق وین خود را
بار خدا یا مارا از آنجمله گردان که بروی آن کنم که بر و سه نازل شد و حج کن میان ما
و او در روز قیامت مردم آئین گفتند اما در وقت دفن آنحضرت صلعم
علیه که و سه اختلاف واقع شد که آنحضرت را کجا دفن کنند علی مرتضی فرمود در روز زمین

و در سبب حدیث پیرا بود که بر سر پا چپ بود اما نماز گذاردن بر آن حضرت بجاعت نبود جماعت می آمدند
بر و سه و نماز گذاردن در بی جماعت و بیرون می آمدند پس جماعت دیگر بر می درآمدند
و میگذاردند و چشمه شریف بهم در آنجا بود که غسل داده بودند و در آن نخست مروان
در آمدند چون مروان فارغ شدند سوار درآمدند و بعد از سوار شدن گزاری کردند از
امیر المؤمنین علی رضی عنقه است که فرمود در جنازه رسول خدا صلعم هیچکس امامت نکند
زیر آنکه آنحضرت صلعم در ایام حیات و مات امام شماس و در روایتی آمده اول
کسان که نماز گذاردند بر و سه الهیت و سه بودند علی و عباس و بنی هاشم
پس از آن درآمدند مهاجرین بعد از آن انصار پستری درآمدند مردم فوج فوج
و نماز میگذاردند و تا خبری که در دفن راه یافت سبب این بود و اوقات روز
و شبانه بود و در سه شنبه تمام روز گذارشته شد سر بر و سه و ریت و نماز
گذاردند و دفن کرده شد شب چهارشنبه و آوردند که علی مرتضی بر طرف سر جنازه
آنحضرت بایستاد و گفت ای پیغمبر گرامی صلعم سلام و رحمت و بركات خداست تعالی
بر تو با و بار خدا یا گوای میسر هم که و سه رسانید آنچه بر او نازل شد و شرطیت
نسبت بهت بجای آورد و در راه خدا جهاد کرد و تا غریزه گردانید حق وین خود را
بار خدا یا مارا از آنجمله گردان که بروی آن کنم که بر و سه نازل شد و حج کن میان ما
و او در روز قیامت مردم آئین گفتند اما در وقت دفن آنحضرت صلعم
علیه که و سه اختلاف واقع شد که آنحضرت را کجا دفن کنند علی مرتضی فرمود در روز زمین

و در سبب حدیث پیرا بود که بر سر پا چپ بود اما نماز گذاردن بر آن حضرت بجاعت نبود جماعت می آمدند
بر و سه و نماز گذاردن در بی جماعت و بیرون می آمدند پس جماعت دیگر بر می درآمدند
و میگذاردند و چشمه شریف بهم در آنجا بود که غسل داده بودند و در آن نخست مروان
در آمدند چون مروان فارغ شدند سوار درآمدند و بعد از سوار شدن گزاری کردند از
امیر المؤمنین علی رضی عنقه است که فرمود در جنازه رسول خدا صلعم هیچکس امامت نکند
زیر آنکه آنحضرت صلعم در ایام حیات و مات امام شماس و در روایتی آمده اول
کسان که نماز گذاردند بر و سه الهیت و سه بودند علی و عباس و بنی هاشم
پس از آن درآمدند مهاجرین بعد از آن انصار پستری درآمدند مردم فوج فوج
و نماز میگذاردند و تا خبری که در دفن راه یافت سبب این بود و اوقات روز
و شبانه بود و در سه شنبه تمام روز گذارشته شد سر بر و سه و ریت و نماز
گذاردند و دفن کرده شد شب چهارشنبه و آوردند که علی مرتضی بر طرف سر جنازه
آنحضرت بایستاد و گفت ای پیغمبر گرامی صلعم سلام و رحمت و بركات خداست تعالی
بر تو با و بار خدا یا گوای میسر هم که و سه رسانید آنچه بر او نازل شد و شرطیت
نسبت بهت بجای آورد و در راه خدا جهاد کرد و تا غریزه گردانید حق وین خود را
بار خدا یا مارا از آنجمله گردان که بروی آن کنم که بر و سه نازل شد و حج کن میان ما
و او در روز قیامت مردم آئین گفتند اما در وقت دفن آنحضرت صلعم
علیه که و سه اختلاف واقع شد که آنحضرت را کجا دفن کنند علی مرتضی فرمود در روز زمین

و در سبب حدیث پیرا بود که بر سر پا چپ بود اما نماز گذاردن بر آن حضرت بجاعت نبود جماعت می آمدند
بر و سه و نماز گذاردن در بی جماعت و بیرون می آمدند پس جماعت دیگر بر می درآمدند
و میگذاردند و چشمه شریف بهم در آنجا بود که غسل داده بودند و در آن نخست مروان
در آمدند چون مروان فارغ شدند سوار درآمدند و بعد از سوار شدن گزاری کردند از
امیر المؤمنین علی رضی عنقه است که فرمود در جنازه رسول خدا صلعم هیچکس امامت نکند
زیر آنکه آنحضرت صلعم در ایام حیات و مات امام شماس و در روایتی آمده اول
کسان که نماز گذاردند بر و سه الهیت و سه بودند علی و عباس و بنی هاشم
پس از آن درآمدند مهاجرین بعد از آن انصار پستری درآمدند مردم فوج فوج
و نماز میگذاردند و تا خبری که در دفن راه یافت سبب این بود و اوقات روز
و شبانه بود و در سه شنبه تمام روز گذارشته شد سر بر و سه و ریت و نماز
گذاردند و دفن کرده شد شب چهارشنبه و آوردند که علی مرتضی بر طرف سر جنازه
آنحضرت بایستاد و گفت ای پیغمبر گرامی صلعم سلام و رحمت و بركات خداست تعالی
بر تو با و بار خدا یا گوای میسر هم که و سه رسانید آنچه بر او نازل شد و شرطیت
نسبت بهت بجای آورد و در راه خدا جهاد کرد و تا غریزه گردانید حق وین خود را
بار خدا یا مارا از آنجمله گردان که بروی آن کنم که بر و سه نازل شد و حج کن میان ما
و او در روز قیامت مردم آئین گفتند اما در وقت دفن آنحضرت صلعم
علیه که و سه اختلاف واقع شد که آنحضرت را کجا دفن کنند علی مرتضی فرمود در روز زمین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لوگوں سے زیادہ خوبصورت اور
مکمل انداز پر بیان کیا گیا ہے
اور نظم انداز میں لکھا گیا ہے
لیکن یہ سب کچھ اس کتاب میں
انکسار کا نام سے لکھا گیا ہے
واقع ہوئی یہ وہ ہے جو علم کا
لوگوں کو دینی اور دنیاوی

[illegible]

[illegible]

صفیه بنت حمی از بنی النضر و آنکه مرزودا آنحضرت و کس خدیجه و زینب الهمدانی
و وفات آنحضرت از دزدان بود و خلاف نیست در آنکه اول زنی که تزویج کرد
او را آنحضرت خدیجه است و تزویج نکرد و آنحضرت صلعم هر دو هیچ زنی را
تا مرد او و این یازده زن است که آنحضرت ایشان را خواسته و یا ایشان
زفاف کرد و از بعضی ایشان اولاد بوجود آمد و از پنجاه خدیجه و زینب بنت
خریمه در حیات آنحضرت از دنیا رفته و نه باقی بعد از حضرت وفات یافته
و جماعه دیگر از نساء اندست یازده که بعضی از زوج نموده و زفاف
نکرده و پیش از دخول مفارقت نموده و بعضی را خطبه کرد و خواستگاری نمود
اما تزویج نکرد و بعضی از آن تزویج کرد و در وقت تنه که یا ایها البنی قل
لا زواج لکم کنتم ترون الحیوة الدنیا و زینتها الایه اجماله آنحضرت بدر فرزند
و اما سرداری آنسر و صلعم چهار بودند اول رابیه بنت شمعون قطی که مقوقس
بطنی صاحب مصر و والی اسکندریه بر آنحضرت پیشکش فرستاده بود و آن
مهر ابراهیم بود و دوم رکانه بنت زید بن عمرو و بعضی گفته اند بنت شمعون
از سیایه بنی النضر و بقوله ابنتی قریظه و الاول اطهر و طی میکرد آنحضرت
و رابیه الهمدانی و بعضی گفته اند که آزاد کرد و تزویج نمود و در محرم سال ششم از
حشر و وفات یافت پیش از وفات آنحضرت و وقت رجوع از حجه الوداع
و دفن کرده شد و بقیع و دیگر گنجه بود و جمیع که از بعضی سیبایی با آنحضرت

سبک اور اجازت کے لئے زور دیا اور
 اس کی اس برکت اور حسن چاہی
 کے اور تنہا کی کہ ہے ازواج سے
 جو حضرت علیؑ سے علیہ السلام سے
 اور یوں اور بھی منسوب ہیں اور
 اور بنی امیہ میں ازواج کے ساتھ
 ان کے لئے مخصوص کیا اور جبکہ
 وفات کی اور ان کی آخرت میں
 ساتھ حضورؐ نے جو عورتیں
 پاکیزہ دیا اور نام رکھا اور ان
 اور ان کی بیویوں نے ان سے نفرت

[illegible]

رسیده و دیگر کشید که بود که زینب بنت جحش نجف بخشیده بود و اما ولاد کرام
آنحضرت جلایه آنچه اتفاق کرده شده است بر ایشان شنش اند و پس قریب
و ابراهیم و چهار دختر زینب زقیه و ام کلثوم و فاطمه و در غیر ایشان اثنا است
بعضی طبیب و طاهر نیز شمرده اند پس جمله بیست باشند چهار زن و چهار پسر
و بعضی میگویند که غیر ابراهیم و قاسم عبدالله است که یکصد و سی و یک نفر است
و طبیب و طاهر ائمه است بجهت تولد و در عهد اسلام و اکثر اهل علم
التساب برین ائمه و از قطنی گفت که این قول اثبت است پس مجموع بیست
باشند و ذکر و چهار اناث و آنچه مشهور است در مقام و بر زبانها میگوید این
اقدام است و در و ابراهیم و زینب از و از قطنی حکایتی کرد که طبیب و طاهر غیر
عبدالله اند پس و کوخ تن باشند و مجموع که و از بعضی مردم نقل کرده اند
که طبیب و طبیب از یک شکم مولود اند و طاهر و طاهر از یک شکم و دیگر این همه
پارو دارند باشند و از بعضی منقول است که زائیده شده بر آن آنحضرت
پیش از بعثت پس که نام کرد و او را عید منافع پس مجموع و از و زینب
که همه زائیده شده اند و اسلام غیر عید منافع و گفته است ابن اسحق که زائیده
شده و از ابراهیم پیش از اسلام و وفات یافتند و اسلام و و
یافتند و ائمه از اصحاب و در بعضی اقوال عبدالله بعد از نبوت مولود شده
و اختلاف کرده اند و کسب را ولاد آنحضرت و ترتیب ایشان ولاد پس

[illegible][illegible]

میں نے اپنے دل سے یہ بات کہہ دی تھی کہ میں نے تم کو
اپنے دل سے بہت محبت کی ہے۔ لیکن میں نے تم کو
اپنے دل سے بہت محبت کی ہے۔ لیکن میں نے تم کو

بعضی گفتہ اند کہ اکبر اولاد و صلح تمام ہو پھر پھر زینب پھر تفتہ
 پھر عبداللہ پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر ابراہیم و بعضے گفتہ کہ اکبر
 زینب پھر تمام پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر عبداللہ کہ لقب اطیب باہر است
 پھر ابراہیم و ابن علیہ گفتہ کہ یحییٰ قول است صحیح اما قاسم اول مولود است
 کہ زائیدہ شد مرا حضرت را پیش از نبوت و بوسے کنیت کردہ شد آنحضرت
 بابو القاسم زینبیت مامشی کرد و بعضے گفتہ تا قابل رکوب شد و بعضے گفتہ دو
 سال زینبیت و بعضے ہفتہ ماہ گفتہ اند و قات یافت پیش از نبوت و نزد
 بعضے در اسلام و وے اول کہنے ست کہ مرد از اولاد رسول خدا اما عبا
 در کہ در اسلام ہو جو آمد و در طفولیت فوت شد اما ابراہیم آخر اولاد است
 در مدینہ در پنج سال ہشتم از ہجرت تولد ہوا و ماریہ قطیبہ بود و سکنے زوجہ
 ابو رافع از مولاد رسول خدا قائلہ و بود و براسے ماریہ خانہ ساختہ دادہ بود و کہ الان
 ان موضع را مشہرہ ام ابراہیم میگونیذرا و تبرک بہ بود و عمر ابراہیم ہفتاد و پنج سال
 ابو داؤد ذکر کردہ و در روئے شاتر دہ ماہ و ہشت روز و تہد بعضے یکسال و
 دہ ماہ و شش روز و بعضے قریب یکسال و نیم گفتہ اما اکبر بنات آنحضرت
 نزد امیر علمای زینب است و نزد ابن اسحق آنست کہ زائیدہ شد و در سنہ
 ثلثین از ولادت آنحضرت کہ در واقعہ قیل بود و دریافت اسلام را و ہجرت
 کرد و تزویج کردہ بود اورا با پسرخالہ اش کہ ابو العاص بن المزیج بن عبد القری

بعضی گفتہ اند کہ اکبر اولاد و صلح تمام ہو پھر پھر زینب پھر تفتہ
 پھر عبداللہ پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر ابراہیم و بعضے گفتہ کہ اکبر
 زینب پھر تمام پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر عبداللہ کہ لقب اطیب باہر است
 پھر ابراہیم و ابن علیہ گفتہ کہ یحییٰ قول است صحیح اما قاسم اول مولود است
 کہ زائیدہ شد مرا حضرت را پیش از نبوت و بوسے کنیت کردہ شد آنحضرت
 بابو القاسم زینبیت مامشی کرد و بعضے گفتہ تا قابل رکوب شد و بعضے گفتہ دو
 سال زینبیت و بعضے ہفتہ ماہ گفتہ اند و قات یافت پیش از نبوت و نزد
 بعضے در اسلام و وے اول کہنے ست کہ مرد از اولاد رسول خدا اما عبا
 در کہ در اسلام ہو جو آمد و در طفولیت فوت شد اما ابراہیم آخر اولاد است
 در مدینہ در پنج سال ہشتم از ہجرت تولد ہوا و ماریہ قطیبہ بود و سکنے زوجہ
 ابو رافع از مولاد رسول خدا قائلہ و بود و براسے ماریہ خانہ ساختہ دادہ بود و کہ الان
 ان موضع را مشہرہ ام ابراہیم میگونیذرا و تبرک بہ بود و عمر ابراہیم ہفتاد و پنج سال
 ابو داؤد ذکر کردہ و در روئے شاتر دہ ماہ و ہشت روز و تہد بعضے یکسال و
 دہ ماہ و شش روز و بعضے قریب یکسال و نیم گفتہ اما اکبر بنات آنحضرت
 نزد امیر علمای زینب است و نزد ابن اسحق آنست کہ زائیدہ شد و در سنہ
 ثلثین از ولادت آنحضرت کہ در واقعہ قیل بود و دریافت اسلام را و ہجرت
 کرد و تزویج کردہ بود اورا با پسرخالہ اش کہ ابو العاص بن المزیج بن عبد القری

بعضی گفتہ اند کہ اکبر اولاد و صلح تمام ہو پھر پھر زینب پھر تفتہ
 پھر عبداللہ پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر ابراہیم و بعضے گفتہ کہ اکبر
 زینب پھر تمام پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر عبداللہ کہ لقب اطیب باہر است
 پھر ابراہیم و ابن علیہ گفتہ کہ یحییٰ قول است صحیح اما قاسم اول مولود است
 کہ زائیدہ شد مرا حضرت را پیش از نبوت و بوسے کنیت کردہ شد آنحضرت
 بابو القاسم زینبیت مامشی کرد و بعضے گفتہ تا قابل رکوب شد و بعضے گفتہ دو
 سال زینبیت و بعضے ہفتہ ماہ گفتہ اند و قات یافت پیش از نبوت و نزد
 بعضے در اسلام و وے اول کہنے ست کہ مرد از اولاد رسول خدا اما عبا
 در کہ در اسلام ہو جو آمد و در طفولیت فوت شد اما ابراہیم آخر اولاد است
 در مدینہ در پنج سال ہشتم از ہجرت تولد ہوا و ماریہ قطیبہ بود و سکنے زوجہ
 ابو رافع از مولاد رسول خدا قائلہ و بود و براسے ماریہ خانہ ساختہ دادہ بود و کہ الان
 ان موضع را مشہرہ ام ابراہیم میگونیذرا و تبرک بہ بود و عمر ابراہیم ہفتاد و پنج سال
 ابو داؤد ذکر کردہ و در روئے شاتر دہ ماہ و ہشت روز و تہد بعضے یکسال و
 دہ ماہ و شش روز و بعضے قریب یکسال و نیم گفتہ اما اکبر بنات آنحضرت
 نزد امیر علمای زینب است و نزد ابن اسحق آنست کہ زائیدہ شد و در سنہ
 ثلثین از ولادت آنحضرت کہ در واقعہ قیل بود و دریافت اسلام را و ہجرت
 کرد و تزویج کردہ بود اورا با پسرخالہ اش کہ ابو العاص بن المزیج بن عبد القری

بعضی گفتہ اند کہ اکبر اولاد و صلح تمام ہو پھر پھر زینب پھر تفتہ
 پھر عبداللہ پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر ابراہیم و بعضے گفتہ کہ اکبر
 زینب پھر تمام پھر ام کلثوم پھر فاطمہ زہرا پھر عبداللہ کہ لقب اطیب باہر است
 پھر ابراہیم و ابن علیہ گفتہ کہ یحییٰ قول است صحیح اما قاسم اول مولود است
 کہ زائیدہ شد مرا حضرت را پیش از نبوت و بوسے کنیت کردہ شد آنحضرت
 بابو القاسم زینبیت مامشی کرد و بعضے گفتہ تا قابل رکوب شد و بعضے گفتہ دو
 سال زینبیت و بعضے ہفتہ ماہ گفتہ اند و قات یافت پیش از نبوت و نزد
 بعضے در اسلام و وے اول کہنے ست کہ مرد از اولاد رسول خدا اما عبا
 در کہ در اسلام ہو جو آمد و در طفولیت فوت شد اما ابراہیم آخر اولاد است
 در مدینہ در پنج سال ہشتم از ہجرت تولد ہوا و ماریہ قطیبہ بود و سکنے زوجہ
 ابو رافع از مولاد رسول خدا قائلہ و بود و براسے ماریہ خانہ ساختہ دادہ بود و کہ الان
 ان موضع را مشہرہ ام ابراہیم میگونیذرا و تبرک بہ بود و عمر ابراہیم ہفتاد و پنج سال
 ابو داؤد ذکر کردہ و در روئے شاتر دہ ماہ و ہشت روز و تہد بعضے یکسال و
 دہ ماہ و شش روز و بعضے قریب یکسال و نیم گفتہ اما اکبر بنات آنحضرت
 نزد امیر علمای زینب است و نزد ابن اسحق آنست کہ زائیدہ شد و در سنہ
 ثلثین از ولادت آنحضرت کہ در واقعہ قیل بود و دریافت اسلام را و ہجرت
 کرد و تزویج کردہ بود اورا با پسرخالہ اش کہ ابو العاص بن المزیج بن عبد القری

بن عبد الشمس بن عبد مناف و مادر ابو العاص بنت خویلد اخت خدیجه بنت
 خویلد از یک مادر و پدر زینب را از ابو العاص پسکر بود علی نام و خوشتر آن
 نام علی نزد یک بچه نام رخ رسیده از دنیا رفت و حضرت علی ابن ابیطالب
 بعد وفات فاطمه زهرا علیها السلام علیها وعلیها واجب وصیت و
 امام را بخوانست و زینب و برادر علی و برادر نام و برادر و برادر
 محمد اکبر و محمد اصغر نیز از اولاد علی مرتضی اند محمد اکبر محمد بن حنفیه و محمد صغر
 ام و ام ولد بود که شهید شد با حضرت امام حسین علیهما السلام علیهم وعلیهم
 و سلم وفات زینب در زمان حیات آنحضرت در سال ششم از هجرت واقع شد
 اما رقیه ولادت و سه سال سی و سوم از واقعه قبل است بعد از زینب
 بسنه سال و رقیه پیش از عهد نبوت تحت عقیقه بن ابی لهب و اخت او ام کلثوم
 تحت برادر و عقیقه و در کتب و جامع الاصول و اوّل بعینه کبر و
 در ثانی مصغر و در روضه الاحباب و عکس این آورده و هر گاه که عقیقه طلاق داد
 با حضرت عثمان رضی الله عنه بن عفان و در آن روز عقیقه هم ام کلثوم را
 گذاشت و آنحضرت در حق و دعا کرد و شکر نیندیش پاره ساخت و
 آنحضرت ام کلثوم را بعد فوت رقیه در سنه ثلاث از هجرت بثمان داد
 و ام کلثوم در سنه سبع از هجرت وفات یافت و از دختر پیغمبر و زندی عثمان
 رضی الله عنه بن عفان را بوجو آدانا باقی ماند و مرد علما را میند زینب و کلثوم

بن عبد الشمس بن عبد مناف و مادر ابو العاص بنت خویلد اخت خدیجه بنت
 خویلد از یک مادر و پدر زینب را از ابو العاص پسکر بود علی نام و خوشتر آن
 نام علی نزد یک بچه نام رخ رسیده از دنیا رفت و حضرت علی ابن ابیطالب
 بعد وفات فاطمه زهرا علیها السلام علیها وعلیها واجب وصیت و
 امام را بخوانست و زینب و برادر علی و برادر نام و برادر و برادر
 محمد اکبر و محمد اصغر نیز از اولاد علی مرتضی اند محمد اکبر محمد بن حنفیه و محمد صغر
 ام و ام ولد بود که شهید شد با حضرت امام حسین علیهما السلام علیهم وعلیهم
 و سلم وفات زینب در زمان حیات آنحضرت در سال ششم از هجرت واقع شد
 اما رقیه ولادت و سه سال سی و سوم از واقعه قبل است بعد از زینب
 بسنه سال و رقیه پیش از عهد نبوت تحت عقیقه بن ابی لهب و اخت او ام کلثوم
 تحت برادر و عقیقه و در کتب و جامع الاصول و اوّل بعینه کبر و
 در ثانی مصغر و در روضه الاحباب و عکس این آورده و هر گاه که عقیقه طلاق داد
 با حضرت عثمان رضی الله عنه بن عفان و در آن روز عقیقه هم ام کلثوم را
 گذاشت و آنحضرت در حق و دعا کرد و شکر نیندیش پاره ساخت و
 آنحضرت ام کلثوم را بعد فوت رقیه در سنه ثلاث از هجرت بثمان داد
 و ام کلثوم در سنه سبع از هجرت وفات یافت و از دختر پیغمبر و زندی عثمان
 رضی الله عنه بن عفان را بوجو آدانا باقی ماند و مرد علما را میند زینب و کلثوم

[illegible]

من هؤلاء الذين وجبت علينا حقوقهم قال علي وفاطمة وابناهما رواد احمد
وابن ابي حاتم والطبراني والحاكم وصححه وفي الصواعق ونقل الثعلبي والبيهقي عن ابن
عباس انه لما نزل قوله تعالى قل لا اسألكم عليا اجر الا المودة في القربى قال قوم
في نفوسهم يا يزيد ان الان خشيتمنا على قربته من بعد فاخرج جبريل النبي صلى الله
عليه وآله وسلم انهم تموه فانزل الله تعالى ام يقولون افترى على الله كذبا لا يه
تقال القوم يا رسول الله انك صادق فانزل وهو الذي قيل لقوته عن عباده
واخرج الطبراني عن الامام زين العابدين عليه السلام لما جئ به سيرة عقيب مقتل
الحسين وقيم على درج دمشق قال بعض جناده اهل الشام الحمد لله الذي قتلهم وقطع
عرق الفتنة فقال اما قرئت قل لا اسألكم عليا اجر الا المودة في القربى قالوا نعم
بهم قال نعم واخرج البيهقي عن ابي سعيد الخدري ان النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال
في قوله تعالى وقومهم نعم مستولون عن ولايته على اهل البيت لان الله امر علي بن
الحق انه لا يلازم علي بليغ الرسالة اجر الا المودة في القربى والمعنى نعم مستولون على الواجب
حق المودة كما ادعاهم لبني ام اضعوا وما يعلو بان يكون عليهم المطالبة والقبول ومن ذلك
اخرج مسلم عن زيد بن ارم قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يا فتينا
خطبنا بما يريدكم خابرين مكة والمدينة فحمد الله واشته عليه وعظ وذكر ثم قال يا بعد الا
ايها الناس انما ابشر بوشك ان يايتي رسول ربني فاجبت واناسا منكم فيكم ثقلين اولهما كتاب
فيه الهدى والنور فخذوا بكتاب الله واتمسكوا به فمحصى على كتاب الله وغب فيه ثم

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

د دوست کو خدا کو اس واسطے کہ
 تو گفت ازین گفت و بنیاد
 کمال او دارد دوست و هر یک
 تو اسطوره دوستی کلام
 یاران دوستی دوستی کلام

گرفت دست حسن و حسین را و گفت کسی که دوست دارد این دورا و مادر و پدر را این دورا
 باشد با من در درجه من روز قیامت و در دنیا غایت مبالغه است که فرمود که باشد و درجه ما
 یا مرا و غایت قرب معیت است و دیگران که آنجا انکشاف مطلق معیت کرده انتی اخراج
 از نزدی سلسلا بالسادات الاشراف قال حدثنا فضیل بن علی الجعفی حدثنا علی بن جعفر
 بن محمد قال خبرنی موسی بن جعفر بن محمد بن ابی جعفر بن محمد بن علی بن ابی حمزة عن ابی
 عن جده علی بن ابی طالب ان ابی ائمه یحسن و حسن و قال من احبنی و احب ذین
 و اباجاد و اصحاب کان معنی در جنتی یوم القیمه ثم حمزه بن محمد بن سیدک رسولی و اگر گرفت دست
 حسن و محبتی حسین شهید که بار افرمود کسی که دوست دارد و مادر و دست دارد
 این هر دو را و پدر و مادر اینهارا پس آنکس همراه من خواهد بود و در درجه من روز
 قیامت فی فضل الخطاب روی الامام ابو اسحق الثعلبی رحمه الله باسناده عن الامام
 محمد بن اسلم الطوسی رحمه الله قال حدثنا جعفر بن ابی حمزة عن اسمعیل بن ابی طالب عن قیس بن
 ابی حازم عن جریر بن عبد الله الجعفی انه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 من مات علی حب آل محمد مات شهید الا من مات علی حب آل محمد مات مغفور الا من
 مات علی حب آل محمد فتح قبره بابان من الجنة الا من مات علی حب آل محمد بشبهه
 سلاک الموت بالجنة ثم منکر و نکیر الا من مات علی حب آل محمد ف علی الجنة کمایز
 العروس الی بیت زوجها الا من مات علی حب آل محمد ف اولاده و اولاد اولاده و اولاد
 الا من مات علی حب آل محمد مات علی السنة و الجماعت الا من مات علی

یا بنی خدا سجدہ آور دے بدون رکوع خلاف عادت فرمود حضرت رسالت کراری
 بدستی آمد جبریل گفت و محمد خدا تعالیٰ دوست میدارد علی را پس سجدہ شکرین
 نعمت بجا آورد و بعد از آن برداشتم سر خود را گفت جبریل که خدا دوست
 میدارد و حضرت زہرا را باز سجدہ کردم پس برداشتم سر از سجدہ گفت جبریل ای
 محمد خدا دوست میدارد و حسن و حسین را عظیم سلام پس سجدہ کردم و بعد از آن
 برداشتم سر خود را از سجدہ گفت جبریل بدستے خدا تعالیٰ دوست میدارد
 کسے را که دوست دارد ایشان را پس سجدہ کردم و سر برداشتم از سجدہ
 پس گفت جبریل خدا دوست میدارد کسے را که دوست دارد و دوستان
 ایشان را پس سجدہ کردم و فی فضل الخطاب حدثنا عبد الله عن محمد بن عبید بن خالد
 قال حدثنا محمد بن عثمان البصري قال محمد بن الفضل عن محمد بن سعید ابی طیبہ عن
 المقداد بن الاسود رضی اللہ عنہ قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 معرفة آل محمد براءة من النار وحب آل محمد جواز علی الصراط والولایۃ لآل محمد امان
 من النار نیز در مدارج النبوة آورده کہ فرمود آنحضرت کہ شناختن آل محمد سبب
 نیراست از آتش و رنج و حب آل محمد سبب گذشتن است از صراط و ولایت آل محمد
 امانست از عذاب آبی الکلم فی عرف منزلت لہی المختار وآلہ الاطهار و ہست علم ان بی لایم شکر
 و موالاتہم فی قلبی کمون ولا یضاع علی من الاعمال النجاة من آل الاسودہ آل سیدہ الابرار و لا یجاء
 لاوصول الی مقام النبی الا بالاخیا علیہم صلوات اللہ علیہم بالحب الیہم بالقلب المجان لانه قال حبیب الرحمن

جبریل علیہ السلام فرمود کہ ای محمد خدا تعالیٰ دوست میدارد علی را پس سجدہ شکرین
 نعمت بجا آورد و بعد از آن برداشتم سر خود را گفت جبریل کہ خدا دوست
 میدارد و حضرت زہرا را باز سجدہ کردم پس برداشتم سر از سجدہ گفت جبریل ای
 محمد خدا دوست میدارد و حسن و حسین را عظیم سلام پس سجدہ کردم و بعد از آن
 برداشتم سر خود را از سجدہ گفت جبریل بدستے خدا تعالیٰ دوست میدارد
 کسے را که دوست دارد ایشان را پس سجدہ کردم و سر برداشتم از سجدہ
 پس گفت جبریل خدا دوست میدارد کسے را که دوست دارد و دوستان
 ایشان را پس سجدہ کردم و فی فضل الخطاب حدثنا عبد الله عن محمد بن عبید بن خالد

جبریل علیہ السلام فرمود کہ ای محمد خدا تعالیٰ دوست میدارد علی را پس سجدہ شکرین
 نعمت بجا آورد و بعد از آن برداشتم سر خود را گفت جبریل کہ خدا دوست
 میدارد و حضرت زہرا را باز سجدہ کردم پس برداشتم سر از سجدہ گفت جبریل ای
 محمد خدا دوست میدارد و حسن و حسین را عظیم سلام پس سجدہ کردم و بعد از آن
 برداشتم سر خود را از سجدہ گفت جبریل بدستے خدا تعالیٰ دوست میدارد
 کسے را که دوست دارد ایشان را پس سجدہ کردم و سر برداشتم از سجدہ
 پس گفت جبریل خدا دوست میدارد کسے را که دوست دارد و دوستان
 ایشان را پس سجدہ کردم و فی فضل الخطاب حدثنا عبد الله عن محمد بن عبید بن خالد

جبریل علیہ السلام فرمود کہ ای محمد خدا تعالیٰ دوست میدارد علی را پس سجدہ شکرین
 نعمت بجا آورد و بعد از آن برداشتم سر خود را گفت جبریل کہ خدا دوست
 میدارد و حضرت زہرا را باز سجدہ کردم پس برداشتم سر از سجدہ گفت جبریل ای
 محمد خدا دوست میدارد و حسن و حسین را عظیم سلام پس سجدہ کردم و بعد از آن
 برداشتم سر خود را از سجدہ گفت جبریل بدستے خدا تعالیٰ دوست میدارد
 کسے را که دوست دارد ایشان را پس سجدہ کردم و سر برداشتم از سجدہ
 پس گفت جبریل خدا دوست میدارد کسے را که دوست دارد و دوستان
 ایشان را پس سجدہ کردم و فی فضل الخطاب حدثنا عبد الله عن محمد بن عبید بن خالد

[illegible][illegible]

اور سب سے اولیٰ مرتبہ میری بخت کردہ
 صاحب دین بے غرضی و بیخاک و بکرا
 و درویش و بیخاک و بیخاک و بیخاک
 فضل سے اور کرم سے سب سے اولیٰ مرتبہ
 لئے مغان الیہا ہی کرام
 پرورش کرنے والے تمام عالم کچھ نہیں
 اس کا کرامت اوی نہیں

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

سجدہ کند جب کہ پچھڑا اور شطراقت جنبش تہیہ شست و سجدہ کردن نہ توانست
و اول و آخر و سیکہ با سعادت باشد و از لوث شرک و شوب شقاوت و خلط
نجاست پاک باشد و بجز طهارت از ابتدا تا انتہا مگذشتہ باشد سوائے علی مرتضیٰ از
صحابہ کہ نبو و لهذا بر نام نامی آنحضرت کرم اللہ وجہہ سید سید محمد و تحقیق و
الحقین شیخ شہاب الدین ابن حجر المکی عن حکایت استحال کرم اللہ وجہہ فی حق علی علیہ السلام
و دن غیر و عوضا من الرضی و دل سیتہا فلک غیرہ من الصحابة فاجاب بقوله حکمہ فلک
ان علیا علیہ السلام السیّد المصنوع فاما سبب الیہی الیہ باہو مطابق لہا لہ من تکریمہ الوجہ
و المراد بحدیثہ و الکفایۃ عن الذات حفظہ عن ان تبوجہ لغير اللہ تعالیٰ فی عبادتہ و ہم
سجدوہ امر و محج علیہ السلام و ہو صبی مہینہ صبح اسلامہ حنیفہ علی خلاف تہنہا لان الاحکام
وقت اسلامہ کانت منوطہ بالتمیز ثم بعد ذلک نسخ الامر و طلت بالبلوغ کما بینہ البقیۃ غیرہ
فانقلت کثیر من الصحابة لم یجدہم یسجدون للجنیم کالجاء الیہ لایس عبد من ابن عمر و ابن الزبیر
و عیسیٰ مع ذلک الاقول لنا فیجسمہم کب ال رضی غیر ہم قلت ہذا از نظر اوسم
انما وجہ و بعد از محال الشکر و خود و از الضلال و لغتہ فلم شیاء ہو و کانت تکریمہ کثیر من الصحابة
من السجود للجنیم مع علی لغتہ الیہ و الناس مبالغتہ فی ذلک و کان فی التکریم علی الصلۃ الیہ
و لا قارب و کل المشاق التي لا یطاق من الدالۃ علی الصدق المیس فیہ بعد ظهور الاسلام
و زیہو فی الضلال فباسباب لان یسجدون عن یقینہ الصحابة بہذا الخصوص صحتہ علیہ السلام

فصل في الادب باسعادت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

این معنی که است روز جمعه سیر و سیم جب بعد از بیست و شصت سال و نزدیک
 سی سال زعامت نصیر و رک بود و ایت کرده اند که پیدا شد و چون کعبه و پیدا نه گشت
 که در چون کعبه بجز و س و خد استعالی مخصوص گردانید او را باین فضیلت و
 شرف گردانید کعبه باین شرف و در بعضی کتب سیر از بریره نقل کرده که مادر
 عباس با جمعی از بنی هاشم علیه السلام در مسجد الحرام نشسته بودیم ناگاه فاطمه بنت اسد
 مادر علی حیدر بر سیده بطوان کعبه مشغول گردید و در آثار طواف بر روزه
 مبتلا شد و آثار ولادت و علامت زائیدن بر وی ظاهر گشت و طاقش
 نماند دیدم که دیوار خانه کعبه شقی شد و فاطمه درون رفت مابین خنجر و سیم که در
 در آئیم میسر نشد روز چهارم علی را بر دست گرفت و بر دامن آمد ابو طالب خواست که
 مولود مسعود را زید نام کند مادرش را ده نمود و آن فرزند را محمد را به حیدر موسوم نمود
 آخر پدر و مادر بحسب اشیاء خیر البشیر نام نامش علی قرار دادند و در مدارج النبوة
 است که تسمیه او را ابو طالب علی و تسمیه بنوه و پیغمبر خدا بصیرت و لقبی به باین تسمیه
 و هادی مهدی دادند و اعیه و عیوب الامته و کنیتش ابو طالب و ابو اسحٰب
 و ابو تراب و ابو اسطین و ابو الریحانین و اشهر القابش مرتضی و اسد الله
 الغالب و حیدر الوصی امیر المؤمنین و سید المرسلین امام المتقین و عیوب المؤمنین
 و سید العرب امام البره و قاتل الفجره و ذی القرمین و سیم النار و اجنه و غیر ذلک
 ما بطول شرح او و آورده اند امامیه که ولادت با سعادت حضرت علی مرتضی

این معنی که است روز جمعه سیر و سیم جب بعد از بیست و شصت سال و نزدیک
 سی سال زعامت نصیر و رک بود و ایت کرده اند که پیدا شد و چون کعبه و پیدا نه گشت
 که در چون کعبه بجز و س و خد استعالی مخصوص گردانید او را باین فضیلت و
 شرف گردانید کعبه باین شرف و در بعضی کتب سیر از بریره نقل کرده که مادر
 عباس با جمعی از بنی هاشم علیه السلام در مسجد الحرام نشسته بودیم ناگاه فاطمه بنت اسد
 مادر علی حیدر بر سیده بطوان کعبه مشغول گردید و در آثار طواف بر روزه
 مبتلا شد و آثار ولادت و علامت زائیدن بر وی ظاهر گشت و طاقش
 نماند دیدم که دیوار خانه کعبه شقی شد و فاطمه درون رفت مابین خنجر و سیم که در
 در آئیم میسر نشد روز چهارم علی را بر دست گرفت و بر دامن آمد ابو طالب خواست که
 مولود مسعود را زید نام کند مادرش را ده نمود و آن فرزند را محمد را به حیدر موسوم نمود
 آخر پدر و مادر بحسب اشیاء خیر البشیر نام نامش علی قرار دادند و در مدارج النبوة
 است که تسمیه او را ابو طالب علی و تسمیه بنوه و پیغمبر خدا بصیرت و لقبی به باین تسمیه
 و هادی مهدی دادند و اعیه و عیوب الامته و کنیتش ابو طالب و ابو اسحٰب
 و ابو تراب و ابو اسطین و ابو الریحانین و اشهر القابش مرتضی و اسد الله
 الغالب و حیدر الوصی امیر المؤمنین و سید المرسلین امام المتقین و عیوب المؤمنین
 و سید العرب امام البره و قاتل الفجره و ذی القرمین و سیم النار و اجنه و غیر ذلک
 ما بطول شرح او و آورده اند امامیه که ولادت با سعادت حضرت علی مرتضی

این معنی که است روز جمعه سیر و سیم جب بعد از بیست و شصت سال و نزدیک
 سی سال زعامت نصیر و رک بود و ایت کرده اند که پیدا شد و چون کعبه و پیدا نه گشت
 که در چون کعبه بجز و س و خد استعالی مخصوص گردانید او را باین فضیلت و
 شرف گردانید کعبه باین شرف و در بعضی کتب سیر از بریره نقل کرده که مادر
 عباس با جمعی از بنی هاشم علیه السلام در مسجد الحرام نشسته بودیم ناگاه فاطمه بنت اسد
 مادر علی حیدر بر سیده بطوان کعبه مشغول گردید و در آثار طواف بر روزه
 مبتلا شد و آثار ولادت و علامت زائیدن بر وی ظاهر گشت و طاقش
 نماند دیدم که دیوار خانه کعبه شقی شد و فاطمه درون رفت مابین خنجر و سیم که در
 در آئیم میسر نشد روز چهارم علی را بر دست گرفت و بر دامن آمد ابو طالب خواست که
 مولود مسعود را زید نام کند مادرش را ده نمود و آن فرزند را محمد را به حیدر موسوم نمود
 آخر پدر و مادر بحسب اشیاء خیر البشیر نام نامش علی قرار دادند و در مدارج النبوة
 است که تسمیه او را ابو طالب علی و تسمیه بنوه و پیغمبر خدا بصیرت و لقبی به باین تسمیه
 و هادی مهدی دادند و اعیه و عیوب الامته و کنیتش ابو طالب و ابو اسحٰب
 و ابو تراب و ابو اسطین و ابو الریحانین و اشهر القابش مرتضی و اسد الله
 الغالب و حیدر الوصی امیر المؤمنین و سید المرسلین امام المتقین و عیوب المؤمنین
 و سید العرب امام البره و قاتل الفجره و ذی القرمین و سیم النار و اجنه و غیر ذلک
 ما بطول شرح او و آورده اند امامیه که ولادت با سعادت حضرت علی مرتضی

این معنی که است روز جمعه سیر و سیم جب بعد از بیست و شصت سال و نزدیک
 سی سال زعامت نصیر و رک بود و ایت کرده اند که پیدا شد و چون کعبه و پیدا نه گشت
 که در چون کعبه بجز و س و خد استعالی مخصوص گردانید او را باین فضیلت و
 شرف گردانید کعبه باین شرف و در بعضی کتب سیر از بریره نقل کرده که مادر
 عباس با جمعی از بنی هاشم علیه السلام در مسجد الحرام نشسته بودیم ناگاه فاطمه بنت اسد
 مادر علی حیدر بر سیده بطوان کعبه مشغول گردید و در آثار طواف بر روزه
 مبتلا شد و آثار ولادت و علامت زائیدن بر وی ظاهر گشت و طاقش
 نماند دیدم که دیوار خانه کعبه شقی شد و فاطمه درون رفت مابین خنجر و سیم که در
 در آئیم میسر نشد روز چهارم علی را بر دست گرفت و بر دامن آمد ابو طالب خواست که
 مولود مسعود را زید نام کند مادرش را ده نمود و آن فرزند را محمد را به حیدر موسوم نمود
 آخر پدر و مادر بحسب اشیاء خیر البشیر نام نامش علی قرار دادند و در مدارج النبوة
 است که تسمیه او را ابو طالب علی و تسمیه بنوه و پیغمبر خدا بصیرت و لقبی به باین تسمیه
 و هادی مهدی دادند و اعیه و عیوب الامته و کنیتش ابو طالب و ابو اسحٰب
 و ابو تراب و ابو اسطین و ابو الریحانین و اشهر القابش مرتضی و اسد الله
 الغالب و حیدر الوصی امیر المؤمنین و سید المرسلین امام المتقین و عیوب المؤمنین
 و سید العرب امام البره و قاتل الفجره و ذی القرمین و سیم النار و اجنه و غیر ذلک
 ما بطول شرح او و آورده اند امامیه که ولادت با سعادت حضرت علی مرتضی

منه لکنی و در اقربانی خافت که چون انسان
مستحقان او را با تیری خشن که چون انسان
او را با تیرین سنان او سوخت چون او را
پت پستی که از کشته و کال صولت می بیند

علاء الدین مبارک اور بیدین مبارک
اور شمس مبارک اور علی مبارک
اور علی مبارک اور اسماء مبارک
اور علی مبارک اور اسماء مبارک

این کتاب طبع شده است در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵
 در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵
 در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵

عطا کرده بود از آنکه خواست با و از خیر و نیکی آن بود که رسید به پیشانی طحطا شد و بود
 ابوطالب عیال دار و فلسس پس فرمود رسول عمر خود عباس را که بود الدار در میان
 بنی هاشم ای عباس بنی برادر تو ابوطالب عیال دار است و از خیر و نیکی آن بود که رسید به پیشانی طحطا شد و بود
 و مشقت رسیده است تو می بینی آن را یا همراه من بسوی ابطالب که ما گنیم او را از
 عیال و بگیرم من از فرزندان تو را و بگیرم تو را که رفت عباس به تهرست پس رفتند
 هر دو تا آمدند نزد ابی طالب گفتند میخواستیم که سبکبار سازیم ترا از رحمت از عیال تو
 تا وقتیکه برو داین شده از او میگویم هستند در آن گفت ابوطالب بگذر از پیش ما برآ
 من عقیل را و هاشم را وایت کرده که گفت ابوطالب بگذر از پیش ما برآ
 من هر چه خواهم بگیرم پس گفت رسول خدا علی را و پسران او را بسینه بی کینه خود و همیشه
 بود علی مرتضی را رسولی را اما مبعوث کرد او را حضرت جبریل و علامت گشت علی مرتضی او را
 و ایمان آورد با و و تصدیق او نمود و گرفت عباس حنجره همیشه بود و جعفر نزد عباس تا که اسلام
 آورد و بی نیاز گشت از و قال ابن سنی ذکر بعض اهل العلم ان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 کان فی حضره الصلوة خرج الی شایسته خرج معه علی بن ابیطالب من جمیع اعمامه و سایر قومه
 فیصلیان الصلوة فیما فاذا اسیار جبا نمکنا که لک ما شار الله ان یکننا ثم ان ابیطالب
 عمر علیه السلام یوما و یما یصلیان فقال لرسول الله هذا بنی الذی را که تدین به قال یا عم
 هذا بنی الله و ملائکته و رسوله و دین یها ابراهیم او ما قال العثنی الله رسول الله الی العباد و انت
 یا عم حق من بزلت له الفصحیه و دعوته الی الهدی و حق من اجابنی الله و اعاننی علیه و

این کتاب طبع شده است در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵
 در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵
 در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵

این کتاب طبع شده است در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵
 در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵
 در شهر مدینه منوره
 در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۱۲۸۵

[illegible][illegible]

۶۵

اسلام لانے اور یہ بڑا بہانہ ہے کہ
رہنما عباس کی پاس بھانٹا کہ
علی اور عباس نے جنم کو کسے کیا اور
اور ان کے رسالت کی تصدیق
نے کیا رسالت کی تصدیق
رسول خدا کے ساتھ نبوت
کے لگال اور عیسیٰ علی
علو اور علی علیہ السلام نے کیا
جو چاہو وہ

بر رسول خدا و تصدیق نمود چنانکه که آورد آنرا از نزد خدا و نماز گذارد و هم همراه و سعه الله
 و پیروی کرد و بوسه زد و نماز گفت ابو طالب مرتضی علی را که هرگز نخواهد خواند ترا
 رسول خدا اگر بوسه نیک پس لازم که صحبت و سعه قطعه

بر رسول خدا و تصدیق نمود چنانکه که آورد آنرا از نزد خدا و نماز گذارد و هم همراه و سعه الله
 و پیروی کرد و بوسه زد و نماز گفت ابو طالب مرتضی علی را که هرگز نخواهد خواند ترا
 رسول خدا اگر بوسه نیک پس لازم که صحبت و سعه قطعه

بر گزین تو سائیه اقبال شاه
 خوشنشین را حلقه ای گنجینه مند
 تار سی از دشمنان پنهان ستیز
 سبق مانی بر هر ان سابق که هست

فضل در بیان فضائل علی ابن ابیطالب علیه السلام

قال احمد والنسائی و غیره سالم یرونی حق احدین الصحابة لا سائید الجیاد اکثر مما جاء
 فی علی علیه السلام و اخرج عن احمد بن حنبل قال ما ورد لاحد من اصحاب رسول الله
 من الفضائل ما ورد لعلی گفت احمد و النسائی و غیره نشان که وارد نشده احادیث
 با سائو صحیح و حق هیچ یکی از صحابه پیشتر از آنکه وارد شده و در حق علی ابن ابیطالب علیه السلام
 از آنجا است که سوره و در در شان و سعه علیه السلام نازل گشت و فرمود رسول خدا
 هر جا که آید که میان الذین آمنوا و علوا الصالحات و کلام خدا است علی را سئ نه است
 اخرج الطبرانی عن ابن عباس قال ما نزل الله یا ایها الذین آمنوا الا علی امیرا و امیرا
 و فی روایت را سها و آیه کریمه من یقرن حسنه در شان محبت و سعه نازل گشت الذین
 یفقدون اموالهم سر او علانیة لایة در بیان اوصاف حمیده اوست و از آن جمله

بر رسول خدا و تصدیق نمود چنانکه که آورد آنرا از نزد خدا و نماز گذارد و هم همراه و سعه الله
 و پیروی کرد و بوسه زد و نماز گفت ابو طالب مرتضی علی را که هرگز نخواهد خواند ترا
 رسول خدا اگر بوسه نیک پس لازم که صحبت و سعه قطعه

بر گزین تو سائیه اقبال شاه
 خوشنشین را حلقه ای گنجینه مند
 تار سی از دشمنان پنهان ستیز
 سبق مانی بر هر ان سابق که هست

بر رسول خدا و تصدیق نمود چنانکه که آورد آنرا از نزد خدا و نماز گذارد و هم همراه و سعه الله
 و پیروی کرد و بوسه زد و نماز گفت ابو طالب مرتضی علی را که هرگز نخواهد خواند ترا
 رسول خدا اگر بوسه نیک پس لازم که صحبت و سعه قطعه

[illegible]

اولیای را همچو خود پنداشتند	همسری با انبیاء داشتند
همچو مادر است خواهند و خور	گفته اند یک بابش ایشان بشد
در میان سر قی بود لا انتها	این نمادستند ایشان از علی

سوال کیا کہ اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر کیا ہے؟
 جواب: اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر ہے کہ وہ جہنم میں داخل ہوگا۔
 سوال کیا کہ اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر کیا ہے؟
 جواب: اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر ہے کہ وہ جہنم میں داخل ہوگا۔

از درختهای مختلفه اند من و تو از یک درختیم و فی بعض الروایه خلق انت و خلقت من
 طیفه ابراهیم مشهور بنی وحید را از یک بے خاکند و در روحانی تن از یک جان پاک اند
 و از آنجا آست که پیش از اوان بلوغ اسلام آورد و بر وایت ابن عباس زید بن رقوم و
 سلمان فارسی بسیاری از صحابہ و تابعین و اول مسلمانان است ابن حجر گفته کہ یہ لاریج و از
 بعضہ اجماع برمیخی نقل کرده شد و سن شریف الفاضل لایت وقت بعثت حضرت
 رسالت ده سال فز و بعضہ کمتر از ان گفته اند و از ابیات منسوبہ بہ آنجا کہ در شرح
 وقایہ در باب قسمتہ انعام ذکر کرده اولیت او با سلام و اختصاص و بفضائل مخصوصه
 واضح و لایح است اشعاعی محمد بن ابی بنی و صبری و جعفر سلیمان و اعمی و
 جعفر الذی اضحی و مسی و بطیر مع الملائکہ بن امی و دینت محمد سکنی و عسری و
 مشوب کما یدری و جی و سبط احمد و ولای سنا و فایکم کسم سمی و سبقتکم الی
 الاسلام طرا و غلاما بلغت او ان حلم و واجب و ولایتہ علیکم رسول اللہ یوم غدیر خم
 بعیت برادر ابن عم فرزند و داماد و کراست این تقرب بانی داد و بیانی الصواب
 قال معاویہ الخالد بن عمر حبیب علیا قال علی ثلاث حضال علی حلقہ از غضب علی صا اذا
 قال و علی عدله اذا حکم و لما وصل الیه فخر من معاویہ قال غلامہ لکشب الیه نه الا بیات
 و از آنجا آست که او اول کسی است که عبادت کرد و خدا را و نماز کرد و حضرت رسالت
 پیش از تمام امت اخرج احمد بن اخیه العزنی قال رایت علیا صلی اللہ علیہ وسلم ارع صلی اللہ علیہ وسلم
 حتی بیت نواجزه ثم قال ذکرک قول بطلان علینا ابوطالب و انما مع رسول اللہ و نحن بضلی

سوال کیا کہ اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر کیا ہے؟
 جواب: اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر ہے کہ وہ جہنم میں داخل ہوگا۔
 سوال کیا کہ اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر کیا ہے؟
 جواب: اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر ہے کہ وہ جہنم میں داخل ہوگا۔

سوال کیا کہ اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر کیا ہے؟
 جواب: اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر ہے کہ وہ جہنم میں داخل ہوگا۔
 سوال کیا کہ اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر کیا ہے؟
 جواب: اگر کسی نے کلمہ پڑھا تو اس کا اجر ہے کہ وہ جہنم میں داخل ہوگا۔

حضرت خدیجہ رضی اللہ عنہا نے حضرت علی رضی اللہ عنہ سے
 اسات کو سو سن میں یہ پانچوں نبیوں سے
 انتقال کو بہت جلد ہی اور جلد یاد
 اور وہ خاندان علی رضی اللہ عنہ سے
 دل سے علی رضی اللہ عنہ سے
 شفقت میں اور حضرت علی رضی اللہ عنہ سے
 وفات کے بعد حضرت علی رضی اللہ عنہ سے
 کفار و منافقین کو کہتے تھے کہ
 ہمیشہ وہ حضرت علی رضی اللہ عنہ سے
 علیہ السلام کو ہم کو کئی تکلف ہو چکا ہے
 یوں حال علی رضی اللہ عنہ سے
 حضرت علی رضی اللہ عنہ سے

اور خطا و غلط فہم سے بچنا
اور خطا و غلط فہم سے بچنا
اور خطا و غلط فہم سے بچنا

اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔
 اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔
 اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔

بتانے پر زمین اندھت و قطعہ قطعہ ساخت خود را زد و ش آنحضرت بر زمین زد و
 در روایتی آمده که خود را از نزدیکی کعبه پدیدخت از جهت و ب شققت آنحضرت
 و چون بر زمین افتاد تبسم نمود و سوخت از و س پر سید که چیز ترا بخندہ آورد و
 گفت آنکه خود را از زمین جایی بلند انتم و بیج الملم نرسید آنحضرت فرمود چگونه الم
 بتورسد و حال آنکه بردارند تو محمد باشد و فرود آزند تو جبریل انتی کلامه از اجله
 آنست که چون کفار جمع شدند بر اسے ایدلے آنحضرت و هجرت از مکہ بدین
 قسمیم یافت رسول خدا صلی اللہ علیہ آله آنحضرت علی رضی فرمود تا بر فرس سید الورا
 بخفت و ردای مبارک آنجا ببالا اسے خود پیوشید تا کفار و غلط افتادند و بر فتن
 آنحضرت اطلاع یافتند و بعد از هجرت عنقریب بحضرت رسالت لمحی گشت قال بن
 اسحق فی قصه الهجرت و مشاوره کفار قریش فی امر البنی فانی جبریل الی رسول اللہ
 فقال لہ تبیت ہذہ اللیلۃ علی فراشک فلما کانت العتمۃ من اللیل جمیعوا برصد و نہ متی
 نیام فیشیون علیہ فلما رای رسول اللہ قال علی ثم علی فرشی و تشیع بر دای آنحضرتی لا خضر
 فثم فیہ فانه لن یخلص الیک شئ مکرہ منہم و کان رسول اللہ قد قبل نیام فی برودہ ذلک
 اذا نام قال و خرج علیہم رسول اللہ فافند ففتم من تراب فیہ جمل شیر التراب علی
 رؤسہم و ہو یقر سورۃ یس القرآن الحکمۃ لمن المرسلین علی صراط مستقیم الی قولہ
 فاعشینی اہم فہم لای جرون حتی فرغ رسول اللہ من ہولاء الایات لم یبق منہم رجل
 الا و قد وضع علی راسہ تراب ثم انصرف الی حیث اراد ان یدہربا تاہم ات من لم یکن

اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔
 اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔
 اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔

اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔
 اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔
 اور بخاری میں ہے کہ ان کے ساتھ جو کچھ بھی تھا وہ سب ان کے ساتھ ہی رہا اور ان کے ساتھ ہی وہ فوت ہوئے۔

[illegible]

[illegible]

عظیم حضرت محمد بن عبد اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کی طرف سے
خطاب امیر بنی اسرائیل سلام کہ ایمان پہنچاؤ
علی بن ابی طالب کو کہ ایمان پہنچاؤ
عطا فرمایا کہ ایمان پہنچاؤ
کاؤد جبرئیل علیہ السلام کہ ایمان پہنچاؤ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کہ ایمان پہنچاؤ
ادراک تھا کہ اوس نے ایمان پہنچاؤ
یہ کہ ایمان پہنچاؤ
ادراک تھا کہ اوس نے ایمان پہنچاؤ

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

آنحضرت در تقاضای نبی حطمتہ دہ بودند و غروہ کہ یکے از تیر اندازان یهود بود تیر می زدند
تیر بچیمکہ آنحضرت رسید و از آنجا خیمہ بجائے دیگر زدند امیر المؤمنین علی مرتضیٰ علی نبینا
وعلیہ الصلوٰۃ والسلام در کمین و بود و انگاه شمشیر بر پهنہ در دست بآئینہ دیکر پیروزان
آمد علی مرتضیٰ صلوات اللہ علی نبینا وعلیہ بر سئے حطمتہ دہ و سرش را در از تن پلیدی
جدا کردہ پیش آنحضرت آورد و از آنجملہ آنست کہ در غزوہ بنی قریظہ کہ قبیلہ
عظیمہ یهود بود در وقت محاصرہ یکے از اسباب نزول آئنا از حصون دلاوری
و شجاعت علی مرتضیٰ صلوات اللہ علی نبینا وعلیہ بود قال بن اسحاق حدیثی
من اثبت بہ من اہل العلم ان علی بن ابیطالب صلح و ہم محاصرہ بنی قریظہ ویدعوہ الی الایمان
و تقدم ہو قال لا ذوقن ما ذاق حمزہ و لا فتحن جضم فقالوا یا محمد فتر لو اعلی حکم سعد
بن معاویہ و از آنجملہ آنست کہ در غزوہ خیبر و فتح حصنہ از حصون دزگ واقع
شدہ راایت بدست علی مرتضیٰ دادند و بد آنجناب روان ساختند فتح آن حصن
بر دست او تحقق گشت قال محمد بن اسحق حدیثی بنید بن سفیان عن ابیہ سفیان
عن سلمۃ بن الاکوع قال لعبد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ابابکر برایتہ الی
بعض حصون خیبر فقال ورجع ولم یکن فتح و قد جہدتم بعث من الغد فقال ثم رجع
و لم یکن فتح و قد جہد فقال سول اللہ لاطیلن الی ایتہ خدا را بجایک اللہ و رسولہ و حبیب اللہ
در سولہ کر آغیرہ را لایرجح حتی فتح اللہ علی ید یہ قال یقول سلمۃ بن عاصم
و هو یدین قتل فی عینہ ثم قال خدا را ایتہ فامضن ہا حتی یفتح اللہ علیک قال یقول

[illegible]

درمان فاساد است

[illegible]

اور دیکھا کہ وہ اپنے قوتِ ربانی سے انہیں اور کونسا دوسکا
اور عالمِ حقیقت سے قضا و حادث سے نہ عالمِ مجاز سے
نہا کر کیا اور جو یہ عالم ہے کہ اس کے اندر سے

باستانداز از خیمه بیرون آمد و ویرادر کنار گرفت و میان دو شمشیر بسم داد و فرمود
 یعنی مشکور صوفی که از قدیمی اند و ضمیمه انانیک پس میسر گیرید که در وقت
 فرمود و گریه شادی است یا گریه اندوه علی مرتضی صلوات الله علی بنیاد و عقیقه گرفت گریه
 شادی و چگونه شاد و نباشم که توازن اضی باشی فرمود حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه
 وآله من تنها از تو را اضی ام بلکه خداوند تعالی چیریل و میکایل و جبرائیل و اسرافیل و
 رضی اند و گویند که در حقیقت که والی آن کنایه بن ابی الحقیق بود و صد جو شش و چهار صد شش
 و هزار نیزه و پانصد یکنان یافتند و اثاث و امتعه فراوان دست داد و از آنجمله
 آنست که در غزه و خیمه رایت را آنحضرت حواله وی فرمود و گفت اطمین الراه عدا جلا
 یحب الله رسول الله رسول الله و احب الی الله من التواتر و از آنجمله آنست که فرمود
 در حق وی آنحضرت علی بن ابی طالب من التواتر ایضا و از آنجمله آنست که برای آنحضرت
 اتمام کرد و از حد اکلیفه بجز علی باشد که فی الغنیه و در بعضی تب ممتدیه مسطور است روی
 ابی هریره عن النبی صلی الله علیه و آله انه قال لما عرج لی سالت بنی ان یجیل الخلیفه من
 بعدی علی بن ابی طالب فقالوا الملائکه یجحدون ثم یقولون انما یثیروا الخلیفه من بعدک
 ابو بکر رضی الله عنه فی روایه ثلاث مرات ایسیات

باستانداز از خیمه بیرون آمد و ویرادر کنار گرفت و میان دو شمشیر بسم داد و فرمود
 یعنی مشکور صوفی که از قدیمی اند و ضمیمه انانیک پس میسر گیرید که در وقت
 فرمود و گریه شادی است یا گریه اندوه علی مرتضی صلوات الله علی بنیاد و عقیقه گرفت گریه
 شادی و چگونه شاد و نباشم که توازن اضی باشی فرمود حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه
 وآله من تنها از تو را اضی ام بلکه خداوند تعالی چیریل و میکایل و جبرائیل و اسرافیل و
 رضی اند و گویند که در حقیقت که والی آن کنایه بن ابی الحقیق بود و صد جو شش و چهار صد شش
 و هزار نیزه و پانصد یکنان یافتند و اثاث و امتعه فراوان دست داد و از آنجمله
 آنست که در غزه و خیمه رایت را آنحضرت حواله وی فرمود و گفت اطمین الراه عدا جلا
 یحب الله رسول الله رسول الله و احب الی الله من التواتر و از آنجمله آنست که فرمود
 در حق وی آنحضرت علی بن ابی طالب من التواتر ایضا و از آنجمله آنست که برای آنحضرت
 اتمام کرد و از حد اکلیفه بجز علی باشد که فی الغنیه و در بعضی تب ممتدیه مسطور است روی
 ابی هریره عن النبی صلی الله علیه و آله انه قال لما عرج لی سالت بنی ان یجیل الخلیفه من
 بعدی علی بن ابی طالب فقالوا الملائکه یجحدون ثم یقولون انما یثیروا الخلیفه من بعدک
 ابو بکر رضی الله عنه فی روایه ثلاث مرات ایسیات

باستانداز از خیمه بیرون آمد و ویرادر کنار گرفت و میان دو شمشیر بسم داد و فرمود
 یعنی مشکور صوفی که از قدیمی اند و ضمیمه انانیک پس میسر گیرید که در وقت
 فرمود و گریه شادی است یا گریه اندوه علی مرتضی صلوات الله علی بنیاد و عقیقه گرفت گریه
 شادی و چگونه شاد و نباشم که توازن اضی باشی فرمود حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه
 وآله من تنها از تو را اضی ام بلکه خداوند تعالی چیریل و میکایل و جبرائیل و اسرافیل و
 رضی اند و گویند که در حقیقت که والی آن کنایه بن ابی الحقیق بود و صد جو شش و چهار صد شش
 و هزار نیزه و پانصد یکنان یافتند و اثاث و امتعه فراوان دست داد و از آنجمله
 آنست که در غزه و خیمه رایت را آنحضرت حواله وی فرمود و گفت اطمین الراه عدا جلا
 یحب الله رسول الله رسول الله و احب الی الله من التواتر و از آنجمله آنست که فرمود
 در حق وی آنحضرت علی بن ابی طالب من التواتر ایضا و از آنجمله آنست که برای آنحضرت
 اتمام کرد و از حد اکلیفه بجز علی باشد که فی الغنیه و در بعضی تب ممتدیه مسطور است روی
 ابی هریره عن النبی صلی الله علیه و آله انه قال لما عرج لی سالت بنی ان یجیل الخلیفه من
 بعدی علی بن ابی طالب فقالوا الملائکه یجحدون ثم یقولون انما یثیروا الخلیفه من بعدک
 ابو بکر رضی الله عنه فی روایه ثلاث مرات ایسیات

اوست سلطان هر چه خواهد آن کند	عالمی را در دمه ویران کند
بهست سلطانی مسلم مرو را	نیست کس از بهر چون و چرا
وگرنیکه از خواشش نیز دلیست	ترا و مراد در بیان دخل نیست

باستانداز از خیمه بیرون آمد و ویرادر کنار گرفت و میان دو شمشیر بسم داد و فرمود
 یعنی مشکور صوفی که از قدیمی اند و ضمیمه انانیک پس میسر گیرید که در وقت
 فرمود و گریه شادی است یا گریه اندوه علی مرتضی صلوات الله علی بنیاد و عقیقه گرفت گریه
 شادی و چگونه شاد و نباشم که توازن اضی باشی فرمود حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه
 وآله من تنها از تو را اضی ام بلکه خداوند تعالی چیریل و میکایل و جبرائیل و اسرافیل و
 رضی اند و گویند که در حقیقت که والی آن کنایه بن ابی الحقیق بود و صد جو شش و چهار صد شش
 و هزار نیزه و پانصد یکنان یافتند و اثاث و امتعه فراوان دست داد و از آنجمله
 آنست که در غزه و خیمه رایت را آنحضرت حواله وی فرمود و گفت اطمین الراه عدا جلا
 یحب الله رسول الله رسول الله و احب الی الله من التواتر و از آنجمله آنست که فرمود
 در حق وی آنحضرت علی بن ابی طالب من التواتر ایضا و از آنجمله آنست که برای آنحضرت
 اتمام کرد و از حد اکلیفه بجز علی باشد که فی الغنیه و در بعضی تب ممتدیه مسطور است روی
 ابی هریره عن النبی صلی الله علیه و آله انه قال لما عرج لی سالت بنی ان یجیل الخلیفه من
 بعدی علی بن ابی طالب فقالوا الملائکه یجحدون ثم یقولون انما یثیروا الخلیفه من بعدک
 ابو بکر رضی الله عنه فی روایه ثلاث مرات ایسیات

[illegible]

و از آنجمله آنست که در حق وی فرمود که اقتضای علم علی بن ابی طالب و از آنجمله آنست
 که فرمود در حق وی که تو امیر و خلیفه هستی اخرج الطبرانی عن جابر بن سمرة قال قال رسول
 صلی الله علیه و آله یعلی ایاک موثر مختلف و انما مقتول و هذا اخنوخ بنی نوح یعنی بلخیته
 مرین اسم و از آنجمله آنست که فرمود و هر که گذشت علی مرتضی را و دور شد از و پس
 بدرستی دور گشت و گذشت خدا و رسول خدا را اخرج الحاكم عن ابی ذر قال البنی
 صلی الله علیه و آله یعلی بن فارقنی فقد فارق الله و من فارقک یا علی فقد فارقنی
 و ایضا عن ابی ذر قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله من اطاعنی فقد اطاع الله عز وجل
 و من عصانی فقد عصی الله و من اطاع علیا فقد اطاعنی و من عصی علیا فقد عصانی و لهذا
 روای ابو یعلی فی مسنده و الشیبه فی سننه و از آنجمله آنست که فرمود علی باقر آنست و قرآن
 با علی است اخرج الحاكم عن ام سلمة سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله یقول علی مع
 القرآن و القرآن مع علی بن تفرقا حتی یردوا علی الخوض و از آنجمله آنست که در حق وی
 فرمود که دو ر میگردی حق با علی ای بار خدا یا بگردان حق را بر جانب که علی بگردانج
 حکم
 عن علی قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله رحم علیا اللهم و ارحم حیث دار و از آنجمله
 آنست که هرگاه رسول خدا عقد مواخات میان صحابه فرمود عرض کرد علی مرتضی یا
 رسول الله ذنب رجی و لقطع ظهری یا نیک فعلت یا صحابا بک غیري فان کان
 من سخط علی فلک العقیب و الا کرامته فقال صلعم و الذی یعیشنی بالحق ما اخترتک لنفسی فانت
 عندی بمنزلة رن من یوی و در اثنی فقال یا رسول الله ما ادرت منک ان ادرت

[illegible]

عبداللہ علی بن ابی طالب کو سب سے زیادہ محبوب تھا اسے محمد بن عبد اللہ نے اپنے پیار سے سب سے زیادہ محبوب قرار دیا ہے اور ایک روایت میں ہے کہ جو شخص اپنے پیار سے سب سے زیادہ محبوب قرار دے گا وہ سب سے زیادہ محبوب قرار دیا جائے گا۔

الابیہ قال وما ورثت الابناء قبلک قال کتاب وسنتہ نبیم وانت معنی فی قصر فی الجنة
 مع فاطمہ بنتی وانت اخی ورفیقہ ثم تلا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ہذا لایۃ اخوانا علی
 سر متقابلین لا یخار فی اللہ یظفر بعضہم الی بعض ویرثہ یت بیان فرمود کہ احکام کتاب
 وسنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ہذا ہم پر واجب ہے اور وہی ہماری جگہ پر رہے گا اور رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ
 و جنت با فاطمہ زہرا خواہد بود و آخر جہنم فی النار علی بن ابی طالب رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ وآلہ میں اصحابہ جماعہ علی مرتضیٰ عینہما قتال رسول اللہ اخیقت بین اصحابک وکم تواخ
 بینی و بین احد قتال رسول اللہ انت اخی فی الدنیا و الاخرت ہذا کلمہ فی ازالۃ الخلاف وغیرہ
 و از اجماع آنست کہ برائی تبلیغ احکام او اہل سورۃ برات علی مرتضیٰ اور کہ فرستاد
 اخرج احمد بن علی النبی بعثہ بیرۃ فقال یا بنی اللہ انی است باللسن الا بالخطیب قال بدلی
 ان اذنب بمانا و انضیب بمانت قال فان کان لا بد فاذنب انما قال فانطلق فان اللہ
 میشت بساکب و میدی تلکک ثم وضع یدہ علی فہ ترجمہ فرستاد رسول اللہ حضرت علی
 مرتضیٰ را بسوی کہ برائی قرات برات پس عرض کرد کہ من لسان و زبان او را خطیب
 نیستم رسول اللہ فرمود کہ نہ نیست مرا ازین کہ من بہ برہم این سورہ را یا تو بہ بری ترا
 و دیگرے سزا دانیست پس علی مرتضیٰ عرض کرد کہ اگر ضرورت و ازفتن چارہ نیست
 من میروم فرمود رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ہذا بروید بہ سبتیکہ خدا می تعالی ثابت خواہد شد
 زبان ترا و ہدایت خواہد کرد دل ترا بعد از ان نهاد رسول اللہ دست خود را بر دہان
 علی مرتضیٰ علیہ السلام و ملو کرد و انید و بان مبارک را از علوم خدا و خست فرمود و در

۹۳
 ایہ علیہ السلام کہ فرمود کہ من بہ برہم این سورہ را یا تو بہ بری ترا
 و دیگرے سزا دانیست پس علی مرتضیٰ عرض کرد کہ اگر ضرورت و ازفتن چارہ نیست
 من میروم فرمود رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ہذا بروید بہ سبتیکہ خدا می تعالی ثابت خواہد شد
 زبان ترا و ہدایت خواہد کرد دل ترا بعد از ان نهاد رسول اللہ دست خود را بر دہان
 علی مرتضیٰ علیہ السلام و ملو کرد و انید و بان مبارک را از علوم خدا و خست فرمود و در

ایہ علیہ السلام کہ فرمود کہ من بہ برہم این سورہ را یا تو بہ بری ترا
 و دیگرے سزا دانیست پس علی مرتضیٰ عرض کرد کہ اگر ضرورت و ازفتن چارہ نیست
 من میروم فرمود رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ ہذا بروید بہ سبتیکہ خدا می تعالی ثابت خواہد شد
 زبان ترا و ہدایت خواہد کرد دل ترا بعد از ان نهاد رسول اللہ دست خود را بر دہان
 علی مرتضیٰ علیہ السلام و ملو کرد و انید و بان مبارک را از علوم خدا و خست فرمود و در

ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور
ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور
ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور

حق وی فرمود علی سنی و اناس علی و لایو دعی بنی الاثنا و علی خیر بن شیبہ و احمد و ابن ماجہ
والترمذی و صحیحہ و فی البخاری المسلم عن البراء بن عازب قال قال النبی علی انت منی و انما منک
و از اجلہ انت کہ آنحضرت علی مرتضیٰ را محبت اخلاص از خالہ جانب میں فرستاد و خالہ را
مغلول ساخت در زمین نیز از دست علی مرتضیٰ علیہ السلام حسی از حصون ان ماجہ
مفتوح شد و درین اثنا حضرت علی مرتضیٰ علیہ السلام را با بغض مردم خالد طالی پیش
و آخر دم شکایت وی بغض قدس نبوی صلی اللہ علیہ الہ رسانید ندو وی صلی اللہ علیہ الہ
و سلم در حق علی مرتضیٰ علیہ السلام تلافیات بیایان ظاہر فرمود و مردم را از نگاہ او زجر و
منع نمود و آخر الترمذی عن البراء قال بعث النبی صلی اللہ علیہ الہ حبشہ امر علی احدی علی ابن
ابیطالب علی الاخر خالد بن الولید و قال اذ کان القتال فلی قال فاتح علی حصنا فاختارہ
منہ جاریہ فکتب مع خالد کتابا الی النبی صلی اللہ علیہ و آلہ الشی فیہ قال فقد است علی النبی فخر
الکتاب بقیہ لونه ثم قال تری فی ہل یحب اللہ و رسولہ قال قلت اعوذ باللہ من غضب اللہ
و من غضب رسولہ اما انما رسول فسکت ثم ترجمہ خالد شکوہ علی ابن ابیطالب حضرت
رسالت پناہ صلی اللہ علیہ و آلہ نوشت بسبب آنکہ علی مرتضیٰ کثیر کے اذان سبا اگر فہم بود
و ہر گاہ کہ برا نوشتہ خالد را بخندست حضرت رسالت آورد آنحضرت آنرا خواند چون
شتمل بر گلہ علی ابن ابیطالب بود رنگ روی وی متغیر شد و آنرا غضب و کشت بدو اذان
فرمود کہ چہ می بینی و مردی کہ دوست دار و خدا و رسول را و دوست میدارند اورا
خدا و رسول گفت برا پناہ می برم از غضب خدا و رسول اللہ عز و جل نیست فرمود

ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور
ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور
ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور

ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور
ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور
ادب قرآن علی سلمہ سے فرمایا اور حضور
کی خدمت میں اس کے ساتھ بیٹا اور

[illegible]

احد هما يا رسول الله ان لي حمارا وان لهذا بقرة وان لبقرة قتلت حماري فيذ رجل
 من الحاضرين فقال لافان على البهايم فقال صلعم اقص منها يا علي فقال علي لها اكلنا من لبن
 ام شدة ودين ام احدهما شدة ودين والاخر من لبن فقال لا كان الحمارا شدة ودا والبقرة من لبن
 وصاحبها معها فقال علي صاحب البقرة ضمان فامر رسول الله صلى الله عليه وآله حكمه اقصى
 قضاه وازاحله انتست چون حضرت حجة الوداع ادا فرمودند حضرت علي مرتضی در مین بود
 واز آنجا اراده حج نمود و پیش آنحضرت رسید و احرام باین مضمون منعقد ساخت که
 اهل بیت با اهل به رسول الله صلعم و با هدی کثیر بکعبه قدوم نمود و جناب نبوی ادر با خود
 در هدی شریک ساختند و اخرج مسلم عن عبد الله بن الحارث الكندي قال شهدت
 رسول الله في حجة الوداع واتي المنحر فقال ادعوني ابا حسن فدي لي علي فقال له فدي بفعل
 الحربة واخذ رسول الله صلى الله عليه وآله باعلاها ثم طعنا بالبدن فلما فرغ ركب بعلمته
 واردف عليا بذاني اذ الله الخفا و چون از حجة الوداع مرجعت فرمودند در غدیر خم
 خطبه خواندند مضمون اظهار فضائل حضرت علی مرتضی علیه السلام اخرج الحاكم و ابو عمر
 و غیرهما و هذا لفظ الحاكم عن زيد بن ارقم لما رجع رسول الله صلى الله عليه وآله من
 حجة الوداع و نزل غدیر خم ام بدرجاه فممن فقال كافي قد وعيت فاحببت اني قد كنت
 فيكم الثقيلين احد هما اكبر من الآخر كتاب الله تعالى و عترتي فانظروا كيف تخلصوني
 فيما و انما لست بغير قاصتي يريد اهل الجحش ثم قال ان الله عز وجل مولاي وانا مولاي
 كل مومن ثم اخذ بيدي علي فقال من كنت وليه فهذا وليه اللهم وآل من آله و عا د من

[illegible]

کہ مکتبہ کے ہر طالب علم کو ایک کتب خانہ کی ضرورت ہے اور ان کے لئے کتابوں کا مجموعہ بنانا چاہیے۔

او غاروق سی و سی نفری یکی از ایشان سلطان
 جواب بین فرستادند و در سستی سوارانک خلیفه
 غارت کرد و در سستی سوارانک خلیفه
 و در سستی سوارانک خلیفه

اللهم والاه و عاده من عاداه الحریث و اولاده ثلاثون صحابيا و اکثر من طریق صحیح احسن
 حاصل مشی این جمله حدیث که بطریق متعدد و وار و گذشته است
 چون رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم از مکه مراجعت فرمود و بنهر غدير خم که از نوای
 جحفه میان مکه و مدینه واقع است رسید و سواران کرد و فرمود اللهم علمون
 انی ولی بالمومنین من انفسهم آیا میدانید شما که من دوست ترم بمومنان از داناتا
 ایشان چنانکه در قرآن مجید هم مذکور است که النبی ولی بالمومنین من انفسهم و در
 روایتی آمده است که سید بار این لفظ را تکرار فرمود و معنی آنست که من امر
 نمیکند بمومنان را مگر با آنچه که صلاح و نجات و خیریت دنیا و آخرت ایشان در آن
 باشد بخلاف نفوس ایشان که گاهی بشرف و فساد میخورند و اندک اهل لغتند صحابه گری
 تو نزدیک ترین و دوست ترین بمومنان از نفوس ایشان هستی و در روایتی
 آمده است که فرمود گوایم این عالم خواهند و من اجابت نمودم بدانند که
 من میان شما و او عظیم میگزارم که یکی از دیگری بزرگ تر است قرآن و
 اهل بیت من و پیغمبر و احبب الله که بعد از من باین دو امر حکومت و سلوک خواهند
 و رعایت و حقوق آنها بچ کیفیت او خواهند نمود و آن دو امر از یکدیگر جدا نخواهند شد
 تا بر لب حوض کوثر بمن رسد آنگاه فرمود که خدا مولای من است و من مولای همه
 مومنانم بعد از آن دست علی صلوات الله علی نبینا وعلیه را گرفت و فرمود اللهم
 من كنت مولاه فعلي مولاه خداوند اكسبكه من مولای اویم علی مولای اوست

عبد السلام و عبد السلام و عبد السلام
 و در روایتی آمده است که سید بار این لفظ را تکرار فرمود و معنی آنست که من امر
 نمیکند بمومنان را مگر با آنچه که صلاح و نجات و خیریت دنیا و آخرت ایشان در آن
 باشد بخلاف نفوس ایشان که گاهی بشرف و فساد میخورند و اندک اهل لغتند صحابه گری
 تو نزدیک ترین و دوست ترین بمومنان از نفوس ایشان هستی و در روایتی
 آمده است که فرمود گوایم این عالم خواهند و من اجابت نمودم بدانند که
 من میان شما و او عظیم میگزارم که یکی از دیگری بزرگ تر است قرآن و
 اهل بیت من و پیغمبر و احبب الله که بعد از من باین دو امر حکومت و سلوک خواهند
 و رعایت و حقوق آنها بچ کیفیت او خواهند نمود و آن دو امر از یکدیگر جدا نخواهند شد
 تا بر لب حوض کوثر بمن رسد آنگاه فرمود که خدا مولای من است و من مولای همه
 مومنانم بعد از آن دست علی صلوات الله علی نبینا وعلیه را گرفت و فرمود اللهم
 من كنت مولاه فعلي مولاه خداوند اكسبكه من مولای اویم علی مولای اوست

عبد السلام و عبد السلام و عبد السلام
 و در روایتی آمده است که سید بار این لفظ را تکرار فرمود و معنی آنست که من امر
 نمیکند بمومنان را مگر با آنچه که صلاح و نجات و خیریت دنیا و آخرت ایشان در آن
 باشد بخلاف نفوس ایشان که گاهی بشرف و فساد میخورند و اندک اهل لغتند صحابه گری
 تو نزدیک ترین و دوست ترین بمومنان از نفوس ایشان هستی و در روایتی
 آمده است که فرمود گوایم این عالم خواهند و من اجابت نمودم بدانند که
 من میان شما و او عظیم میگزارم که یکی از دیگری بزرگ تر است قرآن و
 اهل بیت من و پیغمبر و احبب الله که بعد از من باین دو امر حکومت و سلوک خواهند
 و رعایت و حقوق آنها بچ کیفیت او خواهند نمود و آن دو امر از یکدیگر جدا نخواهند شد
 تا بر لب حوض کوثر بمن رسد آنگاه فرمود که خدا مولای من است و من مولای همه
 مومنانم بعد از آن دست علی صلوات الله علی نبینا وعلیه را گرفت و فرمود اللهم
 من كنت مولاه فعلي مولاه خداوند اكسبكه من مولای اویم علی مولای اوست

از سب زبان گویند و سب چنانچه
چو گویند گویند و سب چنانچه
از سب زبان گویند و سب چنانچه
چو گویند گویند و سب چنانچه

[illegible]

۱۰۵
 عظمیٰ کیلکہ گدھانڈھا
 تھادو کا لے علی خاں دریا کا
 او سے لے خٹاپن فریا جمن
 اتر کلا لے کو مالک پریشان بہت
 لغو دھا دسا لقاں و حضرت علی نقی
 علیہ السلام لے ازمین کا کامیابی
 کیا اور فضل امر نقوی سے
 جب خراب رسالت سے
 لیا حضرت

[illegible]

[illegible]

و از آنجمله آنست که حضرت علی مرتضی فرمود من احق منی کیست سزاوارتر
 از من اخرج الحاكم عن ابن عباس قال کان علی یقول فی حیوة رسول الله ان الله
 یقول افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم و الله لا ینقلب علی عقابنا بعد ذلک الا
 و الله لمن مات او قتل لاقننا علی ما قاتل علیته حتی اموت و الله انی لآخوه و ولیه
 و ابن عمه و وارث علی من احق به منی و از آنجمله آنست که سعد بن ابی وقاص قتیله معاویه
 باو گفت که چه چیز منعی کند ترا از سب ابی تراب پس فضائل و کمالات آن ذات
 قدسی صفات بیان فرمود اخرج مسلم بن عامر بن سعد بن ابی وقاص عن ابيه
 قال امر معاوية بن سفيان سعدا فقال منعك ان تسب ابا تراب قال اما ذكرك
 غلظا قال من رسول الله فلن انسيته لمن يكون لي واحدة منهم احب الي من خمر الخمر
 سمعت رسول الله يقول له وقد غلظت في بغض مغازيه فقال له علي يا رسول الله
 خلقتني مع النساء والصبيا فقال له رسول الله اما ترضين ان تكون مني بمنزلة نهر من
 مبيح سبي الا انه لا يهتبه بعدى و سمعته يقول يوم خيبر لاعطيتن هذا الراية رجلا يحب الله
 ورسوله و يحبه الله ورسوله قال قطا و لنا لها فقال ادعوا لي عليا فاني و به ردد
 فبصيرتني في عينيه و وقع الراية اليه ففتح الله عليه و لما تزلت هذه الآية قل تعالوا
 ابناؤنا الخ و عار رسول الله عليا و فاطمة و حسنا و حسينا فقال اللهم مولانا راہی و از ابی
 و سلمان و مقداد و ابیطهیل و غیره صحابه کرام فضائل آن قدوه امام بسیار
 منقول است فی الصواعق اخرج احمد بن محمد بن سال معاوية عن سله فقال سال

و از آنجمله آنست که حضرت علی مرتضی فرمود من احق منی کیست سزاوارتر
 از من اخرج الحاكم عن ابن عباس قال کان علی یقول فی حیوة رسول الله ان الله
 یقول افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم و الله لا ینقلب علی عقابنا بعد ذلک الا
 و الله لمن مات او قتل لاقننا علی ما قاتل علیته حتی اموت و الله انی لآخوه و ولیه
 و ابن عمه و وارث علی من احق به منی و از آنجمله آنست که سعد بن ابی وقاص قتیله معاویه
 باو گفت که چه چیز منعی کند ترا از سب ابی تراب پس فضائل و کمالات آن ذات
 قدسی صفات بیان فرمود اخرج مسلم بن عامر بن سعد بن ابی وقاص عن ابيه
 قال امر معاوية بن سفيان سعدا فقال منعك ان تسب ابا تراب قال اما ذكرك
 غلظا قال من رسول الله فلن انسيته لمن يكون لي واحدة منهم احب الي من خمر الخمر
 سمعت رسول الله يقول له وقد غلظت في بغض مغازيه فقال له علي يا رسول الله
 خلقتني مع النساء والصبيا فقال له رسول الله اما ترضين ان تكون مني بمنزلة نهر من
 مبيح سبي الا انه لا يهتبه بعدى و سمعته يقول يوم خيبر لاعطيتن هذا الراية رجلا يحب الله
 ورسوله و يحبه الله ورسوله قال قطا و لنا لها فقال ادعوا لي عليا فاني و به ردد
 فبصيرتني في عينيه و وقع الراية اليه ففتح الله عليه و لما تزلت هذه الآية قل تعالوا
 ابناؤنا الخ و عار رسول الله عليا و فاطمة و حسنا و حسينا فقال اللهم مولانا راہی و از ابی
 و سلمان و مقداد و ابیطهیل و غیره صحابه کرام فضائل آن قدوه امام بسیار
 منقول است فی الصواعق اخرج احمد بن محمد بن سال معاوية عن سله فقال سال

و از آنجمله آنست که حضرت علی مرتضی فرمود من احق منی کیست سزاوارتر
 از من اخرج الحاكم عن ابن عباس قال کان علی یقول فی حیوة رسول الله ان الله
 یقول افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم و الله لا ینقلب علی عقابنا بعد ذلک الا
 و الله لمن مات او قتل لاقننا علی ما قاتل علیته حتی اموت و الله انی لآخوه و ولیه
 و ابن عمه و وارث علی من احق به منی و از آنجمله آنست که سعد بن ابی وقاص قتیله معاویه
 باو گفت که چه چیز منعی کند ترا از سب ابی تراب پس فضائل و کمالات آن ذات
 قدسی صفات بیان فرمود اخرج مسلم بن عامر بن سعد بن ابی وقاص عن ابيه
 قال امر معاوية بن سفيان سعدا فقال منعك ان تسب ابا تراب قال اما ذكرك
 غلظا قال من رسول الله فلن انسيته لمن يكون لي واحدة منهم احب الي من خمر الخمر
 سمعت رسول الله يقول له وقد غلظت في بغض مغازيه فقال له علي يا رسول الله
 خلقتني مع النساء والصبيا فقال له رسول الله اما ترضين ان تكون مني بمنزلة نهر من
 مبيح سبي الا انه لا يهتبه بعدى و سمعته يقول يوم خيبر لاعطيتن هذا الراية رجلا يحب الله
 ورسوله و يحبه الله ورسوله قال قطا و لنا لها فقال ادعوا لي عليا فاني و به ردد
 فبصيرتني في عينيه و وقع الراية اليه ففتح الله عليه و لما تزلت هذه الآية قل تعالوا
 ابناؤنا الخ و عار رسول الله عليا و فاطمة و حسنا و حسينا فقال اللهم مولانا راہی و از ابی
 و سلمان و مقداد و ابیطهیل و غیره صحابه کرام فضائل آن قدوه امام بسیار
 منقول است فی الصواعق اخرج احمد بن محمد بن سال معاوية عن سله فقال سال

علم تقویٰ کا یہ جو حسن کیہ مزارج
 مہدی علیہ السلام کیوں مزارج
 کہ ادا نمودن سے کہ رسول اللہ
 احوال دینا تو ہیں اخراج
 سے سوال خلافت
 مشورہ

فیض آن ابر بر همه عالم
 و جاری بود علم از هر پهلوی وی یعنی علی مرتضی دریا می علم بود که هر جانب
 افاضه فیض می میشد و اقیاست جاری خواهد ماند و شومی

علم دریائی است بحد و کنار
 این گمشده بود این بار علم
 و در دلت بینی علوم انبیا
 و میگوید حکمت از هر کنار علی مرتضی یعنی هر سخن آنحضرت مشتمل بر سر و حکمت بود

آن سخنانی که از عقل گشت
 آن دماغی که بران گشتن تند
 دل بیار آمد ز گفتار صواب
 گنج سلونی دروش علم لدنی حاصلش

و میگردید علی مرتضی از دنیا و متوحش می گشت از زب و زینت آن

ترک دنیا گیر تا سلطان شوی
 آنچه با تو در نیاید زیر خاک
 و انس می گرفت علی مرتضی در ظلمت شب و حش آن با خدا و انوس می گشت

از زبان او که در این عالم
 از زبان او که در این عالم
 از زبان او که در این عالم
 از زبان او که در این عالم

۱۸
 علی مرتضی علی بن ابی طالب
 علی مرتضی علی بن ابی طالب
 علی مرتضی علی بن ابی طالب
 علی مرتضی علی بن ابی طالب

در این عالم که در این عالم
 در این عالم که در این عالم
 در این عالم که در این عالم
 در این عالم که در این عالم

<p>در خلوت بیاد سولا اشعار</p>	
<p>روی زردیوار کن تنها نشین تقصیر چه بگذرد هر که عاقل است آنکه در خلوت نظر بردخته است خلوت از اغیار باشد نه زیار جنبش و آرام اندر خلوتش خسب نجیبی و دوی دایم</p>	<p>در دو دو خویش هم خلوت گوین ز آنکه در خلوت صفایا می نیست آخر آنرا هم زیار آموخته است پوستین به روی آمدنی بهار جز برای حق نباشد نیتش جز بجهت گاه حق آرام نیست</p>
<p>و بمقتضای آن فی ذلک لبعرة لا ولی الا البسار بسیار عبرت می گرفت علی مرتضی از چیزیکه فرموده است حق جل و علایم است گرفتن بوی نظم</p>	
<p>لا تخافوا و ان چه خوفت و ادا حق هر که ترسد مرد را ایمین کند فی زور یا نرس فی از موج نین</p>	<p>تا نرسد چون فرستاده طبع مرد دل ترسند را ساکن کند چون شنیدی تو خطاب لا خفت</p>
<p>و بود علی مرتضی در از فکر و اکثر شکر میانه ابیات</p>	
<p>فکر کن تا فسد و گری از حد چون در معنی زنی بازت کند فکرت آن باشد که بکشاید رهی شاه آن باشد که از خود شه شود</p>	<p>فکر کن تا فسد و گری از حد چون در معنی زن که شهبازت کند راه آن باشد که پیش آید شعی نه بخزند و لشکر که شود</p>


[illegible]

و تیکم می خواستیم که خبر دمارا اسیات

صورتش بر خاک و جان در لاسکان	لا محکاتی فوق فهم سالکان
در پیش رو پیش گشته است آفتاب	فهم کیم کج اشعاع سلم بالصواب
و با وجود قرب و منزلت مانده و تو به و شفقت او بر حال مظلومت	
و بهیت او پر رنج و درو لهائے مایه و که طاعت و جبرأت نه شنیم که با س	

سخن گویم ایامات

<p> نیست بی سبقت بپیش او هر که ترسید از حق و تقدیر گزید نیست حق است این از خلق نیست تقظیم و اعزاز میکرد و علی تضرع صلوات الله علی نبینا وعلیه و آله و سلم را </p>	<p> خلق را اطاعت و تسلیم او ترسید از وی جن و انس هر که بود نیست این هر و صاحب لقی نیست تقظیم و اعزاز میکرد و علی تضرع صلوات الله علی نبینا وعلیه و آله و سلم را </p>
--	---



ما هو اتا زده است ایمان تازه نیست	که هو اخر قتل بین وروانه نیست
مؤمن آن باشد که اندر نیکی بد	کافر از ایمان او حسرت خورد
و سلوک و مواسات می فرمود علی مرتضی با مساکین و فقرا و نگاه داشت هیچ	

خیز برای نفس خودان سخی الاستحاثات ایسات

که نماز از خود و دوست تو مال هر که کار دگر و دوا بنارش تهنی	کی کند فضل خدایت با مال لیک اندر مرزعه باشد بهی
--	--

[illegible]

کمالیہ حضرت علی کو فیض اللہ بن
 اوی کا نام میں جابر بن ابی
 روایت کیا گیا کہ حضرت علی
 عجلو فی شکیات این

[illegible]

ومی گریست بهر ششخیصی سخت اند و مهناک باد و د و سقاری و بغایت تضرع و فراری

اسی خشک چنبی کہ آن گریان اوست
 اشک کان از بر او بارند خلق
 نالم آنرا نالها خوش آمدش
 ہر کہ باشد شاہ در روش بر او
 چون قصر عزابر حق قدر است
 دمی ہایون دل کہ آن بریان اوست
 گوہرست اشک پندارند خلق
 کز دوعالم نالہ و غم بایر شش
 گر چہ نے نالہ نباشد فی نوا
 آن بہا کا نجاست زاری الحاست

و منی نمود علی رضی صلوات الله علی بنیها وعلیه در گریه و آه و ناله ای و دنیا
فریب ده و سفر و ساز غیر آریا پیش آری مرا و عرض کردی نفس خود را
بر من یا بسوی من شوق و رغبت نمودی دور است دور است آنچه
می خواهی مرا بدرستی که طلاق و ادم ترا سه طلاق و گذشتیم ترا بسوی یکایک داشت
نمیت در آن برو و در شواہیات

هر که از دیدار برخوردار شد
مال و نیا دام مرغان ضعیف
سوی دریا عزم کن زین آبگیر
این جهان در چشم او مردار شد
ملک عقیق دام مردان خریف
مهر جوی ترک این گرداب گیر

و می فرمود علی مرتضی کاشی دنیا عمر تو قلیل است کما قال الله تعالی قل متاع
الدنیا قلیل و عظمت جثمت و زینت تو ناچیز و حقیر است ابیات

[illegible]

[illegible]

وعلیه مانند زخم و اندوه زنی است که فوج کرده شود پشش در کنار و
و آن زن از دیدن این حال بقیاب و متحیر از زار زار گریان مالان

2

ای درینجا شک من در پایدی	تا شمار و لبری زیبا بدی
--------------------------	-------------------------

از اخرج ابو عمر عن عبد الله بن ابی المديل قال رايت على خرج وعليه قميص
عليه نظار از می اذ اذ لم تقم فيه بلغ الى الظفر ولما رسله همارا الى نصف الساعة ثم
عبد الله بن ابی المديل روايت کرده است که دیدم علی ابن ابی طالب صلوٰت بخواب
علی بنینا وعلیه که بیرون آمد و روزی و بود و روی پیرا نهی کنده از بار
روی هرگاه که درازی کرد استین آن پیر من را میر سید تا بناخن و وقتیکه
میگذاشت استین را میشد تا نصف باز و قریب پنج و از آنجمله نوع و جناب
اوست از شبهات اخرج ابو بکر عن ابی شعیب عن ام كلثوم بنت علی قالت رايت
میر المؤمنین اتی با ترنج قدس حسن و حسین قیاد منته ترنجته فخرهما من بده
شم امر به تقسم ترنجیم گفت ام کلثوم دختر علی بن ابیطالب صلوٰت شد علی بنینا
وعلیه دیدم روزی آورده شد نزد امیر المؤمنین صلوٰت شد علی بنینا وعلیه بخواب
پس فخر حسن و حسین و اگر نقدی از آنها پس گرفت علی رضی از دست ایشان و
تقسیم کرد میان مردمان و از آنجمله است که برای خردیچ نیگداشت و همه
در راه خدا صرف می نمود از اخرج ابو عمر قال کان علی اذا اور وعلیه ال

[illegible][illegible]

۱۱۵
پانی سے فراہم کیا جائے
دل میں غلامی اور سلوک کا
اور اس کے اور آپ کو دل میں
سلوک کا اشارہ ہے حضرت امام
کرام شاہ کی طرف سے فرمایا
کہ اب میں کہتا ہوں کہ اس
نقص کو دیکھو اور اس کو
دیکھ کر کہنا ہو کہ اس کو
دیکھ کر کہنا ہو کہ اس کو

مولا کی یاد میں انوس غفر
انسن پرست سے اور غلو بن
اور باد سکی رحمت من خدائے
اور علی رضی تاربی من خدائے
وہ بیا ہے زمین بال
جس نے بدوین کا کھل
نرسا ہوا می اوند نہ
کلیں اگر ان ہوگا جو
فوقیاد شاہ پور

در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰
 در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰
 در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰

بشهر آمنت برای شما از آنچه بخت جمیع میکند اگر بسید شما با و درندگان
 مرقول مرا من نیستم بر شما نگاهبان که شمار از قبایح نگاه دارم و می نوشت
 هرگاه که میرسد بشما کتاب من نگاه دارید آنچه نزد شماست تا بفرستم بسو
 شما و دیگر را که گمید و از شما بعد از آن چشم بسوئی آسمان می کرد و می فرمود اینها
 تو میدانی که من حکم نکرده ام ایشانرا که ظلم کنند بر خلق تو و ندهند حق تو و از
 اخرج ابو عمر جمع انهمی ان علیا قسم با فی البیت بن المسلمین ثم امر به نکس ثم صلی
 فیه رجاء ان یشهد له یوم القیامه ثم حجه بدر سیکه علی نقی نقی سیکه و سیدنا
 آنچه و ربیت المال ی بود بعد از آن حکمی فرمود که جاروب کنید این خانه را
 بعد از آن نماز میخواند با سید آنکه گواهی داده شود برای او و روز قیامت

۱۲۶

این شاه دلاور که برای طبع نفس
 و از جمله پادشاهان است که برادرش عقیل ورا گذاشته بطرف معاویه رفت
 فی الصواعق و سبب مقارنته انخیز عقیل یاه انه کان یعطیه کل یوم من الشجره عیاله
 فاشتی علیه و لاده هریدیا مضارا یا خدنی کل یوم شیئا قلیلا حتی اجمیع عنده
 ما شتری به سمنه و ترا وضع لحم فدعوا علیا الیه فلما جاور قدم له ذلک سال
 عنه فقصوا علیه ذلک فقال و کان یحکم ذلک بعد الذی غزیتم منه قالوا نعم
 فقص ما کان یعطیه مقدار ما کان یعزل کل یوم و قال الایمل لی ان ازیرین ذلک

در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰
 در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰
 در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰

در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰
 در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰
 در روز شنبه ماه رجب سال ۱۲۶۰

بسیار از حدیث سابقه معلوم شد و از آنجمله آنست که براس
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مردانیکه از اجاصیبه خیر الوری بودند خواستگار
 نمودند بدینجه اجابت فرمود و بامروزه او را رسول الله حضرت علی مرتضی صلوات الله
 علی نبینا وعلیه تزویج فرمود و در آنجا آن فضیلت علی مرتضی بیان نمود و از اخرج انسائی
 فی خصائص علی عن عبد الله بن عمر بن ابی بکر قال خطب ابو بکر و عمر فاطمة علیها السلام
 فقال رسول الله انما صغیرة فخطبها علی فروجا عن ابی هريرة قال قالت فاطمة رسول الله
 زوجتی من علی و هو فقیر لا مال له فقال یا فاطمة اما ترضین ان الله عز وجل طلع الی اهل البیت
 فاختار جلیین احدیما ابوک و الآخر عبدک خرج الطبرانی فی الکبیر و الخطیب عن ابی هريرة
 ترجمه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله من بامروی کردی که
 تقییر است و مال ندارم و در جوابش رسول خدا فرمود که حق جل و علا متوجه بسوی اهل بیت
 گردید پس برگزید و مردی را یکی از ان دو مرد بدترین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و دیگر
 برگزیده حق علی مرتضی ابیات نفس سول محبتی زوج تو را پس را به قایم مقام مصطفی
 صاحب نصاب است و عالی علم و الا هم شیخه خدایم را هم به شاه و عجم سلطان جمله
 اولیاء و در وقت نزول آیه کریمه انما انت منذر و کل قوم هاد رسول خدا صلی الله
 علیه و آله در حق علی مرتضی صلوات الله علی نبینا وعلیه فرمود که انار رسول الله منذر و انت
 الهادی غرض جمله اوصاف و نشان او به که کس نیست خالی از احسان و
 و اخرج احمد و الطبرانی فی الکبیر عن معقل بن یسار ان النبی صلی الله علیه و آله و سلم قال

بسیار از حدیث سابقه معلوم شد و از آنجمله آنست که براس
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مردانیکه از اجاصیبه خیر الوری بودند خواستگار
 نمودند بدینجه اجابت فرمود و بامروزه او را رسول الله حضرت علی مرتضی صلوات الله
 علی نبینا وعلیه تزویج فرمود و در آنجا آن فضیلت علی مرتضی بیان نمود و از اخرج انسائی
 فی خصائص علی عن عبد الله بن عمر بن ابی بکر قال خطب ابو بکر و عمر فاطمة علیها السلام
 فقال رسول الله انما صغیرة فخطبها علی فروجا عن ابی هريرة قال قالت فاطمة رسول الله
 زوجتی من علی و هو فقیر لا مال له فقال یا فاطمة اما ترضین ان الله عز وجل طلع الی اهل البیت
 فاختار جلیین احدیما ابوک و الآخر عبدک خرج الطبرانی فی الکبیر و الخطیب عن ابی هريرة
 ترجمه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله من بامروی کردی که
 تقییر است و مال ندارم و در جوابش رسول خدا فرمود که حق جل و علا متوجه بسوی اهل بیت
 گردید پس برگزید و مردی را یکی از ان دو مرد بدترین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و دیگر
 برگزیده حق علی مرتضی ابیات نفس سول محبتی زوج تو را پس را به قایم مقام مصطفی
 صاحب نصاب است و عالی علم و الا هم شیخه خدایم را هم به شاه و عجم سلطان جمله
 اولیاء و در وقت نزول آیه کریمه انما انت منذر و کل قوم هاد رسول خدا صلی الله
 علیه و آله در حق علی مرتضی صلوات الله علی نبینا وعلیه فرمود که انار رسول الله منذر و انت
 الهادی غرض جمله اوصاف و نشان او به که کس نیست خالی از احسان و
 و اخرج احمد و الطبرانی فی الکبیر عن معقل بن یسار ان النبی صلی الله علیه و آله و سلم قال

بسیار از حدیث سابقه معلوم شد و از آنجمله آنست که براس
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مردانیکه از اجاصیبه خیر الوری بودند خواستگار
 نمودند بدینجه اجابت فرمود و بامروزه او را رسول الله حضرت علی مرتضی صلوات الله
 علی نبینا وعلیه تزویج فرمود و در آنجا آن فضیلت علی مرتضی بیان نمود و از اخرج انسائی
 فی خصائص علی عن عبد الله بن عمر بن ابی بکر قال خطب ابو بکر و عمر فاطمة علیها السلام
 فقال رسول الله انما صغیرة فخطبها علی فروجا عن ابی هريرة قال قالت فاطمة رسول الله
 زوجتی من علی و هو فقیر لا مال له فقال یا فاطمة اما ترضین ان الله عز وجل طلع الی اهل البیت
 فاختار جلیین احدیما ابوک و الآخر عبدک خرج الطبرانی فی الکبیر و الخطیب عن ابی هريرة
 ترجمه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله من بامروی کردی که
 تقییر است و مال ندارم و در جوابش رسول خدا فرمود که حق جل و علا متوجه بسوی اهل بیت
 گردید پس برگزید و مردی را یکی از ان دو مرد بدترین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و دیگر
 برگزیده حق علی مرتضی ابیات نفس سول محبتی زوج تو را پس را به قایم مقام مصطفی
 صاحب نصاب است و عالی علم و الا هم شیخه خدایم را هم به شاه و عجم سلطان جمله
 اولیاء و در وقت نزول آیه کریمه انما انت منذر و کل قوم هاد رسول خدا صلی الله
 علیه و آله در حق علی مرتضی صلوات الله علی نبینا وعلیه فرمود که انار رسول الله منذر و انت
 الهادی غرض جمله اوصاف و نشان او به که کس نیست خالی از احسان و
 و اخرج احمد و الطبرانی فی الکبیر عن معقل بن یسار ان النبی صلی الله علیه و آله و سلم قال

[illegible][illegible]

اور آرمائے اپنے کے اور دینی یکجہ سے
 خلافت و مملکت دینی سے دیکھ کر
 کہیں اس کیلئے میں یہاں تک کہ دشمن
 آئی ہو کہ وہیں سے اور ازالدین ہے
 خورشید اس کے کہ ایک بار میں دنیا
 کام کر دن اور او کی جہت اپنی
 حاجت میں صرف کر دن ناکاہ

این آیات را که شاهی نگارنده فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله را خواستم از خدا که
 بگرداند گوشتی ترا یا علی نگارنده حضرت علی می فرماید که از آن روز پنج چیز
 فراموش نکردم و اصل آن بیان کرد من نگارنده و راه احمد بن ابی بکر بن
 علی علیه السلام آورده اند که مالی نزد عمر بن الخطاب آمده بود و قدری بعد از
 تقسیم باقیانده عمر بن الخطاب به یاران خطاب کرد که چه باید کرد این مال را
 یاران گفتند ای امیر المؤمنین باز و ششم ترا از تلاش قوت اهل و عیال و تجارت
 و غیره پس این مال برای شست و در احتیاج خود صرف فرما پس عمر بن الخطاب
 متوجه بجانب علی مرتضی صلوات الله علیه شد و فرمود که چه می فرمائی
 تو یا علی مرتضی جواب داد که یاران بخدمت تو عرض کردند باز عمر بن الخطاب
 گفت بگو بر فرموده تو عمل خواهیم کرد پس علی مرتضی علیه السلام یاد و یابید که
 رسول خدا صلی الله علیه و آله را نگاه نمیداشت و هرگاه که صرف می شد و هیچ باقی نمی ماند
 سرور میکرد و فرمود عمر راست فرمودی یا علی و الله لا شکرت لک فی الاثر

شکر منعم واجب آمد در خرد	در نه بکشاید در خشم ابد
شکر کن مرثا که ان را بنده باش	پیش ایشان مرد شو پاینده باش

و بود عمر بن الخطاب که پناه می جست بجد از مشکله که در آن مشکله اش علی
 نمی بود شعری

این کتاب را که شاهی نگارنده فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله را خواستم از خدا که بگرداند گوشتی ترا یا علی نگارنده حضرت علی می فرماید که از آن روز پنج چیز فراموش نکردم و اصل آن بیان کرد من نگارنده و راه احمد بن ابی بکر بن علی علیه السلام آورده اند که مالی نزد عمر بن الخطاب آمده بود و قدری بعد از تقسیم باقیانده عمر بن الخطاب به یاران خطاب کرد که چه باید کرد این مال را یاران گفتند ای امیر المؤمنین باز و ششم ترا از تلاش قوت اهل و عیال و تجارت و غیره پس این مال برای شست و در احتیاج خود صرف فرما پس عمر بن الخطاب متوجه بجانب علی مرتضی صلوات الله علیه شد و فرمود که چه می فرمائی تو یا علی مرتضی جواب داد که یاران بخدمت تو عرض کردند باز عمر بن الخطاب گفت بگو بر فرموده تو عمل خواهیم کرد پس علی مرتضی علیه السلام یاد و یابید که رسول خدا صلی الله علیه و آله را نگاه نمیداشت و هرگاه که صرف می شد و هیچ باقی نمی ماند سرور میکرد و فرمود عمر راست فرمودی یا علی و الله لا شکرت لک فی الاثر

در نه بکشاید در خشم ابد
 پیش ایشان مرد شو پاینده باش
 و بود عمر بن الخطاب که پناه می جست بجد از مشکله که در آن مشکله اش علی نمی بود شعری

وعن عبد الله بن مسعود ان القرآن انزل على سبعة احرف باسمها حرف لاله
ظهوره بطن قال علي بن ابي طالب عنده من علم الظاهر والباطن از عبد الله بن مسعود

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

افسوس صفت اونی خان بن ہو
 کوئی خانی نہیں اور دنگو خان سے
 اور افران کیا جا اور جلالی سے
 کچھ نہیں بلکہ بسا اے کچھ
 خانی خانی خانی خانی خانی
 حضرت فاطمہ علیہ السلام سے
 اور انحضرت کے لیے کیا
 و تحقیق میں اس کے لیے کیا
 شخص سے جو اس کے لیے کیا
 ان کو نہیں اور زیادہ ہے
 سادہ سے

قاروق اعظم ہون اور یہ ہیں
ہوئے اور ایک بیت بن یمن
ہوں رسول اللہ کا دین صبیح
کے تئیں سے علی بن ابی طالب
بن عبد اللہ کے کماؤنوں سے
خلفائے عالمی میں اور ان کے
طاہرین اور اخوان کی امتداد
اوسے علم و ادب و عبادت

منعده که فرمود که قضی و اعلم بکتاب الله و سنت رسول الله میان شما ما
 علی مرتضی است و ابن عباس از عمر بن الخطاب است می کند که قضی میان صحابه
 علی مرتضی است و کلام وی در تفسیر قرآن با سایر صحابه بسیار است و مملو از انوار
 کتب کبار اخرج ابن سعد و غیره عن ابی الطفیل عن علی قال و الله ما نزلت
 الا یتیه الا قد علمت فیما نزلت و این نزلت ان نزل و هم لی قلیا عقول و لسانا
 ناطقا فرمود علی مرتضی که نازل نشد هیچ آیه ای مگر آنکه میدانم و ریزیکه نازل
 شد و در مکانی که نازل شد و در شان شخصی که نازل شد بدستیکه خداوند
 عطا فرموده است مرا ولی عاقل و داناکه هر چه میخواهم از قرآن بر می آرم و
 زبانم داده است گویا که از ان افاضه فیض بر عالم میکند از اخرج ابن کثیر
 عن محمد بن سیرین قال لما توفي رسول الله صلی الله علیه و آله ابطا علی عن البیعة
 فلقیه ابوبکر فقال کرمت امارتی فقال لا و لکن آلیت لا اری بک بر دای الا
 الی الصلوة حتی اجمع القرآن فرموا انه کتبه علی تنزیله قال محمد لو حبست ذلک
 الکتاب لینا کان فی العلم والی داود از محمد بن سیرین که از مشاهیر تابعین است
 می آید که هرگاه وفات یافت رسول خدا و مقرر گشت خلافت بر ابی بکر صدیق
 توقف کرد علی مرتضی در بیعتش پس ملاقات کرد با وی ابوبکر صدیق و گفت
 ای ابنا خوش آمد ترا امارت من ای علی مرتضی فرمود نه لکن من قسم خوردم و بر خود
 لازم گرفته ام که چادر بدوش نگیرم و بر خرم مگر برای نماز پنجگانه اما آنکه جمیع کتب

در بیان آنکه حضرت علی مرتضی علیه السلام در بیان آنکه هر چه میخواهم از قرآن بر می آرم و زبانم داده است گویا که از ان افاضه فیض بر عالم میکند از اخرج ابن کثیر عن محمد بن سیرین قال لما توفي رسول الله صلی الله علیه و آله ابطا علی عن البیعة فلقیه ابوبکر فقال کرمت امارتی فقال لا و لکن آلیت لا اری بک بر دای الا الی الصلوة حتی اجمع القرآن فرموا انه کتبه علی تنزیله قال محمد لو حبست ذلک الکتاب لینا کان فی العلم والی داود از محمد بن سیرین که از مشاهیر تابعین است می آید که هرگاه وفات یافت رسول خدا و مقرر گشت خلافت بر ابی بکر صدیق توقف کرد علی مرتضی در بیعتش پس ملاقات کرد با وی ابوبکر صدیق و گفت ای ابنا خوش آمد ترا امارت من ای علی مرتضی فرمود نه لکن من قسم خوردم و بر خود لازم گرفته ام که چادر بدوش نگیرم و بر خرم مگر برای نماز پنجگانه اما آنکه جمیع کتب

روایت از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 که هر چه میخواهم از قرآن بر می آرم و زبانم داده است گویا که از ان افاضه فیض بر عالم میکند از اخرج ابن کثیر عن محمد بن سیرین قال لما توفي رسول الله صلی الله علیه و آله ابطا علی عن البیعة فلقیه ابوبکر فقال کرمت امارتی فقال لا و لکن آلیت لا اری بک بر دای الا الی الصلوة حتی اجمع القرآن فرموا انه کتبه علی تنزیله قال محمد لو حبست ذلک الکتاب لینا کان فی العلم والی داود از محمد بن سیرین که از مشاهیر تابعین است می آید که هرگاه وفات یافت رسول خدا و مقرر گشت خلافت بر ابی بکر صدیق توقف کرد علی مرتضی در بیعتش پس ملاقات کرد با وی ابوبکر صدیق و گفت ای ابنا خوش آمد ترا امارت من ای علی مرتضی فرمود نه لکن من قسم خوردم و بر خود لازم گرفته ام که چادر بدوش نگیرم و بر خرم مگر برای نماز پنجگانه اما آنکه جمیع کتب

در بیان آنکه حضرت علی مرتضی علیه السلام در بیان آنکه هر چه میخواهم از قرآن بر می آرم و زبانم داده است گویا که از ان افاضه فیض بر عالم میکند از اخرج ابن کثیر عن محمد بن سیرین قال لما توفي رسول الله صلی الله علیه و آله ابطا علی عن البیعة فلقیه ابوبکر فقال کرمت امارتی فقال لا و لکن آلیت لا اری بک بر دای الا الی الصلوة حتی اجمع القرآن فرموا انه کتبه علی تنزیله قال محمد لو حبست ذلک الکتاب لینا کان فی العلم والی داود از محمد بن سیرین که از مشاهیر تابعین است می آید که هرگاه وفات یافت رسول خدا و مقرر گشت خلافت بر ابی بکر صدیق توقف کرد علی مرتضی در بیعتش پس ملاقات کرد با وی ابوبکر صدیق و گفت ای ابنا خوش آمد ترا امارت من ای علی مرتضی فرمود نه لکن من قسم خوردم و بر خود لازم گرفته ام که چادر بدوش نگیرم و بر خرم مگر برای نماز پنجگانه اما آنکه جمیع کتب

در بیان آنکه حضرت علی مرتضی علیه السلام در بیان آنکه هر چه میخواهم از قرآن بر می آرم و زبانم داده است گویا که از ان افاضه فیض بر عالم میکند از اخرج ابن کثیر عن محمد بن سیرین قال لما توفي رسول الله صلی الله علیه و آله ابطا علی عن البیعة فلقیه ابوبکر فقال کرمت امارتی فقال لا و لکن آلیت لا اری بک بر دای الا الی الصلوة حتی اجمع القرآن فرموا انه کتبه علی تنزیله قال محمد لو حبست ذلک الکتاب لینا کان فی العلم والی داود از محمد بن سیرین که از مشاهیر تابعین است می آید که هرگاه وفات یافت رسول خدا و مقرر گشت خلافت بر ابی بکر صدیق توقف کرد علی مرتضی در بیعتش پس ملاقات کرد با وی ابوبکر صدیق و گفت ای ابنا خوش آمد ترا امارت من ای علی مرتضی فرمود نه لکن من قسم خوردم و بر خود لازم گرفته ام که چادر بدوش نگیرم و بر خرم مگر برای نماز پنجگانه اما آنکه جمیع کتب

عقبت میں خصوصاً شہزادہ علی در
عبار اور سلطان کی دراز خراج کیل
حاکم و طلبہ ابن عباس بن عثمان
نیز بیک علی کی طرف سے ایک خط
دوسیدہ بھی آیا میں اور سید علی
اردبیل حدیث صحیح ہے حاکم کی اس
طابق اور نیز بیک ابن عباس
علی کے لئے اول غنیمت کا جو
اور غم اور فاقہ اور مصیبت کا
شاہ اور بڑے دوست کا

قال قال وقلت على امير المؤمنين علي بن ابي طالب صلوات الله على نبينا
وعليه فرأيت مطرقا متفكرا انقلت فقيم متفكرا يا امير المؤمنين فقال في سمعت بيلكم
بذا بجمنا فاروت ان اضع كتابا في اصول العربية فنقلت ان فعلت هذا فاحينا
وقبعت فينا هذه اللفظة ثم اتيه بعد ثلاث فالتقي الى صحيفة فيها بسم الله الرحمن
الرحيم الكلام كله اسم وفعل وحرف فالاسم ما ابتداء عن المسمى والفعل ما ابتداء عن
المسمى والحرف ما ابتداء عن معنى ليس باسم ولا فعل ثم قال لي اتبعه وز وفيه كما وقع
لك اعلم يا ابا اسود ان الاشياء ثلثا شته ظاهرا ومضمورا وتسمى ليس بظاهر ولا مضمور قال ايا
فجمعت منه اشياء وعرضتها عليه وكان في ذلك حروف النصب فذكرت
منها ان وان وليت ولعل وكان ولم اذكر لكن فقال لم تركتها فقلت لم
احسبها منها فقال بل هي منها فزادها اليها هذا قال السيوطي في تاريخه وفي حيوته
الحيو ان روى ان عليا وضع له ان الكلام على ثلثة اصناف اسم وفعل وحرف
ثم دفعه اليه قال ثم على هذا روى النحوي ان ابا الاسود قال ستاذب عليا في ان
اضع نحو ما وضع فتعني لذلك نحو ابا الاسود كان من سادات التابعين صحبت
عليا وشهد مصنفين وكان لكل الرجال راياء اعزهم عقلا ويعده من الشعراء الخمين
قيل لعل شهد معاوية بر اقال نعم لكن من الجانب الاخر ود ز بحث توجيه
وصفات زباني داشت فصيح وان محبت وخطب وى عليه السلام يا فتى
وحضرت على ترضى صلوات الله على نبينا وعليه ميان صحابه سيد لورى بان زبان

[illegible]

افرن چا کدو ارضی سناگر ییچر
ظفر علی نقی شمس کما وین

متفرد است گویا در باب توحید و صفات از فن کلام متکلم اول دست و وی
 علیه السلام در آن مقالات از اصل جمال که در سفته سینه انبیا است تفصیلش
 بر آورده لیکن متاخران بر امتوال نسخ نکرده و بدینها و شالاه اتفاق و در باب
 انصوت بحری بود بغایت وسیع اما اشتغال و در ایام خلافت بحری تفصیل
 آن باز داشت قال الجدید رحمه الله شیخانی الاصول و البیاض علی المرقفی و رسم
 فصاحت و طرز بلاغت و خطیب آورده است هدامانی از انچه اختلافی فضل
 الخطاب لقدوة الی الصفاحه محمد یار صادق سره قال الجدید امیر المومنین
 علی بن ابیطالب لو تفرغ الینا للجم و نقل الیناعنه من هذا العلم یعنی علم القصد
 لا لا یقوم له القلوب و ذلک مراد علی علما که بنیاد قال الجدید صاحب هانی هذا الامر
 الذی شار الی انضمت القلوب و ادوی الی مایا شر لقلوبه بعد بنیاد صلعم علی ابن
 ابیطالب و فضل الخطاب آورده که امام علی بن ابی طالب عارفان بودند و هم
 است را اتفاق است که هر علی را انقاس نمیبرد و مراد را سخناست که پیش
 از وی کس نگفته و ادیس کی کس مثل آن نیارده است تا بر آنجا که روزی
 بر منبر برآمده گفت سلونی عمادون العرش فان بین الحرجع علایما هذا العای
 رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فی فمی هذا فو قتی رسول الله و قافو الذی
 نفس سیده و اذن لایل التوریه و الایجیل ان لکما الوضعت و سادۀ قافجرت
 لما یمنافضه قانی علی ذلک و کان فی المجلس جل یقال و علک الیما فی فقال و می

[illegible]

[illegible]

علی ثلثه فلم ارض واشترت علی یاخذ ا قلم ارض وتقول لی الان لا یحب لی فی
 مرا الحق الاورایم واحد فقال له علی عرض عليك صاحبک ان تاخذ الثلثه صلحاً
 فقلت لا ارضی الا بالمرحی ولا یحب لک فی مرا الحق الا واحد فقال له الرجل فصرفتی
 بالوجه فی مرا الحق حتی اقبل فقال علی الیس الثمانیه الا غفقه اربعه وعشر وبن ثلث
 اکتبوا با و انتم ثلثه الفرض ولا یعلم الا کثرتم اکلوا والاقل فتعلمون فی حکم علی السواد
 قال بلی قال واکت انت ثمانیه ثلاث وانا لک تسعه ثلاث واکل صاحبک
 ثمانیه ثلاث وله خمسة عشر ثلاثاً اکل منها ثمانیه وبقي له سبعة واکل لک واحد
 من تسعه فلک واحد بواحدک وله سبعة فقال لرجل رضیت الان ترضی حمه
 روایت است که دو مرابیم چاشت میخور و ند که یکی پنج نان داشت و دیگری
 سه نان و هر دو این هشت نان را پیش خود گذاشته مستعد خوردن بودند
 که ناگاه مردی برایشان گذشت و سلام کرد پس هر دو بطعامش خواندند آن مرد
 به نشست هر سه آن هشت نان را با هم خوردند بعد از فراغ از طعام آن مرد برخاست
 و هشت درهم داد و بجا جان نامزد گفت عوض طعامی است که از شما خورد ام
 و رفت پس منازعت کردند هر دو گفت صاحب پنج نان به صاحب سه نان
 که مرا هست پنج درهم و تراست سه درهم هر دو می عوض نانی صاحب سه نان
 بآن را رضی نمی شد و با المناصفه میطلبید و صاحب پنج نان بمنافسه رضانید و
 تا آنکه آند هر دو و بجانب علی رفتی صلوات الله علی نبینا وعلیه عرض کردند

اور القامیہ
نور علیہ السلام
کی طرف سے
الفضل کے لئے
کے لئے تھا حضرت
خلف تھا حضرت
کو حضرت امیر
حضرت نے فرمایا
تھے کہ

ان کلان کو حضرت فاروق نے
نہ پایا یہاں افران کیا اور
عبد اللہ ابن مسعود سے کہیں
اونوں کے لئے کچھ نہ ہو
ایک دو سوسے کی رقم
ارسل کر دی گئی تھی
موافق کتاب انبیاء علی

ابن کثیر کی قرآنی تفسیر

در این کتاب که در بیان فضائل و مناقب ائمه و اهل بیت است
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل

راستی موجب رضای خداست	اگر ندیدم که کم شد از ره دست
راستی دادن و دوام دست	از حدیث راست آرام دل است

از وفی الریاض عن محمد بن الزبیر قال قلت لعلی بن ابی طالب
 تر قوتا من الکبیر فقلت یا شیخ من ادركت قال عمر قلت فما غزوت قال لیرموک
 قلت فمحدثی شیخی فقلت قال خرجت مع فیه حاجا فاصبنا بیض فقام قد امرنا
 فلما قضینا مناسکنا ذکرنا لأمیر المؤمنین عمر فادبر و قال بتعونی حتی انتهی الی حجر
 رسول شد فضرب حجره منادوا اجابته امرأة فقال ثم أبو حسن قالت لا فادبر و قال
 بتعونی حتی انتهی الیه و هو یسوی التراب سیده فقال لمرجایا امیر المؤمنین فقال لا
 اصابوا بیض فقام و هم یحرمون قال اذا ارسلت الی قال نا حن بایتانک قال
 یضربون الفجل فلما یصل البکار بعد و البیض فمات مع منها ابر و قال عمر فان الابل
 یسبح قال علی و البیض یرض فلما اوبر قال عمر اللهم لا تتزل لی شذیة الا و ابوسعید
 حبیبی در ریاض النضره از محمد بن الزبیر آورده که گفت این زبیر که آدمم و در
 مسجد مشوق و دیدم پیر را که پشتش و تالشته از پیری گفت ای پیر در کدام
 عهد بودی و زمانه که در یافتی گفت زمانه عمر بن الخطاب را و در غزوه
 یرموک حاضر بودم گفت چیزی از سخنها ای که شنیده بیان کن گفت بر آدمم
 با که و بی قصص حج و احرام حج بیستم بر یافتم بیضی شتر مرغ و خور و هم بعد از
 ادای حج عرض کردیم این ماجرا بخیر است عمر بن الخطاب پس روان گشت

۱۲۹
 در این کتاب که در بیان فضائل و مناقب ائمه و اهل بیت است
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل

در این کتاب که در بیان فضائل و مناقب ائمه و اهل بیت است
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

ورحمك سيد انبياء فرموده باشند انادار الحكمة وعلى بابها وانا منته
 العلم وعلى بابها ليكن تيمنا و تبركا صر في ارض قري مي آريم اخرج ابو بكر عن
 ابى سفيان قال على كلمات لو حلقتم المظلي فبين لانتصتو من قيل ان تدركو انك لهن
 كفت ابى سفيان محدث كه فرموده است على مرتضى كلمات را كه اگر سوار شويد
 شهاب مركب و سير كنيد بحد يكه مركب شما لاغر شو و از سير و از مشرق تا بحرب
 بگرديد نخواهيد يافت مانند آن كلمات كه فرموده است على مرتضى
 صلوات الله على نبينا و عليه آله و از جمله كلمات آنحضرت است لا يبرحوا
 عبد الاربع و لا يخف يخاف الا ذنبه و لا يستحي من لا يعلم ان يتعلم و لا يستحي
 اذا سئل عما لا يعلم ان يقول الله اعلم و اعلموا ان منزلة الصبر من الايمان
 كمنزلة الراس من الجسد فاذا ذهب الراس ذهب الجسد و اذا ذهب
 الصبر ذهب الايمان و عن زبير بن الحارث عن رجل من بني عامر قال قال
 على انما اخاف عليكم اثنتين طول المال و اتباع الهوى فان طول المال يلاطم غشى
 الاخرة و ان اتباع الهوى يصعد عن الحق و ان الدنيا قد ترحلت بدبرة
 و ان الاخرة قد جاءت مقبلية و لكل واحد منهما بنون فكونوا من ابناء
 الاخرة فان اليوم عمل و لاحساب و غدا حساب و لا عمل و عن عطاء بن ابي
 رباح قال كان على بن ابي طالب اذا بعث سرية ولى امرار جلفا و صباه
 فقال و صباك متقوى اليه لا بد لك من لقاءه و لا تستحي لك و نه و هو يملك

[illegible]

[illegible]

که بدانی من کسم و ریوم دین

جان محمد علمها نیست این

رحمہ اللہ امر دعوت قدر الہم تقدیر الہی

قیمت خود را ندانی تحقیق است
خود ندانی تو بجز سی باعجز
تو روایان را می بین تو نیک
زانت بکشتاید و دیده غیبین

قیمت ہر کالہ میدانی کہ چیت
تو ہمیدانی بخور د لا بخور
آن رو این نار و ادانی فلیک
گر تو دانی قیمت علم اسے امین

لا مروءة لكذب الأصواب مع ترك المشورة - لا سود مع الانتقام المحرم
 اقتب من الصبر لراحة مع الحمد الحاسد متعاطف من لا ذنب له

ایات

و حسد الجبس را با شد غلو
با سعادت جنگ دارد از حسد
زان حسد دل را سیاهی بار شد
او نخواهد چکس را تدرست
از حسد قوت بخش آمد در خواست
از کمال دیگران متقی نبسم
چون همین سو زند عامه و حسد
بلکه از حسد بدیها بدتر است

در حسد گدازد و در راه گلو
کونز آدم تنگ دارد و حسد
چون کنی بر بے حسد مکر و حسد
هر گز باشد مزاج و طبع است
هر که را دید از کمال چپ راست
چین کمالی دست آور تا تو هم
بر تقسیم فانی و مال و جسد
خود حسد نقصان و عیب گیر است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عقیقہ زین صعبہ در راہ نیست
 خاک شومردان حق را زیر پا
 ای خاک آنکس حسد ہمراہ نیست
 خاک بر سر کن حسد را چو پا
 الطاف فی وثاق الذل شعر
 ہر کہ باشد طمع الکن بود
 صاف خواہی چشم و عقل و سمع را
 با طمع کے چشم دل روشن بود
 بردران تو پردہ سے طمع را
 لسان العاقل در او قلبہ و قلب الاحمق در لسانہ المرء مجنونا
 لسانہ کثر اخوانہ شعر
 آدمی مخفی است در زیر زبان
 زین قبل فرمود احمد در مقال
 این زبان پر وہ است بردگہ جان
 در زبان پنهان بود حسن رجال
 مجمع تیردان کہ او جست از کمان
 رو بہان خفتہ را شیران کند
 بہر آن آمد خطاب انصوا
 عبد الشوت اذل من عبد الرق شعر
 بندہ شہوت تبر نہ دیگ حق
 بندہ شہوت نہارد خود خلاص
 از غلام و ست رگان و مسترق
 بفضیل یزد و ا نعام خاص
 گر چہ آزادست او را بندہ گیر
 لا شرف مع سودا لادب شعر
 ۱۶۱

[illegible]

فصل اباكرامات و كشف معينات و خوارق عادات مانند معجزات سرور
كائنات مبعود و مجيد مشهور و معروف بدرجه تواتر رسیده حاجت تحریر ندارد
و كم كس است كه رجوع بخلاص و نیاز بجناب آن مشكلكشاهی دی راه هدایای حق
داشت و از بلا و محن نجات نیافت و از تنجاست كه كتاب این سطور خادم
علمائی بن محمد بن نور الله قلبه بنور الصروق و البقیقین و زرقه شفاعت سید المکرمین
صلی الله علیه و آله الطیبین الطاهرین فی یوم الدین بموضع مقلد بود و از
دوا و مداوا و معالجه سودی روی نمی نمود بلكه روز بروز بدوم و بدوم خستگی و تنگی
می افزود روز و شب قلن بود و اضطراب لحظه آرام داشت و نه خواب
ما شبیه بهین استیلا و ابتلا و شدۀ بلا بین النوم و الیقظه دید كه جناب حضرت علی
مرتضی صلوات الله علی نبینا وعلیه وآله مشكلكشاهی شفا باجماعه كثیر و جم غفیر
تشریف فرما شدند و این عاصی پر معاصی ابشرت بقای جمال جهان آرای
خود مشرف ساختند این بیدست و پاپیائی سر و دیده احوال پراختلال
خود را بعرض ان چاره گزینان رسانید و حال باعجاز ید الهی دست
مبارك خود را از آستین نور آگین بر آورد و انگشت نهادت مصدر
سعادت را بر پیلوئی این احقر مضطر خسته و شكسته زدند و فرمودند
بر و شفا یافتی شادان و فرحان بحصول این نعمت عظمائی برکت شمول از
خواب جست و خود را صحیح و تندرست یافت و اصلا اثری از بیماری نداشت

پیش کشی کرنے والے اسلامی تعلیمی سرکاری ادارے کے تحت تیار کیا گیا ہے۔

[illegible][illegible]

کیا اور نہ کیا ہی حکم مارا ہے
 سید عالم نے تو کیا شوق
 کہ حضرت امیر عثمان کیا
 ہاں اور اب حضرت امیر
 اور فیصلہ کیا ہے
 سنیوں کو کس مبارک پر
 کیا اور نہ کیا ہی حکم مارا ہے
 سید عالم نے تو کیا شوق
 کہ حضرت امیر عثمان کیا
 ہاں اور اب حضرت امیر
 اور فیصلہ کیا ہے
 سنیوں کو کس مبارک پر

[illegible]

[illegible]

۱۵۷
 جابلہ کا ایسی سہیلی
 پر غلام عزیز کا جس نے والا اپنے
 حسان زبانی کا کھنڈہ و قلم
 غیبی سے روکا و فرغی
 زکات میں سیدنا جابر
 کا عقل و شہرہ
 عزیز کے چہرے پر
 جابلہ کا گرجا اگر چاہے

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

این چو کز این یار خطه و آلاک
 که نازک است لایق بود از کز این
 کامین با هر دو چون ایسی علمیت
 بنظر می نازد که قوت جب الوده
 در عیسوی که آنگه بکار خدین
 لایق نیاماری که از این ترانه
 او را به این آری که این

[illegible]

[illegible]

۱۸۶
 حضرت اعلیٰ سیدنا
 مولانا کے یہ افکار کا نتیجہ ہیں
 جن سے آپ کو گرد و غبار
 میں سے ایک نئی روش
 پیش کی جا رہی ہے
 جس سے زندگی بھر
 انھیں نصیب ہو
 قبل از قیامت
 عین شادی ہو
 عین شادی ہو
 عین شادی ہو
 عین شادی ہو

اور میں ارب
روایت کیا ہے اس میں
مجاہد کی کتاب علی بن ابی حمزہ
تھا اس میں بنی حنفیہ
اور بنی حنفیہ

[illegible]

شاد و خندان پیش پیشان میره	ماچھو اسماعیل پیش سر بندہ
ماچھو جان پاک احمد با حسد	تا تا نامہ جانت خندان تا ابد

مناقب الانبياء هم شرف السالكين
بيان كنزهم في اوراق فضائلهم
عظم اسرارهم في دواخل خفاياهم
واما غرضي من هذا هو ان بعدد
جماعت من علماء المذاهب
بيان ان كتابها من اعراق
نقلها عن اصحابها

واما في قتال النكثين والمارقين في القاسطين وخرج في هذا الذي صابني اخبرني انه يملك
 معاوية وابنه يزيد ثم بصير الى بني مروان ثورثوا وان هذا الامر صار الى بني
 العباس ثم الى بني العباس واران في الترتيب التي يقتل بها الحسين وكر ذلك في الحضا نص
 فصل في بيان شهادت و تاريخ وفات و موضع
 قبر شريف و اختلاف آن و اعقاب نخصت عليه السلام

ورويت است که در شب جمعه که فردای آن شهید خواهر شد رسول خدا صلی الله علیه و آله
 و سلم را در خواب دید و آنچه از امت بحضرت علی مرتضی علیه السلام رسیده بود
 مفصل بحضرت رسالت پناه عرض نمود و رسول خدا فرمود که و علی کن بر ایشان
 پس دعا کرد که حق تعالی مرا بدل از ایشان خیر دهد و نصیب ایشان بدل از من شر کند
 قال بن سعد یروی علی بالخلافة فی القدر من قتل عثمان بالمدينة فبايعه جمیع من كان
 فیها من الصحابة و يقال طلحة والزبير بايعا کارهین غیر طایعین ثم خرجا الى مكة
 و عایشة فیها فاغذاها و خرجا الى البصرة یطلبون بدم عثمان و بلغ ذلك علیا
 فخرج الى العراق فلقی بالبصرة طلحة و الزبير و عایشة و من معهم و سب و قتلهم کل
 و كانت فی جمادی الاخری سبعة و ثلثین و قتل بها طلحة و الزبير و بلغت القتل
 ثلثة عشر الف و اقام علی بالبصرة خمسة عشر لیلة ثم العرت الى الكوفة ثم خرج علیه
 معاوية و من معه بالشام فبلغ علیا فاسار فالتقوا بالصفین فی صفر سنة
 و ثلثین و دام القتال بها یاما فرفع اهل الشام المصاحف یرعون ما فیها مکیده من

واما في قتال النكثين والمارقين في القاسطين وخرج في هذا الذي صابني اخبرني انه يملك
 معاوية وابنه يزيد ثم بصير الى بني مروان ثورثوا وان هذا الامر صار الى بني
 العباس ثم الى بني العباس واران في الترتيب التي يقتل بها الحسين وكر ذلك في الحضا نص
 فصل في بيان شهادت و تاريخ وفات و موضع
 قبر شريف و اختلاف آن و اعقاب نخصت عليه السلام

واما في قتال النكثين والمارقين في القاسطين وخرج في هذا الذي صابني اخبرني انه يملك
 معاوية وابنه يزيد ثم بصير الى بني مروان ثورثوا وان هذا الامر صار الى بني
 العباس ثم الى بني العباس واران في الترتيب التي يقتل بها الحسين وكر ذلك في الحضا نص
 فصل في بيان شهادت و تاريخ وفات و موضع
 قبر شريف و اختلاف آن و اعقاب نخصت عليه السلام

علی بن ابی طالب علیه السلام در روزی که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند

علی وقال لانه الحسن اية الليلة رسول الله صلى الله عليه وآله فقلت يا رسول الله
 ما لقيت من تكفل لي اذ الله عليهم فقلت اللهم ابرئني من خيري المنعم وابدلهم شرهم
 مني ودخل البناح الموزن فقال الصلوة فخرج على الباب ينادي ايها الناس الصلوة لصلوة
 فاعرضه ابن لمج نضر به بالسيف فاصاب جبهته الى قرنه وفصل الى دماغه فسد عليه الناس
 من كل جانب فامسك واوثق واقام على الجمعة وسبت وتوفي الاحد وغسله الحسن
 والحسين وعبد الله بن جعفر وصلى عليه الحسن ودفن بدار الامارة بالكوفة ليلا ثم قطعت
 اطراف ابن لمج جعل في قوصة واحرق بالنار هذا الكلام سعد بن قيس في تاريخ جلال
 الملثة والدين السيوطي وقال قد حسنت في تلخيص هذه الوقائع ولم يوسع فيها الكلام
 كما صنع غيره لان هذا هو اللائق بهذه المقام قال البني اذا ذكر اصحابي فامسكوا
 وكنوا في غيره ودر مولفات جمود مسطور است که عبد الرحمن بن لمج و برک بن عبد الله
 تميمي و عمر بن کبير که در نه برب خوارج غلوه اشتند در مکه مغطه جمع آمده قرار
 دادند که سب و در شب هفتم ماه رمضان علی مرتضی را و معاویه بن ابی سفیان
 و عمرو بن العاص از خم زنند پس شمشیر را خود را بر زهر آب داده هر یک
 عازم مقصد گردید برک بن عبد الله به مشق شتافته شمشیر بالیه معاویه رسانید
 و گرفتار شده بقتل رسید و عمر بن ابی کبر چون بمصر شتافت اتفاقا در آن شب
 موعود عمرو بن عاص بیمار بود و دیگر را عوض خود بامامت امر نمود و عمر آن بیمار
 را عمرو بن عاص پنداشته بقتل رسانید و خود هم کشته گردید و عبد الرحمن بن لمج

و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند

و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند و در آن روز که در کربلا کشته شد و آن روز را روز عاشورا میگویند

پس از وصول بکوفه انتظار شب موعود می کشید و صبحت رسیده که جناب حضرت امیرالمؤمنین
 صلوات الله علی نبینا وعلیه در ایام حیات اکثر اوقات کلمات مشربیه را در خود
 بر زبان مجرب بیان میکرد و این دو در رمضان سنه اربعین بدفعات این تذکرات
 تصریحاً فرمود چنانچه در حجرگاه روز شهادت که برای نماز صبح از خانه مسجد روانه شد
 مرغابی چند که در خانه مبارک بودند فریاد بسیار می کشیدند و در دامن شریف حضرت
 می و می کردند و هر چند اهل بیت آنجناب آنها را میزدند و در میشدند پس فرمود که نگذارید
 که اینان توجه میکنند بر صاحب خود و مکر میفرمود در شب شهادت خود مانع و مانع
 اشقا یعنی چه چیز بازی دارد و قاتل مرا از قتل من و انتظار چیست پس معلوم داشت
 سال و ماه و شب و ساعتی را که بنام محمد مصطفی صوم آن امام معصوم را شنید ساخت
 و فی تاریخ الامام الیافعی میراثه الجان فی معرفته حوادث الزمان فی سنته اربعین
 ذکر علی قلله ابن ملجم و هو اعرف و ما کان کفوا بشیعه علی و لا علی من ذوی الاقهار
 لولا یساعده الاقدار فی الصواعق روی ان علیاً جاه ابن ملجم بستمحه مخمراً قال انما
 قاتلی فقیل له لیم تقتله قال من یقتلنی و در صبح جمعه هفدهم ماه رمضان ابن ملجم ملعون
 شمشیر بر سر آن حضرت زد و زخمی رسید که عمر بن عبید و در جنگ احزاب بر
 فرق مبارک حضرت امیر علیه السلام زده بود جناب ولایت آب در نوزدهم
 یا بیستم یا بیست و یکم شهر مذکور کجا از حضرت ملک غفور انتقال فرمود و سبطین
 حضرت امام حسن حضرت امام حسین صلوات الله علی نبینا وعلیه بافضل آن برگزیده متعال

این کتاب علی بن ابی طالب علیه السلام در ایام حیات اکثر اوقات کلمات مشربیه را در خود
 بر زبان مجرب بیان میکرد و این دو در رمضان سنه اربعین بدفعات این تذکرات
 تصریحاً فرمود چنانچه در حجرگاه روز شهادت که برای نماز صبح از خانه مسجد روانه شد
 مرغابی چند که در خانه مبارک بودند فریاد بسیار می کشیدند و در دامن شریف حضرت
 می و می کردند و هر چند اهل بیت آنجناب آنها را میزدند و در میشدند پس فرمود که نگذارید
 که اینان توجه میکنند بر صاحب خود و مکر میفرمود در شب شهادت خود مانع و مانع
 اشقا یعنی چه چیز بازی دارد و قاتل مرا از قتل من و انتظار چیست پس معلوم داشت
 سال و ماه و شب و ساعتی را که بنام محمد مصطفی صوم آن امام معصوم را شنید ساخت
 و فی تاریخ الامام الیافعی میراثه الجان فی معرفته حوادث الزمان فی سنته اربعین
 ذکر علی قلله ابن ملجم و هو اعرف و ما کان کفوا بشیعه علی و لا علی من ذوی الاقهار
 لولا یساعده الاقدار فی الصواعق روی ان علیاً جاه ابن ملجم بستمحه مخمراً قال انما
 قاتلی فقیل له لیم تقتله قال من یقتلنی و در صبح جمعه هفدهم ماه رمضان ابن ملجم ملعون
 شمشیر بر سر آن حضرت زد و زخمی رسید که عمر بن عبید و در جنگ احزاب بر
 فرق مبارک حضرت امیر علیه السلام زده بود جناب ولایت آب در نوزدهم
 یا بیستم یا بیست و یکم شهر مذکور کجا از حضرت ملک غفور انتقال فرمود و سبطین
 حضرت امام حسن حضرت امام حسین صلوات الله علی نبینا وعلیه بافضل آن برگزیده متعال

این کتاب علی بن ابی طالب علیه السلام در ایام حیات اکثر اوقات کلمات مشربیه را در خود
 بر زبان مجرب بیان میکرد و این دو در رمضان سنه اربعین بدفعات این تذکرات
 تصریحاً فرمود چنانچه در حجرگاه روز شهادت که برای نماز صبح از خانه مسجد روانه شد
 مرغابی چند که در خانه مبارک بودند فریاد بسیار می کشیدند و در دامن شریف حضرت
 می و می کردند و هر چند اهل بیت آنجناب آنها را میزدند و در میشدند پس فرمود که نگذارید
 که اینان توجه میکنند بر صاحب خود و مکر میفرمود در شب شهادت خود مانع و مانع
 اشقا یعنی چه چیز بازی دارد و قاتل مرا از قتل من و انتظار چیست پس معلوم داشت
 سال و ماه و شب و ساعتی را که بنام محمد مصطفی صوم آن امام معصوم را شنید ساخت
 و فی تاریخ الامام الیافعی میراثه الجان فی معرفته حوادث الزمان فی سنته اربعین
 ذکر علی قلله ابن ملجم و هو اعرف و ما کان کفوا بشیعه علی و لا علی من ذوی الاقهار
 لولا یساعده الاقدار فی الصواعق روی ان علیاً جاه ابن ملجم بستمحه مخمراً قال انما
 قاتلی فقیل له لیم تقتله قال من یقتلنی و در صبح جمعه هفدهم ماه رمضان ابن ملجم ملعون
 شمشیر بر سر آن حضرت زد و زخمی رسید که عمر بن عبید و در جنگ احزاب بر
 فرق مبارک حضرت امیر علیه السلام زده بود جناب ولایت آب در نوزدهم
 یا بیستم یا بیست و یکم شهر مذکور کجا از حضرت ملک غفور انتقال فرمود و سبطین
 حضرت امام حسن حضرت امام حسین صلوات الله علی نبینا وعلیه بافضل آن برگزیده متعال

این کتاب علی بن ابی طالب علیه السلام در ایام حیات اکثر اوقات کلمات مشربیه را در خود
 بر زبان مجرب بیان میکرد و این دو در رمضان سنه اربعین بدفعات این تذکرات
 تصریحاً فرمود چنانچه در حجرگاه روز شهادت که برای نماز صبح از خانه مسجد روانه شد
 مرغابی چند که در خانه مبارک بودند فریاد بسیار می کشیدند و در دامن شریف حضرت
 می و می کردند و هر چند اهل بیت آنجناب آنها را میزدند و در میشدند پس فرمود که نگذارید
 که اینان توجه میکنند بر صاحب خود و مکر میفرمود در شب شهادت خود مانع و مانع
 اشقا یعنی چه چیز بازی دارد و قاتل مرا از قتل من و انتظار چیست پس معلوم داشت
 سال و ماه و شب و ساعتی را که بنام محمد مصطفی صوم آن امام معصوم را شنید ساخت
 و فی تاریخ الامام الیافعی میراثه الجان فی معرفته حوادث الزمان فی سنته اربعین
 ذکر علی قلله ابن ملجم و هو اعرف و ما کان کفوا بشیعه علی و لا علی من ذوی الاقهار
 لولا یساعده الاقدار فی الصواعق روی ان علیاً جاه ابن ملجم بستمحه مخمراً قال انما
 قاتلی فقیل له لیم تقتله قال من یقتلنی و در صبح جمعه هفدهم ماه رمضان ابن ملجم ملعون
 شمشیر بر سر آن حضرت زد و زخمی رسید که عمر بن عبید و در جنگ احزاب بر
 فرق مبارک حضرت امیر علیه السلام زده بود جناب ولایت آب در نوزدهم
 یا بیستم یا بیست و یکم شهر مذکور کجا از حضرت ملک غفور انتقال فرمود و سبطین
 حضرت امام حسن حضرت امام حسین صلوات الله علی نبینا وعلیه بافضل آن برگزیده متعال

[illegible][illegible]

1A9

[illegible][illegible]

علی بن ابی طالب (ع) در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت. او در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت. او در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت.

شدتی ساختند چون کوثر جام شربت چو پیشش آوردند شاه گیتی پناه از سر لطف که ازین جام بهره بخشید ابن لمجم چو شربتش دادند تا که زخم سودا الماس زین اباشاه صورت و معنی که بدل داشتیم عهد درست که اگر جرعه خورد زین جام نوزم برعه از مئے کوثر و اسطی چون شنید این قصه دوستان را کجا کنی محروم	سر دو خوشبو چو مشک تاناری تا نشاند حرارت ساری گفت با خادمان درباری بهر آن بجز نوش خوشخواری کردا باز سر زیاکاری تهنه شتر دل افکاری کرد از ابر لب گریباری خورده سوگند حضرت باری ابن لمجم باین سیه کاری بد هم جام تا بدین ناری خوند این بیت از طلب کاری تو که بادشمنان نظر داری
--	---

و آیه آورده اند که در شب جمعه نوزدهم ماه مبارک رمضان در وقت طلوع صبح ضربت خورد و چون ثلثی از شب بگذشت در محبت و یکم ماه مذکور ملائکه روح مقدس آنحضرت بر ریاض رضوان پرواز نمود و مشهور است که عمر شریف آنحضرت در آن وقت شصت و سه سال بود مروی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و از حضرت امام محمد باقر و امام محمد تقی علیهما السلام

۱۹۳
 علی بن ابی طالب (ع) در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت. او در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت. او در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت.

حضرت علی بن ابی طالب (ع) در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت. او در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت. او در روز دوشنبه در ماه رمضان سال ۱۹۳ هجری قمری در مدینه منوره درگذشت.

آنچه در این سند مذکور است از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است و در این سند از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است و در این سند از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است

شصت و پنج سال و موافق مشهور با حضرت رسالت بعد از بعثت سیزده سال
 در که ماند و از ده سال از عمر شریفش گذشته بود که آنحضرت مبعوث گردید و
 آنحضرت ایمان آورد و ده سال در مدینه با حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 بسر برد و چون در خدمت آنحضرت شروع بجهاد نمود شانزده ساله بود و شجاعان
 را بکشت و پیچ کی از ایشان جرأت مبارزت با آن حضرت نداشت و چون ضمیر
 را کند بست و دو سال از عمر شریفش گذشته بود و چون بر تخت خلافت نشست قریب
 پنجاه سال خلافت کرد و نیز از حضرت امام جعفر صادق و امام محمد باقر علیهما السلام روایت
 کرده اند که در وقت شهادت شصت و پنج سال بود و در سال چهل و هجرت از دنیا
 رحلت نمود و چون حضرت رسالت صلی الله علیه و آله مبعوث گردید از عمر حضرت امیر
 علیه السلام دوازده سال گذشته بود و بعد از بعثت سیزده سال در که ماند و با
 آن حضرت بمدینه هجرت نمود و ده سال در مدینه با آنحضرت ماند و بعد از وفات
 حضرت رسالت صلی الله علیه و آله سی سال در شب جمعه بدرجه شهادت فائز گشت و
 عمر شریف آنحضرت شصت و پنجاه سال رسیده و در بخت اشراف مدنون شد و
 ما قالوا اما از واج حضرت علی رضی صلوات الله علی بنیاد و علیه در تاریخ حافظه برو
 مذکور است که امیر المؤمنین علی صلوات الله علی بنیاد و علیه نه زن را بعد از کلاخ آورده
 اول حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها بنت رسول الله و تا او زنده بود
 میل زن دیگری نموده و دوم ام البنین بنت حرام بن ربیعہ سیوم اسما بنت عمیس حمیری

این حدیث از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است و در این حدیث از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است و در این حدیث از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است

این حدیث از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است و در این حدیث از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است و در این حدیث از حدیث ائمه علیهم السلام و روایات معتبره است

اور غلاب کا خون چاکا مارنے پر کرا اور
 قتل کیا چاکا اور سلیمان کی لاش
 اور غلاب کا خون چاکا مارنے پر کرا اور
 قتل کیا چاکا اور سلیمان کی لاش

[illegible]

آپ کی نسبت سے شری اور کشمیری
ہر شخص کو حضور صلی اللہ علیہ وسلم
کی عظیم شان میں ہم پر کیا ہے
نے آپ کی اطاعت کی اور ایمانوں
اور وقت اور کیا اور ایمانوں
آپ کی اطاعت کی اور ایمانوں
ہر شخص کو حضور صلی اللہ علیہ وسلم
کی عظیم شان میں ہم پر کیا ہے
نے آپ کی اطاعت کی اور ایمانوں
اور وقت اور کیا اور ایمانوں
آپ کی اطاعت کی اور ایمانوں

ابن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب ولد له باعلیاء وعونا عباسا وغيرهم وخرجت رقية الكبرى
 وبنی ام كلثوم ابی عمر بن الخطاب فاولد له اربعة اولاد زید واثمة فی یوم واحد ورجل
 العباس مع عمر بن الخطاب علی واثمة وبنو الر واثمة هی المتول علیها عند الشيعة هذا
 فی فضل الخطاب وفی منقح النجاد واما ازواج علی فالتقن الرواة منسب علی سبع وثمانون
 فی ثمنین واما السبعة الاتی لم یختلفوا فیهم فالاولی فاطمة بنت رسول الله صلی الله علیه
 وآله سیده النساء العالمین وبنی ذکر فی الباب الثالث ولم یزوج علی علیها حتی ماتت
 بل ذهب فترق من العلماء الی انه کان حراما علی خستین رسول الله ان یتزوجا علی بانه
 اثنا عشر ام البنین بنت حرام بن خالد الکلابیة والثالثة اسماء بنت عمیس وكانت ولا
 تحت جعفر بن ابی طالب فلما اشد جعفر تزوجا ابوبکر الصدیق ولما توفي ابوبکر تزوجا
 علی ولما من کلا الازواج اثلثة اولاد امجاد کعبه الله ومحمد وعون ابنا جعفر ومحمد
 بن ابی بکر وحی وعون ابی علی بن ابی طالب صلوات الله علی بنیاء علیه والرابعة آت
 بنت العاص بن اخیل خدیجة ام المؤمنین واما امه فبنی بنت رسول الله
 اکبر بناته وفضل بنی فاطمة وماتت فی حیوة ابی وتزوج علی امه بعد فوت
 فاطمة بوصیتها وتزوجا بعد فوت علی المغيرة بن نوفل بن الحارث ابن عبد المطلب وكان
 امیر المؤمنین علی قد اوصاه بذلك لانه خات ان یخطبها معاویة وماتت امامته
 عند المغيرة سنة خمسین من الهجرة والخامسة المتحبات بنت امرئ القیس بن عدی الکلابیة
 والسادسة ام سعید بنت عروة بن مسعود الثقفیه والسابعة لیلی بنت مسعود بن خالد

ابن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب ولد له باعلیاء وعونا عباسا وغيرهم وخرجت رقية الكبرى
 وبنی ام كلثوم ابی عمر بن الخطاب فاولد له اربعة اولاد زید واثمة فی یوم واحد ورجل
 العباس مع عمر بن الخطاب علی واثمة وبنو الر واثمة هی المتول علیها عند الشيعة هذا
 فی فضل الخطاب وفی منقح النجاد واما ازواج علی فالتقن الرواة منسب علی سبع وثمانون
 فی ثمنین واما السبعة الاتی لم یختلفوا فیهم فالاولی فاطمة بنت رسول الله صلی الله علیه
 وآله سیده النساء العالمین وبنی ذکر فی الباب الثالث ولم یزوج علی علیها حتی ماتت
 بل ذهب فترق من العلماء الی انه کان حراما علی خستین رسول الله ان یتزوجا علی بانه
 اثنا عشر ام البنین بنت حرام بن خالد الکلابیة والثالثة اسماء بنت عمیس وكانت ولا
 تحت جعفر بن ابی طالب فلما اشد جعفر تزوجا ابوبکر الصدیق ولما توفي ابوبکر تزوجا
 علی ولما من کلا الازواج اثلثة اولاد امجاد کعبه الله ومحمد وعون ابنا جعفر ومحمد
 بن ابی بکر وحی وعون ابی علی بن ابی طالب صلوات الله علی بنیاء علیه والرابعة آت
 بنت العاص بن اخیل خدیجة ام المؤمنین واما امه فبنی بنت رسول الله
 اکبر بناته وفضل بنی فاطمة وماتت فی حیوة ابی وتزوج علی امه بعد فوت
 فاطمة بوصیتها وتزوجا بعد فوت علی المغيرة بن نوفل بن الحارث ابن عبد المطلب وكان
 امیر المؤمنین علی قد اوصاه بذلك لانه خات ان یخطبها معاویة وماتت امامته
 عند المغيرة سنة خمسین من الهجرة والخامسة المتحبات بنت امرئ القیس بن عدی الکلابیة
 والسادسة ام سعید بنت عروة بن مسعود الثقفیه والسابعة لیلی بنت مسعود بن خالد

ابن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب ولد له باعلیاء وعونا عباسا وغيرهم وخرجت رقية الكبرى
 وبنی ام كلثوم ابی عمر بن الخطاب فاولد له اربعة اولاد زید واثمة فی یوم واحد ورجل
 العباس مع عمر بن الخطاب علی واثمة وبنو الر واثمة هی المتول علیها عند الشيعة هذا
 فی فضل الخطاب وفی منقح النجاد واما ازواج علی فالتقن الرواة منسب علی سبع وثمانون
 فی ثمنین واما السبعة الاتی لم یختلفوا فیهم فالاولی فاطمة بنت رسول الله صلی الله علیه
 وآله سیده النساء العالمین وبنی ذکر فی الباب الثالث ولم یزوج علی علیها حتی ماتت
 بل ذهب فترق من العلماء الی انه کان حراما علی خستین رسول الله ان یتزوجا علی بانه
 اثنا عشر ام البنین بنت حرام بن خالد الکلابیة والثالثة اسماء بنت عمیس وكانت ولا
 تحت جعفر بن ابی طالب فلما اشد جعفر تزوجا ابوبکر الصدیق ولما توفي ابوبکر تزوجا
 علی ولما من کلا الازواج اثلثة اولاد امجاد کعبه الله ومحمد وعون ابنا جعفر ومحمد
 بن ابی بکر وحی وعون ابی علی بن ابی طالب صلوات الله علی بنیاء علیه والرابعة آت
 بنت العاص بن اخیل خدیجة ام المؤمنین واما امه فبنی بنت رسول الله
 اکبر بناته وفضل بنی فاطمة وماتت فی حیوة ابی وتزوج علی امه بعد فوت
 فاطمة بوصیتها وتزوجا بعد فوت علی المغيرة بن نوفل بن الحارث ابن عبد المطلب وكان
 امیر المؤمنین علی قد اوصاه بذلك لانه خات ان یخطبها معاویة وماتت امامته
 عند المغيرة سنة خمسین من الهجرة والخامسة المتحبات بنت امرئ القیس بن عدی الکلابیة
 والسادسة ام سعید بنت عروة بن مسعود الثقفیه والسابعة لیلی بنت مسعود بن خالد

ابن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب ولد له باعلیاء وعونا عباسا وغيرهم وخرجت رقية الكبرى
 وبنی ام كلثوم ابی عمر بن الخطاب فاولد له اربعة اولاد زید واثمة فی یوم واحد ورجل
 العباس مع عمر بن الخطاب علی واثمة وبنو الر واثمة هی المتول علیها عند الشيعة هذا
 فی فضل الخطاب وفی منقح النجاد واما ازواج علی فالتقن الرواة منسب علی سبع وثمانون
 فی ثمنین واما السبعة الاتی لم یختلفوا فیهم فالاولی فاطمة بنت رسول الله صلی الله علیه
 وآله سیده النساء العالمین وبنی ذکر فی الباب الثالث ولم یزوج علی علیها حتی ماتت
 بل ذهب فترق من العلماء الی انه کان حراما علی خستین رسول الله ان یتزوجا علی بانه
 اثنا عشر ام البنین بنت حرام بن خالد الکلابیة والثالثة اسماء بنت عمیس وكانت ولا
 تحت جعفر بن ابی طالب فلما اشد جعفر تزوجا ابوبکر الصدیق ولما توفي ابوبکر تزوجا
 علی ولما من کلا الازواج اثلثة اولاد امجاد کعبه الله ومحمد وعون ابنا جعفر ومحمد
 بن ابی بکر وحی وعون ابی علی بن ابی طالب صلوات الله علی بنیاء علیه والرابعة آت
 بنت العاص بن اخیل خدیجة ام المؤمنین واما امه فبنی بنت رسول الله
 اکبر بناته وفضل بنی فاطمة وماتت فی حیوة ابی وتزوج علی امه بعد فوت
 فاطمة بوصیتها وتزوجا بعد فوت علی المغيرة بن نوفل بن الحارث ابن عبد المطلب وكان
 امیر المؤمنین علی قد اوصاه بذلك لانه خات ان یخطبها معاویة وماتت امامته
 عند المغيرة سنة خمسین من الهجرة والخامسة المتحبات بنت امرئ القیس بن عدی الکلابیة
 والسادسة ام سعید بنت عروة بن مسعود الثقفیه والسابعة لیلی بنت مسعود بن خالد

[illegible]

بعض العلماء القول من لم يرحمة قطاسي لم تخصج افساني انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 اذ منيته لم تخص لم يطيت وانما ساء فاطمة لان الله نظمها جميعا عن النار اما وجهه تسبيح
 بفاطمة زير اكه حق تعالى باز داشت اورا و تجان اورا از آتش و وزخ
 نذاني الصواعق و بتول ز جهته انقطاع دي از نسا و زمان خود و فضل
 دين و حسن و جمال و انقطاع وي از ناسوي اشد و زهر از جهته زهرت
 و بهجت و جمال و كمال و زاكيمه از جهته طهارة و عصمت و راحيقه و مرضيه از
 جهته رضا بقضا و محن و بلا بود شبیه ترين مردم به رسول خدا صلي الله
 عليه و آله در راه و روش و سيرت و صورت و سخن كردن و جميع حركات
 و سكنات و طاعات و رياضات و اخلاق و حسنات و چون در می آمد
 فاطمه رسول خدا می ایستاد و میرفت بسوی وی و میگرفت دست او را
 و می بوسید چپین او را می نشاندش بر جای خود و چنین چون در می آمد
 آنحضرت حضرت زهرا می ایستاد و میرفت بسوی آنحضرت و میگرفت دست
 آنحضرت را و می نشاند در جای خود و در بعضی روایات آمده که رسول خدا
 صلی الله علیه و آله می بوسید فاطمه را و می فرمود بوی بهشت می آید ازین
 خاتون جنت جبرئیل میوه از بهشت آورده بود آنرا خورد و فاطمه
 از آن متولد گشت

فضل

بعض العلماء القول من لم يرحمة قطاسي لم تخصج افساني انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 اذ منيته لم تخص لم يطيت وانما ساء فاطمة لان الله نظمها جميعا عن النار اما وجهه تسبيح
 بفاطمة زير اكه حق تعالى باز داشت اورا و تجان اورا از آتش و وزخ
 نذاني الصواعق و بتول ز جهته انقطاع دي از نسا و زمان خود و فضل
 دين و حسن و جمال و انقطاع وي از ناسوي اشد و زهر از جهته زهرت
 و بهجت و جمال و كمال و زاكيمه از جهته طهارة و عصمت و راحيقه و مرضيه از
 جهته رضا بقضا و محن و بلا بود شبیه ترين مردم به رسول خدا صلي الله
 عليه و آله در راه و روش و سيرت و صورت و سخن كردن و جميع حركات
 و سكنات و طاعات و رياضات و اخلاق و حسنات و چون در می آمد
 فاطمه رسول خدا می ایستاد و میرفت بسوی وی و میگرفت دست او را
 و می بوسید چپین او را می نشاندش بر جای خود و چنین چون در می آمد
 آنحضرت حضرت زهرا می ایستاد و میرفت بسوی آنحضرت و میگرفت دست
 آنحضرت را و می نشاند در جای خود و در بعضی روایات آمده که رسول خدا
 صلی الله علیه و آله می بوسید فاطمه را و می فرمود بوی بهشت می آید ازین
 خاتون جنت جبرئیل میوه از بهشت آورده بود آنرا خورد و فاطمه
 از آن متولد گشت

بعض العلماء القول من لم يرحمة قطاسي لم تخصج افساني انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 اذ منيته لم تخص لم يطيت وانما ساء فاطمة لان الله نظمها جميعا عن النار اما وجهه تسبيح
 بفاطمة زير اكه حق تعالى باز داشت اورا و تجان اورا از آتش و وزخ
 نذاني الصواعق و بتول ز جهته انقطاع دي از نسا و زمان خود و فضل
 دين و حسن و جمال و انقطاع وي از ناسوي اشد و زهر از جهته زهرت
 و بهجت و جمال و كمال و زاكيمه از جهته طهارة و عصمت و راحيقه و مرضيه از
 جهته رضا بقضا و محن و بلا بود شبیه ترين مردم به رسول خدا صلي الله
 عليه و آله در راه و روش و سيرت و صورت و سخن كردن و جميع حركات
 و سكنات و طاعات و رياضات و اخلاق و حسنات و چون در می آمد
 فاطمه رسول خدا می ایستاد و میرفت بسوی وی و میگرفت دست او را
 و می بوسید چپین او را می نشاندش بر جای خود و چنین چون در می آمد
 آنحضرت حضرت زهرا می ایستاد و میرفت بسوی آنحضرت و میگرفت دست
 آنحضرت را و می نشاند در جای خود و در بعضی روایات آمده که رسول خدا
 صلی الله علیه و آله می بوسید فاطمه را و می فرمود بوی بهشت می آید ازین
 خاتون جنت جبرئیل میوه از بهشت آورده بود آنرا خورد و فاطمه
 از آن متولد گشت

۱۰۵
 ۲۰۵
 ۳۰۵
 ۴۰۵
 ۵۰۵
 ۶۰۵
 ۷۰۵
 ۸۰۵
 ۹۰۵
 ۱۰۰۵
 ۱۱۰۵
 ۱۲۰۵
 ۱۳۰۵
 ۱۴۰۵
 ۱۵۰۵
 ۱۶۰۵
 ۱۷۰۵
 ۱۸۰۵
 ۱۹۰۵
 ۲۰۰۵
 ۲۱۰۵
 ۲۲۰۵
 ۲۳۰۵
 ۲۴۰۵
 ۲۵۰۵
 ۲۶۰۵
 ۲۷۰۵
 ۲۸۰۵
 ۲۹۰۵
 ۳۰۰۵
 ۳۱۰۵
 ۳۲۰۵
 ۳۳۰۵
 ۳۴۰۵
 ۳۵۰۵
 ۳۶۰۵
 ۳۷۰۵
 ۳۸۰۵
 ۳۹۰۵
 ۴۰۰۵
 ۴۱۰۵
 ۴۲۰۵
 ۴۳۰۵
 ۴۴۰۵
 ۴۵۰۵
 ۴۶۰۵
 ۴۷۰۵
 ۴۸۰۵
 ۴۹۰۵
 ۵۰۰۵
 ۵۱۰۵
 ۵۲۰۵
 ۵۳۰۵
 ۵۴۰۵
 ۵۵۰۵
 ۵۶۰۵
 ۵۷۰۵
 ۵۸۰۵
 ۵۹۰۵
 ۶۰۰۵
 ۶۱۰۵
 ۶۲۰۵
 ۶۳۰۵
 ۶۴۰۵
 ۶۵۰۵
 ۶۶۰۵
 ۶۷۰۵
 ۶۸۰۵
 ۶۹۰۵
 ۷۰۰۵
 ۷۱۰۵
 ۷۲۰۵
 ۷۳۰۵
 ۷۴۰۵
 ۷۵۰۵
 ۷۶۰۵
 ۷۷۰۵
 ۷۸۰۵
 ۷۹۰۵
 ۸۰۰۵
 ۸۱۰۵
 ۸۲۰۵
 ۸۳۰۵
 ۸۴۰۵
 ۸۵۰۵
 ۸۶۰۵
 ۸۷۰۵
 ۸۸۰۵
 ۸۹۰۵
 ۹۰۰۵
 ۹۱۰۵
 ۹۲۰۵
 ۹۳۰۵
 ۹۴۰۵
 ۹۵۰۵
 ۹۶۰۵
 ۹۷۰۵
 ۹۸۰۵
 ۹۹۰۵
 ۱۰۰۰۵

[illegible]

با ایشان صلح کننده ام با سیکه صلح کند با ایشان هزانی الصواعق غیره و از
عمر بن الخطاب آمده که در آمد روزی بر فاطمه و گفت ای فاطمه صلوات الله علی
اینها و علیا و الله ندیم هیچ کی را محبوب تر نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله از تو
نخدا سوگند ندیم کی را از مردم بعد از پدر تو محبوب تر بسوی خود از
تو و آنچه قدر و منزلت و عزت و حرمت و عظمت و وجاهت میان خلق حضرت
فاطمه زهرا را بود هیچکس اینها و زنده بود علی مرتضی عظمی عظیم و جایی هیچ
داشت میان صحابخیر الوری و هرگاه حضرت زهرا وفات یافت استنار و محراب
از علی مرتضی در مردمان هویدا گشت چنانچه در صحیح بخاری در حدیث قصه فک
و دلگیر شدن حضرت زهرا صلوات الله علی ایها و علیا از حضرت ابی بکر و مصداق
علی مرتضی علیه السلام مذکور است فی البیاری فی باب فرض الخس عن صالح بن
شهاب عن غروه بن الزبیر ان عایشه ام المومنین اخبرت ان فاطمه بنت رسول الله
صلی الله علیه و آله و سلم سألت ابا بکر الصديق بعد وفات رسول الله ان
یقسم لهما میراثهما ترک رسول الله ما افاء الله علیه فقال لهما ابو بکر ان
رسول الله قال لا نورث ما ترکناه صدقه فقضیت فاطمه بنت رسول الله
فبعت ابا بکر فلم یزل ماجرته حتی توفیت و عاشت بعد رسول الله صلی الله
علیه و آله ستمه شهر قالت و کانت فاطمه تسأل ابی بکر نصیبها ما ترک رسول الله
من خیر ففک و صدقه بالمدينة فانی ابو بکر علیها ذلک و قال لست ثار کاشف

19

ہوئی فرشتہ شریف اونی ادا
ایک عالم ادیبوں سے اور
زینت کتابت اور
کتابی بن ظاہر اور
بارون ریشہ تک اور
فرزونی خیری زاد اور
حضرت میرزا علی
والدین اور شیدائین
علوم کتبین اور
اداکار غریبین
یہ قہر

كان رسول الله يعلى الاعلمت به فاني اخشي ان تركت شيئا من امره ان ازلخ
فاما صدقة بالمدنية فوضعها على علي وعباس واما خيبر فذكر فاسكها عمرو قال ما
صدقة رسول الله صلى الله عليه وآله كانت لحقوة التي تعروه وفوايته وامر بها
الى من ربي الامر قال فما على ذلك الى اليوم وعن عقيل عن ابن شهاب في غزوة
خيبر عن غزوة عن عائشة ان فاطمة بنت النبي صلى الله عليه وآله ارسلت الى ابي بكر
تسئله ميراثا من رسول الله صلى الله عليه وآله فاسئله فاسئله فاسئله فاسئله فاسئله
فقال ابو بكر ان رسول الله صلى الله عليه وآله قال لا نورث ما تركناه صدقة انا
يا كل آل محمد في هذا المال واني والله لا اغير شيئا من صدقة رسول الله صلى الله عليه وآله
التي كانت عليها في عهد رسول الله صلى الله عليه وآله ولا أعلن فيها بما على رسول
الله صلى الله عليه وآله فاني ابو بكر ان يرفع الى فاطمة منها شيئا فوجدت فاطمة على
ابن ابي بكر في ذلك فحجرت فلم تكلم حتى توفيت وعاشت بعد النبي صلى الله عليه وآله ستة اشهر فلما
توفيت وفنا زوجها علي ليل اولم يوزن لها ابا بكر وصلي عليها وكان علي من الناس
حياته فاطمة فلما توفيت اشتكر على وجهه الناس فالتمس مصالحة ابي بكر ومبايعته ولم
يكن يبايع تلك الا شرفا رسل الى ابي بكر ان اتينا ولا ياتينا احد معك كراهته لحضر
عمر فقال لا والله لا تدخل عليهم وحدك فقال ابو بكر ولا عسيت ان يفعلوه بي والله
لا يشتم فدخل عليهم ابو بكر فاستشعر على فقال انا قد عرفنا فضلك وما اعطاك الله ولم
تنفقس عليك غير ساعة التذليل لك ولكنك استبددت علينا بالامر وكنا نرى

[illegible]

قدرتِ خداوندی پر تو
 ابرارِ ارض سے تھے
 عینِ درگاہِ جنت کے
 کہ وہاں وہ شخص تبارک
 کو کون سے شخص کو
 اور اور کون سے
 وفات سے حضرت
 نکلے دھڑکے
 کھینچے رہا ہے
 سال کی بھی دانت
 سال کے اٹھان
 سب سے پہلے
 سب سے پہلے

[illegible]

[illegible]

علم قدرت
 اور ملا نا پہلے اس سے
 صاحبِ اختر میں تحقیق
 فرما دے اور دعا کا قبول
 فرما لے اور عمر شریف
 کہ منوالہ ہے اور وقت
 حضرت امین کی شہادت میں
 حضرت امین کی شہادت میں
 بر روایت صحیح
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کی عمر شریف کے مطابق وقت
 انتقال کے اور وقت کے لیے
 حضرت رسالت صلی اللہ علیہ وسلم
 کی عمر میں آپ سے اسلام قبول کیا
 اور رسول اللہ کے ساتھ مقام
 طحی میں غزوات میں شمول
 ہوئے بعد عمرہ کی کریم جری
 کی اور کل اربعین میں رسول
 اللہ کے ساتھ ہوتے اور شجاعت
 کی جو قیاس بہرہ اور ولایتی
 رسالت پناہ اور شجاعت
 حضرت امین کی شہادت میں
 شہادت میں

اور جو یہ فرمایا ہو تو قرآن اور احادیث
ظلماتِ ثلاثہ کے بعد ظلماتِ عین
مسائل کی مشکلات کا اظہار فرمایا
جیسا جامعہ اور مجلسِ مدرس
سناؤ سننے لیا تھا اور بس
رسالت علی کیا اور جو علی کیا
ایسا بھی ہوا فرمایا

[illegible]

اور فرزند
کی شہزادی و اب
پسین اور حسین و حسن حضرت
سید کے بطن شریف سے
اور عبد اللہ اور عباس اور
عثمان اور جعفر اور محمد
اور محمد اکبر جو چھ خلیفہ مشہور ہیں
اور محمد وسط اور محمد باقر
عبد اللہ اور ابوبکر

حضرت امیر کبیر علی بن ابی طالب
 امام حسین علی بن ابی طالب
 حضرت امیر کبیر علی بن ابی طالب
 امام حسین علی بن ابی طالب
 حضرت امیر کبیر علی بن ابی طالب
 امام حسین علی بن ابی طالب
 حضرت امیر کبیر علی بن ابی طالب
 امام حسین علی بن ابی طالب

[illegible]

و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام

که یکی از آن دو مرد پدر رشت و دیگر سه شوهر تو و در روایت حاکم از ابی
 هریره آمده که گفت آتیا را فنی نیستی تو که تزویج کردم ترا با اولین مسلمانان از
 روی اسلام و داناترین ایشان از روی علم و تو بهترین نساء امت منی چنانکه
 مردم در قوم خود و در روایت طبرانی آمده تزویج کردم ترا با نیکبختی در
 دنیا و در آخرت از صالحان است و منقولست که آنحضرت از علی پرسید که
 هیچ چیز در دست داری علی صلوات الله علی بنیاد علیه گفت استیسه و زهره
 دارم فرمود اسب ترا ضرور است لیکن زهره را بفرودش و بهائی آنرا پیش
 من بیا پس آنرا بچار صد و هشتاد و نیم فروخت و نزد حضرت صلعم آورد و حضرت
 مشتقی از آن گرفت و به بلال داد تا در بوی خوش صرف کند و بقیه بام سلمه
 سپرد که در جهاز فاطمه صرف کند و کار سازی او کند و متاع خانه و اثاثا است بپشت
 بخرویش و دو جامه برود و نهالی از کتان و چار بالش و دو یا چند پتو و قفله و قطیفه
 و تکیه و قدی و آشیانی و سبوی و مشک و مشربیه و امثال آن خرید و در مواهب
 گوید که ولیمه کرد علی بن فاطمه صلوات الله علی بنیاد علیه و نمود هیچ ولیمه در آن
 زمین بیشتر از ولیمه وی کرد و نهاده زهره خود را نزد وی و بی نصف پیمانه شیر بود
 و ولیمه وی چند صاع شیر و تمر و حلیم و آن طعامی است که از تمر و سمن فروخته و بهیم
 می شود و روایت کرد آنرا احمد در مناقب از امامی مدارج النبوة و قال الشيخ
 الامام الاجل ابو نصر محمد بن عبد الرحمن النعمانی رحمه الله علیه استیسه و زهره و بلال و امثالهم

و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام

و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام

و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در سری و در حضرت امیر علی بن ابی طالب علیه السلام

[illegible]

اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔

والدنا نیروز و حتی علی الدرامہم والدنا نیروز فالفرق بین نیک و بین سائر الناس
 فاسأل الله تعالی ان يجعل مری شفاعته حصاة لا تنکسر لعل جبریل من ساعته و بیدہ
 صیر و فیہ یتوب جعل الله صفا طمة الزہرا بنت محمد المصطفی صلی الله علیه و آله
 شفاعته امته العاصمین فاصت فاطمة وقت ضررهما من الدنیا بان يجعل لک
 الحیر فی کفنها و قالت اذ احترت یوم القیامۃ ارفع ہذا الحیر و اشفع عصاه امته
 البنی انتی کلامہ فی الصواعق اخرج ابو بکر الخوارزمی نہ صلح خرج علیہم و وجہ
 مشرق کدیرۃ القمر فسالہ عبد الرحمن بن عوف فقال بشارۃ انتی من بی فی
 اخی و این عی و انتی بان الله تعالی عزوجل زوج علیا من فاطمة و امر
 رضوان خازن ان الجنان شجرة طونی محلکما رقا قایعہ صکا کا بعد و محبی لہ البیت
 و انشاء تحتہ ملائکۃ من نور دفع الی کل ملک صکا فاذا استوت القیامۃ
 بالہما نادت الملائکۃ فی الخلائق فلا یبقی یحب لاہل البیت الا دفع الیہ صکا فیہ
 نکاک من النار و صار ہنی ابن عی و بنتی نکاک رقاب رجال و نسا من استی
 من النار و فی فضل الخطاب عن ابی بکر انہ قال لما زوجت ابی صلی الله علیه و آله
 و سلم ابنتہ فاطمہ من علی قال صلی الله علیه و آله و سلم زیتوا حبیبی و قرۃ عینی فاطمہ
 یحیی قرۃ عینی فضل زیتکم و اکثر الطیب لا تنو الخمار عن فاطمہ و نہ زوجتی تزوج
 دی در ماہ مبارک رمضان بعد رجعت از بدر و نہ زوجتی بعد از وقفہ
 احد اخرج ابو عمر عن عبید الله بن محمد بن سہاک بن جعفر الماشعہ یقول انک

اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔

اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔

اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔
 اور دوسرے کی عیادت کے لئے عید الفطر کے روزے رکھنے کی ہدایت ہے۔

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فاطمہ علی بن ابی طالب صلوٰۃ اللہ علی نبینا وعلیہما بعد وفع
 اجد وکان سبباً یوم تزوجہا خمس عشرۃ سنۃ وثمانۃ شہر و نصفاً و سن علی یومئذ حلی
 وعشرین سنۃ وثمانۃ شہر و زفات کرد و زوی الحجہ و دعا کرد اسماء بنت عمیس را
 کہ وزفات حضرت زہرا حاضر بود و اخرج انسانی عن اسماء بنت عمیس قالت کنت فی
 زفات فاطمہ بنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فلما اتمجھا جاور لہنی فغضب الباب
 ففتحت لہ ام ایمن فقالت لقال ذکان فی لساننا لثۃ و سمعت النساہ صوت ابی صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم فخرجت قال اختہ حبیبہ انانی ناحیۃ فقالت فجاہ علی صلوات اللہ علی علیہ
 الصلوٰۃ والسلام فدعا اللہ علیہ وآلہ وسلم وفتح علیہ من الما ثم قال ادعونی
 فاطمہ فجات علیہ السلام وعلیہا خرقتہ من الحیاہ فقال قد اتمجتک حبیبہ لبتی الی
 و دعا لہا و فتح علیہا من الما و خرج رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فرائی سواداً قال
 من ہذا قلت اسماء قال ثم عیس قلت نعم قال کنت فی زفات فاطمہ بنت رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ وآلہ کریمہا قلت نعم قالت فدعا لہ ہذا ما فی ازالتہ الخفا و در شواہر النورۃ است
 کہ اسماء بنت عمیس از فاطمہ زہرا صلوات اللہ علی نبینا وعلیہما روایت میکند کہ گفت
 در شبہ کہ علی بن ابی طالب صلوات اللہ علی نبینا وعلیہ وآلہ با من زفات کرد و رسیدیم
 زیر اکہ شینیم کہ زمین باو می شکفت با ما دآن را بار سول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ
 حکایت کردم رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ سجدہ دراز کرد پس سر بر آورد و
 گفت ای فاطمہ شبارت با تو را بیا گیر کی نسل بدستیکہ خدا تعالی فضیلت بنا و شوہر ترا

بعضی از این روایات در بعضی از کتب معتبره
 و بعضی از این روایات در بعضی از کتب معتبره
 و بعضی از این روایات در بعضی از کتب معتبره
 و بعضی از این روایات در بعضی از کتب معتبره
 و بعضی از این روایات در بعضی از کتب معتبره

۲۲۱

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فاطمہ علی بن ابی طالب صلوٰۃ اللہ علی نبینا وعلیہما بعد وفع
 اجد وکان سبباً یوم تزوجہا خمس عشرۃ سنۃ وثمانۃ شہر و نصفاً و سن علی یومئذ حلی
 وعشرین سنۃ وثمانۃ شہر و زفات کرد و زوی الحجہ و دعا کرد اسماء بنت عمیس را
 کہ وزفات حضرت زہرا حاضر بود و اخرج انسانی عن اسماء بنت عمیس قالت کنت فی
 زفات فاطمہ بنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فلما اتمجھا جاور لہنی فغضب الباب
 ففتحت لہ ام ایمن فقالت لقال ذکان فی لساننا لثۃ و سمعت النساہ صوت ابی صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم فخرجت قال اختہ حبیبہ انانی ناحیۃ فقالت فجاہ علی صلوات اللہ علی علیہ
 الصلوٰۃ والسلام فدعا اللہ علیہ وآلہ وسلم وفتح علیہ من الما ثم قال ادعونی
 فاطمہ فجات علیہ السلام وعلیہا خرقتہ من الحیاہ فقال قد اتمجتک حبیبہ لبتی الی
 و دعا لہا و فتح علیہا من الما و خرج رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فرائی سواداً قال
 من ہذا قلت اسماء قال ثم عیس قلت نعم قال کنت فی زفات فاطمہ بنت رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ وآلہ کریمہا قلت نعم قالت فدعا لہ ہذا ما فی ازالتہ الخفا و در شواہر النورۃ است
 کہ اسماء بنت عمیس از فاطمہ زہرا صلوات اللہ علی نبینا وعلیہما روایت میکند کہ گفت
 در شبہ کہ علی بن ابی طالب صلوات اللہ علی نبینا وعلیہ وآلہ با من زفات کرد و رسیدیم
 زیر اکہ شینیم کہ زمین باو می شکفت با ما دآن را بار سول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ
 حکایت کردم رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ سجدہ دراز کرد پس سر بر آورد و
 گفت ای فاطمہ شبارت با تو را بیا گیر کی نسل بدستیکہ خدا تعالی فضیلت بنا و شوہر ترا

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فاطمہ علی بن ابی طالب صلوٰۃ اللہ علی نبینا وعلیہما بعد وفع
 اجد وکان سبباً یوم تزوجہا خمس عشرۃ سنۃ وثمانۃ شہر و نصفاً و سن علی یومئذ حلی
 وعشرین سنۃ وثمانۃ شہر و زفات کرد و زوی الحجہ و دعا کرد اسماء بنت عمیس را
 کہ وزفات حضرت زہرا حاضر بود و اخرج انسانی عن اسماء بنت عمیس قالت کنت فی
 زفات فاطمہ بنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فلما اتمجھا جاور لہنی فغضب الباب
 ففتحت لہ ام ایمن فقالت لقال ذکان فی لساننا لثۃ و سمعت النساہ صوت ابی صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم فخرجت قال اختہ حبیبہ انانی ناحیۃ فقالت فجاہ علی صلوات اللہ علی علیہ
 الصلوٰۃ والسلام فدعا اللہ علیہ وآلہ وسلم وفتح علیہ من الما ثم قال ادعونی
 فاطمہ فجات علیہ السلام وعلیہا خرقتہ من الحیاہ فقال قد اتمجتک حبیبہ لبتی الی
 و دعا لہا و فتح علیہا من الما و خرج رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ فرائی سواداً قال
 من ہذا قلت اسماء قال ثم عیس قلت نعم قال کنت فی زفات فاطمہ بنت رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ وآلہ کریمہا قلت نعم قالت فدعا لہ ہذا ما فی ازالتہ الخفا و در شواہر النورۃ است
 کہ اسماء بنت عمیس از فاطمہ زہرا صلوات اللہ علی نبینا وعلیہما روایت میکند کہ گفت
 در شبہ کہ علی بن ابی طالب صلوات اللہ علی نبینا وعلیہ وآلہ با من زفات کرد و رسیدیم
 زیر اکہ شینیم کہ زمین باو می شکفت با ما دآن را بار سول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ
 حکایت کردم رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ سجدہ دراز کرد پس سر بر آورد و
 گفت ای فاطمہ شبارت با تو را بیا گیر کی نسل بدستیکہ خدا تعالی فضیلت بنا و شوہر ترا

بعض قول ہے کہ قتل جیسی بڑی
بعد اور کما ہے کہ اولاد شریف کے
کہ اولاد باسعادت اور اولاد شریف کے
عظیم و اگر وہ سلم کی اولاد میں ولادت
کرتا ہے تو اس کی اولاد میں ولادت
اسحاق کی اولاد میں ولادت کے
اور اس کے بعد نبوت کے
حضرت فاطمہ کی اولاد کے
روایت کے اور وہ بھی
کے خاصہ اور اولاد کے

اور خدا و مرشدین طریقیان اور
ایک قول بین عزمین بھی طریقیان
رقیب سے اور صاحبانِ حق نے
ساختہ فاطمہ زہرا کے
موجود کا فاطمہ زہرا کے
ولادت کا آیا اور حضرت
در زہرا معلوم ہوا ایک
چھوٹی بچی کے ساتھ اور ان کا
انھوں نے

مبارک گردان این را بر اهل بیت رضی الله عنهم فرماتا قالوا

فصل در بیان صبر و استقامت

بر مصائب مشقتهای و جنگی معصیت و گنہائی که برای رضای خدا و رفع درجات عقیقه فی سبیل
دنیا کشیده و نفس نفیس خود گوارا ساخته اخرج ابو بکر عن ضمرة قال قضی رسول الله
صلی الله علیه وآله علی ابنته فاطمة الخدمه فی البیت و قضی علی علی باکان خارجا من البیت
و اخرج ابو بکر عن ابی التحیری قال قال علی لائمه فاطمه بنت اسد کفی فاطمه بنت رسول الله
الخدمه خارجا شقایه الماء و الحاحه و کفینها العمل فی البیت العجی و الخمر و الطحن و اخرج
احمر عن عطاء بن الشایب عن ابی عن علی ان رسول الله علیه وآله لما زوج فاطمه بعت
معهما بحیله و وساده من دیم حشوا لیل و ریح و سفار و جبرین فقال لی فاطمه
ذات یوم واحد و الله لقد شنوت حتی قد شکلت صدری قال و قد جارا الله اباک
بسی فاذا هی فاستحی میه فقالت و انا و الله قد طحنت حتی فحلت یدی فایت البنی
صلی الله علیه وآله فقال اجابک ای غلبه قالت جئت لاسلم علیک فاستحیت ان
نسأله فخرجت فقال انقلبت قالت رستحیت ان اسأله فاتباه جمیعاً فقال علی یا رسول الله
و الله لقد شنوت حتی اشکیب صدری و قالت فاطمه طحنت حتی فحلت یدی و قد
جارک الله بسی و سعت فاضدنا فقال و الله لا اعطیکما و ادع اهل الصفه الطوی الطوی
ما انفق علیکم لکن ابیهم و انفق علیهم انما هم فانا هار النبی صلی الله علیه وآله و قد دخلنا
فی قطنینهما و اذا عطیاد سما کیشف اقدارما و اذا عطیاد اقدارما کیشف ر و سما

اور میری کلمہ خواہ موی ہادی اور
سے کوئی ایسا ہے کہ وہ ان کے
مبارکی خدمت میں بھیجا ہے تاکہ
ام المؤمنین کو ان کی اہل عین
یا عین جان (رضی اللہ عنہ) اور
اور جو علیؑ کے بیٹے ہیں جنہوں نے
سیدہ پیدا ہوئے ان کے دفت پیدا
ہوئے ان کے ایسا ایک اور ظاہر ہوا
ہوئے ان کے ایسا ایک اور ظاہر ہوا

یو پوچھا کہ زہر کا نام کیا ہے؟
 غلامی علی علیہ السلام نے فرمایا ہے
 اور صوفی روایت کی ہے کہ یون
 کے بولودہ نے فرمایا ہے کہ یون
 بنی کہ یون کے بولودہ کا نام یون
 کا نام یون کے بولودہ کا نام یون
 اور صوفی روایت کی ہے کہ یون
 کے بولودہ نے فرمایا ہے کہ یون
 بنی کہ یون کے بولودہ کا نام یون
 کا نام یون کے بولودہ کا نام یون

[illegible]

حضرت فاطمہ زہرا
بہت بڑی زیادتی سے اپنی
بیٹوں پر بعض فضائل و عین سے
وہ عین جو وارد ہوئی ہیں کہ
تحقیق اندھے کے ساتھ
کیا اور نکاح علی سے
اسکان پر خلیل و نہاں ہو ہیں
زمین پر اور بعض زمین
ہے کہ تو یہاں اور نکاح علی سے

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

یا غفار سے انوار کبابان سہلان
کتاب الواقع میں یہ جہاں ہے
میں سے اس میں نہیں ثابت ہو
کہ صدیق بر سر خطا ہے بلکہ اس
حضرت سیدہ اعلیٰ اور تمام حضرات کی
آقا زاری تھیں اندازہ خود ہر
صواب ہوئے اور خوں سے
معذرت کی بات اب بھی روشن
چاہے اور ایسا نصیب کیا بھی

۲۳۶

یا غفار سے انوار کبابان سہلان
کتاب الواقع میں یہ جہاں ہے
میں سے اس میں نہیں ثابت ہو
کہ صدیق برسر خطا ہے بلکہ اس
حضرت سیدہ اعلیٰ اور تمام حضرات کی
آقا زاری تھیں اندازہ خود ہر
صواب ہوئے اور خوں سے
معذرت کی بات اب بھی روشن
چاہے اور ایسا نصیب کیا بھی

۲۳۶

[illegible]

یا غفار سے انوار کمال کیان سے
 کتاب الواقع میں یہ وہ جو انوار
 میں سے ہے اس میں اس سے نہیں ثابت ہو
 کہ صدیق بر سر خطا ہے بلکہ اس
 سے عین وہ صواب پر نظر کیلئے
 حضرت سیدہ اعلیٰ اور تمام خاتون
 آقا زاری تھیں اندازہ خود
 صواب ہوئے اور خوں سے
 معذرت کی بات اب بھی
 ہے اور اب وقت کا بھی

روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.

بسته شهر و لم یولد بسته شهر مولود فاعاش الحسن بن علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن ابی طالب
 غیره الا الحسن و یحیی بن زکریا و المشهور انه ولد التسعة شهر و لما ولد اذن البی فی اذنه الیمنی
 و اقام فی اذنه الیسری و فتنه یوم السابع من ولادته و عقی عنه کشفانی روایت کبشین
 و قال لفاطمة زنی شعرة و تصدق بوزنه فضته و عطلی لقالته رجل الحقیقة ولادته
 باسعادش بقول صحیح روز سه شنبه پانزدهم شهر رمضان سنه ثلث از هجرة در
 مدینه متوره و قوع یافته از طلحه مر و یست که چون آن مولود مسعود تولد نمود
 حضرت خیر الانام صلی الله علیه و آله و سلم پرسید که این فرزند از چند راجه نام
 کرده آید گفتند عرب پس خیر العباد نام انوالا نزد بحسن تغیر داد و در اخبار آمده
 که جبریل نام ویرا بعد پیش رسول خدا صلی الله علیه و آله آورد بر قطعه از صحر پر پشت
 نوشته و در مشکاة از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علی بنینا و علیه و آله و سلم که
 رسول خدا صلی الله علیه و آله از حضرت امام حسن صلوات الله علی بنینا و علیه و آله و سلم
 عقیقه کرد و بوزن موی شش نقره تصدق نمود و زنیش کیدرم با بعضی دم
 بود و در روایت سنائی گویند عقیقه و آما آمده اما حقیقه مبارکان امام و کان
 ابيض مشربا حمره و حج ابعین شمل الحی بن قتیق المسربة کث اللیحة و اذ فرماکان غنقه
 ابرق فضة عظیم الکرا و یسبع بعید یابین النکین ربعه لیس الطویل و القصیر یلحاح من
 حسن الناس و جواهر ما کان اشد الناس رسول الله صلی الله علیه و آله و کان جمده لشعر
 و یغضب بالسواد و قیل انما واکتم یعنی بود حضرت حسن سحرخ و سفید و بود چشمها

روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.

روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.

روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.
 روایت کرده است که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی بود و در آنجا سه روز و سه شب ماند و خداوند او را نجات داد و او را به سلامت برگردانید.

حضرت سیدہ نے ایک
 اور عیال اور اوسین و العیال
 حضرت نے اوسین و العیال
 لیا دین سے کہا اے اوسین و العیال
 اور سیدہ سے کہا اے اوسین و العیال
 اے اوسین و العیال
 سیدہ اور در میان سیدہ
 دیا اور کہا اوسین و العیال
 بظہر دیا اور کہا اوسین و العیال
 بظہر دیا اور کہا اوسین و العیال

در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود

فقال علی ما و الله ما کان عن رای فقال صدقت و الله ما تمسک فانظر تعظیم محبة
 ابی بکر و توقیر الحسن بن علی بن ابی طالب و بی و آنحضرت یکی از اهل بیت است که نشان ایشان
 این تظہیر نزل شده و یکی از انماست که روزی با اهل ایشان را رسول خدا در کنار خود گرفته فرمود
 اللهم هؤلاء ابی و ابی از انماست که رسول خدا برای محبت و توثیق ایشان فیض فرمود و گفت
 من جنگ کننده ام با کسی که جنگ کند با ایشان و من صلح کننده ام با کسی که صلح کند
 با ایشان و از آنجمله آنست که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود الحسن بنی الحسین من
 علی فی الصواعق اخرج الطرانی عن طائفة من النبی صلی الله علیه و آله قال ما الحسن فله
 هیکتی و سودی و اما الحسین فله جبرائی وجودی جمیع احادیث مذکور که در فضائل آل عبا
 و خصائص و لا و مصطفی و اردگشته شامل آنحضرت است و او که حلم و صبر بوده
 نقل کرده اند که آنحضرت در کوفه بر سرای خود نشسته بود اعرابی از بادیه
 وارد شد و با وی شهادتی پیش آمد و در حق آنحضرت و مادر و پدرش سخنان نادر
 گفت و دشنام داد آنحضرت خادم را و از داد و فرمود یک بدره سیم بیار
 تا آورده آن اعرابی را داد و فرمود مرا معذور دار که در خانه من خبر این
 نمانده است و الا بتوزیاده ترازین میدادم چون اعرابی این سخن شنید گفت
 اشمه اکمل بن رسول شد من گواهی میدهم که تو سپهر پیغمبری و من اینجا بجز به حلم تو
 آمده بودم و در فضل الخطاب آورده که روزی امام حسن صلوات الله علی نبینا
 و علیہ آله شسته بود و نان میخورد و مردی در آمد و گفت مرا هزار درم وام است

در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود

در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود

در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 در حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود

اور فرمایا کہ میں نے تم کو اپنی طرف سے بھیج دیا ہے اور تم کو اپنے لیے رکھ لیں۔

۲۲۵

[illegible]

حضرت امام علی علیه السلام را بر سر پیراهن بوسه فرمود و این خلافت به دیگر
 حواله نکند معاذیه قبول کرد و گفت ای ابو محمد پیغمبری جو انمردی کردی که هرگز نفوس
 مردان مثل آن جو انمردی نکرده اند بعد از آن آنحضرت خطبه خواند و فرمود ای مردان
 من همیشه فتنه را کرده میدنتم امروز مصالحی کردم و این کار را بجا و به گذاشتم
 از جهت اصلاح امت محمد صلعم و خداوندی ترا دلی ساخت ای معاویه از برای
 خیر منی که دانسته است نزدیک خود را از برای شریکه دیده است در تو دان او را فتنه
 فتنه کنم و متعلق الی حسین پس از بنبر فرو آمد و یکی از حاضران مجلس رو بوی کرد و گفت
 یا مسود و جوه المسلمین برادیه بیت کردی حضرت امام حسن صلوات الله علی نبینا و علیه
 فرمود خدا استعالی بکاک بنی امیه رسول خدا صلی الله علیه و آله را خبر داد و دید ایشان را
 که مانند بوز نیل پیغمبری بالا میروند و یکی بعد از دیگری و بر پیغمبر و شوار آمد خدا استعالی
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر برودی نازل کرد تا تسکین خاطر
 بهار کش شود و از خرج عن یوسف بن سعد قال قام رجل الی الحسن بن علی صلوته الله
 علی نبینا و علیه بعد آن با بیع معاویه فتنه فقال سو دت وجهه المومنین فقال لا تو بجنی
 رحاک الله فان النبی صلی الله علیه و آله اری بنی امیه علی منبره فساوه ذلک فنزل
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر نهانانی در منشور و غیره ولی الحسن
 الخلافة بعد قتال بیدیمیا لغته اهل کوفه و الا لما قام فیها ستة اشهر و ایا ما ثم سار الیه
 معاویه یرعی هذا الامر فارسل الیه الحسین علیه السلام لیسلم الامر الیه علی ان یکون له الخلافة

حضرت امام علی علیه السلام را بر سر پیراهن بوسه فرمود و این خلافت به دیگر
 حواله نکند معاذیه قبول کرد و گفت ای ابو محمد پیغمبری جو انمردی کردی که هرگز نفوس
 مردان مثل آن جو انمردی نکرده اند بعد از آن آنحضرت خطبه خواند و فرمود ای مردان
 من همیشه فتنه را کرده میدنتم امروز مصالحی کردم و این کار را بجا و به گذاشتم
 از جهت اصلاح امت محمد صلعم و خداوندی ترا دلی ساخت ای معاویه از برای
 خیر منی که دانسته است نزدیک خود را از برای شریکه دیده است در تو دان او را فتنه
 فتنه کنم و متعلق الی حسین پس از بنبر فرو آمد و یکی از حاضران مجلس رو بوی کرد و گفت
 یا مسود و جوه المسلمین برادیه بیت کردی حضرت امام حسن صلوات الله علی نبینا و علیه
 فرمود خدا استعالی بکاک بنی امیه رسول خدا صلی الله علیه و آله را خبر داد و دید ایشان را
 که مانند بوز نیل پیغمبری بالا میروند و یکی بعد از دیگری و بر پیغمبر و شوار آمد خدا استعالی
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر برودی نازل کرد تا تسکین خاطر
 بهار کش شود و از خرج عن یوسف بن سعد قال قام رجل الی الحسن بن علی صلوته الله
 علی نبینا و علیه بعد آن با بیع معاویه فتنه فقال سو دت وجهه المومنین فقال لا تو بجنی
 رحاک الله فان النبی صلی الله علیه و آله اری بنی امیه علی منبره فساوه ذلک فنزل
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر نهانانی در منشور و غیره ولی الحسن
 الخلافة بعد قتال بیدیمیا لغته اهل کوفه و الا لما قام فیها ستة اشهر و ایا ما ثم سار الیه
 معاویه یرعی هذا الامر فارسل الیه الحسین علیه السلام لیسلم الامر الیه علی ان یکون له الخلافة

حضرت امام علی علیه السلام را بر سر پیراهن بوسه فرمود و این خلافت به دیگر
 حواله نکند معاذیه قبول کرد و گفت ای ابو محمد پیغمبری جو انمردی کردی که هرگز نفوس
 مردان مثل آن جو انمردی نکرده اند بعد از آن آنحضرت خطبه خواند و فرمود ای مردان
 من همیشه فتنه را کرده میدنتم امروز مصالحی کردم و این کار را بجا و به گذاشتم
 از جهت اصلاح امت محمد صلعم و خداوندی ترا دلی ساخت ای معاویه از برای
 خیر منی که دانسته است نزدیک خود را از برای شریکه دیده است در تو دان او را فتنه
 فتنه کنم و متعلق الی حسین پس از بنبر فرو آمد و یکی از حاضران مجلس رو بوی کرد و گفت
 یا مسود و جوه المسلمین برادیه بیت کردی حضرت امام حسن صلوات الله علی نبینا و علیه
 فرمود خدا استعالی بکاک بنی امیه رسول خدا صلی الله علیه و آله را خبر داد و دید ایشان را
 که مانند بوز نیل پیغمبری بالا میروند و یکی بعد از دیگری و بر پیغمبر و شوار آمد خدا استعالی
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر برودی نازل کرد تا تسکین خاطر
 بهار کش شود و از خرج عن یوسف بن سعد قال قام رجل الی الحسن بن علی صلوته الله
 علی نبینا و علیه بعد آن با بیع معاویه فتنه فقال سو دت وجهه المومنین فقال لا تو بجنی
 رحاک الله فان النبی صلی الله علیه و آله اری بنی امیه علی منبره فساوه ذلک فنزل
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر نهانانی در منشور و غیره ولی الحسن
 الخلافة بعد قتال بیدیمیا لغته اهل کوفه و الا لما قام فیها ستة اشهر و ایا ما ثم سار الیه
 معاویه یرعی هذا الامر فارسل الیه الحسین علیه السلام لیسلم الامر الیه علی ان یکون له الخلافة

حضرت امام علی علیه السلام را بر سر پیراهن بوسه فرمود و این خلافت به دیگر
 حواله نکند معاذیه قبول کرد و گفت ای ابو محمد پیغمبری جو انمردی کردی که هرگز نفوس
 مردان مثل آن جو انمردی نکرده اند بعد از آن آنحضرت خطبه خواند و فرمود ای مردان
 من همیشه فتنه را کرده میدنتم امروز مصالحی کردم و این کار را بجا و به گذاشتم
 از جهت اصلاح امت محمد صلعم و خداوندی ترا دلی ساخت ای معاویه از برای
 خیر منی که دانسته است نزدیک خود را از برای شریکه دیده است در تو دان او را فتنه
 فتنه کنم و متعلق الی حسین پس از بنبر فرو آمد و یکی از حاضران مجلس رو بوی کرد و گفت
 یا مسود و جوه المسلمین برادیه بیت کردی حضرت امام حسن صلوات الله علی نبینا و علیه
 فرمود خدا استعالی بکاک بنی امیه رسول خدا صلی الله علیه و آله را خبر داد و دید ایشان را
 که مانند بوز نیل پیغمبری بالا میروند و یکی بعد از دیگری و بر پیغمبر و شوار آمد خدا استعالی
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر برودی نازل کرد تا تسکین خاطر
 بهار کش شود و از خرج عن یوسف بن سعد قال قام رجل الی الحسن بن علی صلوته الله
 علی نبینا و علیه بعد آن با بیع معاویه فتنه فقال سو دت وجهه المومنین فقال لا تو بجنی
 رحاک الله فان النبی صلی الله علیه و آله اری بنی امیه علی منبره فساوه ذلک فنزل
 انا عظیمناک الکوثرة و انا از لثاه فی لیلته القدر نهانانی در منشور و غیره ولی الحسن
 الخلافة بعد قتال بیدیمیا لغته اهل کوفه و الا لما قام فیها ستة اشهر و ایا ما ثم سار الیه
 معاویه یرعی هذا الامر فارسل الیه الحسین علیه السلام لیسلم الامر الیه علی ان یکون له الخلافة

و به نسبت الخلافة النبوية التي و روت في الحديث الذي روى عن احمد و ابى داود
 و الترمذي و ابن جرير في صحيحه عن النبي قال النبي صلى الله عليه و آله الخلافة ثلاثون
 سنة ثم كونه ملكا عضوضا و لما اتفقا على كتب به الحسن كذا بالمعا و يته صورته به اسم الله
 الرحمن الرحيم ثم قال صالح عليه السلام بن علي عليه السلام معا و يته بن سفيان صالحا على
 ان يسلم اليه و لا يته امر المسلمين على ان يعزل بكتاب الله و رسوله رسول الله و سيده
 الراشد ابن مسعود و ليس لمعا و يته بن ابى سفيان ان يعهد الى احد من بعده
 عهده بل يكون الامر من بعده شورى بين المسلمين و على ان الناس امنوا حيث كانوا
 من ارض الله تعالى في شامهم و عراقهم و حجازهم و يمنهم و على ان اصحاب علي و شيعة
 امنوا على الله و رسوله و نسا و اولادهم حيث كانوا و على معا و يته بن ابى
 سفيان بذلك عند الله و ميثاقه و على ان لا يمنع الحسن بن علي و لا لاجبه الحسين
 و لا لاجده من الجيوش رسول الله صلى الله عليه و آله غايته سر او لاجرا و لا يخيف
 احد منهم في اقل من الافاق شهده عليه فلان فلان و كفى بالله شهيدا و لما انبرم
 الصلح و دخل معا و يته الكوفة فلم يعمرو بن العاص معا و يته ان يامر الحسن الناس
 ذكره و ذلك معا و يته و قال لاجبه لثاني ذلك قال عمر و لثاني اريد ذلك ليس بذكره
 فانك لا تدري هذه الامور ما هي فلم يزل معا و يته حتى امره ان يخطب قال له نعم يا حسن
 فخطب الناس فيما جرى بيننا فقام الحسن محمد الله و صلى على منبيه ثم قال يا ايها الناس ان ليس
 اليكس النقي و حقيق الحق لفجور و انكم لو طلبتم من جالبق و جالبص جلا جبه رسول الله

و به نسبت الخلافة النبوية التي و روت في الحديث الذي روى عن احمد و ابى داود
 و الترمذي و ابن جرير في صحيحه عن النبي قال النبي صلى الله عليه و آله الخلافة ثلاثون
 سنة ثم كونه ملكا عضوضا و لما اتفقا على كتب به الحسن كذا بالمعا و يته صورته به اسم الله

و به نسبت الخلافة النبوية التي و روت في الحديث الذي روى عن احمد و ابى داود
 و الترمذي و ابن جرير في صحيحه عن النبي قال النبي صلى الله عليه و آله الخلافة ثلاثون
 سنة ثم كونه ملكا عضوضا و لما اتفقا على كتب به الحسن كذا بالمعا و يته صورته به اسم الله

و به نسبت الخلافة النبوية التي و روت في الحديث الذي روى عن احمد و ابى داود
 و الترمذي و ابن جرير في صحيحه عن النبي قال النبي صلى الله عليه و آله الخلافة ثلاثون
 سنة ثم كونه ملكا عضوضا و لما اتفقا على كتب به الحسن كذا بالمعا و يته صورته به اسم الله

و به نسبت الخلافة النبوية التي و روت في الحديث الذي روى عن احمد و ابى داود
 و الترمذي و ابن جرير في صحيحه عن النبي قال النبي صلى الله عليه و آله الخلافة ثلاثون
 سنة ثم كونه ملكا عضوضا و لما اتفقا على كتب به الحسن كذا بالمعا و يته صورته به اسم الله

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

اور کمالیہ ہے جو برس کی
کی اور کمالیہ ہے جو برس کی
کے اور کمالیہ ہے جو برس کی
اور کمالیہ ہے جو برس کی

اور حضرت علیؓ نے فرمایا کہ میں نے اپنے
 لیے کوئی خاص مکان نہیں بنوایا ہے۔
 میں نے اپنے لیے کوئی خاص مکان نہیں
 بنوایا ہے۔ میں نے اپنے لیے کوئی خاص
 مکان نہیں بنوایا ہے۔ میں نے اپنے
 لیے کوئی خاص مکان نہیں بنوایا ہے۔

[illegible]

۲۵۷

مقابلہ طالبین میں امام محمد باقر
کرمی ہیں کہ بقا و تکی بعد از آپ
کما ہے اور احادیث معتبرہ اور
زیادہ اور چارہ روزے کی نیت
میں بہت اختلاف ہے کچھ مینے
سیدہ مائتہ زکوة مینے کی مدت
ایک دن ہی مقام ہے اور

این روایت در بعضی نسخ است و در بعضی دیگر حذف شده است
 و در بعضی دیگر در این روایت آمده است که در روز نهم
 از ماه رمضان در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز
 در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر
 اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر اتفاق افتاد که

فيه نزل الدولاني على هولا الاربعه واحده اسمي ابراهيم وقال ابن الخشاب كان احدى
 عشر نفرا وعدة سوى الاربعه الاولى قاسما وحسنا وعبد الرحمن وعبد الله الثاني و
 اسمعيل وعقيل وقال عن الاخير كانوا اثني عشر نفرا ووافق ابن الخشاب في القاسم
 والحسين وعبد الرحمن وعبد الله الثاني ونفي اسمعيل وعقيل واحمد وثبت مكانهم
 ابا بكر وطلحه ومحمد وعدة الثاني عشر ايضا سمى محمد وقال بن طلحه كانوا ثمانية عشر نفرا
 وعدة سوى الاربعه الاولى قاسما وحسنا ومحمد وابا بكر وحضره وطلحه وسمي اسمعيل
 ويعقوب وعبد الرحمن وعبد الله الثاني واما الاناب من اولاده فقدما بعضهم
 ولا يصح هذا القول وذهب الاكثر الى انه كانت له بنت واحده اسمي فاطمه ويكنى
 به ام الحسن وقيل ام عبد الله وهي ام محمد بن علي الباقر عليه السلام وعد بن الاخير
 خمسة ام الحسن وام الخير وام عبد الله وام سلمه وعاقره وفي فضل الخطاب قال العقبة
 ولد الحسن بن علي بن الحسن وزيد بن الحسن فاما عمر بن الحسن الحسن فقد انقرض عقبها
 پس امير المؤمنين حسن علي از دو پسر پيش نمازده الحسن بن الحسين وزيد بن الحسن
 وحسن بن الحسن مثنى گوئيد واما اميره ورده اندك كه كانوا ثمانية نفر وعدة سوى الاربعه
 الاولى القاسم والحسين وطلحه وعبد الرحمن اثبت بعضهم جميع هولا وجمعا من
 الروايات فكلون اولاده المذكور عشرين نفرا لعقب منهم في زيد بن الحسن
 والحسن بن الحسن فكان لهما عقب وقد انقرض واما الاناب فكلن سبعه ام الحسن
 وام الحسين وام عبد الله وام سلمه ورقبه واتبان تسميا فاطمه هذا قالوا المشهور

این روایت در بعضی نسخ است و در بعضی دیگر حذف شده است
 و در بعضی دیگر در این روایت آمده است که در روز نهم
 از ماه رمضان در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز
 در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر
 اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر اتفاق افتاد که

این روایت در بعضی نسخ است و در بعضی دیگر حذف شده است
 و در بعضی دیگر در این روایت آمده است که در روز نهم
 از ماه رمضان در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز
 در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر
 اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر اتفاق افتاد که

این روایت در بعضی نسخ است و در بعضی دیگر حذف شده است
 و در بعضی دیگر در این روایت آمده است که در روز نهم
 از ماه رمضان در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز
 در این شهر اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر
 اتفاق افتاد که در آن روز در این شهر اتفاق افتاد که

۲۵۹

لخمسة فلول من شعبان سنة اربع من الهجرة على الصحيح الروايات وكان بين
ولادة الحسن وعلي وفاطمة الحسين ثمانية وروى عن جعفر بن محمد عن ابي قال
لم يكن بين الحسن والحسين الا طرفة واحد وقال بعض الرواة انه ستة اشهر وروى
شعبان ريجانه رسول الله وقرة العين يقول امام سعيد شيد ابو عبد الله الحسين
عليه السلام متولد شد و حامله شد و بار گرفت حضرت فاطمه زهرا صلوات الله على نبينا
وعليها بحسين شهيد كرملا بعد از ولادت امام حسن صلوات الله على نبينا وعليه

[illegible]

کھیلنے کے لئے دیکھا گیا
افسوس ہے کہ اس کی شہادت
ایک نابینا کی شہادت پر
نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
مناجعت کا ساتھ دیا گیا اس کی
ٹھکانہ اور روایت کی گئی
میں اور حضرت علی رضی اللہ
عنه فرمایا انھوں نے کہ میں
بہت مشابہ ہیں رسول اللہ
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے
سنگ کی مانند دیکھا گیا
ان کا نام

[illegible]

اور دو دوست رکھنا ہوں۔ میں آپ کو
بھی متفق علیہ کی اور حضرت ابو جہر
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
کا بیٹا ہے اور حسن ابن علی اور علی
کے طرف سے اور ان حضرت
سیدہ ہوسا کے دو لڑکے ہیں
اور منوجہ ہونے کے

۴۹۲
 از بنی خنیس حسن بن علی
 دوسری مرتبہ اور فرماتے ہیں
 ہوا کا مہر اس درجہ سے سخت
 کہ اللہ تعالیٰ نے خلق کو اس سے
 اس کے درمیان دو دیے
 کہ نہ ہو کہ مسائل ان کو روایت
 کیا کہ بخاری نے اور ابن
 عباس روایت کیا کہ انھوں
 کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ
 کے دو قطر ڈھکے والے حسن
 بن علی کے اپنے دو قطر
 میں رکھ کر کہا کہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

واللہ اعلم
 نامہ الی اور شہادہ
 خادم کو لایا اور فرمایا
 جانے کی لایا اور فرمایا
 اعلیٰ کو دیا اور فرمایا
 محکمہ معتمدین کے
 سوائے کے نہیں رہا
 اس کے زیادہ دیا اعلیٰ کو
 وہاں کا کوئی دیا ہو

[illegible][illegible]

[illegible]

۴۹۲
 بهوی اوسکی طرآن درخت میری
 او در نه چو پیکار او سوسو سوال میرا
 پیا دوس چو نیست بهوی میری زبان
 کس کجا سکه او پیکار او سوسو سوال میرا
 یقین کس سکه او پیکار او سوسو سوال میرا
 نعم خدا کس سکه او پیکار او سوسو سوال میرا

[illegible]

نفسه را که در این دنیا است و در آنجا که او می رود

[illegible]

باب علی بن ابی طالب

باب علی السراج
سید محمد بن علی بن احمد بن محمد بن حسین بن جعفر بن محمد بن حسین

بگو اور جسے بیجا بگو کہ بیجا
 چون حسن فرزند بیجا بگو که بیجا
 و بیجا بگو که بیجا بگو که بیجا
 این بیجا که بیجا بگو که بیجا
 منت که بیجا بگو که بیجا
 چون و بیجا بگو که بیجا
 بعد و بیجا بگو که بیجا
 بیجا که بیجا بگو که بیجا
 بیجا که بیجا بگو که بیجا
 بیجا که بیجا بگو که بیجا

حج معاویه فلما انصرفت من المذنبه فقال الحسن بن علي الاخير الحسن لا تلقاه ولا تسلم عليه
 فلما خرج معاویه قال الحسن ان علينا دنيا ولا بد من اتيانه فركت في اثره فلو تحقه فلم عليه
 واخبره بدرينه فمر اعلين بختي عليه ثمانون الف دينار وقد عني وتكلف عن الابل
 فقال معاویه ما هذا فذكر ذلك فقال خذه فوايما عليا لي محمد فضائل ومناقب
 حضرت امام حسين صلوات الله على نبينا وعليه سجد وبعده است و بهر چيکس از است
 محمدي پوشيده نيست و اشتراک آنحضرت در احاديثي که سابق در فضائل اين است
 مرقوم شده اظهر من الشمس و ابن من الامس است شع

در بشرد و پیشگشته است آفتاب

فصل در بیان حادثی که در شهادت آن سیل شد و از دست

و مقتضای رسول خود صلی الله علیه و آله را بان آگاهی داده تا بمناظر مبارکش از
تصور و قیوع این واقعه ملایمه طال آمد و آب از دیده روان ساخت و به از طبع
مطهرات و صحابه کرام از آن خبر داد از آنجمله آنست که خبر داد بشاداد حضرت
امام حسین صلوات الله علی نبینا وعلیه لطف یعنی بموضع که بلا و نشان داد که خواست
او را کمال بقع یعنی سگی که در اندام او سفیدی باشد فی کتاب حیوة المیوان
تقلاً عن بحجة المجلد انس الجالس فی قیل محضر الصاوق صلوات الله علی نبینا
وعلیه و هو احد الایمة اثنا عشر کم تیاخر التردیا فقال حسین سفته لان العینی را می گان

اور بعض روایت میں ہے کہ خلافت
 اہل بیت علیہم السلام اور اہل بیت
 سے خلافت اختیار کی وجہ سے خلافت
 اور جنت اور دنیا کی باطنی حقیقت
 کے خلافت جیسے تحریر میں
 رمضان شعبہ و رجب و محرم
 ہجری اور عید و عید و عید
 روانہ کیے اور انتظام امور خلافت

و در کنار ام الفضل دادند چنانچه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده بود روزی
حضرت امام حسین علیه السلام را ام الفضل نزد جناب رسول خدا برد آن حضرت صلی الله
علیه و آله سید الشهدا را دیده آب از دیده با بر خیزد و میگفت است ام الفضل عرض کرد
یا رسول الله ما در و پدر من فدا تو باد چه چیز سبب شد ترا که گریه میکنی آن حضرت
فرمود که جبرئیل آمد و مرا خبر داد که امت تو این فرزند بگریه بند ترا خواهند کشت
بگفتم این را که این فضل و کرامت دارد و نزد من محبوب ترین مردم است
آهت من خواهند کشت جبرئیل گفت بلی و داد مرا خالی سخن از مشقه و می
و از آنجمله آنست که احمد بن حنبل در سند خود آورده که فرشته که موکل بر باران
است آمده خبر این واقعه را که بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رسانیده
و اخرج الامام احمد ایضاً فی مسنده بسنده الی ابن ابی شیبہ انک المظفر ستان ان یات
رسول الله فان له وقال لام سلمة المکی علیها الباب لایدخل علینا احد قال جابر بن
لیدخل فتمنع فوثب فدخل فجمعه یقیناً علی ظمیر النبی صلی الله علیه و آله و علی منکبیه و علی
عانه فقال للملک البنی النجیه قال نعم قال ان اتمک تتقبله و ان شئت اریک الملک
الذی یقیل فی فصرته سیده فجاء المظفر حمراً فاخذ تمام سله فی حماره فقصیر ناسه
قارورة فاذا بطین قد استخالت و ما و در حذب القلوب از امیر المومنین
علی ابن ابیطالب صلوات الله علی بنیاد علیه و آله روایت کرده اند که روزی
آن حضرت بخانه آمد و طحالی برای آنحضرت میآساختم و ام ایمن برای ما شیر

اینکه این خبر را که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرموده بود روزی حضرت امام حسین علیه السلام را ام الفضل نزد جناب رسول خدا برد آن حضرت صلی الله علیه و آله سید الشهدا را دیده آب از دیده با بر خیزد و میگفت است ام الفضل عرض کرد یا رسول الله ما در و پدر من فدا تو باد چه چیز سبب شد ترا که گریه میکنی آن حضرت فرمود که جبرئیل آمد و مرا خبر داد که امت تو این فرزند بگریه بند ترا خواهند کشت بگفتم این را که این فضل و کرامت دارد و نزد من محبوب ترین مردم است آهت من خواهند کشت جبرئیل گفت بلی و داد مرا خالی سخن از مشقه و می و از آنجمله آنست که احمد بن حنبل در سند خود آورده که فرشته که موکل بر باران است آمده خبر این واقعه را که بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رسانیده و اخرج الامام احمد ایضاً فی مسنده بسنده الی ابن ابی شیبہ انک المظفر ستان ان یات رسول الله فان له وقال لام سلمة المکی علیها الباب لایدخل علینا احد قال جابر بن لیدخل فتمنع فوثب فدخل فجمعه یقیناً علی ظمیر النبی صلی الله علیه و آله و علی منکبیه و علی عانه فقال للملک البنی النجیه قال نعم قال ان اتمک تتقبله و ان شئت اریک الملک الذی یقیل فی فصرته سیده فجاء المظفر حمراً فاخذ تمام سله فی حماره فقصیر ناسه قارورة فاذا بطین قد استخالت و ما و در حذب القلوب از امیر المومنین علی ابن ابیطالب صلوات الله علی بنیاد علیه و آله روایت کرده اند که روزی آن حضرت بخانه آمد و طحالی برای آنحضرت میآساختم و ام ایمن برای ما شیر

بیت که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است
بسیار است که در صفحان است بسیار است

سبب آنکه در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است
در صفحان است که در صفحان است بسیار است

که این خبر را که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرموده بود روزی حضرت امام حسین علیه السلام را ام الفضل نزد جناب رسول خدا برد آن حضرت صلی الله علیه و آله سید الشهدا را دیده آب از دیده با بر خیزد و میگفت است ام الفضل عرض کرد یا رسول الله ما در و پدر من فدا تو باد چه چیز سبب شد ترا که گریه میکنی آن حضرت فرمود که جبرئیل آمد و مرا خبر داد که امت تو این فرزند بگریه بند ترا خواهند کشت بگفتم این را که این فضل و کرامت دارد و نزد من محبوب ترین مردم است آهت من خواهند کشت جبرئیل گفت بلی و داد مرا خالی سخن از مشقه و می و از آنجمله آنست که احمد بن حنبل در سند خود آورده که فرشته که موکل بر باران است آمده خبر این واقعه را که بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رسانیده و اخرج الامام احمد ایضاً فی مسنده بسنده الی ابن ابی شیبہ انک المظفر ستان ان یات رسول الله فان له وقال لام سلمة المکی علیها الباب لایدخل علینا احد قال جابر بن لیدخل فتمنع فوثب فدخل فجمعه یقیناً علی ظمیر النبی صلی الله علیه و آله و علی منکبیه و علی عانه فقال للملک البنی النجیه قال نعم قال ان اتمک تتقبله و ان شئت اریک الملک الذی یقیل فی فصرته سیده فجاء المظفر حمراً فاخذ تمام سله فی حماره فقصیر ناسه قارورة فاذا بطین قد استخالت و ما و در حذب القلوب از امیر المومنین علی ابن ابیطالب صلوات الله علی بنیاد علیه و آله روایت کرده اند که روزی آن حضرت بخانه آمد و طحالی برای آنحضرت میآساختم و ام ایمن برای ما شیر

الحسن عليه السلام في خطبه يوم الجمعة
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير

الى ابن عمر فشهد وقال يا ايها ابن عمر انك حديثي انك لا تحب ان يبيت ليلة سودا ليرى
 عليك فيها امير واني احذر لك ان تشق عصا المسلمين او تسي في فساد ذات بينهم فخير ابن
 عمر ابياتي عليه السلام قال يا بعد فانك قد كانت قبلك خلفا لهم ابناء ووليل بنك بخير من
 ابنا نعم فلم يرد في ابنا نعم ما رايته في انك لكنهم اختاروا المسلمين حيث علموا بخيار انك
 تحذر في ان تشق عصا المسلمين ولم اكن لا فعلنا انا ورجل من المسلمين فاذا اتبعوا اعلو امر
 فانما انا رجل من المسلمين فقال رحمتك الله فخرج ابن عمر ثم ارسل الى ابن ابي بكر فشهد
 ثم اخذ في الكلام فقطع عليه الكلام وقال انك واشد يدوزن ان الاوكلت في امر انك
 لانه اشد الاشد لافضل واشد لوزن هذا امر شوري بين المسلمين ولتعر فتها عليك نعم
 ثم وثب ومضى ثم ارسل الى ابن الزبير فقال ابن الزبير انما انت تعلق روع كلاما خرج
 من حجر وغل في حجر اخر انك عذت الى هذين الرجلين فتغث في مناخرهما وحملة على قلوبهما
 فقال ابن الزبير انك قد بلغت الامارة فاغرها وطم انك فتالعه انا لا نايح انك
 معك لا تنكح نسمع وطبيع لا نجمع لمبيته ابد انهم راح وصعد معوية المنبر فحمد الله واشتد
 عليه ثم قال انا وجدنا احاديث الناس في اغواء وغيوا ان ابن عمر وابن ابي جبر
 وابن الزبير لن يبايعوا يزيد وقد سمعوا طاعوا وبايعوا فقال هل الشام واشد
 لا مرضي حتى يبايعوا له علي روس لا شهاد ولا افسر بنا عننا قسم فقال سبحان
 ما سرع الناس الى قريش بشرا لا اجمع هذه المقالة من احدكم بعد اليوم ثم فقال الناس
 بالبح ابن عمر وابن ابي بكر وابن الزبير وهم يقولون لا والله فيقول الناس على واخل

ابن عمر في خطبه يوم الجمعة
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير

الحسن عليه السلام في خطبه يوم الجمعة
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير
 في ذكر من كان من بني النضير

[illegible]

فقال عبد الرحمن سنة هرقل وقصر فقال مروان هذا الذي انزل فيه فله الذي قال لوالده
 انت لهما الا في سبيل ذلك اشته فقال كذب مروان واشهدا هو فيه ولو شئت ان سمى
 الذي انزلت فيه سميت ولكن رسول الله لعن ابا مروان ومروان في صلبه فلم وان
 حصص من لينة امية واخرج ابي حاتم عن عبد الله قال قال الى المصنفين خطيب مروان
 فقال ان معاوية وشبهه والله في يدي ايا حسنا بان يستغلفه واستغلف ابو بكر فقال
 عبد الرحمن بن ابي بكر ان ابا بكر باجلمها في احد من لده ولا احد من اهل بيته ولا اجلمها
 معاوية الا رحمة وكرامة لولده فقال مروان الست الذي قال لوالده ليه لك
 فقال عبد الرحمن الست ابن اللعين الذي لعن اباك رسول الله وشبهها عابثة فقال يا مروان
 انت القائل بعبد الرحمن كذا وكذا ولكن نزل في فلان بن فلان هذا في القصور فغيره
 واخرج ابو يعلى الحاكم عن ابي هريرة ان النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال رايت
 في النوم بنى الحكم بنون على منبري كما ترون القروة فخار النبي صلى الله عليه وآله وسلم ضاكتا
 مستجما حتى تعفوني ما شئت بالسننة قال الحسن البصري فسد امر الناس ثمان عشرين
 العاصم بن ميمون على معاوية يرفع المصاحف فخلت وقال بن القرى محكم الخراج واليرال
 هذا الحكم الى يوم القيامة والمغيرة بن شعبه فانه كان عامل معاوية على الكوفة فكتب
 اليه معاوية اذا قرأت كتابي فاقبل معزولا فاطمأنته فلما ورد عليه قال ابطاك
 قال ما كنت اذيتك قال هو قال البيعة من بعدك قال فعلت قال نعم قال ارجع
 الى عكك خذ قال لم اصحابك ادراك وضعك جل معاوية في غيرة غيبي لاني الى يوم القيامة

اور یہ بیان میں مروان کا کہنا ہے کہ جس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے

اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے

اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے

اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے
 اور اس کا کہنا ہے کہ اس نے اس کو لایا وہ اس کا والد ہے

[illegible]

اور اب میں نے حضرت امام جعفر صادق سے روایت کی کہ جب
 اس وقت کہ ابوعبیدہ اور ابوالفضل
 نے پیاس بجھیں تو زندہ رہے
 مگر کیا بیشمار ہوس کے
 ہاں کہ امام حسن علیہ السلام نے دیکھا کہ
 صادق علیہ السلام سے روایت
 سنو رہے تھے کہ امام جعفر
 ہوس علیہ السلام نے روایت
 کی کہ ابوعبیدہ اور ابوالفضل
 نے پیاس بجھیں تو زندہ رہے
 مگر کیا بیشمار ہوس کے
 ہاں کہ امام حسن علیہ السلام نے دیکھا کہ
 صادق علیہ السلام سے روایت
 سنو رہے تھے کہ امام جعفر

علی السلام کی ولادت پانچویں ماہ کے آٹھ روز
 بعد از ولادت حضرت سیدہ کبریٰ
 و پانچویں ماہ کے آٹھ روز
 بعد از ولادت حضرت سیدہ کبریٰ
 و پانچویں ماہ کے آٹھ روز
 بعد از ولادت حضرت سیدہ کبریٰ

صلی اللہ علیہ وآلہ فساد و فتنہ بابی ہریرہ بیان فرمود و از نام آن یر بخت ہم
 بہ ابی ہریرہ خبر داده بود و ابو ہریرہ میگفت کہ اگر بخوام نام او بہ زبان بیارم
 لیکن مرا زندہ نخواهند گذاشت و اخرج البخاری من حدیث ابی ہریرہ ہکے استی
 علی یری اعلمہ من قریش فقال مروان لغتہ اللہ علیہم علیہ قال ابو ہریرہ تو شیت عن
 اقول فلان بن فلان اخرج الحاکم ان ابی ذر سمع ابی صلی اللہ علیہ وآلہ یقول ذابلت
 نبوا میتہ اربعین اخذوا عباد اللہ فوالا و قال اللہ جل و علا و انسا و
 اخرج البیہقی عن ابن المسیب قال رای نبوا میتہ علی سبیرہ فساہ ذاک لم یرضا کافا و شی
 انما ہی نبوا میتہ ما فقرت عینہ و فی روایتہ فتنہ لنت انما اعطینا الک کوفہ و انما انزلناہ
 فی لیلۃ القدر ہذا فی ازالہ الخفاء و فی اثبت بالسنتہ عن ابی عبیدہ قال رسول اللہ لا یر
 امر متی تا ما بالقسط حتی یکن اول من یشکرہ رجل من بنی امیہ فقال لہ یرید و اخرج الروایا
 فی مسندہ عن ابی ہریرہ سمعت رسول اللہ یقول اول من یدل متنی رجل من بنی امیہ
 فقال لہ یرید ہذا فی الصواعق مترجمہ رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ و سلم فرمود
 کہ امر متی من قائم خواہد ماند بعدل و انصاف و اول کہ سیکہ و ردین رخنہ خواہد کرد
 و سنت و طریقہ را مبدل خواہد ساخت نامش یرید خواہد بود چنانچہ یرید پدید بخت
 ستون دین و بنیاد خانہ حضرت سید المرسلین ابراہنداخت و امارت ایمان و قصر
 امن امان را منہدم ساخت بزرگی نوشتہ کہ کاریکہ یرید کہ کسی کہ فر فرنگ بنمردہ با
 و بعد شہادت آنحضرت خانہ کعبہ انیز خراب کرد و در آنجا بدعہا پدید آورد و درین
 سنہ

اور ایک روایت میں ہے کہ ابی ہریرہ نے فرمایا کہ میں نے
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ
 نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ
 نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ

اور ایک روایت میں ہے کہ ابی ہریرہ نے فرمایا کہ میں نے
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ
 نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ
 نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ

اور ایک روایت میں ہے کہ ابی ہریرہ نے فرمایا کہ میں نے
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ
 نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ
 نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو دیکھا کہ ان کے
 ہاتھ پر ایک کتاب تھی جس پر لکھا تھا کہ ابی ہریرہ

ادھان میں شجاعت اور شش اور بافت اور علم اور علی و زینت اور تقویٰ اس قدر تھا کہ کھانین کا یہ

از بخاری و مسند احمد و سنن ابی داود و ترمذی و معجم صغیر و کبیر و مسند ابی یوسف و مسند ابی حنبله و مسند ابی شیبہ و مسند ابی نعیم و مسند ابی حاتم و مسند ابی اسحاق و مسند ابی حمزه و مسند ابی حنبله و مسند ابی یوسف و کتب دیگر

بیشمار و هلاک شد اما مصطفیٰ افندی رومی در تاریخ خود مخالفت این جماعت نموده
و گفته که بر صفات الحجب در گذشت و چهار تن نیست بلکه یزید فی شهر بیج الاول
سنه اربعین و تنین محور بالذکر و ذات الحجب قداب ذوان و الراضی الیها
و آنچه محاربان ناکس و قساوت قلبی امر نیز به شقی ازلی به آن امام همام بقصدت یعنی
صلی الله علیه و سلم و آل و در روز کربلا از اذن آب و تیر باران کردن
و طمان شیر خواره را شید سافتن و بهنگ حرمت و حرمت رسول و اولاد
بتول کردند و فاکت کتب معتبره آن مشهورست بنحیکس نفعی نیست قلب حزین دل
عکس این محبت الطاهرین الطاهرین که تحمل تفصیل تحریر آن تواند شد لیکن علی سبیل
الاجمال و التلخیص احیای اجرای که بلا که در نقض الخواجه غیره مسطور است بقلم من
بده عبارت و ملا وصل الخیر الی الکوفه بوقت مواوئته و ولایت یزید و مستراح الحسن
عملوات الله علیه عن بیعتی اتفق بنحکم جمع عظیم و جم غفیر و کتبوا کتابا الی الحسین
و عنونه الیهم و یزیدون له فی القیام بین یدیه بانفسهم و اموالهم بالفوائی ذکات و تالیفات
لکتاب نحو مائه و خمسین کتابا من کل طائفته و جماعته کتاب بخونه فیها علی القدر و ماخر
ماور و علیه کتاب من جماعتهم علی ید قاصدین اعیانهم بسم الله الرحمن الرحیم الحسین بن علی
ایمیر المؤمنین علیه السلام من شیعه و شیعه امیه علی امیر المؤمنین سلام علیک اما بعد
فان الناس منطرون و لارای لهم غیرک فاجل بعجل یا بن رسول الله و السلام علیک
و رحمة الله و بركاته فکتب جمیع و سیر الیهم بن عمه مسلم بن عقیل بن ابیطالب و ششم

این غرضت علی شریعت الله
و سلم و در ذنون صاحبزاده و کربانی
این کتاب را در دیار یزید و ذنون بن
بن دوست و دومی از کربانی که در کربلا
دو ذنون کربانی و دوست رکاب است
خدا و خواهر دوست رکاب است
این دوست رکاب ان ذنون که در کربلا
و سلم و در ذنون صاحبزاده و کربانی
این کتاب را در دیار یزید و ذنون بن
بن دوست و دومی از کربانی که در کربلا
دو ذنون کربانی و دوست رکاب است
خدا و خواهر دوست رکاب است
این دوست رکاب ان ذنون که در کربلا

و سلم و در ذنون صاحبزاده و کربانی
این کتاب را در دیار یزید و ذنون بن
بن دوست و دومی از کربانی که در کربلا
دو ذنون کربانی و دوست رکاب است
خدا و خواهر دوست رکاب است
این دوست رکاب ان ذنون که در کربلا

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

اور امام حسینؑ کی شہادت کے بعد
سورۃ نساء میں فرمایا کہ
پس انھوں نے چار اور آدمی کو
پہلے دروازہ موت کے لیے
اور منجملہ میں فضائل کے لیے
نہج پر گامزن کیا اور ان کی
پروردگار کے فضل سے ان کی
ارکان حسین بن علیؑ کی

۲۹۹

کتاب فیضانِ حبیبی اور آپ کے
صاحب کتاب کی یادیں و خیالات
فیضانِ نبویؐ اور آپ کے
نام حسین کو اپنی دہمخیزان پر
اور ابراہیم اپنے فرزند کو بابتین
پر شفق ہے ہوئے نظم و نثر
اور یہ تمام پوچھا گیا

میرا ہوا اور گشت اور خون
 میرا ہوا اور غم و غنا
 میرا ہوا اور غم و غنا
 میرا ہوا اور غم و غنا

[illegible]

اور چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔
 اور چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔

شہادت آثار قیامت ہر پاکشت و از آسمان خون بارید و زمین پر خون شد
 و آفتاب را کسوف الحاق گشت و آفتاب بزرگ سرخ معطر طلوع کرد و بہین
 حالت غروب نمود و ستارہ ہا بر ہم و در ہم بودند و بر زمین می افتادند و بسیار
 کرامات کا از سر مبارک وقتی کہ بر نیزہ بود و آن اشقیابہ شام می بردند بطور آردہ
 در کشت کہا و سطور است از آنکہ آنست کہ در منبری شب باش شدند و سستی از
 سر مبارک بیرون آمد و تعلیم من نوشتہ شد و اترجوا امتہ قتلست حسنینہ شفاعتہ
 جدہ یوم القیامت۔ ہذا فی الصواعق و فی الملوہب اللہینہ انعم یعنی یا امید
 سیدار نگارو ہی کہ جناب امام حسین صلوٰات اللہ علیہا و علیہا و علیہا را گشتند کہ
 جدا و محروم صلی اللہ علیہ و آلہ شفاعت آن اشقیانایہ آری بہتر شفاعت
 کردند کہ قابل شفاعت نمایند و باید کہ دست امید از شفاعت بردارند کہ
 شفاعت نصیب این بدجنان نخواہد شد و بعد از ابی کہ قاتل خواہند ماند
 ششم

ترسم جزای قاتل او چون برقم زنند	یکبار بر جریدہ رحمت قلم زدند
ترسم کہ این گناہ شفیعیان روز شمر	دارند شمرم کہ گنہ خلق دم زنند

و از زمین ارتقم می آرند کہ چون ابن زیاد بدندا و گفت کہ سر امیر المؤمنین
 امام حسین را بر نیزہ کرده در کوچه ہائی کوفہ بگردانند من در غرق خانہ خود بودم
 چون بر ابر من رسید از سر روی شنیدم کہ میخواندند اسم سبتی اصحاب الکف الکفر

و چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔
 و چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔
 و چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔
 و چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔

و چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔
 و چنانچہ اس خطبہ میں اس کا بیان ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اس خطبہ کو سنتا ہے وہ میری جگہ پر ہے اور میں اس کی جگہ پر ہوں۔

کلمه اولیٰ است که در این کتاب مذکور است و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند

کافوسن آیا تما عجا و از بهیت آن سوی بر اندامم برخواستند که دم که و اشکین
 ترست یا بن سول شد و امر تو عجیب است و از آنجمله آنست که در میدان کربلا نش
 مبارکش و قتاده بود شخصی خواست که تکه قیاسی شریف را بگیرد آنحضرت طلبا نچه زد
 او تا بنیاشد و با سعد ساعدی صحابی نیز سر مبارک در آن سفر به سخن در آمد و سعد
 الساعدی خواست که سر مبارک را از آن اشقی بگیرد و جهد و جهد بسیار نمود لیکن پیش رفت
 و در بعضی منازل دیدند که آدم و نوح و غیره انبیاء اولوالعزم آمدند و سر مبارک
 را در کنار گرفته نوح و زاری میکردند و همچنین بسیاری از حالات در صواعق غیره
 منقول اند و عمر و زهری در مجلس ولید بن عبد الملک بودند و ولید پرسید که ام
 از شما میدانید که در روز قتل امام حسین علیه السلام سنگهای بیت المقدس چه بود
 زهری گفت چنین بمن رسیده است که هیچ سنگی را بر نداشتند مگر آنکه در زیر آن
 خون یافتند و از دیگری نقل کرده اند که گفت چون حسین بن علی شهید شد از آسمان
 خون بارید و هر چه که از مار بود پر خون شد و چپ در و آسمان و چشم با خون بسته
 می نمود و اخرج ابن ابی حاتم عن عبد الملک عن ابراهیم قال املک السمار منذ كانت
 الدنيا الا على اثنين قبل بسيد الملک السمار والارض تکلی علی المؤمن قال ذک مقامه
 حيث بصعد عمله قل و تدی ابکار السمار قال لما قال تخیر و تصیر و ردة کالد هان
 ان کبی بن ذکر یاما قل تحت السمار و قطرت دما و ان حسین بن علی یوم قتل حرت
 السمار و لما قتل الحسين احرقت السمار و دجته اشهر و بکار السمار حجرة اطرافها هذامانی

این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند

این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند و این کلمه را در هر روز صد بار بخواند هر که بخواهد از هر بیماری و آفتی که باشد محفوظ بماند

راخون سے انبرابور میں اور
 اپنی مراد کو کرم سے دوسروں کی
 مرادوں پر زندگانیاں پانچ کرنا
 اور ان سے روایت کی گئی ہے کہ
 اس کا نام دھون سے نکلا جس میں
 اس کا نام دھون سے نکلا جس میں
 اس کا نام دھون سے نکلا جس میں

ہذا مانی در المشور و فیما ثبت یا بستہ و لما قتل الحسین بکت الدینا سبعة ایام و الشمس علی الجحش
 کالملاخف المصفر و الکو اکبیر یعضها بعضا و کان قتله یوم عاشوراء و کشف الشمس
 ذلک الیوم و احمره افاق السماء ستة اشهر بعد قتله ثم لازالت یری فیما بعد ذلک الیوم و لم
 یکن یری فیما قبله و قیل نہ تم تقلت حجر بیت المقدس یومینہ الا و جرحته دم عبیط و تکلم جیل
 فی الحسین بکلمتہ فرماہ للند بکوبک من السماء فطعن بصرہ و فی صحیح مسلم فی تفسیرہ قوله تعالیٰ فما
 بکت علیہم السماء و الارض قال لما قتل الحسین بن علی بکت السماء و البکا باحمر تمانی الصواعق ذکر
 ابن سعد ان ہذا الحمرہ لم تر فی السماء قبل قتله قال بن الجوزی و حکمتہ ان غضبنا یوثر حمرہ
 الوجود الحق منہ عن الجبوت فاطمہ تاثیر غضبہ علی من قتل الحسین حمرہ الافق اظہاراً تعظیماً
 قال و انہی لبعاس یوم ہوا سور بید رشح لہنی علی اللہ علیہ و آلہ النور تکلیف بالجبین
 و لما سلم وحشی قاتل خمرہ قال لا البنی غیب و حکم عنی فانی لا احب ان اری قال لا حمرہ قال
 ہذا و الا سلام یاجب ما قبلہ تکلیف بقبیلہ صلعم ان یری من ذبح الحسین فامر بقتلہ و حمل
 الہلہ علی قبات الجبال و فی مسند احمد بن حنبل من سمعت عیناہ یقبل الحسین و منقہ و قطر
 بواہ الجحش و فی تفسیر الثعلبی سناوہ قال مطرنا و اما یام قتل الحسین و از حجلہ آنت کہ در
 بعض حکایات آمد و عمر بن لیث کہ یکی از سلاطین خراسان بود و سپہان و توانا و قوی
 دولت بود یا غیر او را در خواب دیدند و پر سیدند کہ چه کرد و خدا تعالیٰ با تو و بہر
 زیر تر گفت روزی بر بلندی کوہی بودم و نظر کردم و مشرف شدم بر لشکر
 خود پس خوش آمد و اکثر ایشان و حسرت خوردم کہ کاش در روز محاربہ حضرت

کیا قدر و عظمت ہے کہ ایک
 کوئی کہ از او را در دنیا یا
 اور سیکھا ہے جب لا و سکے
 نے نہیں دیکھا ہے و اس کے
 ہر چیز کا تیرا دس سو یا
 عیوض ہے خاوند کے ہر
 اس کے پس خاوند کے ہر
 بتر از او دنیا اور کائنات
 کے ہر چیز پر چھا

۳۰۵

فضائل امام سے سزا دیا اور
 بپاؤں اور روایت ہے کہ ایک روز
 کے باہر سے گزرتے ہوئے منورہ
 اور پوچھا کہ کون ہے اس شخص کا
 رسول خدا کا سر پر اور پر اہل
 مبارک جسم میں ہونے کی وجہ سے
 انھوں نے اس کی حالت کے ہونے
 آتا ہے لوگوں نے کہہ دیا کہ
 علی علیہ السلام ہیں وہ شخص علی
 مرتضیٰ علیہ السلام ہیں اور فرمایا
 اس کے سامنے آکر اور کالی دینی
 علیہ السلام سے کہیں کہ میں نے
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت

اور اگر کسی نے اس کی خدمت میں
 پہنچا اور اس کی خدمت میں
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت
 اس کے لئے ایک کلوں کی خدمت

امام حسین علیہ السلام کی شہادت کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے دعا کی جاتی ہے کہ اللہ تعالیٰ
 اس کی روح کو جنت میں لے جائے اور اس کی
 قبر کو مبارک کرے اور اس کی شہادت کو
 ہر ایک کی طرف سے تسلیم کیا جائے اور
 اس کی شہادت کو ہر ایک کی طرف سے تسلیم
 کیا جائے اور اس کی شہادت کو ہر ایک کی
 طرف سے تسلیم کیا جائے اور اس کی شہادت
 کو ہر ایک کی طرف سے تسلیم کیا جائے

صحابہ الاشقیاء بافراء العقوبات وبالغ فی القتل حتی بلغت القتل علی قول بعض اهل الاخبار
 کما تہ دار معین الفاء وسمی ستمین من جانب العدو وخص الشمر بن زید العقوبت
 و امر حتی و طاه بالخیول لانه فعل ذلک المحسن و شکر الناس المنار علی ذلک لکنه اظہر لآخره
 عن سور بطنہ با نقموا علیہ قیل نہ کان یقول ان حیریل نزل علیہ وقیل کان یقول ان شہ
 تعالیٰ حل فیہ فصار مصعب ابن زیاد بامر اخیه عبد اللہ من البصرۃ المیہ و جری القتال
 بینہما فقتل المنار و غلب مصعب علی الکوفۃ فی او اخر سنۃ سبع و ستین ثم سار عبد الملک
 بن مروان من الشام الی العراق فی سنۃ احدى و سبعین فاستقبلہ مصعب بالخیو و موقع
 بینہما حرب شدید و قتل عبد الملک و نزل فی قصر الامارة ثم تنزل بعد ذلک امر عبد اللہ
 بن الزبیر فوجہ عبد الملک الحجاج بن یوسف الثقفی الیہ حتی حاضرہ فی مکہ و دام الحصار
 الی ان قتل ابن الزبیر فی سنۃ ثلث و سبعین و غلب بنو مروان علی ممالک الاسلام
 کما الی ان زال دولتهم فی سنۃ اثنی و ثلاثین و امیہ و طلح رایتہ بنی العباس فقتلوا من بنی
 امیہ اللعائن و المروانین لاث الالف و ظہر صدق الحدیث الذی رواہ ابن عباس
 عن النبی صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم قال وحی اللہ الی ان قتلتم جمعی بن ذکر یا سبعین الف و انا
 قاتل ابن بن نبک سبعین الف اکذ فی الصواعق اما عمر گرامی جناب حضرت امام حسین علیہ السلام
 وقت شہادت پنجاہ و شش سال و پنجاہ و ہشت روز بود و درمہ کام حلت سیلا نام
 شش سال و چند ماہ عمر داشت و در زمان شہادت علی مرتضیٰ صلوات اللہ علیہ دنیا و علیہ
 سی شش سال بود و امام و یات الامام عن جده قمائتہ احادیث و روی عن ابیہ و غیرہ

امام حسین علیہ السلام کی شہادت کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے دعا کی جاتی ہے کہ اللہ تعالیٰ
 اس کی روح کو جنت میں لے جائے اور اس کی
 قبر کو مبارک کرے اور اس کی شہادت کو
 ہر ایک کی طرف سے تسلیم کیا جائے اور
 اس کی شہادت کو ہر ایک کی طرف سے تسلیم
 کیا جائے اور اس کی شہادت کو ہر ایک کی
 طرف سے تسلیم کیا جائے اور اس کی شہادت
 کو ہر ایک کی طرف سے تسلیم کیا جائے

امام حسین علیہ السلام کی شہادت کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے دعا کی جاتی ہے کہ اللہ تعالیٰ
 اس کی روح کو جنت میں لے جائے اور اس کی
 قبر کو مبارک کرے اور اس کی شہادت کو
 ہر ایک کی طرف سے تسلیم کیا جائے اور
 اس کی شہادت کو ہر ایک کی طرف سے تسلیم
 کیا جائے اور اس کی شہادت کو ہر ایک کی
 طرف سے تسلیم کیا جائے اور اس کی شہادت
 کو ہر ایک کی طرف سے تسلیم کیا جائے

امام حسن علیہ السلام پیدا ہوئے
 اور امام الفضل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام کاظم علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام رضا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام محمد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام جواد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسحاق علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یونس علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسماعیل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام عیسیٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یحییٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام زکریا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یوسف علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام سلیمان علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یونس علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسماعیل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام عیسیٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یحییٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام زکریا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یوسف علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام سلیمان علیہ السلام پیدا ہوئے

من الصحابة الصياوري عن ابنه زين العابدين عليه السلام جماعة من كبار التابعين
 اولاد اجداد الانثاد اين امام علي نادبر و ايت ابن جوزي سته سپر علي الكوفي
 وجعفر و دو قرقاطم و سكينه و بر و ايت ابن الاضر و وافقه الشيخ المفيد الحسين
 ستنه اريقه بنين و بنان فزاد في البنين عبد الله و قال ابن الخشاب واقعه ابن طلحه
 و المحب الطبري و ولد الحسين ستنه بنين و ثلث بنات فزاد في البنين علي الاربعه المذكور
 علي الاوسط و محمد و في البنات زينب بنتي فعل الاكبر ابي بنيت ابني مرة بن عروة
 بن مسعود الثقفي و علي الاضر امه شاهزاد بنيت كسري بزدجر و بن شهر بار بن
 خسرو بن پرويز بن هر مرز بن نويسر و ان بن قباد و جعفر امه فضا عه و عبد الله
 و سكينه امه الزيات بنيت امرى القيس بن عدي الطالبيته و فاطمة امه ام محمد
 بنيت طلحه بن عبد الله التيمي فاعلى الاكبره قاتل بين يدي بيه حتى قتل يكره و اما علي الاوسط
 فزاد بن العابد بن علي قول من قال كان ثلثه من ولد الحسين يستون عليا و اما من قال لم يولد
 بعلي من ولده انشان يقول زين العابدين عليه السلام هو علي الاضر و هو صحيح و من قال
 زين العابدين هو علي الاوسط يقول علي الاضر كان صغيرا يوم العطف قاتله سم قتلته و اما
 عبد الله فقتل صغيرا كبره و اما جاسم و هو في حجر ابيه قتلته و اما محمد و جعفر فلم يقتل علي
 احوالهما و اظن انهما ماتا قبل ان يلبوا الحكم و القسب سم في علي بن الحسين زين العابدين
 فقط و من الاثبات في فاطمه بنت الحسين فقط و هي ام عبد الله و الحسين ابراهيم بن
 الحسن بن الحسن السبطه عنهم و قد اخرج الله من صلب علي بن الحسين كثر السبطه

امام حسن علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام الفضل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام کاظم علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام رضا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام محمد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام جواد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسحاق علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یونس علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسماعیل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام عیسیٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یحییٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام زکریا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یوسف علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام سلیمان علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یونس علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسماعیل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام عیسیٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یحییٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام زکریا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یوسف علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام سلیمان علیہ السلام پیدا ہوئے

۳۱۱

امام حسن علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام الفضل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام کاظم علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام رضا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام محمد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام جواد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسحاق علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یونس علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسماعیل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام عیسیٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یحییٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام زکریا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یوسف علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام سلیمان علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یونس علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام اسماعیل علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام عیسیٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یحییٰ علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام زکریا علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام یوسف علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام داؤد علیہ السلام پیدا ہوئے
 امام سلیمان علیہ السلام پیدا ہوئے

[illegible]

شرفاً و غرضاً پس بگوید و لا قطر من اقطار الافاق منهم ولم یبین من یرید و اولاده
ساکر ابریل تا پنج ماه اند لم یبق من الحسین صلوة الله علی بنینا و علیہ السلام احد
و هو علی بن الحسین و ترک یرزیمخته و عشرینین و الله تعالی اصدق القائلین حیث
یقول یا عطفیناک الکوثر و قال غیر من قال ان شاکم هو الا تبرزانی منقلح النجا
و از اولاد حضرت امام ابی عبد الله الحسین علیه السلام سید الساجدین علی بن الحسین
امام زین العابدین علیه السلام و امام ابو جعفر محمد باقر و امام ابی عبد الله جعفر صادق
و ابو ابراهیم و امام موسی کاظم و امام ابی الحسن علی الرضا و امام ابو جعفر محمد تقی و امام
ابو الحسن علی باقر و امام ابو محمد حسن بن علی عسکری و امام منتظر ابو القاسم محمد مهدی
و هم من ولد فاطمه صلوات الله علی بنینا و علینهم السلام اند تمام عالم از شرق تا اقصی
از فیوضات و برکات آن معاون کرامات علوی و حق

باب چهارم در بیان احوال عیلة التابعین و امام العالمین
وارث غل غنوت متعددین فصل فی لایمیت چراغ امت اکبر
سادات ملکیت سالت سید الساجدین حضرت امام
زین العابدین علی نبینا وعلیه الصلوٰة والسلام ووصی
امام چهارم است از ائمه شافع علیهم السلام
فصل در بیان ولادت موفور السعادت و اسم و لقب و کنیت
آنحضرت علیه السلام و ولادت شریف در مدینه منوره سنه سی و سه هجری و نزد بعضی

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

و شب ماه بود که ناگاه آواز اندوه ناک شنیدم بجانب آن دو دیدم دیدم که
 جوان خوش رو و خوش خلق که آفرین و صلاح بر چنین مینش لایح و بر سرش دو گیسو مشکبار
 بلوی خوش از آن قایم بنایت بمقراری و نهایت گریه و زاری دست به پرده کعبه
 زده میگوید ای سید من وای مولای من چشمها بخواب رفتند و ستاره پاشیده
 شدند و تو بادشاه مالک زنده و قائم هستی و بستند درهای خود را بادشاهان
 و نشانده بر آن دربانان و نگاربانان را ملاتی شد هر محب محبوب خود و کشتاده
 برای سلطان و محتاجان پس سوال میکنند از تو و افتادم بدرتو که گاه رفیق محتاج مسکین
 تبرکالستاده است بدرتو آمده است امیدوار رحمت تو یا رحیم بر من نظر لطف
 فرمایا کریم یا ارحم الراحمین بعد از آن چند شعر خواند که مضمونش انبیت است
 قبول کننده دعای بمقراران و مضطربان و تارکی شبهای دور کننده بیماری و فتن
 وای رفع کننده بلا و محن بد رستی بخواب رفتند جماعتی گرد خانه تو و چشمها به
 بخشش تو ای قیوم بخواب تمی رود اگر بخشش تو به نیکو کاران و بزرگان مخصوص
 باشد پس کدام است که جو و بخشش کند بر بندگان عاصی و عامی کنم بحضرت تو ای
 پروردگار من وای مولای من رحم کن بر گریه من بحق بیت و حرم یا ارحم الراحمین
 نام تو غفور است گناهان مرا بخش و در گذر از من بفضل و کرم خود یا اکریم الاکریمین
 بعد از آن دست بسوی آسمان برداشت و میگفت اعلیٰ که اطاعت تو کردم
 بعلم و معرفت خود پس تراست شکر و منت بر من اگر عصیان تو کردم پس تراست

شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت
 شکر از آن که در این دنیا و آخرت

و شب ماه بود که ناگاه آواز اندوه ناک شنیدم
 جوان خوش رو و خوش خلق که آفرین و صلاح بر چنین
 بلوی خوش از آن قایم بنایت بمقراری و نهایت گریه
 زده میگوید ای سید من وای مولای من چشمها بخواب
 شدند و تو بادشاه مالک زنده و قائم هستی و بستند
 و نشانده بر آن دربانان و نگاربانان را ملاتی شد
 برای سلطان و محتاجان پس سوال میکنند از تو و
 تبرکالستاده است بدرتو آمده است امیدوار رحمت تو
 فرمایا کریم یا ارحم الراحمین بعد از آن چند شعر
 قبول کننده دعای بمقراران و مضطربان و تارکی
 وای رفع کننده بلا و محن بد رستی بخواب رفتند
 بخشش تو ای قیوم بخواب تمی رود اگر بخشش تو
 باشد پس کدام است که جو و بخشش کند بر بندگان
 پروردگار من وای مولای من رحم کن بر گریه من بحق
 نام تو غفور است گناهان مرا بخش و در گذر از من
 بعد از آن دست بسوی آسمان برداشت و میگفت اعلیٰ
 بعلم و معرفت خود پس تراست شکر و منت بر من اگر
 تراست

و شب ماه بود که ناگاه آواز اندوه ناک شنیدم
 جوان خوش رو و خوش خلق که آفرین و صلاح بر چنین
 بلوی خوش از آن قایم بنایت بمقراری و نهایت گریه
 زده میگوید ای سید من وای مولای من چشمها بخواب
 شدند و تو بادشاه مالک زنده و قائم هستی و بستند
 و نشانده بر آن دربانان و نگاربانان را ملاتی شد
 برای سلطان و محتاجان پس سوال میکنند از تو و
 تبرکالستاده است بدرتو آمده است امیدوار رحمت تو
 فرمایا کریم یا ارحم الراحمین بعد از آن چند شعر
 قبول کننده دعای بمقراران و مضطربان و تارکی
 وای رفع کننده بلا و محن بد رستی بخواب رفتند
 بخشش تو ای قیوم بخواب تمی رود اگر بخشش تو
 باشد پس کدام است که جو و بخشش کند بر بندگان
 پروردگار من وای مولای من رحم کن بر گریه من بحق
 نام تو غفور است گناهان مرا بخش و در گذر از من
 بعد از آن دست بسوی آسمان برداشت و میگفت اعلیٰ
 بعلم و معرفت خود پس تراست شکر و منت بر من اگر
 تراست

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ہونہ والا خطاب غلام ہو اقول
 اوس واقعہ سے جو اوپر مذکور
 ہو گیا ہے اس کا یہی حسن ہے
 کہ اس نے اپنے بھائی احسن کو
 اس کی رات میں اور دعا کی رحمت
 فرمائی اپنے بھائی احسن کو

آن جسد خاصه کامل نفس و هوا
 جای ایشان متقرب و وصال
 ز آسمان مد سجد دهر پر تو
 ز آسمان خورجی درخشندارش
 قصهٔ مرج بو فرارش رسید
 از درم بهر آن نگو کردار
 بو فرارش نذر م نکر قبول
 بود از آن مرج نئے نوال عطا
 همه جا از براسه هر نیچے
 یافتیم بوسه این مدیح عیان
 قلته خالصه لوجه الله
 قال زین العباد و العباد
 زاکه ما اهل بیت احسانیم
 ابرو دیم بر نشیب و فراز
 آفتابیم بر سپهر عسل
 چون فرزوق بان وفا و کرم
 از برای خدای بود رسول

می بر نماز گزیدگان خدای
 جائے آنان جمیع سید و ضلال
 بر زمین سگ می کنند عود
 بر زمین کوشید و خفاش
 چون بدان شاه حق شناس رسید
 کرد عالی روان ده و دو هزار
 گفت مقصود من خدا و رسول
 زانکه عمر شریف را از خطا
 کرده ام صرف در مدیح و بی
 بمسیر کفاره چنان سخنان
 لالان استفیض ما عطا
 مانو دیه عوض لائرتا و
 هر چه دادیم باز نمانیم
 قطره از ما بساگر و باز
 نفست عکس مادر گوسوی ما
 گشت مینا قبول کرد و دم
 هر چه آمد از او چه رو چه قبول

ہو جاتی ہے سناٹے اس کے ہوتے ہیں
 ہر گز نہ دیکھا اور نہ سنا
 ہر گز نہ دیکھا اور نہ سنا
 ہر گز نہ دیکھا اور نہ سنا

و غیر ہم و گفت ابو بکر بن شیبہ اصح الاسامید کلہا روی الزہری عن علی بن
 الحسین عن ابیہ عن علی و ہر گاہ کہ در سفر میشد خود را پوشیدہ میداشت
 و اظہار نسب شریف از کسی نمیکرد عرض کردند کہ یا بن رسول اللہ باعث
 این چیست فرمود منہجاً ہستم کہ با ظہار نسب رسول خدا مالی بگیرم کہ آنرا خود
 ببردان میدہم و ہر کس کہ چیزی عطا فرمود حقیر میداد و کبھی اظہار نمی فرمود
 و با وجود احتیاج ہیچ برای خود نمیداشت و ہمہ را در راہ خدا صرف
 مینمود و در وقت وفات یافت معلوم شد کہ قوت صد خانہ اہل مدینہ از طرف
 آنجناب مقرر بود و ہمہ پناہ میسرسانید و بعد وفات دیدند کہ در پشت مبارک
 بین ہاست زہری آنجا حاضر بود گفت بن رسیدہ است کہ آنحضرت
 آب کشید برای کسی کہ صلیف فائقان بودند و پشت خود بار کردہ میسرانید
 و این بین ہا از ان بارست و ہر گاہ براہ میرفت ہیچ طرف ملتفت نمیشد و ہر
 جسم شریف و عنص لطیف از کثرت عبادت و شدت طاعت نجف و لاغر
 گشتہ کہ بجز روح عظیم ہیچ باقی نبود روزی پسرش حضرت امام محمد باقر
 عرض کرد تا کجا نوبت خواہد رسید فرمود آیاتو جواب خواہی داد و پروردگار
 من ہر قدر کہ در راہ خدا ہار بخن و معنی و شقتی و ذلتی رسید محبوبتر است
 نزد من از دنیا و مافیہا **ابیات**

ہر کہ او و عشق یابد ز مدگی	کار او پیوستہ باشد بندگی
----------------------------	--------------------------

وہ کہ در وقت شہادت
 وہ کہ در وقت شہادت
 وہ کہ در وقت شہادت
 وہ کہ در وقت شہادت

امام زین العابدین
 امام زین العابدین
 امام زین العابدین
 امام زین العابدین

[illegible]

بہوئی یحیٰی محمد ہمدانی صاحب دوا
فیضانِ حیات کے لئے نفع ثابت
نکست عدون اور فیضان
اطاعت امیر المؤمنین
اذنی فرمانبردار امردین اور
قطاہر مستعد اور استقامت
اوس قوم کی مددگری اور
اور بی جنت اور سمجھت

[illegible]

نشانده آن حال بسیار گریتم و گفتم کاش بجای تو می بودم و تو سالم می بودی
حضرت فرمود که تو می پنداری که اینها بر من گرانی میکند اگر خواهم می توانیم
از خود رفع کرد ولیکن من خواهم که باشد اخوت الکی خاطر من بیاید پس
دشمنان و پادشاهی از زنجیر بایرون آورد که اگر خواهم چنین می توانم کرد
و باز دستها و پاها می خود را در غل و زنجیر داخل کرد و فرمود که دو منزل
بیشتر را نشان خواهم رفتن بعد از چهار روز دیدم که موکلان آن حضرت
برگشته اند و در بدین محفل حضرت می گفتند من رفتم و حقیقت حال را از ایشان
سوال کردم گفتند کار این مرد بسیار غریب است او در تمام شب بیدار
بودیم و صراحت می نمودیم و چون صبح شد در محل نظر کردیم تغییر از غل
و زنجیر چیزی در محل ندیدیم زنجیر گفت که من بعد از آن رفتم نزد ملک
او از من سوال کرد و حال آنحضرت را من این واقعه را با و نقل کردم ملک
گفت در همان روز که پاسبان ما او را بنیافه نزد من آید و گفت مرا
با تو چه کار است از آنحضرت علیه السلام خونی بر من مستولی شد که تنهایستم
نسبت با و اراده کنم گفتم اگر خواهی نزد من باش تا ترا گرامی دارم
گفت من نمی خواهم و بیرون رفت و دیگر او را ندیدم من گفتم که علی بن
الحسین علیه السلام چنان نیست که تو گمان کرده او اراده در خاطر ندارد
و پیوسته مشغول عبادت پروردگار خود است عبد الملک گفت نیکو گفتی

۳۲۱

[illegible]

اوسے الہیہ اور لعنت خدا کی
خیر کو کہہ دوں گے اور خدا
کی شہادت سے فائدہ نہ اٹھائیں
جب ہر ایک اہل بیت کے بعد ایک دم سے
اٹھیں گے غیاب و علقہ صفحہ
نہیں ملائی اور یہ ہے کہ فرات سے

[illegible]

و از آنجمله آنست که در طوان دست زنی مروی بر حجر اسود و چسبید هر چند
 همه کردند از آنجا باز نشد مردم گفتند که دستهای ایشان را می باید بریدن نگاه
 آنحضرت علیه السلام در آنجا رسید و دست مبارک خود بر ایشان مالید و دستهای
 ایشان کشاده شدند و رفتند و از آنجمله آنست که بعد از شهادت حضرت امام حسین
 علیه السلام محمد بن الحنفیه پیش علی بن الحسین آمده گفت من تخم تو ام و از تو بزرگتر
 ام و با امامت من را و از تمام سلاح رسول خدا بمن بده آن حضرت فرمود استم
 از خدا استعالت بر سر و دعوی آنچه حق تو نیست کن دیگر با محمد بن الحنفیه مبالغه کرد
 فرمود ای عم بیای پیش من ای رویم که میان ما و شما حکم کن گفت آن حکم چیست فرمود
 حجر الاسود و هر دو پیش روی آمدند فرمود ای عم سخن گوئ پس سخن گفت پس جواب
 نیامد آن حضرت دست بد عابر داشت و خدای تعالی را با سزا و عظام بجز اندر طلب
 آنکه در حجر الاسود را بسخن در آورد پس وی حجر الاسود کرد و گفت سخن آن
 خدای که موافق بندگان خود را در تو نداده است ما را خبر کن که امامت و
 وصایت بعد از حسین بن علی علیه السلام حق کیست حجر الاسود بر خود و بنی عباس
 نزدیک بود که از جای خود بیفتند و زبان عزیزی فصیح گفت که ای محمد مسلم دار
 که امامت و وصایت بعد از حسین بن علی حق ابن الحسین است و مناقیه و
 کراماته کثیره شیره و دره بنده سیره نهانی شواهد النبوة

و از آنجمله آنست که در طوان دست زنی مروی بر حجر اسود و چسبید هر چند
 همه کردند از آنجا باز نشد مردم گفتند که دستهای ایشان را می باید بریدن نگاه
 آنحضرت علیه السلام در آنجا رسید و دست مبارک خود بر ایشان مالید و دستهای
 ایشان کشاده شدند و رفتند و از آنجمله آنست که بعد از شهادت حضرت امام حسین
 علیه السلام محمد بن الحنفیه پیش علی بن الحسین آمده گفت من تخم تو ام و از تو بزرگتر
 ام و با امامت من را و از تمام سلاح رسول خدا بمن بده آن حضرت فرمود استم
 از خدا استعالت بر سر و دعوی آنچه حق تو نیست کن دیگر با محمد بن الحنفیه مبالغه کرد
 فرمود ای عم بیای پیش من ای رویم که میان ما و شما حکم کن گفت آن حکم چیست فرمود
 حجر الاسود و هر دو پیش روی آمدند فرمود ای عم سخن گوئ پس سخن گفت پس جواب
 نیامد آن حضرت دست بد عابر داشت و خدای تعالی را با سزا و عظام بجز اندر طلب
 آنکه در حجر الاسود را بسخن در آورد پس وی حجر الاسود کرد و گفت سخن آن
 خدای که موافق بندگان خود را در تو نداده است ما را خبر کن که امامت و
 وصایت بعد از حسین بن علی علیه السلام حق کیست حجر الاسود بر خود و بنی عباس
 نزدیک بود که از جای خود بیفتند و زبان عزیزی فصیح گفت که ای محمد مسلم دار
 که امامت و وصایت بعد از حسین بن علی حق ابن الحسین است و مناقیه و
 کراماته کثیره شیره و دره بنده سیره نهانی شواهد النبوة

فصل در بیان وفات آنحضرت

و از آنجمله آنست که در طوان دست زنی مروی بر حجر اسود و چسبید هر چند
 همه کردند از آنجا باز نشد مردم گفتند که دستهای ایشان را می باید بریدن نگاه
 آنحضرت علیه السلام در آنجا رسید و دست مبارک خود بر ایشان مالید و دستهای
 ایشان کشاده شدند و رفتند و از آنجمله آنست که بعد از شهادت حضرت امام حسین
 علیه السلام محمد بن الحنفیه پیش علی بن الحسین آمده گفت من تخم تو ام و از تو بزرگتر
 ام و با امامت من را و از تمام سلاح رسول خدا بمن بده آن حضرت فرمود استم
 از خدا استعالت بر سر و دعوی آنچه حق تو نیست کن دیگر با محمد بن الحنفیه مبالغه کرد
 فرمود ای عم بیای پیش من ای رویم که میان ما و شما حکم کن گفت آن حکم چیست فرمود
 حجر الاسود و هر دو پیش روی آمدند فرمود ای عم سخن گوئ پس سخن گفت پس جواب
 نیامد آن حضرت دست بد عابر داشت و خدای تعالی را با سزا و عظام بجز اندر طلب
 آنکه در حجر الاسود را بسخن در آورد پس وی حجر الاسود کرد و گفت سخن آن
 خدای که موافق بندگان خود را در تو نداده است ما را خبر کن که امامت و
 وصایت بعد از حسین بن علی علیه السلام حق کیست حجر الاسود بر خود و بنی عباس
 نزدیک بود که از جای خود بیفتند و زبان عزیزی فصیح گفت که ای محمد مسلم دار
 که امامت و وصایت بعد از حسین بن علی حق ابن الحسین است و مناقیه و
 کراماته کثیره شیره و دره بنده سیره نهانی شواهد النبوة

و از آنجمله آنست که در طوان دست زنی مروی بر حجر اسود و چسبید هر چند
 همه کردند از آنجا باز نشد مردم گفتند که دستهای ایشان را می باید بریدن نگاه
 آنحضرت علیه السلام در آنجا رسید و دست مبارک خود بر ایشان مالید و دستهای
 ایشان کشاده شدند و رفتند و از آنجمله آنست که بعد از شهادت حضرت امام حسین
 علیه السلام محمد بن الحنفیه پیش علی بن الحسین آمده گفت من تخم تو ام و از تو بزرگتر
 ام و با امامت من را و از تمام سلاح رسول خدا بمن بده آن حضرت فرمود استم
 از خدا استعالت بر سر و دعوی آنچه حق تو نیست کن دیگر با محمد بن الحنفیه مبالغه کرد
 فرمود ای عم بیای پیش من ای رویم که میان ما و شما حکم کن گفت آن حکم چیست فرمود
 حجر الاسود و هر دو پیش روی آمدند فرمود ای عم سخن گوئ پس سخن گفت پس جواب
 نیامد آن حضرت دست بد عابر داشت و خدای تعالی را با سزا و عظام بجز اندر طلب
 آنکه در حجر الاسود را بسخن در آورد پس وی حجر الاسود کرد و گفت سخن آن
 خدای که موافق بندگان خود را در تو نداده است ما را خبر کن که امامت و
 وصایت بعد از حسین بن علی علیه السلام حق کیست حجر الاسود بر خود و بنی عباس
 نزدیک بود که از جای خود بیفتند و زبان عزیزی فصیح گفت که ای محمد مسلم دار
 که امامت و وصایت بعد از حسین بن علی حق ابن الحسین است و مناقیه و
 کراماته کثیره شیره و دره بنده سیره نهانی شواهد النبوة

تاریکی شب بین اور سلام کیا اور کہنے لگا
 حسین جان بڑے قہر سے اور کہنے لگا
 سر آئے تھے میرے لئے فرزند رسول اللہ
 عیادت کے اور کئی خوشنودی سے
 چپ رہا اور کچھ کلام کیا یا اکوڑوں
 ہوا دار مارا زمین ادلو کوئے
 مسکے کس جب بیچ کی اور چھچھکیا
 کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
 کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ

در شبی که وفات می کرد دند فرزند خود امام محمد باقر را فرمود ای پسر برای من آب وضو بیا آنحضرت آب آورد و فرمود آب دیگر بیا که درین آب نجوای مرده و آن شب تاریک بود چراغ آورد و دند موشی در آن مرده بود پس آب دیگر آورد و وضو ساخت و فرمود ای فرزند امشب وعده من رسید و آنچه وصیت مذکور خاطر داشت بحضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودی فضل بطاعت تو بی زین العابدین علیه السلام بالبدیهه سه ریح تعین و کان یقال لما سئله الفقهاء لکن ذوات ینہام و فیل ثونی سنہ خمس تسعین و ہوا ین ثمان و خمسمین سنہ دفن بالبقیع فی القبر الذی فیہ الحسن بن علی ثم دفن ہذا القبرانیہ محمد الباقر و ابن ابی جعفر الصادق و ہوا لان فی القبتہ الشہداء قبر العباس بن عبد المطلب وفات آنحضرت علیہ السلام ہر دہم محرم سال نو د و چہار و نزد و بعضی نو د و پنج بود و نزد امامیہ اثنا عشریہ در روز وفات آنحضرت علیہ السلام خلافت بسیار بعضی گفته اند ہمز دہم محرم سال نو د و چہار ہمز واقع شدہ و شیخ طوسی در سبت و دہم محرم این سال ذکر کردہ است و بعضی نو د و پنج گفته و کلینی این مذہب اختیار کردہ و ابن شہر آشوب گفته کہ وفات آنحضرت علیہ السلام در روز شنبہ یازدہم یا دوازدہم محرم از سال نو د و پنج از حجت واقع شد و بعضی در سبت و دہم محرم این سال ذکر کردہ است و در تذکرہ غریبہ آن حضرت علیہ السلام نیز خلافت است اکثر پنجاہ و ہفت سال گفته اند و کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیہ السلام روایت کردہ است کہ حضرت علی

[illegible][illegible]

[illegible]

اور اس لشکر کے سردار عربین سعد بن
اوس بن سنان کے زیاد بن سنان کا اور اس کے
ساتھ اس کے لایٹ کے معانی یہاں
اور اس کے زیاد بن سنان کے
اور اس کے زیاد بن سنان کے
اور اس کے زیاد بن سنان کے

فی امام الاولیاء و مقتدی العلماء و محبت اہل معاملات بزرگان ارباب مشاہدہ و گدازہ
حدیثہ مصطفیٰ برگزیدہ نسل علی مرتضیٰ ابو جعفر محمد بن علی القریشی الهاشمی المدنی
الملقب بالباقر علیہ السلام و وی امام پنجم است از ایہ ثنا عشر علیہم السلام
اہم شریفین محمد و جعفر و وی ہر باقر بزرگے مہارت و توسع وی در علوم و
کشف حقائق و دقائق و لطائف و اشارات و رموزات و مخفیات کتاب ہشتم
و رسولہ بود و ہوا امام جلیل رابع مجمع علی جمالات و معدونی فقہاء اللہینہ

ولادت آنحضرت در مدینه روز جمعه بیستم ماه صفر سنه سبع و تسعين من الهجرة
پیش از شهادت حضرت امام حسین علیه السلام بسبع سال است و مادر و سفاطمه
بنت الحسن ابن علی که او را ام عید الله نیز میگفتند و آنحضرت بجنب الطرین بود
و نسب بزرگوارش امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام هر دو میر سید
و اول علوی که از دو علوی بهر سید آن حضرت علیه السلام بودند و اولاد آنحضرت
را حسنی و حسینی میگویند و نزد علمای امامیه در ولادت آنحضرت اختلاف است
شیخ طوسی ابن شهر آشوب و دیگران روایت کرده اند که ولادت شریف
آنحضرت در روز جمعه یاسه شنبه غره ماه حبيب واقع شد و بعضی سوم ماه صفر
نیز گفته و در مدینه مشرفه در سال پنجاه و هفت از هجرة متولد شد بکثانی جلال العیون

[illegible]

و بعضی کتب آمده که غره رحیم است و باین قائل شده شیخ طبرسی و ابن شهر آشوب
 و غیر آنها هذا قالوا و کنیت آنحضرت ابو عبد الله و ابو جعفر و القاب آنحضرت باقر
 و شاکر و هادی و مشهورترین القاب بود رسول خدا صلی الله علیه و آله باین لقب
 او را لقب ساخت روایت است از جابر بن عبد الله گفت که فرمود رسول خدا
 روزی که لشکران تنقی حتی تلقی ولد من الحسین یقال محمد بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله
 افتاد لقبیته فافتره منی السلام یعنی قریب است که در خواهی یافت اے جابر که
 از فرزندان مرا که از اولاد امام حسین علیه السلام خواهد بود که لقب و باقر است
 و علم را می شناسد بر این مرمی شگافتی پس سلام ما با و برسان و از آنحضرت
 منقولست که بر جابر در آمد و بروی سلام کرد و در وقتی که تا پناشده بود
 جواب سلام من داد و گفت تو کیستی گفت من محمد بن علی بن الحسین ام گفت پیش بیا
 ای فرزند رسول خدا پیش آمد دست مرا بوسید پس میل کرد تا پای مرا بوسید
 من پرا کشیدم گفت رسول خدا ترا اسلام گفته است من گفتم و علی رسول الله اسلام
 و رحمة الله وبرکاته پس گفتم این چون بوده است جابر گفت روزی یا رسول خدا
 صلی الله علیه و آله و سلم بودم مرا گفت ای جابر شاید تو یافانی تا آن وقتیکه ملاقات کنی
 باین از فرزندان من که ویرا محمد بن علی الحسین علیه السلام گویند خدا می تعالی
 ویرا و حرکت خواهد داد ویرا سلام از من برسان و در بعضی روایت چنین آمده
 که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود ای جابر بقاتو بعد از ملاقاتی و اندکی خواهد بود

در این کتاب از روایت ابو جابر
 و ابو جعفر و القاب آنحضرت باقر
 و شاکر و هادی و مشهورترین القاب بود رسول خدا صلی الله علیه و آله باین لقب
 او را لقب ساخت روایت است از جابر بن عبد الله گفت که فرمود رسول خدا
 روزی که لشکران تنقی حتی تلقی ولد من الحسین یقال محمد بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله
 افتاد لقبیته فافتره منی السلام یعنی قریب است که در خواهی یافت اے جابر که
 از فرزندان مرا که از اولاد امام حسین علیه السلام خواهد بود که لقب و باقر است
 و علم را می شناسد بر این مرمی شگافتی پس سلام ما با و برسان و از آنحضرت
 منقولست که بر جابر در آمد و بروی سلام کرد و در وقتی که تا پناشده بود
 جواب سلام من داد و گفت تو کیستی گفت من محمد بن علی بن الحسین ام گفت پیش بیا
 ای فرزند رسول خدا پیش آمد دست مرا بوسید پس میل کرد تا پای مرا بوسید
 من پرا کشیدم گفت رسول خدا ترا اسلام گفته است من گفتم و علی رسول الله اسلام
 و رحمة الله وبرکاته پس گفتم این چون بوده است جابر گفت روزی یا رسول خدا
 صلی الله علیه و آله و سلم بودم مرا گفت ای جابر شاید تو یافانی تا آن وقتیکه ملاقات کنی
 باین از فرزندان من که ویرا محمد بن علی الحسین علیه السلام گویند خدا می تعالی
 ویرا و حرکت خواهد داد ویرا سلام از من برسان و در بعضی روایت چنین آمده
 که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود ای جابر بقاتو بعد از ملاقاتی و اندکی خواهد بود

در این کتاب از روایت ابو جابر
 و ابو جعفر و القاب آنحضرت باقر
 و شاکر و هادی و مشهورترین القاب بود رسول خدا صلی الله علیه و آله باین لقب
 او را لقب ساخت روایت است از جابر بن عبد الله گفت که فرمود رسول خدا
 روزی که لشکران تنقی حتی تلقی ولد من الحسین یقال محمد بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله
 افتاد لقبیته فافتره منی السلام یعنی قریب است که در خواهی یافت اے جابر که
 از فرزندان مرا که از اولاد امام حسین علیه السلام خواهد بود که لقب و باقر است
 و علم را می شناسد بر این مرمی شگافتی پس سلام ما با و برسان و از آنحضرت
 منقولست که بر جابر در آمد و بروی سلام کرد و در وقتی که تا پناشده بود
 جواب سلام من داد و گفت تو کیستی گفت من محمد بن علی بن الحسین ام گفت پیش بیا
 ای فرزند رسول خدا پیش آمد دست مرا بوسید پس میل کرد تا پای مرا بوسید
 من پرا کشیدم گفت رسول خدا ترا اسلام گفته است من گفتم و علی رسول الله اسلام
 و رحمة الله وبرکاته پس گفتم این چون بوده است جابر گفت روزی یا رسول خدا
 صلی الله علیه و آله و سلم بودم مرا گفت ای جابر شاید تو یافانی تا آن وقتیکه ملاقات کنی
 باین از فرزندان من که ویرا محمد بن علی الحسین علیه السلام گویند خدا می تعالی
 ویرا و حرکت خواهد داد ویرا سلام از من برسان و در بعضی روایت چنین آمده
 که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود ای جابر بقاتو بعد از ملاقاتی و اندکی خواهد بود

[illegible]

یاسن لجاوین باقل کربن حضرت ذوالکرم
بہانہ سے کہ امام کو کرب و زحمت کا
ایک چلن کو بھیجنا تھا جس کے
جواب میں جو کچھ آپ نے فرمایا
تھا وہ ساری باتیں اس لئے سامنے
شعبان اہل حجاز اور مدینہ اور
اور مدقام میں ایک جماعت
اور واقعہ اس مسئلہ پر
ماہ شعبان اور رمضان اور
مستحق ہے

[illegible]

آنحضرت علیه السلام در مدینه منوره سنه یکصد و چهار هجری و بقول یحیی بن معین سنه
 یکصد و شانزده و بقول واقدی هفتاد و سه و در تاریخ بخاری از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که عمر شریف پنجاه و هشت و زود بعضی پنجاه
 و در بعضی در قبری که در آن پدر و عم وی حسن مجتبی است مدفون گشت و نزد علماء
 امامیه هم اختلاف است و مشهور آنست که وفات آنحضرت در سال صد و چهار و دهم
 هجری بود و بعضی صد و هفتاد و بعضی صد و شانزدهم نیز گفته اند و ماه
 وفات آنحضرت را ذیحجه گفته و بعضی ماه ربیع الآخره شیخ شهید و دیگران گفته اند
 که وفات آنحضرت در روز و شنبه یا نزدیم ذیحجه بود و مشهور آنست که عمر آنحضرت
 آنحضرت در وقت وفات پنجاه و هفت سال بود و با جد خود حضرت امام حسین
 علیه السلام چهار سال مانده و باید بخود سی و چهار سال و مدت ایام امامان حضرت
 نوزده سال بود و بعضی مدت حیات آنحضرت را پنجاه و هشت سال نیز گفته اند
 و در کشف الغمّه از محمد بن سنان روایت کرده است که ولادت آن حضرت
 پیش از شهادت حضرت امام حسین علیه السلام به سه سال شده بود و در وقت
 وفات پنجاه و هشت سال عمر داشت و وفات آنحضرت در سال صد و چهار و دهم
 هجری بود و باید بخود علی ابن الحسین سی و پنج سال و دو ماه کم مانده و بعد از وفات
 پدر بزرگوار خود نوزده سال زندگانی کرد و کلینی بسند معتبر از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که وفات آنحضرت علیه السلام در

[illegible]

سعد اور نینبیاں ایک سے گہرے طور پر
اور تمام اشتیاق نے ان زیادادارین
نیرنگی میں کھڑے ہو کر دیکھا کہ وہ
دلی ہوا خانوں کے قریب جا رہا ہے
جہاں پہلے ہی اس کی آمد تھی

[illegible]

پس نہ چھوڑنا میں اسی کا حق کو
اور ضرب کیا دے کہ شریعت کو
اسو خدا صلی اللہ علیہ وسلم کی
کو میرا منتقل کیا اور اس کو
کرا اور اس کے عزم
جانتا ہوں اور اس کے عزم
حقیق ہرگز نہیں ہو سکتا
لکھا ہوں

۲۵۴

اور کچھ خیرین خفیہ یعنی انہوں نے کسی کو
اور تمام امر اور تمام کے سرور کو
نے ابن زیاد اور حصین بن نمیر
دن کے سرور حصین بن نمیر
اور ہوا یہ واقعہ عاشورہ کے
ماتانک را کے واقعہ عاشورہ کے
ہو اس واقعہ میں اکثر شام کا
ہست سے رو بہ شام کا
خیر اور شہید بن ذی الطلع
مارا یا اس میں ابن زیاد اور حصین بن
سین اور

از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب

سند کلمه و هشتاد و هجری روایت کرده اند که ابن عکاشه اسدی بخندست حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام آمد و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در خدمت آنحضرت علیه
 ایستاده بود ابن عکاشه عرض کرد که یا ابن رسول الله صلی الله علیه و آله چرا فرزند خود را
 نزد بچی تنگنی که بحد تزویج رسیده است و همان زری نزد حضرت علیه السلام گذاشته
 حضرت فرمود که درین زودی برده فروشی از اهل زرخاها آمد و در خانه رسید
 فرو دخواست آمد باین زر کنیز که براس او خواهم خرید راوی گوید که بعد از چند روز
 بزرگتر شد آنحضرت علیه السلام رفتم فرمود که میخواهم خبر دهم شمارا از برده فروشی
 که منستم برای جعفر علیه السلام از و کنیز خواهم بیا کنون آمده است بروید باین
 همان زر از و کنیز بخرید چون نزد آن برده فروش رفتم گفت کنیزانی که دهم
 همه افر و خیم و نمانده است نزد من گردد و کنیز که یکی از دیگر بهتر است گفتم
 بیرون آور ایشانرا تا بمن چون ایشان را بیرون آورد گفتم آن جاریه که نیکوتر است
 بچندی فروشی گفت قیمت آخرش هفتاد دینار است گفتم احسان کن و از قیمت چیزی
 کم کن گفت هیچ کم نمیکم گفتم با چندی درین کیسه است مایه که در پیش سفیدی نزد او
 بعد گفت او بکشاید و به شمارید تا کس گفت بکشاید که اگر یک چهارم هفتاد و دینار کمتر است
 بنفروشم آخر دیر گفت بکشاید و بشمارید چون شمر دیم هفتاد و دینار بود کم و نه زیاده
 پس آن جاریه را گرفتیم و بخدمت آنحضرت آوردیم و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 نزد آنحضرت ایستاده بود و آنچه گذشته بود بخدمت آنحضرت علیه السلام عرض کردیم

در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب

در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب

در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب
 از ادواتی که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است که این کتاب

فصل اس بیان میں کہ امام حسین علیہ السلام
 درجہ اول اور صل اور صولت اور
 سلطوت علیٰ جمیع انظار کی ہے اور
 اور موت کر کے کہ اس کی یاد و نام
 اور موت کر کے کہ اس کی یاد و نام

طوائف کے واسطے سنت کو کون کا
 پہنچ جاتی تھی جب علیؑ اس وقت
 سے ایک کوئی نامی ہو گیا اس وقت
 سے ایک کوئی نامی ہو گیا اس وقت
 سے ایک کوئی نامی ہو گیا اس وقت

قبول کر دیا کہ آن در عہ ز رفعت را رد کرد و فرمود کہ این را نگاہدار تا تار بکار آید بعد
 چند روز این یقین بر یکی ز غلامان خود غصب کرد و از پیش خود بر اندان غلامش
 رشید آمد و گفت کہ سیدم موسی بن جعفر علیہ السلام را امام میدانند ویرا و اماں بیا
 می فرستد و از آنجکہ در عہ السیت کہ امیر المومنین ویرا بان اکرام و احترام کردہ چون
 رشید آنرا شنید غصب بروی مستولی شد فی الحال گماشتہ بطلب می فرستاد چون
 حاضر شد از وی پرسید کہ آن دراعہ کہ ترا پوشانیدہ بودم چه کردی گفت نزدیک
 من است گفت حاضر کن غلامی را طلبید و گفت بظان خانہ رواز سرای من کلید را
 از فلان کنیز کہ بطلب و در آنخانہ صندوق است آنرا بکشاد و در آن صندوق
 ظرفیت سہ ہجر آنرا بیا غلام زود انظر را حاضر را کرد رشید گفت نامہ را
 برداشتند آن درعہ دید کہ جوہائی خوش طیب ساختہ پس غصب فروداشت
 و گفت این را بجائے دے باز فرست و خوش باش کہ من بعد ازین سخن کسی را در حق
 نخواہم شنید و آنحضرت علیہ السلام را معلوم بود کہ این معاملہ ادریش خواہد آمد لهذا
 درعہ را رد فرمود و قبول نکرد و از آنجکہ آنست کہ راوی میگوید و قتیکہ آنحضرت را
 بہ بصرہ می بردند نزدیک بہر آن ہمراہ حضرت علیہ السلام در کشتی نشستم و عقب بکشتی بود
 کہ در آن زنی نوعروس ہمراہ شوہر خود نشستہ غوغا میکرد حضرت فرمود این چہ غوغاست
 کہ عروس را می برند چون ساعتی برآمد شنیدم کہ مردان کشتی فریاد میکنند حضرت علیہ السلام
 این چہ فریاد است گفتند آن عروس خوستہ کہشتہ از آب دریا بردارد و ستوانہ زین

پہنچا نہادون اوکس کیا چھتا ہے
 می جاتی تھی جب علیؑ اس وقت
 سے ایک کوئی نامی ہو گیا اس وقت
 سے ایک کوئی نامی ہو گیا اس وقت
 سے ایک کوئی نامی ہو گیا اس وقت

۲۶۹
 و اقصیت سیادت الہدی مقام
 کا قریب بہر آن ہمراہ شوہر خود
 نشستہ غوغا میکرد حضرت فرمود
 این چہ غوغاست کہ عروس را می
 برند چون ساعتی برآمد شنیدم
 کہ مردان کشتی فریاد میکنند
 حضرت علیہ السلام این چہ فریاد
 است گفتند آن عروس خوستہ کہ
 شتہ از آب دریا بردارد و ستوانہ
 زین

عالم الایمان ہستہ علیہ السلام
 اہل ایمان ہستہ علیہ السلام
 اہل ایمان ہستہ علیہ السلام
 اہل ایمان ہستہ علیہ السلام
 اہل ایمان ہستہ علیہ السلام

در بجا و حسین سنه و آنحضرت در جبلی بودن به بعد از روز پنجشنبه چیم جب سنه یکصد و شصت و شش
 و شش هجری وفات یافت و قبرش در نیش در بغداد است و میگویند که یکی بن خالد البرک
 آنحضرت را بقصه هارون در طلب زهر داد و زهر که زهر داد حضرت فرمود ام و زهر را
 زهر داد و فرمود بدن من زرد خواهد شد پس نیمه از وی سنج خواهد شد و پس فردا
 سیاه و نیک خواهد شد انگاه خواهیم مرد چنان شد که فرموده بود فضائل و مناقب آنحضرت
 صدی و نهایی ندارد که بقللم آمد و نزد علمای امامیه اشتهر و شهادت آنحضرت آنست که
 در سال صد و هشتاد و سیم هجری واقع شد و بعضی صد و هشتاد و شش گفته اند و روز
 وفات مشهور روز جمعه است و پنجم ماه رجب بود و بعضی پنجم ماه مذکور نیز گفته اند و غیره
 آنحضرت در وقت وفات موافق مشهور پنجاه و پنجم سال بود و بعضی پنجاه و چهار گفته اند
 و در کافی ششم ماه رجب گفته و در تنذیب تاریخ است و چهارم و صاحب کشف الغم
 از کتاب کمال الدین نقل کرده است و پنجم رجب شیخ در مصلح باین قائل شده و بقال
 ابن الجوزی نیز اما قالوا و الله عالم بالصواب و لعقب من ولد موسی بن جعفر و هم الموسویون
 فی اربعه عشر رجلا علی الرضا بن موسی برهسم بن موسی العباس بن موسی محمد بن موسی
 عبید الله بن موسی جعفر بن موسی حمزه بن موسی زید بن موسی هارون بن موسی اسحق بن
 موسی الحسن بن موسی حسین بن موسی اسمعیل بن موسی عبید الله بن موسی لام ولد و الله بنه له و اما
 ابنه الذین لم یعقبوا ایمان و عبید الرحمن و الفضل و احمد و عقیل و القاسم و یحیی و داود کان ولد
 الکافه سبعا و ثلثین بنتا و ثلثین ابنا فیکون جمع ولده تسعا و خمسين ولدا و من غایب

از وی هجری و در روز پنجشنبه چیم جب سنه یکصد و شصت و شش
 آنحضرت را بقصه هارون در طلب زهر داد و زهر که زهر داد حضرت فرمود ام و زهر را
 زهر داد و فرمود بدن من زرد خواهد شد پس نیمه از وی سنج خواهد شد و پس فردا
 سیاه و نیک خواهد شد انگاه خواهیم مرد چنان شد که فرموده بود فضائل و مناقب آنحضرت
 صدی و نهایی ندارد که بقللم آمد و نزد علمای امامیه اشتهر و شهادت آنحضرت آنست که
 در سال صد و هشتاد و سیم هجری واقع شد و بعضی صد و هشتاد و شش گفته اند و روز
 وفات مشهور روز جمعه است و پنجم ماه رجب بود و بعضی پنجم ماه مذکور نیز گفته اند و غیره
 آنحضرت در وقت وفات موافق مشهور پنجاه و پنجم سال بود و بعضی پنجاه و چهار گفته اند
 و در کافی ششم ماه رجب گفته و در تنذیب تاریخ است و چهارم و صاحب کشف الغم
 از کتاب کمال الدین نقل کرده است و پنجم رجب شیخ در مصلح باین قائل شده و بقال
 ابن الجوزی نیز اما قالوا و الله عالم بالصواب و لعقب من ولد موسی بن جعفر و هم الموسویون
 فی اربعه عشر رجلا علی الرضا بن موسی برهسم بن موسی العباس بن موسی محمد بن موسی
 عبید الله بن موسی جعفر بن موسی حمزه بن موسی زید بن موسی هارون بن موسی اسحق بن
 موسی الحسن بن موسی حسین بن موسی اسمعیل بن موسی عبید الله بن موسی لام ولد و الله بنه له و اما
 ابنه الذین لم یعقبوا ایمان و عبید الرحمن و الفضل و احمد و عقیل و القاسم و یحیی و داود کان ولد
 الکافه سبعا و ثلثین بنتا و ثلثین ابنا فیکون جمع ولده تسعا و خمسين ولدا و من غایب

۳۶۱

از وی هجری و در روز پنجشنبه چیم جب سنه یکصد و شصت و شش
 آنحضرت را بقصه هارون در طلب زهر داد و زهر که زهر داد حضرت فرمود ام و زهر را
 زهر داد و فرمود بدن من زرد خواهد شد پس نیمه از وی سنج خواهد شد و پس فردا
 سیاه و نیک خواهد شد انگاه خواهیم مرد چنان شد که فرموده بود فضائل و مناقب آنحضرت
 صدی و نهایی ندارد که بقللم آمد و نزد علمای امامیه اشتهر و شهادت آنحضرت آنست که
 در سال صد و هشتاد و سیم هجری واقع شد و بعضی صد و هشتاد و شش گفته اند و روز
 وفات مشهور روز جمعه است و پنجم ماه رجب بود و بعضی پنجم ماه مذکور نیز گفته اند و غیره
 آنحضرت در وقت وفات موافق مشهور پنجاه و پنجم سال بود و بعضی پنجاه و چهار گفته اند
 و در کافی ششم ماه رجب گفته و در تنذیب تاریخ است و چهارم و صاحب کشف الغم
 از کتاب کمال الدین نقل کرده است و پنجم رجب شیخ در مصلح باین قائل شده و بقال
 ابن الجوزی نیز اما قالوا و الله عالم بالصواب و لعقب من ولد موسی بن جعفر و هم الموسویون
 فی اربعه عشر رجلا علی الرضا بن موسی برهسم بن موسی العباس بن موسی محمد بن موسی
 عبید الله بن موسی جعفر بن موسی حمزه بن موسی زید بن موسی هارون بن موسی اسحق بن
 موسی الحسن بن موسی حسین بن موسی اسمعیل بن موسی عبید الله بن موسی لام ولد و الله بنه له و اما
 ابنه الذین لم یعقبوا ایمان و عبید الرحمن و الفضل و احمد و عقیل و القاسم و یحیی و داود کان ولد
 الکافه سبعا و ثلثین بنتا و ثلثین ابنا فیکون جمع ولده تسعا و خمسين ولدا و من غایب

از وی هجری و در روز پنجشنبه چیم جب سنه یکصد و شصت و شش
 آنحضرت را بقصه هارون در طلب زهر داد و زهر که زهر داد حضرت فرمود ام و زهر را
 زهر داد و فرمود بدن من زرد خواهد شد پس نیمه از وی سنج خواهد شد و پس فردا
 سیاه و نیک خواهد شد انگاه خواهیم مرد چنان شد که فرموده بود فضائل و مناقب آنحضرت
 صدی و نهایی ندارد که بقللم آمد و نزد علمای امامیه اشتهر و شهادت آنحضرت آنست که
 در سال صد و هشتاد و سیم هجری واقع شد و بعضی صد و هشتاد و شش گفته اند و روز
 وفات مشهور روز جمعه است و پنجم ماه رجب بود و بعضی پنجم ماه مذکور نیز گفته اند و غیره
 آنحضرت در وقت وفات موافق مشهور پنجاه و پنجم سال بود و بعضی پنجاه و چهار گفته اند
 و در کافی ششم ماه رجب گفته و در تنذیب تاریخ است و چهارم و صاحب کشف الغم
 از کتاب کمال الدین نقل کرده است و پنجم رجب شیخ در مصلح باین قائل شده و بقال
 ابن الجوزی نیز اما قالوا و الله عالم بالصواب و لعقب من ولد موسی بن جعفر و هم الموسویون
 فی اربعه عشر رجلا علی الرضا بن موسی برهسم بن موسی العباس بن موسی محمد بن موسی
 عبید الله بن موسی جعفر بن موسی حمزه بن موسی زید بن موسی هارون بن موسی اسحق بن
 موسی الحسن بن موسی حسین بن موسی اسمعیل بن موسی عبید الله بن موسی لام ولد و الله بنه له و اما
 ابنه الذین لم یعقبوا ایمان و عبید الرحمن و الفضل و احمد و عقیل و القاسم و یحیی و داود کان ولد
 الکافه سبعا و ثلثین بنتا و ثلثین ابنا فیکون جمع ولده تسعا و خمسين ولدا و من غایب

افضل تھو فضل الخطاب مین ہے
 سچے زین العابدین نقہ ماسوا
 موطی حدیث بیان کرتے واسطے
 کہ نور علی مرتضیٰ کی ایسی تھی
 اور ان کی جلالت پر نبی امام سے بہت
 ادا و استیسا کی ہے امام سے بہت
 جلدین سے مثل یوسفین علیہ السلام

روایت کی از من پرسید کہ آیا خبر داری کہ کسی از بڑے فروشان مغرب مدہ باشد
 گفت نفرمود بلکہ آمدہ است بیانا برویم نزد او پس حضرت سوار شد و منی خدمت
 حضرت سوار شدم چون بجل معمود رسیدیم دیدم کہ مردی از تجار مغرب آمدہ است غلامان
 کثیر کان بسیار آوردہ است حضرت فرمود کہ کثیران خود را بر ما عرض کن او نہ کنسیر
 بیرون آورد و ہر یک را حضرت میفرمود و اسی و باید کہ بیادری گفت بخدا گوید
 کہ ندارم مگر یک جاربہ بیمار حضرت فرمود کہ اورا بیمار چون او مضائقہ کرد حضرت
 مراجعت کرد و روز دیگر مرا بہ نزد او فرستاد فرمود بہر قیمتی کہ بگوید آنجا رہی بیازرا
 خریداری کن و بہ نزد من آر چون رفتم وہاں کثیر را طلب کردم قیمت بسیاری بجزا
 گفت من گفتم خریدم باین قیمت گفت من نیز فروختم ولیکن مرا خبر وہ کہ آمدہ کہ بود کہ
 دیر روز با تو ہمراہ بود گفتم مردی ست از بنی ہاشم گفت از کہ ام سلسلہ بنی ہاشم گفتم
 بیش ازین بنید انتم گفت بد آنکہ من این کثیر را از اقصائی بلاد مغرب خریدم و زنی
 از اہل کتاب این کثیر را با من دیدہ پرسید کہ این را از کجا آوردہ گفتم این را برای
 خود خریدم گفت سزاوار نیست کہ این کثیر نزد مانند تو کسی باشد می باید کہ این نیز د
 بہترین اہل زمین باشد و چون بقصرت او در آید بعد از اندک زمانی میرے ازو بوجود
 کہ اہل مشرق و مغرب زمین اورا طاعت کنند پس بعد از اندک وقتی حضرت امام
 رضا علیہ السلام ازو بوجود آمد و از ما و آنحضرت روایت است کہ گفت چون حاضر شدم

با حضرت داد و با کہ بود و یکی از خواص حضرت امام موسی کاظم روایت کردہ کہ روزی
 حضرت موسی کاظم از من پرسید کہ آیا خبر داری کہ کسی از بڑے فروشان مغرب مدہ باشد
 گفت نفرمود بلکہ آمدہ است بیانا برویم نزد او پس حضرت سوار شد و منی خدمت
 حضرت سوار شدم چون بجل معمود رسیدیم دیدم کہ مردی از تجار مغرب آمدہ است غلامان
 کثیر کان بسیار آوردہ است حضرت فرمود کہ کثیران خود را بر ما عرض کن او نہ کنسیر
 بیرون آورد و ہر یک را حضرت میفرمود و اسی و باید کہ بیادری گفت بخدا گوید
 کہ ندارم مگر یک جاربہ بیمار حضرت فرمود کہ اورا بیمار چون او مضائقہ کرد حضرت
 مراجعت کرد و روز دیگر مرا بہ نزد او فرستاد فرمود بہر قیمتی کہ بگوید آنجا رہی بیازرا
 خریداری کن و بہ نزد من آر چون رفتم وہاں کثیر را طلب کردم قیمت بسیاری بجزا
 گفت من گفتم خریدم باین قیمت گفت من نیز فروختم ولیکن مرا خبر وہ کہ آمدہ کہ بود کہ
 دیر روز با تو ہمراہ بود گفتم مردی ست از بنی ہاشم گفت از کہ ام سلسلہ بنی ہاشم گفتم
 بیش ازین بنید انتم گفت بد آنکہ من این کثیر را از اقصائی بلاد مغرب خریدم و زنی
 از اہل کتاب این کثیر را با من دیدہ پرسید کہ این را از کجا آوردہ گفتم این را برای
 خود خریدم گفت سزاوار نیست کہ این کثیر نزد مانند تو کسی باشد می باید کہ این نیز د
 بہترین اہل زمین باشد و چون بقصرت او در آید بعد از اندک زمانی میرے ازو بوجود
 کہ اہل مشرق و مغرب زمین اورا طاعت کنند پس بعد از اندک وقتی حضرت امام
 رضا علیہ السلام ازو بوجود آمد و از ما و آنحضرت روایت است کہ گفت چون حاضر شدم

جب سفر کر کے انصار تہذیب کیا
 اس وقت کے حضور میں عرض کیا
 کہ کسی شخص نے فرمایا کہ میں نے
 کوکون نے اپنے ایک رسول اللہ سے
 کیا دعوت ہے فرمایا میں نے نہیں
 اظہار تہذیب فرمایا میں نے نہیں
 حاصل کیا کہ دن کا وقت نہایت
 دیکھا ہوں اور جو کوئی دیکھتا
 پوچھتا ہے عطا فرمائیے عطا فرمائیے
 اظہار تہذیب کرنے کے لئے اور باوجود
 کہ کچھ پتہ نہیں ہے لیکن یہ خدا کی
 راہ میں دیرینہ سعی ہے

۱۲۴

کہ بیان مراد وہ نشان ہیں جہاں ان
 بڑے بڑے شخصوں نے کھڑے ہوئے ہیں اور ان کے
 حضرت باقی بکھڑے تھے اور ان کے
 اور ان کے بڑے بڑے شخصوں نے کھڑے ہوئے ہیں اور ان کے
 جب یہ نشان اسی سبب سے بنے ہیں اور ان کے
 شدت عبادت اور شرف طاعت سے
 اس قدر بڑھ گیا کہ ان کے
 لیکن ان کو نہ اندازہ تھا

[illegible]

[illegible]

خواہی کی اور کہان اپ سے ہم پر
 مذہبوں آپ جیسا میں کہنا ہوں کہ
 نہیں ہیں آپ کی اور سزا اور
 مقدس میں اس سے جو ہم ی زبان
 سے نکلا ہے درگزر کہ اور
 معاف کہ فرمایا ام سے خدا اور
 بخشے گا اور س دے اللہ بجا اور
 ہم جہاں ہم سے پھر بجا اور
 رسالت اور نبوت کی واقعہ اور
 عالیشان آنحضرت کا قابل اور

۳۶۶

اور نبوت اور قابل اور
 کرامت کے ہم کہ ان کے اور
 شفیقا ہے اس کے آج اور
 حق میں کہ بات کے اور
 فرمایا کہ اس کے اور
 ان سے درگزر کے اور
 درگزر کے اور
 خواجہ کی اور
 زیادہ نہیں کہ ان کے اور
 فتح دینے والی ہے ان کے اور
 جو اور غفلت سے ان کے اور

و این خبر به مامون رسید فضل بن سهل که وزیر و مشیر او بودی گفت که اگر امام علی
 موسی رضا علیه السلام بمصلی عید بعین حال خواهد رفت خداوند که چه فتنه بر پا کرد
 و چه هنگامه شود مای ترسم که چگونه بسلاست خواهند آمد پس مامون کی از خواص
 خود را بخدمت حضرت فرستاد که من آنحضرت را تکلیف دادم و در مشقت و محنت
 انداختم و دوست ندارم که با آنحضرت مشقتی و رنجی برسد آنحضرت مراجعت خود
 فرماید و بمصلی عید تشریف نه برد کسیکه همیشه نازعید میکرد بدستور بامردمان
 خواص که در پیش حضرت سوزه ها خود طلب فرمود و پوشیده سوار شد و جماعت
 بخانه نمود پیش خلف شد تمدردمان در این روز و انتظام نیافت امر ایشان در
 نازعید نه از جمعی فی فضل الخطاب آنحضرت از جمله ولیایست که تصرف در جرات
 و محلات بکسانت و ویرا که امانت بچید و بیکران لیکن قطره از بحر ذخاری آریم از آنجمله
 آنست که بعد از آنکه مامون آنحضرت را ولیعهد خویش ساخت هرگاه که آنحضرت
 تشریف فرما بملاقات وی شدی حاجبان و خادمانش استقبال آنحضرت کردند و
 پرده را که بر در سرای مامون آویخته بودی بالا برداشتند تا آنحضرت در آید
 و آخر الامر بموجب تقابل یکدیگر صحنه نفس و هوا با رباب صدق و صفای میدارند
 نغمه از جناب آنحضرت پیدا کردند و با یکدیگر اتفاق نمودند که بعد از این قریحه
 معهود استقبال نکنند و پرده را بر ندارند چون دیگر بار حضرت تشریف آورد
 ایشان که نشسته بودند نه اختیار جیبند و استقبال آنحضرت کردند و پرده را

و این خبر به مامون رسید فضل بن سهل که وزیر و مشیر او بودی گفت که اگر امام علی
 موسی رضا علیه السلام بمصلی عید بعین حال خواهد رفت خداوند که چه فتنه بر پا کرد
 و چه هنگامه شود مای ترسم که چگونه بسلاست خواهند آمد پس مامون کی از خواص
 خود را بخدمت حضرت فرستاد که من آنحضرت را تکلیف دادم و در مشقت و محنت
 انداختم و دوست ندارم که با آنحضرت مشقتی و رنجی برسد آنحضرت مراجعت خود
 فرماید و بمصلی عید تشریف نه برد کسیکه همیشه نازعید میکرد بدستور بامردمان
 خواص که در پیش حضرت سوزه ها خود طلب فرمود و پوشیده سوار شد و جماعت
 بخانه نمود پیش خلف شد تمدردمان در این روز و انتظام نیافت امر ایشان در
 نازعید نه از جمعی فی فضل الخطاب آنحضرت از جمله ولیایست که تصرف در جرات
 و محلات بکسانت و ویرا که امانت بچید و بیکران لیکن قطره از بحر ذخاری آریم از آنجمله
 آنست که بعد از آنکه مامون آنحضرت را ولیعهد خویش ساخت هرگاه که آنحضرت
 تشریف فرما بملاقات وی شدی حاجبان و خادمانش استقبال آنحضرت کردند و
 پرده را که بر در سرای مامون آویخته بودی بالا برداشتند تا آنحضرت در آید
 و آخر الامر بموجب تقابل یکدیگر صحنه نفس و هوا با رباب صدق و صفای میدارند
 نغمه از جناب آنحضرت پیدا کردند و با یکدیگر اتفاق نمودند که بعد از این قریحه
 معهود استقبال نکنند و پرده را بر ندارند چون دیگر بار حضرت تشریف آورد
 ایشان که نشسته بودند نه اختیار جیبند و استقبال آنحضرت کردند و پرده را

و این خبر به مامون رسید فضل بن سهل که وزیر و مشیر او بودی گفت که اگر امام علی
 موسی رضا علیه السلام بمصلی عید بعین حال خواهد رفت خداوند که چه فتنه بر پا کرد
 و چه هنگامه شود مای ترسم که چگونه بسلاست خواهند آمد پس مامون کی از خواص
 خود را بخدمت حضرت فرستاد که من آنحضرت را تکلیف دادم و در مشقت و محنت
 انداختم و دوست ندارم که با آنحضرت مشقتی و رنجی برسد آنحضرت مراجعت خود
 فرماید و بمصلی عید تشریف نه برد کسیکه همیشه نازعید میکرد بدستور بامردمان
 خواص که در پیش حضرت سوزه ها خود طلب فرمود و پوشیده سوار شد و جماعت
 بخانه نمود پیش خلف شد تمدردمان در این روز و انتظام نیافت امر ایشان در
 نازعید نه از جمعی فی فضل الخطاب آنحضرت از جمله ولیایست که تصرف در جرات
 و محلات بکسانت و ویرا که امانت بچید و بیکران لیکن قطره از بحر ذخاری آریم از آنجمله
 آنست که بعد از آنکه مامون آنحضرت را ولیعهد خویش ساخت هرگاه که آنحضرت
 تشریف فرما بملاقات وی شدی حاجبان و خادمانش استقبال آنحضرت کردند و
 پرده را که بر در سرای مامون آویخته بودی بالا برداشتند تا آنحضرت در آید
 و آخر الامر بموجب تقابل یکدیگر صحنه نفس و هوا با رباب صدق و صفای میدارند
 نغمه از جناب آنحضرت پیدا کردند و با یکدیگر اتفاق نمودند که بعد از این قریحه
 معهود استقبال نکنند و پرده را بر ندارند چون دیگر بار حضرت تشریف آورد
 ایشان که نشسته بودند نه اختیار جیبند و استقبال آنحضرت کردند و پرده را

[illegible]

بنایت لطیف داد و فرمود که اینهارنگا بدر که بآن زافات نگا هرشته خواهی شد
 بعد از آن مراجعت به عراق کردم و در راه بعضی از گردان یزدان آمدند و قافله
 ما را غارت کردند چنانچه با من سوگایراهن گشته هیچ نماند و بر هیچ چیز تاسف نداشتم
 که بر آن پیراهن و منسقه عطائے آنحضرت تماسف بودم و در سخن آنحضرت که آنرا
 رنگا بدر که بآن نگا هرشته خواهی شد متفکر بودم ناگاه دیدم که یکی از گردان بر
 اسب من سوار و جامه یارانی من در برآمد و نزدیک من بایستاد و منتظر آنکه از جامه
 جمع شوند و این بیت را بخوند گرفت که مدارس آیات غلت من تلاوة و گریه غار
 کرد و با خود گفتیم عجیب است که دزدی از گردان طریق محبت اهل بیت میورد و پس طمع کرد
 مگر پیراهن و منسقه آن حضرت بدست من آید و پیراهنم این قصیده را که گفته است
 گفت ترا با این چه کار گفتم در این سبزه است که خواهم گفت گفت صاحب این قصیده
 از آن مشهور تر است که کس بداند گفتم کیت آن گفت و عیال بن علی الخراسانی شاعر
 آل محمد گفتم سید و اشک که دجل تمم و این قصیده من گفته ام اعتدال بسیار
 کرد و اهل قافله را طلب کرد و از ایشان استفسار نمود همه گواهی دادند که این
 دجل است هر چه از قافله گرفته بود باز پس داد و هیچ نگاه نداشت و پیراهن
 و از محل خطر مار گذرانید پس من قافله به برکت آن پیراهن و منسقه از بلا
 برستم و نگا هرشته شدیم و این قصیده در بعضی روایات از پنجاه بیت
 زیاده است و در آنجا ذکر قبور اهل بیت کرده است و چنین وایت است

[illegible]

[illegible]

که در آن قصیده چون پایین بیت رسید که	
و قبله بغیر النفس ز کیت	قصص الرحمن بالغرفات
حضرت امام رضا فرمود که ای وکیل باین موضع بیت دیگر الحاق کنم که قصیده تو بآن تمام شود و گفت بلی یا ابن رسول الله فرمود شعر	

وقبر بطوس ناما منحصیہ
 تحت علی الاحشار بالزفرات
 وعیل پرسید کہ این قبر خواہد بود یا ابن رسول شد فرمود کہ قبر من زود باشد کہ
 طوس محل آمد و شد وستان اہل میت شود ہر کہ مر از یارت کند درین غرت بامن
 باشد و در درجہ من روز قیامت و از آنجملہ آنست کہ کی از اہالی بناج گفتہ است کہ
 رسول خدا را در خواب دیدم کہ بناج تشریف آورده و در مسجدیکہ فرود می آیند
 فرود آمدہ است پیش وی رفتم و سلام کردم در نظروی طبقی بود از برگ خرما بافتہ
 پر از خرمای تر رسول خدا کفی زان خرما بمن داد بشمر دم ہفتدہ بود تعبیر خیال کردم
 کہ بعد دہر خرما سالہ خواہم زیست چون بعد از بست روز شنیدم کہ حضرت امام رضا
 علیہ السلام در آن مسجد فرود آمدہ است فی الحال بخیمت او شتافتم ویرا در ہمان
 موضع کہ رسول خدا را دیدہ بودم بافتم طبقی بر ہمان صفت پیش وی نہادہ سلام کردم
 جواب داد مرا نزد یک خود خواندہ و کفی از خرما بمن داد بشمر دم آنہم ہفتدہ خرما بود
 گفتم یا ابن رسول شد خرمای بیشتر ازین می خواہم فرمود اگر رسول خدا بیشتر بومیید
 من ہم نیز می دادم و از آنجملہ آنست فطاع طریق تاجر سے را در راہ کہ بان برگرفتند

[illegible]

فرزند رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 ہوں کہ ادا و خون سے ملے
 میں نے کہا میں نے ملے
 جواب سلام دیا اور کہا میں نے ملے
 وہ دینا ہوا ہے کہ میں نے ملے
 ایسا اور سلام دیا اور سوخت میں نے ملے
 منقول ہے کہ میں نے ملے
 باقی ہوا اور ام عبد السلام سے

و درمان دیرپا زبردت کرد و در زبان وی از کار برفت چنانکہ آسانی سخن نمیشد
 چون بہ خراسان رسید شنید کہ حضرت امام رضا علیہ التہتیمہ و الشہادہ زینشاپور است
 باخود گفت کہ وی ہل بیت نبوت است پیش وی روم شاید کہ این را علاجی تواند
 کرد شب در خواب دیدم کہ پیش امام رضا آدم و طلب شفاعت کردم فرمود کہ
 بستان کمونی و صغر و لچ و آزاب آب تر کن و دوسہ بار در دہان گیر کہ شقایابی از
 خواب بیدار شدم و اعتبار نکردم چون بہ نیشاپور رسیدم حضرت امام رضا برون
 رفتہ بود و در بعضی رابطہ تزلزل کردم بعد ازان بخدمت حضرت رفتم و قصہ
 خود را باز گفتم و ذکر خواب نکردم حضرت امام رضا فرمود کہ داروی تو ہمان است
 کہ در خواب با تو گفتم بودم گفتم یا ابن رسول اللہ میخواستہ ام کہ دیگر بار بشنوم فرمود کہ
 بستان قدری کمونی و صغر و لچ و آب تر کن و دوسہ بار در دہان گیر کہ شقایابی
 آن شخص چنان کرد و شقایافت و از آنجملہ آنست ابو اسمعیل سندی گوید کہ بخدمت حضرت
 امام رضا علیہ السلام در آمد و یک کلمہ عزنی منید ہستم بر آنحضرت بعت سند و سلام گفتم
 آنحضرت بہمان لغت جواب داد و بعد ازان سوالات کردم زبان سندی وی ز ہمہ
 بہمان زبان جواب گفت چون بیرون آمدم عرض کردم کہ من زبان عزنی منید ہستم
 و عا کہ فی خدا متعالی مرا بد ہستن آن لہم کہ او ند دست مبارک پر لبہائے من مالید
 فی الحال بزبان عزنی سخن گفتن آغاز کردم و از آنجملہ آنست کہ راوی گوید غریت حج کردم
 جاریہ من برای من جامہ را ترتیب کردہ بود کہ در آن احرام بندم چون احرام بندید

ادا و خون کے لیے کہ میں نے ملے
 میں نے کہا میں نے ملے
 جواب سلام دیا اور کہا میں نے ملے
 وہ دینا ہوا ہے کہ میں نے ملے
 ایسا اور سلام دیا اور سوخت میں نے ملے
 منقول ہے کہ میں نے ملے
 باقی ہوا اور ام عبد السلام سے

فرزند رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 ہوں کہ ادا و خون سے ملے
 میں نے کہا میں نے ملے
 جواب سلام دیا اور کہا میں نے ملے
 وہ دینا ہوا ہے کہ میں نے ملے
 ایسا اور سلام دیا اور سوخت میں نے ملے
 منقول ہے کہ میں نے ملے
 باقی ہوا اور ام عبد السلام سے

فرزند رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 ہوں کہ ادا و خون سے ملے
 میں نے کہا میں نے ملے
 جواب سلام دیا اور کہا میں نے ملے
 وہ دینا ہوا ہے کہ میں نے ملے
 ایسا اور سلام دیا اور سوخت میں نے ملے
 منقول ہے کہ میں نے ملے
 باقی ہوا اور ام عبد السلام سے

کتابخانه شخصی حضرت مولانا محمد رفیع صاحب
مدرسہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

<p>انچه نابت شود بقول ثقات داد ما را غصبه بموجب آن</p>	<p>که علی الف صلوات واجب آمد بآن زمان ایمان</p>
<p>فصل در بیان وفات آنحضرت</p>	
<p>توفی آخر یوم من سنه ثلاث و مائین و قد سمع فی مائه الزمان و استقی فی تاریخ الامام</p>	

[illegible]

[illegible]

[illegible]

روز جمعه ده روز از رجب گذشته یکصد و نود و پنج هجری و مادر آنحضرت ام ولد بوده است و نام وی خیزران و قیل ریخته و قیل کن سن اهل الماریه القبطیه نزد علماء امامیه اشهر است که روز ولادت آنحضرت جمعه بوده است پانزدهم ماه مبارک رمضان یا نوزدهم و شیخ طوسی از عباس روایت کرده است که ولادت آنحضرت در دهم ماه مبارک رجب بوده است و دعای که از ناحیه مقدس حضرت صاحب الامر علیه السلام در آن جمله شهادت بر حقیقت این قول میسر شد و مکان ولادتش اتفاق مدینه طیبه است و مادر بزرگوار آنحضرت ام ولد بود که او را سکینه میگفتند و بعضی خیزران و ریخته نیز گفته اند و اشهر است که ثوبیه بوده است و بعضی مزین نیز گفته اند و مرویست که در اهل بیت ماریه مادر ابراهیم فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بوده است هذا ما قالوا و در ولادت حضرت امام علی موسی الرضا علیه السلام عقب از حضرت امام محمد تقی علیه السلام مانده زیرا که حضرت امام علی موسی رضا علیه السلام را دو و سپر بودی که نام موسی است و دیگر آنحضرت علیه السلام و یک دختر فاطمه بود از موسی عقب مانده و از کمال علم و ادب و فضلی که از حضرت امام محمد تقی علیه السلام داشت در صغر سن مأمون مشغول و مشغول شد و دختر خود ام الفضل را بختی بوی داد و همراه آنحضرت بعد مدینه روان ساخت و هر سال هزار هزار در هر بوی فرستادی و بعد وفات پدر خود حضرت امام موسی رضا علیه السلام در سن چهارده سالگی در بعضی از کوچه ها بغداد با جمعی از کودکان ایستاده بود اتفاقاً مأمون بقصد شکار بیرون میر گذری

میں نے نین یار ہی سوال کیا کہ
 اگر وہ بندہ درخت کو فرما دے
 کہ چلا آجیب دیکھ میں نے اس کو
 تو دیکھا کہ اس نے اشارہ کیا تھا
 طرے کا وہ اشارہ تھا کہ
 اپنی جگہ نہ آئے اشارہ کیا کہ
 سے میرا اشارہ تھا کہ
 کہ اس آدم سے ہے

۳۹۲

داؤد بن علی بن ابی طالب اور منصور
دوانقی امام علیہ السلام بنی ہاشم
آئے داؤد امام حسن بن علی بن ابی طالب
اور دوانقی دوسری جگہ بیچارہ
سنے فرمایا دوانقی میرے پاس
کیونکر نہ آیا داؤد نے پوچھا دوانقی
امام حسن بن علی بن ابی طالب سے
حق پر قائم ہوا اور بنی ہاشم سے
اور ان سے خزانہ داؤد اور ان کا
تکلیف بنی کیے اور دوانقی سے یہ حال
امام حسن بن علی بن ابی طالب سے

نہایت سے محبت کے ساتھ اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 جبکہ ایک شخص نے کہا کہ میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔

برائے خداوند ہمارے کو دکان از سر راہ گر گزشتند و حضرت امام محمد تقی جو او علیہ السلام ہر مای خود
 ایستادہ بود چون مامون نزدیک رسید ویرا دید و حق سبحانہ و تعالیٰ ویرا در دلما
 قبولی عظیم داد وہ بود مامون ایستاد و پرسید کہ اے کوہ کو تو چرا باکو دکان دیگر از سر راہ
 ز رفتی بر فر جو جواب داد کہ اسی مامون راہ تنگ نیست کہ از رفتن خود بر تو شادہ گردم
 و مرا جرم یہ نہیں بود کہ از ترس بگزیم و حسن ظن من تو انت کہ نے جرم یہ زار پہنچ کس
 نرسانی مامون را صورت و نظار آن حضرت بنایت خوش آمد پرسید کہ نام تو چیست
 فرمود کہ محمد پرسید کہ فرزند کیستی فرمود کہ فرزند امام رضا علیہ السلام ہر پدر آن حضرت
 ترجمہ ترضی کرد و بجانبی کہ میرفت روان شد و با خود باز مای شکاری داشت چون از
 عمارات بیرون رفت باز سے را بر تدروی سر داد و آن باز غائب شد و بعد از
 دیری از ہوا فرو آمد مای خود نہجان بمبار گزشتہ مامون سخت متعجب گردید مای بہت
 خود گزشتہ باز گشت و بموضع رسید کہ حضرت امام محمد تقی سابقا باکو دکان ایستادہ بود
 ہنچان کو دکان از راہ یکسو شدند و حضرت ایستادہ ماند چون مامون نزدیک
 آنحضرت رسید گفت ای محمد حضرت فرمود لبیک پرسید این چہ خبر است در دین
 فرمود ان الله تعالى بعثتني بحجة رثة سمكاهنغا را بعد با بذات المملوك فخرجون
 سلا الابل بيت النبوت چون مامون این سخن شنید تعجب نمود و بیا سے ہوی گزشت
 و گفت انت ابن الرضا علیہ السلام حق و انعام و احسان نسبت بہ کو کہ داشت
 مضاعف ساخت و چنین روایت کنند کہ ام الفضل بہ پر خود مامون زمینہ شکایت

فرمود کہ میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔

۳۹۳
 جبکہ ایک شخص نے کہا کہ میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔

نہایت سے محبت کے ساتھ اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 جبکہ ایک شخص نے کہا کہ میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔
 اور اس کے ساتھ ساتھ اپنے اپنے کاموں میں مشغول رہا۔

[illegible][illegible]

اور

[illegible]

بریں تھانہ میں رہیں۔
برسوں میں گزریا ہے
اور دوسروں نے یہ
کہ شہادت کی جگہ پر
سکھ سے واقع ہوئی
دیگیا اور بعض نے
عبد الملک کو کہا ہے
کی روایت کے موافق
الملک سے ہوئی

۲۹۵

اور مضبوط اور محفوظ رکھنا چاہیے اور
ایک روایت سے لفظ ہشام کی
جگہ پر بیٹے کے روایت میں ہشام کی
امام کی باتفاق ہو گا اور قرآن میں
بیاب اور عبد بن ربیع بیاب
علیہ السلام کے بیاب اور امام حسن
بن علیہ السلام کے بیاب اور امام حسن

[illegible]

علامہ کریمو کے آقا جی صفت ذریعہ
 چہ و اس مذہب کے ایک سید اور
 میں فانی ہیں وہ کن ابو عبد اللہ جعفر
 صادق بن محمد باقر علیہ السلام و فضل
 ولادت ان حضرت علیہ السلام کی دینی
 منورہ میں سنہ تراسی ہجری میں ہوئی
 علمی اور بعض حکماء نے ایک دو شیشہ کا
 دن سرخوین بیج الا اول کو اور والدہ
 آپ کے نام فرزند کا نام محمد بن محمد بن
 ابو کریم قرار دیا اور نام فرزند

۲۵۱

لی اسما بنت عبد الرحمن
ابن ابی کعبہ بنی وریجو اسطے فرمایا
الم صا دق نے کو خا بنی ابی کعبہ بنی
سنہ دوم ربیع الثانی ۱۱۱۱ اور اسے
وہ دون حضرت صدیق کی اور اسے
پانچ صدیق درجہ سے اپنے صاحب
ریت امام کا عبد اللہ بنی اور
عبد اللہ بنی اور اسے
عبد اللہ بنی اور اسے

بعضی سے کہیں زیادہ

[illegible]

[illegible]

دیوانہ کرے تو اور دو جہان کو تو
 اور فرمایا انجین صبح بوی کی عبادت
 چنانچه تو بیکس قدم بوی عبادت
 عبادت کرے ورنہ دلتے نیچے عبادت
 سوائے تو بیکس راست نمیدانی
 تو عبادت بر تو شریعت مقادیر
 چار اور عبودیت ثابت مقامات
 ہے اندر غلے نے حاصلون کا تو
 کیا و کرم تو بیکار و رسول افکار

آنحضرت در سال صد و نود و پنجم هجرت بود و با پدر خود هفت سال و سه ماه زندگانی
 کرد و فات آنحضرت در روز سه شنبه ششم ماه ذیحجه سال دویست و بیستم هجرت واقع شد
 و برایش دیگر وقت وفات و الذبح گوازی سال و چند ماه عمر داشت و از کتاب دلائل حمراء
 بسند محمد بن سنان روایت کرده است که در وقت وفات آنحضرت از عمر گرامی او
 بیست و پنج سال و سه ماه و دو روز و از روز گذشته بود و در روز سه شنبه ششم ماه ذیحجه
 سال دویست واقع شد و بعد از پدر بزرگوار خود نوزده سال و بیست و پنج روز زندگانی
 کرد و با اتفاق وفات آنحضرت در بغداد واقع شد در مقابر قریش در بلوی جسد
 بزرگوار خود امام موسی کاظم علیه السلام مدفون گردید و در موضعی که اکنون آنحضرت زیارت میکنند بنابر

باب دهم

وراحوال نال مصطفو وکل بوستان مرتضوی حضرت امام علی النقی علیه السلام
 فصل در بیان اسم و لقب و کینت و تاریخ ولادت آن حضرت
 اسم مبارکش علی بود و کنیت وی ابو الحسن و وی را ابو الحسن الثالث گفتند و لقب وی
 هادی و ذکی و بعسکری مشهور است و نزد بعضی مشهورترین القاب آنحضرت نقی و هادی
 بود و آنحضرت را بنحیر مرتضی و عالم و فقیه و مامون و امین و موتمن و طیب و متوکل
 نیز گفته اند و سبب شهره آنحضرت و فرزندان امام حسن بعسکری آن بود که هرگاه لشکر
 معتمد به کثرتی رسید که در بغداد گنجایش استقامت آن نماند و بگردان اذیت میرسید
 بالشکر خود از آنجا بیرون آمد و شهری دیگر آباد ساخت با مکان پاکر فیه و سیج بتفرقات

انکه کیان ترب اور رسول افکار
 صلی الله علیه و آله و سلم و بیست و
 ساله و یک روز و یک شب و یک روز
 اینچنین کیان جوئی کی عبادت
 تو بیکر و درون کی صبح سوارا وین
 اسوا سکه که چشمت علی کیانیک
 سبب در لیک و یکجا نفیس نمیدانی
 سبب در لیک و یکجا سکه که کتاب

۳۹۹

عشت تو به یک لیل چنانچه با است
 بهستی که تاب باقی بهت مگر کلام
 اینانان به عبادت تو که کلام
 که کلام به عبادت تو که کلام
 تو بهستی که تاب باقی بهت مگر کلام
 که کلام به عبادت تو که کلام
 تو بهستی که تاب باقی بهت مگر کلام
 که کلام به عبادت تو که کلام

فدیمن است و در غرض یکا اس
 رات کرد راه قدایی خوشنودی
 از زندانی چنانچه بیدار کردن
 بیدار کرد و در زندانی کردن
 کلامی که در زندانی کردن
 کلامی که در زندانی کردن
 کلامی که در زندانی کردن
 کلامی که در زندانی کردن

از نذر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کہ بچہ ایمن بود
 که در آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال

و کلمات و آنرا من راجی بضم السین و فتحها نام کرد و سامره نیز از نام های آن بود
 و بعثت قیام لشکر از اعسکری می نامیدند این هر دو جناب را بسبب سکونت در آن
 عسکری می گفتند و مادر آن حضرت ام ولد بوده است شانه نام فی فضل الخطاب لعلیه السلام
 فی سنته اربع عشر و اربعین و قیل سنته ثلاث عشره و اربعین و کان ولادته فی الثالث
 عشر من رجب و قیل فی یوم عرفه و کان مولده بالمدینه ولادت آنحضرت در مدینه
 بوده است سیزدهم ماه رجب سنه دو صد و چهارده هجری و نزد علمای امامیه سه سال
 ولادت آنحضرت اشهر است که سال دولیت و دوازدهم هجرت بود و همچنین شیر در
 سال دولیت چهاردهم نیز گفته اند و ماه ولادت مشهور پانزدهم ذی الحجه است بر و است
 آنکه شیخ در مصباح نقل کرده که بست و هفتم ذی الحجه است و بر و است این حدیث
 در دو شنبه یا سه شنبه پنجم رجب واقع شده و بر و است علی بن ابراهیم قمی در روز
 سه شنبه سیزدهم رجب واقع شده و زیاتی که از ناحیه مقدمه سیرون آمده دلالت میکند
 بر آنکه ولادت آنحضرت در ماه رجب بود و مکان ولادت شهرت موضوعی است در
 حوالی مدینه طیبه که آنرا صرامیگویند فی فضل الخطاب کان المادی ابو الحسن علی بن الحواد
 علیه السلام متعبدا فقیها اماما یعنی بود آنحضرت عابدترین و فقیهترین مردم
 و امام عباد و زهاد و فقه بود و نقل است که متوکل در او اهل خلافت خود بجا رفت
 و نذر کرد که اگر شفا یابد دینار بسیار تصدق کند پس یکی از مقرران خود را بنیودت
 حضرت امام علی النقی فرستاد و سوال کرد که چه قدر دینار با تصدق کنم فرمود که هشتاد و نینار

از نذر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم که بچہ ایمن بود
 که در آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال

از نذر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم که بچہ ایمن بود
 که در آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال

از نذر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم که بچہ ایمن بود
 که در آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال
 از آن سال در مدینه متولد شد و چون آن سال

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ایات

[illegible]

جلو کر دیا اور کہا جب جعفر بن
محمد بن ادریس سے یہ سنا تو
اوسنے کہہ دیا کہ اے علی بن
امام اس نے اوسنے ملاوٹ
میں کیا ہے میں نہیں جانتا
کہ کیا ہے میں نہیں جانتا
کہ کیا ہے میں نہیں جانتا
کہ کیا ہے میں نہیں جانتا

سایبیل گفته اند و حضرت امام علی النقی وی را حدیث نام نهاد و آن غصیفه که بمید
نهایت صلاح و ورسی و تقوی بوده است فی فضل الخطایک کانت ولادته فی
سنة احدى و ثلاثین و مائتین و قبل سنة اثنتين و ثلاثین و مائتین و زیار علیا و امامیه
و تراخ ولادت با سعادت آنحضرت افشک است که در سال دویست و سی و دوم
هجرت واقع شد و بعضی دهم ماه مذکور و بعضی دوشنبه چهارم نیز گفته اند و شیخ
مفید بیج الاول سال دویست و سی هجرت نقل کرده و مسکان ولادت مزینه شرف
است و بعضی همرن رای نیز گفته اند

فصل در بیان کمالات حضرت

و آن بسیار و بسیار است از انجمله آنست که محمد بن علی این ابراهیم
ابن موسی ابن جعفر گفته که وقتی معینت برافناست نگاشت و پدر من گفت بیات
پیش ابو محمد زکی برویم زیرا که وی را حجو و وساحت و صف میکنند گفتم تو وی را
می شناسی گفت من ویرانی شناسم و هرگز ندیده ام پس بقصد دس
در راه ایستادیم پدر من در راه گفت که بر من حاجت ندیدم بآنکه ما را پافقد و حرم پدر
و ولایت درم را جامه سازیم و ولایت درم را آرد و خیم و صد درم را در سائر احوال
نقشه کنم من باخو و گفتم که چه باشد که مرا سیصد درم دهد و صد درم را جامه سازیم
و صد درم را نقشه کنم و صد درم را دراز گوش بخرم
و بجانب کوستان روم چون بدرخانه وی رسیدیم

وہی انصاف کے ادوں میں رہتا ہے۔ اور اس کی ہر بات پر عمل کرنا چاہئے۔

[illegible]

کی ہے کہ وفات پانچویں کی ہے
اور صاحب شرف الکعبہ نے
مذکورہ سے نقل کیا ہے کہ
معلوم اگر کسی نے صبح
کے اٹھنے کے بعد اور کھینچنے سے پہلے
کی ہے کہ وفات پانچویں کی

دوسرے سوال میں بھی یہ باب ساقون علیہ السلام کے بیان میں انحضرت اور کثرت اسمی ابوالحسن اور علی کا ہے مشورۃ باہم القاب

[illegible]

باب اول

ویر بیان احوال حضرت صاحب الزمان خلیفه الرحمان حجة الله الشاه رسول الله
المنان حضرت امام محمد مهدي عیایه علی آباء الصلوة والسلام فی فصل الخطاب
والبو محمد الحسن العسكري وولد محمد علیه السلام معلوم عند خاصته وحمایه وثقات اهل
ویر وی ان جایه منت الی جعفر محمد الجواد عمه ابی محمد الحسن العسكري کانت تحبه تدعوه

[illegible]

[illegible]

در بیان احادیثی که در فضل بزرگی و ظهور آنحضرت وارد گشته است فی
جامع الاصول فی الشراط الساعه و علاما تها عن ابن سعد و ان رسول الله قال لولم
یبق من الدنیا الا یوم واحد یطوّل الله ذلک الیوم حتی یمیت الله فیہ رجلا منی
او من اهل بیته یواطی اسمہ اسمی و اسم ابی عیلا و الارض قسطا و عدلا لکما لیت ظملا
و جورا فی ردایتہ اخری لا تنقض الدنیا حتی یمیک العرب من اهل بیته رجل یواطی
اسمہ اسمی اخرجه ابو داود و روی ابو العباس المشققی فی کتاب دلائل النبوة
و المعجزات فی ذکر الممدی باسناده عن عاصم زر عن عبید الله انه قال قال رسول الله
لا ینیب الی الیالی و الا یام حتی یمیت الله قتالے رجلا من اهل بیته یواطی اسمہ
اسمی عیلا و الارض عدلا لکما لیت قبل ذلک جورا عن ابن شیبہ باسناده عن یحیی
بن محمد بن حنفیہ عن ابیہ علی انه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم الممدی مننا
اهل البیت یصلی الله تعالی فی لیلہ و سنا و الامم المستقزی الممنون حتی یمیت الله
بن ابی طلحة عن انس بن مالک انه قال قال رسول الله عن عبد المطلب سادات اهل الجنة انا
و علی و الحسن و الحسین و حمزه و جعفر و الممدی و باسناده عن ابی سعید الخدری
انه قال قال رسول الله ینزل فی اسمی الممدی ان فقر تسبیح و الا فثمان و الا فبع و غیر فیما

فصل

در بیان احادیثی که در فضل بزرگی و ظهور آنحضرت وارد گشته است فی
جامع الاصول فی الشراط الساعه و علاما تها عن ابن سعد و ان رسول الله قال لولم
یبق من الدنیا الا یوم واحد یطوّل الله ذلک الیوم حتی یمیت الله فیہ رجلا منی
او من اهل بیته یواطی اسمہ اسمی و اسم ابی عیلا و الارض قسطا و عدلا لکما لیت ظملا
و جورا فی ردایتہ اخری لا تنقض الدنیا حتی یمیک العرب من اهل بیته رجل یواطی
اسمہ اسمی اخرجه ابو داود و روی ابو العباس المشققی فی کتاب دلائل النبوة
و المعجزات فی ذکر الممدی باسناده عن عاصم زر عن عبید الله انه قال قال رسول الله
لا ینیب الی الیالی و الا یام حتی یمیت الله قتالے رجلا من اهل بیته یواطی اسمہ
اسمی عیلا و الارض عدلا لکما لیت قبل ذلک جورا عن ابن شیبہ باسناده عن یحیی
بن محمد بن حنفیہ عن ابیہ علی انه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم الممدی مننا
اهل البیت یصلی الله تعالی فی لیلہ و سنا و الامم المستقزی الممنون حتی یمیت الله
بن ابی طلحة عن انس بن مالک انه قال قال رسول الله عن عبد المطلب سادات اهل الجنة انا
و علی و الحسن و الحسین و حمزه و جعفر و الممدی و باسناده عن ابی سعید الخدری
انه قال قال رسول الله ینزل فی اسمی الممدی ان فقر تسبیح و الا فثمان و الا فبع و غیر فیما

در بیان احادیثی که در فضل بزرگی و ظهور آنحضرت وارد گشته است فی
جامع الاصول فی الشراط الساعه و علاما تها عن ابن سعد و ان رسول الله قال لولم
یبق من الدنیا الا یوم واحد یطوّل الله ذلک الیوم حتی یمیت الله فیہ رجلا منی
او من اهل بیته یواطی اسمہ اسمی و اسم ابی عیلا و الارض قسطا و عدلا لکما لیت ظملا
و جورا فی ردایتہ اخری لا تنقض الدنیا حتی یمیک العرب من اهل بیته رجل یواطی
اسمہ اسمی اخرجه ابو داود و روی ابو العباس المشققی فی کتاب دلائل النبوة
و المعجزات فی ذکر الممدی باسناده عن عاصم زر عن عبید الله انه قال قال رسول الله
لا ینیب الی الیالی و الا یام حتی یمیت الله قتالے رجلا من اهل بیته یواطی اسمہ
اسمی عیلا و الارض عدلا لکما لیت قبل ذلک جورا عن ابن شیبہ باسناده عن یحیی
بن محمد بن حنفیہ عن ابیہ علی انه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم الممدی مننا
اهل البیت یصلی الله تعالی فی لیلہ و سنا و الامم المستقزی الممنون حتی یمیت الله
بن ابی طلحة عن انس بن مالک انه قال قال رسول الله عن عبد المطلب سادات اهل الجنة انا
و علی و الحسن و الحسین و حمزه و جعفر و الممدی و باسناده عن ابی سعید الخدری
انه قال قال رسول الله ینزل فی اسمی الممدی ان فقر تسبیح و الا فثمان و الا فبع و غیر فیما

معلوم تھا کہ یہ معاملہ پیش اورنگ
حاجی قبول نہیں کیا تھا اور کہانات
راوی کہنا ہے کہ حضرت کو بھی یہ
حضرت علیہ السلام کے بارے میں
کئی مین سو اربعہ اور ہزار
تھی ایک کشتی تھی اور ہمارے

۲۲۲
ایک دن لوہے کی دو دھڑکیاں
تھی اور رشتہ بچا پڑی
ہمارے حضرت نے بچا دیا
تھی حضرت نے کہا کہ
کسا ہے جس نے
جس نے اسے
کسی نے اسے
کسی نے اسے

چو چاه فیض جاری گردد
آب حیات در دشت جانان
آب حیات در دشت جانان
آب حیات در دشت جانان

جلال الدین سیوطی در تاریخ خود و شیخ شهاب الدین ابن حجر در اسلمه عدد ۵
و عبد الرسول العلوی الموسوی الحسینی البرزنجی در اشاعته فی اشراط الساعة و جمال الدین
مستقی در رساله خود آورده است که آنحضرت از سادات حسنی است و نام او
و نام پدر او موافق حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم یعنی محمد بن عبد الله

کی صفات میں ہیں جس سے پھر جاننا
کو نہ غفلت کا فانی ہے پھر جاننا
کہ اور دنیا کی یہ زوائد کو
بہت کم ہے اور دنیا کی یہ زوائد کو
ماں فرمایا ہے کہ لاویں
ساکھ زادیانی کے لاویں
بھی ہیں دنیا کی یہ زوائد کو
وہی دنیا کی یہ زوائد کو
وہی دنیا کی یہ زوائد کو
منورہ قریب ہے اور دنیا کی یہ زوائد کو
راہ قریب ہے اور دنیا کی یہ زوائد کو
بہت کم ہے اور دنیا کی یہ زوائد کو

[illegible]

زمزم دیا جس کو زمزم دیا آب سار
 فرمایا اب جو کچھ زمزم دیا اکلے بدن
 میرا زہد ہو گا پھر کچھ جسم کچھ
 ہو گا اور یہ بدن کچھ آدھ جسم کچھ
 نیکی ہو جاوے گا اور سوخت میں
 وقات کر دے گا جیسا کہ اب ان
 دیسی ہی ہوا فضائل اور مناقب
 ان حضرت علیہ السلام کے صادر
 نہایت بہت پر کمال کی ہو
 ۳۲۴

او علمای امانت کے
 نے ایک سنی فتاویٰ میں فرمایا
 کہ اگر کسی نے اپنے حق پر
 مشغول رہے تو وہی اور بعض
 ہجرت کر کے اپنے حق پر
 رہے اگر کسی نے مشغول رہے تو وہی اور
 رہے وقات کر دے گا جیسا کہ اب ان
 دیسی ہی ہوا فضائل اور مناقب
 ان حضرت علیہ السلام کے صادر
 نہایت بہت پر کمال کی ہو

[illegible]

[illegible]

علی السلام کہ امام محمد
 ایک کہ وہ گمان کہ میں
 والدین کے گوارہ کو
 ایسا کہ اس وقت
 عیسا کہ اس وقت
 اس واسطے کہ اس

[illegible][illegible]

کافران نبرد و بخت نصر و مالک خواهد شد ازین زمین را سخن نجم از اهل بیت من
 یعنی مهدی علیه السلام و علامت شناختن لشکر این او چون باد شمع فاطمه شود
 لفظ است امت باشد یعنی هر کس این لفظ را بگوید معلوم شود که از لشکر این مهدی
 است و مدت سلطنت او هفت سال باشد و در روایتی مشهور عالم را بعد از
 خویش بر کند و در دنیا که در زیر کعبه مدفون است در زمان او بیرون آید
 و مال را برابر قیمت کند غنی را و فقیر را برابر دهد و همه را یکسان بپوشد
 و لشکر جانب هند بفرساید و گنجهای هند را در آرایش بیت المقدس
 صرف کند و ملوک هند را در گردن ایشان طوق نماده پیش و بیاورد بسیار
 شهر با و قلعه ها در زمان او فتح شود و خصوصاً این شهر اول قسطنطنیه دوم روم و سیه
 سوم قاپلیچون برای فتح کنار دریا برسد بقیق خود در زمین قسطنطنیه فرو کند
 تا و ضلع کند برای نماز فجر آب از رود رود و برود و این دنبال آب کند
 تا بکناره دیگر رسد بنید که تمام دریا خشک شده لشکر خود را آواز دهد همه لشکر
 در زمین خشک بگذرد چنانچه بنی اسرائیل در زمان موسی از دریا گذشتند
 بعد از آن مقابل قسطنطنیه شود و تکبیر گوید دیوارهای قلعه از هم بپاشند
 و آنکه شهر فتح کند پس چنان شهر رومیه که در کعبه باز است و در هر بازاری
 صد هزار دوکان متوجه شده چهار تکبیر گوید فتح شود و سی صد هزار کس را
 بکشد و درین شهر از خزاین بیت المقدس تا بوقت که در سکنیه بود و چنانچه

از نام این زمین که در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود

این کتاب را در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود

و مدت که در این کتاب را در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود

از زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود و در زمان او فتح شود

سلسلہ میں لکھا اس زیادہ سے کیا
 نہیں جانتا ہوں اور اسے بھی
 انصاف سے لکھنا چاہیے کہ اس نے
 اس کے بعد لکھا ہے کہ اس نے
 اس کے بعد لکھا ہے کہ اس نے

حضرت عیسیٰ و رازخیم بزم و میشد و اور اہلاک گردانند بعد ازان حضرت
 امام مہدی علیہ السلام وفات یابد و عیسیٰ بعد ازان تا چهل سال
 بادشاہی میکند همچو بادشاہی حضرت امام مہدی علیہ السلام بعد ازان یا چون
 و ما چون پیدا شوند بالشکری بچہ کہ از فرزندان حضرت آدم باشند
 کو چک ایشان یک شیر باشند و بزرگ ایشان سه شیر باشند عالم را خراب
 کنند و حضرت عیسیٰ را بر کوہ طور حاضر کنند باشد تمام پس خدای تعالیٰ
 مسلمانان را از شر ایشان خلاص کند و ایشان را ہلاک کند چنانچہ تفصیل
 این قصہ و حالات در کتب احادیث مذکور و مرقوم است بعد ازان
 و اہل الارض پیدا شود بعد ازان آفتاب از مغرب طلوع کند
 بعد ازان در تو بے بستر شود و قرآن از میان برداشته شود و کعبہ را
 اہل حیشہ ویران کنند بعد ازان قیامت قائم گردد و اشد علم سلونک
 عن الساعة ایان مرہا عنہم انت من ذکر ہا و الی ربک متہا ہا و حضرت امام
 مہدی آخرائہ ہرے است کہ مشہور بہ دو از دہ امام اندونی صحیح البخاری
 فی اوخر کتاب الاحکام فی آخر باب الاستخلاص قبل کتاب التیمی فی اوخر الریح
 الرابع من الصحیح حدیثنا محمد المثنی حدیثنا شعبہ عن عبد الملاک سمعت جابر بن سمرقہ
 قال سمعت النبی یقول یون انما عشر امیر افعال کلمۃ لم سمعہا فقال فی نہ صلی اللہ
 علیہ و آلہ وسلم قال کلمہ من قریش فی روایتہ قال النبی لا یرال مر الناس باضیہا

نصف بن آوٹھوٹ
 زمانہ کے بعد ایک اور عالم
 پیدا ہوگا جس کا نام زمین
 اور کسی طاقت کریمین چھوٹوٹ
 دنوں کے بعد حضرت امام رضا
 علیہ السلام اسے پیدا ہوئے
 اور کبھی والدہ سے روایت
 کیا کہ اس کا نام چھوٹوٹ جب
 ۴۲۹
 مذکور عالم ہوں ساتھ فرزند
 میں انہوں نے کہا کہ اس کا نام
 میں نے سنی ہے یا علی اور جب
 سید اور شہید اور غنی کی
 اس کی سماعت علی اور زید کی
 آواز نہ سنی تھی جب کوئی
 سعادتمند جسے پیدا ہوئے
 اپنے ساتھ آوٹھوٹ سماں کی
 راہ سے اور سر اذین سے آواز
 پہنچتا ہے کہ اور کلام کہ اس کا
 میں نے سنی ہے یا علی اور جب
 سید اور شہید اور غنی کی
 اس کی سماعت علی اور زید کی
 آواز نہ سنی تھی جب کوئی
 سعادتمند جسے پیدا ہوئے
 اپنے ساتھ آوٹھوٹ سماں کی
 راہ سے اور سر اذین سے آواز
 پہنچتا ہے کہ اور کلام کہ اس کا

اور امام حسن کی طرف سے
 کی طرف سے امام حسن کی طرف سے
 امام حسن کی طرف سے امام حسن کی طرف سے
 امام حسن کی طرف سے امام حسن کی طرف سے
 امام حسن کی طرف سے امام حسن کی طرف سے

ایک دم دے اونسے فدا کی کہ تم
وہ سچے اونسے فدا کی کہ تم
نفس کی مثال نہیں اور تم
حق اور ربی انسانوں کو اپنے
ہمسایہ علیہ السلام کے
حسنہ کیسا تھا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
ہمارا ساتھ تھا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
اے اہلبیت و اہل بیت

[illegible][illegible]

کے متین ہو چکا ہے یہ سب امریت
کے ساتھ نام کی بندھن بھی
کے لئے اور ان کے خیال کو
کے لئے اور ان کے خیال کو

على آمل ومارتادوست به اللهم بلغ صلاتي وسلامي الى جناب نيك آلا لاطما
 وجعل مودتهم في قلبي يوم القيمة سببا لاجارتي من النار فانك تعلم ان ولاهم قلبي
 مكنون وقلبي اولايهم مشمون ونرا عندك وسيلتي وللنجاة من الدركات جيلتي
 وارزوخجته العرة الطاهرة والحمد الساطعة الفور بما في اقصد الدنيا والاخرة
 من النبل الدرجات الرفيع والوصول الى المقامات المنيعة انك على كل شئ قدير
 وبالا جابته جدير آمين آمين آمين

اگر دعوت تم رد کئے و رد قبول	کہ بر قول ایمان کنی خاتمہ
سن و دست و دامن آل رسول	

الحمد لله رب العالمين واصلوة و اسلام على سيد المرسلين
والله اعلم بدينكم
ہو گئی آئندہ صفحہ سے ترجمہ ہی متن اور حاشیہ پر
تقریر ہوگا
فقط

علی آل ومارتاد دست بھ اللھم بلغ صلائی و سلامی الی جناب نیک آلاطما
 وجعل مودتھم فی قلبی یوم القیمہ سبباً لا جارتی من النار فاماک تعلم ان ولاھم قلبی
 مکنون قلبی اولایم مشھون و نہرا عندک وسیلتی وللنجاۃ من الدرجات جلیلی
 وارخ بحجۃ العترۃ الطاہرۃ والھجۃ الساطعۃ الفورجانی اقصد الدینا والآخرۃ
 من القیل الدرجات الرفیعۃ والوصول الی المقامات المینیۃ انک علی کل شئی قدير
 وبلا جابتہ جدیر آمین آمین آمین

الھی بحق بنی فاطمہ اگر دعوتھم رد کنے و قبول	کہ بر قول ایمان کنی خاتمہ سن و دست و دامان آل رسول
--	---

الحمد للہ رب العالمین واصلوۃ و سلام علی سید المرسلین
 واولہ الطاہرین کہ اصل کتاب وسیلۃ النجات فارسی بہان پختہ
 ہوگی آئندہ صفحہ سے ترجمہ ہی متن اور حاشیہ پر
 تحریر ہوگا
 فقط

امام حسن علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔
 امام حسین علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔
 امام زین العابدین علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔

ولیمدی کو قبول کیا مامون نے دوسرے دن بڑی مجلس ترتیب دی اور
 حضرت کے واسطے کرسی اپنی کرسی کے پہلو میں بچائی اور اشرفون کو اور
 سیدون کو اور عالمون کو جمع کیا اور پہلے اپنے سپر عباس کو حکم کیا دسٹے
 آپ کی بیعت کی بعد اس کے سب لوگوں نے بیعت کی اور بیعت سے جو اہر
 مامون نے لوگوں کو عطا کیے اور اہل لشکر کو ایک سال کی تنخواہ دی اور
 مرج کر نیوالون کو اور شاعر و نکو حکم دیا کہ امام کی شان میں فضائیں کہیں اور
 بیشمار جو اہر دیکھ دیئے اور ہنر دیکھو اور فرمانون کو اور دینار دیکھو اور درہم دیکھو
 آپ کے نام کے ساتھ تہذیب دی اور لوگوں کو حکم دیا کہ سپاہ پوشی کے ادا
 عباس کی ایجاد متی ترک کریں اور سبز لباس پہنیں اور ام حبیبہ نام ایک اپنی
 دختر کا امام سے عقد کیا اور دوسری لڑکی ام الفضل کو امام محمد تقی کے نام زد
 کیا اور حسن ابن سہیل کی دختر سے خود نکاح کیا اور یہ سب ایک روز میں ہوا
 جب دیکھا کہ روز بروز امام کے انوار علم و کمال و آثار رفعت اور جلال
 لوگوں پر ظاہر ہوتے ہیں اور آپ کی محبت خلق کے دلوں میں جگہ پڑتی ہو شعلہ
 حسد کا اس کے سینہ پر کینہ میں بھڑکا اور آپ کی دفع کی تدبیر کرنے لگا روایت ہو کہ
 جب آپ کی بیعت منعقد ہوئی اور عید کا دن آیا مامون نے آپ سے کہا کہ نماز کے
 واسطے سوار ہوں اور خطبہ اور نماز لوگوں کے واسطے پڑھیں امام نے
 فرمایا تو جانتا ہے میں نے تجھے شرط کی ہے کہ بساط حکومت پر دوڑ نظر کر دنگا

امام حسن علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔
 امام حسین علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔
 امام زین العابدین علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔

امام حسن علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔
 امام حسین علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔
 امام زین العابدین علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والدین سے سیکھا ہے کہ جو شخص اپنے والدین کی خدمت میں حاضر ہو اور ان سے دعا کرے وہ اپنے گناہوں کو بخش دیا جائے گا۔

گریہ حضرت دروازہ پر کھڑے ہوئے اور تکبیر کہی سب لوگوں نے تکبیر کہی راوی
 کہتا ہے ہماری نظر میں آتا تھا کہ در دیوار اور زمین و آسمان جواب دیتے ہیں
 آپ کو اور تمام مرد کے باشندے گریہ و زاری اور نالہ و سقاری کرنے لگے
 یہ خبر مامون کو پہنچی فضل بن سہیل کہ اس کا وزیر اور شیر تھا اس نے مامون سے
 کہا کہ اگر امام علی موسیٰ رضا علیہ السلام ہی حال ہی عید گاہ جاوینگے خدا جانے کیا
 فتنہ برپا ہو اور کیا ہنگامہ قائم ہو دُر تاجوں کیونکر سلامت رہوں گا مامون
 نے ایک اپنے خواص کو بھیجا آپ کی خدمت میں کہ میں نے آپ کو تکلیف دی اور
 محنت و مشقت میں ڈالا میں نہیں چاہتا کہ آپ کو مشقت اور رنج پہنچو جو آپ
 اپنے گھر کو تشہیت لیا دین عید گاہ نہ جا دین جو ہمیشہ نماز کو گونگوٹھڑھا تا ہے
 بدستور پڑھاویگا امام نے اپنے موزہ منگا کر پہنے اور سوار ہوئے اور چلے
 لوگ مختلف ہو گئے اور اوس روز عید کی نماز کا انتظام درست نہوایہ ترجمہ
 ہے اس کا جو فضل الخطاب میں ہے اور امام اون اولیاء اللہ سے ہیں جب کا
 تصرف زندگی میں اور بعد موت کے یکساں ہے اور کرامتیں آپ کی عجیب ہیں لیکن
 بحر فرار سے ایک قطرہ پیش کرنا ہون آپ کی کرامتوں سے ہے بعد اس کے کہ
 مامون نے آپ کو اپنا ولیعہد کیا جس وقت آپ اس کی ملاقات کے واسطے تشریف
 لیا تے مامون کے دربان اور خادم آپ کا استقبال کرتے اور اوس پردہ کو
 جو اس کی محل سرا کے دروازہ پر پڑا ہوتا تھا اٹھا دیتے تھے آپ تشریف لائے تھے

از کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں
 اس کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں

ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں
 اس کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں

اس کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں
 اس کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں

اس کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں
 اس کا سبب مخالفت کچھ
 ان کے ساتھ نہ رہا ہے اب سے یہاں ہوں

[illegible]

اور ملات بکراؤں سے
بھائی طیف ہو اور فہاں
میں مومن مراد و فہاں
اختیار کی سستہ دوسرا
عود کیا اور وہاں
اور ملان اپنے سکوت
دھت بکراؤں سے
کے زمین کی شہادت میں
اور ملات بکراؤں سے
جہزات و سعادت کی

اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔

اس کے سینہ نفاق گھنہ میں شعلہ بھڑکا اور آپ کے فوت ہونے کی تدبیر کر نیکی
 اور آپ کو مدینہ منورہ سے بغداد میں بلایا آئیے وقت ارادہ روانگی بغداد کو
 امام علی نقی علیہ السلام کو اپنا وصی اور جانشین کیا اور آپ نے فقہ
 یاروں اور اکابر شیعہ کے سامنے اپنی امامت پر نص صریح کیا اور علوم الہی
 کی کتابیں اور مہتیار اور آثار حضرت رسالت پناہ اور تمام انبیاء کے اپنے
 صاحبزادہ کو سپرد کیے اور شہادت پر دل سے آمادہ ہو کر فرزند گرامی
 کو رخصت کیا اور بادل پر خون مفارقت اپنے جد کی تربت اقدس کی
 اختیار کی اور بغداد روانہ ہوئے اور اُن تیسویں محرم سنہ دوسویں
 ہجری میں داخل بغداد ہوئے اور معتصم نے اسی سال میں آپ کو شہید کیا اور
 بعض نے کہا ہے کہ واثق باشندے کو معتصم کے خلیفہ ہوا ہے آپ کو شہید کیا
 وفات آپ کی آخر ماہ ذیقعدہ سنہ دویس ہجری میں واقع ہوئی اور اس وقت
 عمر شریف پچیس برس کچھ کم دو ماہ کی تھی موافق مشہور روایت کے
 مدت امامت آپ کی سترہ سال کچھ کم تھی اور ابن شہر آشوب نے روایت کی
 ہے کہ وقت وفات والد بزرگوار کے آپ سات برس درجہ ماہ دوروز
 کے تھے مدت امامت آپ کی بیس دن کم اٹھارہ برس کی تھی اور کشف الغمہ
 میں ایک روایت نقل کی ہے کہ وفات آپ کی منگل کے دن پانچویں ماہ
 مذکور کو واقع ہوئی اور بروایت دیگر محمد بن سنان روایت کیا ہے

اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔

اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔

اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔ اس وقت آپ کو ایک سال کا ہوا تھا اور آپ کی عمر پندرہ سال تھی۔

جس کی ایک طرف میں بہو کا نام ہے اور دوسری طرف میں ایک لفظ ہے جس کا مطلب ہے کہ میں نے اس کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

وہ شمار سے باہر ہیں اور جب
 پہلے ایک حرف اوس میں ہے
 پہلے ایک حرف اوس میں ہے
 پہلے ایک حرف اوس میں ہے
 پہلے ایک حرف اوس میں ہے

فراوانیوں کا تھا کمان ہیں وہ رنگین تخت اور کمان ہیں وہ زرین ٹوپیاں اور کمان ہیں
 وہ نفیس کپڑے اور کمان ہیں وہ چہرے خوش اور تارہ کہ اونٹے واسطے
 پردے اور ساہبان لگائے جاتے تھے پس قبر جواب دیتی ہی ادنیٰ طرف سے
 سوال کے وقت کہ اون چہرہ دن پر کپڑے مسلط ہوئے اور وہ سب مال اور
 اسباب برباد ہوئے تھے شہر کا محقق مولف رحمہ اللہ زمانہ میں تیرے واسطے
 تین ہزار ایک ٹاکہ فراوانیوں اور دوسرے ہزار ایک ٹاکہ فراوانیوں سے
 یار ہیں اور دوسرا مال اور اسباب وہ تیسرا جو وفادار ہے نیک عمل ہیں
 مال تیرے ساتھ نہیں آتا ہے مگر سے باہر بار ساتھ آتا ہے مگر قبر تک جب
 بجلائیے ان موت پیش آوی یار کی اپنی زبان حال سے اس سے زیادہ
 ہمراہ نہیں ہوئیں تیری قبر پر تھوڑی دیر ٹھہرا ہوئیں عمل تیرا وفا کر نیا لاکھ
 اوس کے دوستی کر کے آوے تیرے ساتھ قبر میں پیہر کے فرمایا ہے اسی واسطے
 کہ کوئی رفیق عمل سے زیادہ با وفا نہیں ہے اگر عمل نیک ہے اید تک تیرا یار ہے
 اور اگر بد ہے قبر میں تیرا سائب ہے متوکل نے جو وقت صفوں شمار کا سنا
 اس قدر روایہ آسودن سے ڈاڑھی اوس کی تر ہو گئی اور حاضرین مجلس میں
 روئے پھر کما متوکل نے لے ابو الحسن تہر کہہ قبر میں ہے امام نے فرمایا
 چار ہزار و نیار اوس وقت و نیار دیئے اور امام کو رخصت کیا

فصل امام کی شہادت میں

وہ شہادت میں سے کمان ہیں وہ زرین ٹوپیاں اور کمان ہیں
 وہ نفیس کپڑے اور کمان ہیں وہ چہرے خوش اور تارہ کہ اونٹے واسطے
 پردے اور ساہبان لگائے جاتے تھے پس قبر جواب دیتی ہی ادنیٰ طرف سے
 سوال کے وقت کہ اون چہرہ دن پر کپڑے مسلط ہوئے اور وہ سب مال اور
 اسباب برباد ہوئے تھے شہر کا محقق مولف رحمہ اللہ زمانہ میں تیرے واسطے
 تین ہزار ایک ٹاکہ فراوانیوں اور دوسرے ہزار ایک ٹاکہ فراوانیوں سے
 یار ہیں اور دوسرا مال اور اسباب وہ تیسرا جو وفادار ہے نیک عمل ہیں
 مال تیرے ساتھ نہیں آتا ہے مگر سے باہر بار ساتھ آتا ہے مگر قبر تک جب
 بجلائیے ان موت پیش آوی یار کی اپنی زبان حال سے اس سے زیادہ
 ہمراہ نہیں ہوئیں تیری قبر پر تھوڑی دیر ٹھہرا ہوئیں عمل تیرا وفا کر نیا لاکھ
 اوس کے دوستی کر کے آوے تیرے ساتھ قبر میں پیہر کے فرمایا ہے اسی واسطے
 کہ کوئی رفیق عمل سے زیادہ با وفا نہیں ہے اگر عمل نیک ہے اید تک تیرا یار ہے
 اور اگر بد ہے قبر میں تیرا سائب ہے متوکل نے جو وقت صفوں شمار کا سنا
 اس قدر روایہ آسودن سے ڈاڑھی اوس کی تر ہو گئی اور حاضرین مجلس میں
 روئے پھر کما متوکل نے لے ابو الحسن تہر کہہ قبر میں ہے امام نے فرمایا
 چار ہزار و نیار اوس وقت و نیار دیئے اور امام کو رخصت کیا

سید عالم نے فرمایا ہے کہ امام
 علی بن ابی طالب نے فرمایا ہے کہ امام
 علی بن ابی طالب نے فرمایا ہے کہ امام
 علی بن ابی طالب نے فرمایا ہے کہ امام
 علی بن ابی طالب نے فرمایا ہے کہ امام

امام کی شانیت و منزلت سے کسی
 کو اٹھانے کی ہمت نہ ہوگی اور
 ہمارے ہاں جو لوگ اس کی شانیت
 کا دعویٰ کرتے ہیں ان کو ہمارے
 متوکل سے قطعاً علی نقی سے
 اور کلام و کلام سے قطعاً
 طے جا رہا ہے کہ اس سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے

خدا کی مہربانی سے یہ سب ہمارے ساتھ ہیں ترجمہ اشعار مطبوعہ مولف رحمہ اللہ
 وہ بہار پوشیدہ ہے خزان میں بہار میں خزان ہے بھاگ اوس سے غیب کے
 ابراہر پانی اور ہے آسمان اور آفتاب دو سر ہے سواے
 خاصان خدا کے وہ کسی پر ظاہر نہیں ہوتا باقی لبس میں ہیں خلق جدید سے
 دور کر مفر اور بنی سے زکام کو تاکہ خوشبو سے خدا آوے دماغ میں کلمات
 امام سے ہے کہ ایک دن متوکل کے بدن پر نکلا کہ مرے قریب ہو گیا
 کہ سب جرات نہ پڑتی تھی کہ اوہ میں شتر سے اور ماہ متوکل نے نذر کی کہ اگر
 متوکل تخت پائے گا بہت سامان امام علی نقی علیہ السلام کے واسطے پہنچی پھر
 فتح بن قاتان نے متوکل سے کہا اگر تم حکم دو کہ ایک امام علی نقی کی خدمت میں
 بھیج دوں شاید کوئی وہ اس مرض کی وہ فرادین کہا بھیج دو جب لوگوں
 نے حال متوکل کا امام کی خدمت میں عرض کیا فرمایا گو سفند کا پتہ گلاب میں ترکرو
 اور زخم پر بازو دو جب اس کو لائے ایک جماعت خلیفہ کے تابعداروں
 سے جو حاضر تھے ہند سے اور مٹھو کہ کیا فتح بن قاتان نے کہا میں جانتا ہوں
 کہ ارشاد امام کا نے اہل نہیں ہے اگر آپ کے ارشاد کے موافق عمل کریں گے
 کوئی ضرر نہ ہو گا جب دو اکو اوٹھکے پر بازو فوراً دھل چھوٹ گیا اور متوکل
 نے اوسکی تکلیف سے نجات پائی اور اوسکی جان سے دھنسا رہا وہاں
 پھیلی ہیں رکھ کر اوپر مڑ کر کے پاس بھیج دیئے جب متوکل نے صیحت پائی کہ شخص نے

اس سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے

۴۵۰

اس سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے

امام کی شانیت و منزلت سے کسی
 کو اٹھانے کی ہمت نہ ہوگی اور
 ہمارے ہاں جو لوگ اس کی شانیت
 کا دعویٰ کرتے ہیں ان کو ہمارے
 متوکل سے قطعاً علی نقی سے
 اور کلام و کلام سے قطعاً
 طے جا رہا ہے کہ اس سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے
 علی نقی سے قطعاً علی نقی سے

بہارِ نبوی ص ۱۰۰
 درجہ اولیٰ امامت کے لئے
 درجہ اولیٰ امامت کے لئے
 درجہ اولیٰ امامت کے لئے

دو ہزار دینار اونے پاس بھیجی یہ وہی قسطلی ہے جو میں نے اونکے واسطے بھیجی تھے
 اب تک اسکی نہیں کھولی ہے اور دوسری قسطلی کو کھولا اور میں چار سو دینار تھے
 متوکل نے ایک اور قسطلی دینے ملا کر سعید سے کہا ان قسطلیوں کو اور تلوار کو
 امام کے پاس لے جا اور عذر خواہی کر راوی کہتا ہے جب میں اسکو امام کی خدمت
 میں لے گیا عرض کیا اسے سید میرا قصور معاف کر دو کہ میں نے نئے ادبی
 کی اور بغیر اجازت کے آپ کے گھر میں آیا چونکہ خلیفہ کا حکم تھا میں معذور تھا امام نے
 فرمایا وسیع الذہن ظلموا منی منقلب یقلبون یعنی اب معلوم کرینگے کہ میں نے
 کس کوٹ پر لکھے ہیں اور کرامات امام سے ہے ایک شخص نے قاضی کو قہر کی آپسے
 شکایت کی کہ وہ مجھ کو بت ایذا دیتا ہے فرمایا دو مہینے صبر کر جب دو مہینے
 گزرے قاضی مودول کیا ترجمہ شعرا اگر تو ظلم سے ایک کو ان کھوتا ہے
 اپنے واسطے اسکو کھوتا ہے اوس کو میں آخر کار اپنے کو گرا دیگا تو۔
 تو یہ جانتا ہے کہ میرے واسطے کو ان کھوتا ہے اے یوسفو علی پوشتین کے
 پھاڑیو اے اگر بھیڑ یا کچھ بھاڑے اس قسطل کو اپنے سے بچھڑنے کوئی نہ
 طریقہ پیدا کیا اسکی طرف ہر ساعت نفرین پہنچتی ہے جب تحقیق اپنی قبر میں
 پہونچے گا تو اسوقت جانے گا تو کہ مجھ سے بھی وہ ناکسی وہ تو ہی ہے زخم اپنے اوپر
 مارتا ہے تو اپنے اوپر اسوقت بوجھ لعنت کا رکھتا ہے تو سیکھ لوں کیا
 خدا نے پیدا کیے ہیں کوئی کیا مثل صبر کے آدمی نے نہیں دیکھی صبر آرزو بہت جلد

کہ شیعہ جو قسطل آواز سے
 منع تھے قسطل آواز سے
 منع تھے قسطل آواز سے
 منع تھے قسطل آواز سے

۲۵۱
 پاس آیا اور میں نے قسطل
 دیکھا تو اسکی کھول کر دیکھا
 دیکھا تو اسکی کھول کر دیکھا
 دیکھا تو اسکی کھول کر دیکھا

ادب کو اشارہ کیا امام نے
 درجہ اولیٰ امامت کے لئے
 درجہ اولیٰ امامت کے لئے
 درجہ اولیٰ امامت کے لئے

چاندنی دارالعلوم توحید پابلیج چھٹی
 بس کے لئے وفات امام کے دن سنہ
 رو سو ساٹھ میں ہوئی اور بعض
 ایچہ سے فرزند ایک امام کی تاریخ وفات
 بتلائی کہ وفات کے دن سنہ
 طوی نے صلیب میں بدل کر اپنے
 جگہ پر رکھی اور بعض چار شہید اور
 دن تھا اور بعض اور بعض
 چھبیس کا ہے اور بعض
 کی تیس بیس کی ہے اور
 اشیا میں سے بھی ہے اور
 زانہ است چھ سو دن کے
 ابن بابویہ اور دوسرے
 کے مفسر عباسی نے آپ پر
 شہید کیا اور کتاب عجیب
 میں چارین آج عربیت

جواب تیرے مسئلہ کا یہ ہے اور تو جاہتا تھا کہ جو تھے دن کے بخار کا بھی سوال کر
 اور بھول گیا اس لئے کہ مہ کو یا مار کوئی بردا و سلاما علی ابراہیم ایک کاغذ کے پرچہ پر لکھ
 اور بخار دالے کی گردین ڈال دے میں نے ایسا ہی کیا وہ بیمار اچھا ہو گیا ایک
 شخص نے کہا ہے کہ میں نے آپ کو خط کو لکھا اور مشکوٰۃ کے معنی پوچھے اور عورت میری
 حاملہ تھی میں نے چاہا کہ اسکو دعائی خیر دین اور لڑکے کا نام رکھ دین میرے جو اہلین
 امام نے لکھا کہ مشکوٰۃ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کا لقب ہے اور زوجہ اور
 لڑکے کی نسبت کچھ لکھا اور آخر کتاب میں لکھا اللہ تیرے اجر کو بڑھا دے
 اور خلافت تکجو تیری زوجہ کے یہاں لڑکا پیدا ہوا مردہ پیدا دے کے پھر حاملہ
 ہوئی اور لڑکا بھی **فصل ذکر وفات میں فضل خطاب میں** وفات کی سنہ دو سو ساٹھ چھترین
 جمعہ کے دن چھٹی تاریخ ربیع الاول کو ہوئی اور کہا گیا ہے آٹھویں اول مہینے کی
 اور اسکے سوا بھی کہا گیا ہے سال مذکور سے مقام ہرمین تکمیل اور
 دفن ہوئے اسی شہر میں اپنے باپ کے پہلو میں اور انھوں نے اور ان کے
 باپ نے اور سچکے قیام کیا تھا اور امامیہ کے نزدیک سن عسکری صاحبزادے
 پیدا ہوئے ابو القاسم محمد منتظر صاحب سواب اور زندہ رہے امام حسن عسکری
 بعد اپنے باپ کے چھ برس اور سنین چھوڑی اولاد حسن عسکری نے ظاہر اور باطن
 سوا ابو القاسم محمد منتظر کے امامیہ کے نزدیک اور بھی ولادت منتظر کی نصف شعبان
 کی رات سنہ دو سو پچیس میں والدہ اوکلیم ولد خلیفہ زین العابدین و قاضی

سنہ دو سو ساٹھ کا امام توحید پابلیج
 رحلت کی ہے اور مقام ہرمین میں
 میں اپنے بزرگوار سے
 اور دفن ہوئے علم شریف
 دو از و ہم بیان ابی
 حضرت صاحب الزمان علیہ السلام
 حجتہ اللہ الشاہد بر رسول اللہ الفان
 کے علیہ علی امام الصلوٰۃ والسلام

ایک کاغذ پر امام حسن عسکری کی وفات کی تاریخ
 کی کہ سنہ دو سو پچیس میں امام حسن عسکری
 کی وفات ہوئی اور قاضی زین العابدین
 کی وفات ہوئی اور قاضی زین العابدین
 کی وفات ہوئی اور قاضی زین العابدین
 کی وفات ہوئی اور قاضی زین العابدین

[illegible]

اور کیا شخص
کی جگہ پر ایک شخص
کی جگہ پر ایک شخص
عسکری سے پوچھا کہ ابھی
ظانہ اور امام
کے ہاتھوں میں
اور جو شخص
پوچھ رہا ہے
اس کا فائدہ
ہے کہ جو
۲۵۶

[illegible]

اور غلامانہ سے ادھار لے کر دینے کی کوشش کی اور کئی بار یہ کوششیں ہوئیں مگر وہ سب ناکام ہو گئیں۔

[illegible]

[illegible]

پی در پی بنون بلکہ او تکوید میں بعض ظالمون کا یہی زمانہ ہوا و فضل الخطاب
میں حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام سے نقل کیا ہے کہ آپ نے فرمایا کہ
میں سے بارہ مہدی اور امان ہادی ہیں کہ چھ او نہیں گزرے اور
چھ باقی رہے اور اللہ تعالیٰ کے کیا چھٹے کے ساتھ کہ آخر بارہ کا ہے اللہ ہر
وہ جسکو دوست رکھتا ہے یہ اشارہ امام مہدی کی طرف سے یعنی دین میں ملحقہ
اونسے ظاہر ہو گا پس اس تقدیر پر بارہ امام ہیں اول ذلک حضرت امیر المومنین
علی رضی دوسرے امام حسن مجتبیٰ تیسرے امام حسین شہید کہ بلا جوئے علی ابن
حسین بن العابدین پانچویں ابو جعفر محمد باقر چھٹے ابو عبد اللہ جعفر صادق ۷
ساتویں ابو الحسن موسیٰ کاظم آٹھویں ابو حسن علی ابن موسیٰ رضا نویں ابو جعفر محمد تقی
جواد دسویں ابو حسن علی موسیٰ محمد تقی نئی گیارھویں ابو محمد حسن بن علی عسکری
بارھویں امام زمان فلیقہ الرحمن حضرت امام مہدی سلام اللہ علیہم اجمعین
فائز واضح ہو کہ فرقہ امامیہ میں اثنا عشریہ اسکے قائل ہیں کہ محمد بن
حسن عسکری جو سرداب میں مخفی ہو گئے ہیں زندہ ہیں اور وہی امام مہدی
ہیں ایک وقت پر خروج کریں گے اور امامیہ اثنا عشریہ امامت کو بارہ میں
حصر کرتے ہیں اور دوسرے فرقہ امامیہ اونسے اختلاف کرتے ہیں چنانچہ
صواعق میں ہے کہ بعض کا انہیں سے یہ زعم ہے کہ ابو القاسم محمد ابن علی
ابن عمر ابن حسن سبط مہدی ہیں معتمد خلیفہ عباسیہ نے او کو قید کیا تھا اونکے

بعض امام جانتے ہیں کہ بارہویہ
انکار کرتے ہیں اور بعض امام جانتے ہیں
افسوس کے ساتھ کہ امام جانتے ہیں
ابن علی جانتے ہیں کہ امام جانتے ہیں
ابن وراثت جانتے ہیں کہ امام جانتے ہیں
ابن وراثت جانتے ہیں کہ امام جانتے ہیں

14a

ہین اور کل سادات فی قافلہ علی
تہنیم کی جگہ انھیں فی قافلہ اور
سبب خیریت اور قرین بہ نواب
سید الانیس کے اور جو اوٹھیں
عام ملکات ظاہری اور باطنی
ہیں اور صفات امامت اور باطنی
پائے جاتے ہیں یا سیند
سر دار حقین اور
عیان علی

این کتب در دواخی الشریعہ میں
 اور فیصل الخطاب میں لکھا ہے
 میں اور فضل الخطاب میں لکھا ہے
 کہ کما عاذا اللہ لا احین مد منائی

[illegible]

غارت ہوئے گناہ اس کے مثل دس روز کے کجااد سکو اس کی حاجت اور امام رضا
 سے ہے جسے کہ زیارت کی میسر غیبت میں ہوگا میرے درجہ میں قیامت
 کے دن درحالیکہ مغفور ہونے اس کے گناہ اور امام علی نقی ابن امام محمد تقی ابن
 امام رضا سے روایت ہے فرمایا اسخون نے کہ جسے زیارت کی امام رضائی پس
 ہو چکا اسکو اسکی اہ میں ایک قطرہ آسمان سحرام کیا اللہ تعالیٰ نے اسکی جسم کو
 آگ پر اور امام علی نقی سے ہے فرمایا اسخون نے جسکی کوئی حاجت ہو اللہ عزوجل سے
 پس زیارت کرے میرے جدا امام رضائی درحالیکہ ہو نہایا ہو اور در پڑے او سے
 سے قریب دو گشتیں اور مانگے اللہ تعالیٰ سے حاجت کو پس تحقیق قبول کر لگا
 اسکی دعا کو اور اس حاجت کے جسمیں گناہ یا قطع رحم ہوگا اور مقام قبرا نکا ایک
 بقعہ ہے بقعات جنت سے جو مومن اسکی زیارت کر لگا آزاد کر لگا اللہ اسکو
 آگ سے اور داخل کر لگا اسکو دارالقرار میں اور کہا گیا امام رضا سے سمجھاؤ
 محکم ایک کلام مبلغ کمال حیو قوت میں میں زیارت کروں تم سے ایک کی یعنی اوست
 وہ پڑھوں پس فرمایا جب دروازہ پر پہنچ ٹھہر اور شہادت دے دو فون
 شہادتیں یعنی اللہ کی الوہیت اور وحدانیت اور رسول کی رسالت کی اور موت
 طہارت پر اور جب داخل ہوا تو اور دیکھا قبر کو ٹھہر جا اور کہ اللہ اکبر اللہ اکبر
 تینیس مرتبہ پھر چل پھوڑا اور ہو تجھ پر سکینہ اور وقار اور قریب ہو درمیان
 میں اپنے قدموں کے پھر ٹھہر جا اور تکبیر کہ اللہ عزوجل کی تینیس مرتبہ پھر قریب

[illegible]

لہذا لاؤ گئی تیرے دل میں یہ کمزوریاں
اور قلب تیرا ان کی دلائی سے متاثر ہو کر
سب سے اوپر میرے پاس پہنچا کر
چشمہ حلیہ سے تیرے دل کی حالت سے
سایہ کے چہرے پر اور امید کے
ارادہ کی تابان سے دنیا میں سے اور خوش
کے اور حصول کے اور حالت
میں سے اور حالت
کے اور حالت
کے اور حالت

فائدہ حضرت شیخ عبدالحق دہلوی رحمہ اللہ نے بھی ایسا ہی طریقہ زیارت لکھا ہے
مذہب القلوب میں لکھا ہے اور کلمہ ایراد و شمنان آل سید انبیاء جو فصل اخیر
کی روایت میں ہے اہل سنت کے مذہب کے موافق ہے ہم اعدای اولاد بنی
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو برا جانتے ہیں اور منافق سمجھتے ہیں فرق ہم میں اور
فرق امامیہ میں نقطہ یہ ہے کہ وہ اصحاب رسول اللہ کو جو اختیار امت مرحومہ محمدیہ
ہیں اور بہترین ظالمین ہیں بعد انبیاء کے موافق ارشاد رسول خدا کے اور اعلیٰ درجہ کے
اجبار اولاد رسول میں اعدائی اولاد بنی جانتے ہیں ان کو کفر کہتے ہیں اور ہم لوگ
صحابہ کو اعلیٰ درجہ کا محبوب اولاد بنی اور اولاد کا خدمت گزار اور تعظیم کرنے والا
جانتے ہیں اور ان کی تعظیم اور توقیر بسبب محبت جناب سالت کے فعل ولایتی ہیں
کے فرض سمجھتے ہیں فقط اور صواعق میں نثران کیا شیخ نے جملہ ایک حدیث طویل سے
اور انسانوں حقیق شرف اور منزلتہ اور ولایتہ واسطے رسول اللہ کے اور ان کی
ذرت کے ہے پیش لیا دین تکوینی راہ راستے اطلاق میں آل بنی برادریدہ ہیں
اور وہ اس کی طرف میرا وسیلہ ہیں امید رکھنا ہوں ان کے وسیلے سے کیا جاوے
قیامت کے دن مجھ کو میرا نامہ اعمال دینے باتھ میں ترجمہ شہر مشرق سے
مغرب تک گرا ام ہے علی و آل علی کہو کافی ہیں ہی میرے اللہ جو نچا میرے
صلوٰۃ اور سلام کو اپنے نبی کی اور ان کی آل طہار کی جناب میں اور کر ان کی محبت
کو میرے قلب میں قیامت کے دن صعب میری نجات کا فارستے پس تحقیق تو جانتا

اور یہ دعا پڑھ کر چاہے کون
 ہو وہی شخص جس کی حاجت ہے
 اس کو بخیر حاصل ہوتی ہے۔
 درود میں مذکور ہے کہ جو شخص
 روزانہ دس مرتبہ اس دعا کو پڑھے
 اس کا دل سراسر نورانی ہو جائے گا
 اور دنیاوی غم و غصہ سے پاک رہے گا۔
۲۷۱
 سیدنا امام ابو یوسف مولانا دم شفا
 علی بن ابی طالب کی مطلوب کلی طالب
 ارشاد فرماتے ہیں کہ جو صاحب سلام
 طالبانِ خداوندہ اذعان کریں تاکہ
 پیدا کریں تو جو عوائق میں بہت
 ایک حد تک صاف ہو جائے گا
 طالبانِ حضرت امیر سے اس دعا کو پڑھیں
 ان کے دل میں نورانی ہو جائے گا
 ایک قوم پروردگار سے
 سے اور ظلم سے محفوظ رہے گا۔

موم ہوا کہ وہ اس مسئلے کو نہ سمجھتا
 فائدہ دے اسے توضیح دے
 وہ صاحب دلی کو یہ عاجز ایک جانور
 اجاب کیا کہ علم آدمی کو فقط بعض
 اور نہ تو آدمی کو در خواست کر
 کی جائے اس کو علم کی طرف اشارت

اور نہ محمد کرار اہل علم
 ملحق محمد با قاضی بن یاقوت
 میری نے بغداد میں اس علم کی طرف
 میری سات کرین اور اگر کوئی
 ورا کہ سات کرین فیض ہوا
 تو محمد بن یاقوت
 انشاء اللہ کا کہ اس علم کی
 الات بین کتابیہ اور ہر حال
 و فی اس مامی کے
 و فی اس مامی کے

کرد حق تعالی او را محبوب خلق ساخته و قدر و منزلت او در دل هر یک پخته و کمال عزت عمر خود را بشهر برده
 و در هر فن کتابی تصنیف و تالیف نموده چنانچه بمحمد کتب رسیده حواشی ثلثه زاهدیه جداگانه حاشیه نوشته و
 حل مطلب بروی که شاید نموده تا آنکه مردم بعد ملاحظه حواشی و محتاج تحصیل مطلب حواشی مذکوره از دیگران بشنوند
 حواشی او گویا استا و طلبه علم شدند و در منطق شرح مسلم تالیف داده و در فقه بعضی رسائل فارسی تصنیف نمود
 و ترجمه حکایت الهام که بهترین که بهتر از آن متصوف نیست تحریر فرموده و نیز بیشتر از مقامات خواصه شرح بدایه الحکم از علامه
 صدر تعلیقات تحریر فرموده و کتابی در مناقب اهل بیت نبوی علی صاحبهم و علیهم السلام یعنی (این کتاب) شرح
 اسماء الحسنی هم تالیف نموده و در اصول فقه شرح مسلم عرض بر ملائحه خود بلکه بر سایر طلبه علم فرموده که از
 عمده شکران پیروان می توانند شد و وقت قلب گذارنگی طبع جدیدی داشت که در بیان نبی آید اکثر در مجلس عظم
 که بی نشست و زبان سخن میکشاد آواز در گلو می آواز که یسبه شری و اشکها مثل فواره از بر چشمانش جوش میزد
 و بان خوش زبانی و شیرین لسانی کلام میکرد که هر یک متاثر میگشت عالمی و در محفل و عطا و بی حاضر میشد و بهجانی متاثر
 گشته بدایت یافته چنانچه چند کس از ایت اسلام یافتند و بسیاری کسان بدایت توبه از اعمال سیئه ابر عظیم با سبب
 بان آدمی حاصل گشته در او اهل عال بتدریس علوم نقلیه و عقلیه اشتغال داشت و ملکه قوت نظریه بر قلب صافی او چنان
 ارتکاز یافته بود که در او آخر حال ثبات نسبت سال بلکه از آمد عارضه ضعف ابصار او را عارض مانده بصیرت باطن
 او در از ویاد بود و حفظ درس کتب میداد بلکه در انحالت بعضی از شرح مسلم و رسائل تالیف داده و احادیث بسیار
 حفظ داشت چنانچه هنگام وعظ ترجمه هزاران حدیث بر زبان می آورد و مردم میدانستند که گویا در اینست طبعانی
 آمده و موج میریزد غرض مجرب بود و در خار یگان روزگار و یادگار اعصار و باطلهای قوت و اقیانامی مانده بسیار ملاقات
 میفرمودند چنانچه هرگاه در فیض ابا دهمراه در قاضی خان بزرگ تشریف شریف برده بود و در پیله خدمت مولوی حقانی علیه
 حاضر شده و استفاده برده و مصافحه بیعت کرده و میفرمود که خدمت مولوی را در پیشگی که برین پیش می آید
 می نمیم که در خواب آمده است و میگوید دل قوی دار حل شکلت بخوبی خواهد شد و این امر تمامت حیات و جانی بود
 و خدمت شاه شاکر الله علیه الرحمه هم بسیار حاضر شده و بشارت فرزند از خدمت او و خدمت شاه قدرت
 صفی پوری یافته و در او آخر سن او را عارضه فقر و لاج و گشته و هم از چندین عارضه در و صدر لاج شدت
 ایذا این در و کشیده و ریج برداشت آفرشته او نمود و هر روز لاج میگشت آخر یکبار کمال شدت کرد
 و تا سه روز و شب بر یک حال قرار گرفت بعد سه روز طاقت بالکل سلب شد و تا بهیزده روز همین حالت ماند و در او
 مطلق فرق گشته بطور معمول از مردم گفتگو میکرد و تشنه بر یک اهل عیال میفرمود و اکثر احادیث نبوی بر زبان
 می آورد و اقوال و افعال بزرگان نقل میفرمود و وقت میکرد بهمین حال تا پنج بخت و دوم از ماه ربیع الثانی

۹۱۲

DUE DATE

۹۲۰

۲۴۴۵

